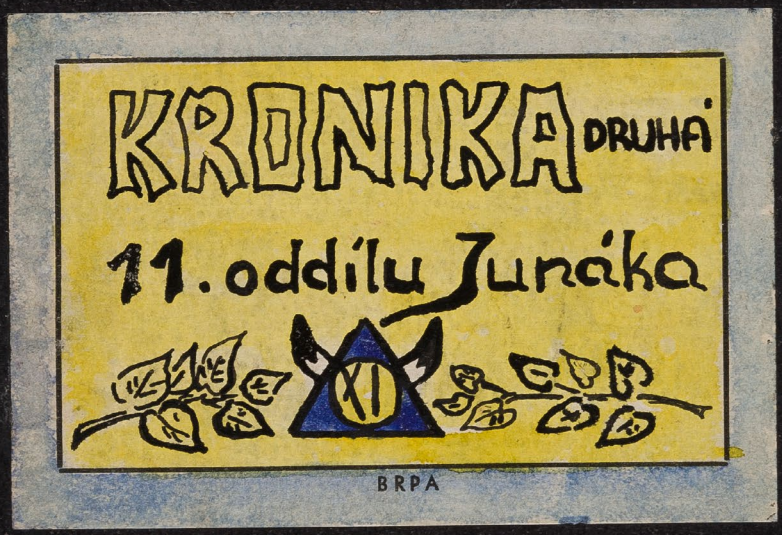
KRONIKA DRUHÁ
11. oddílu Junáka
XI
BRPA

Druhá KRONIKA

11. oddílu Junáka

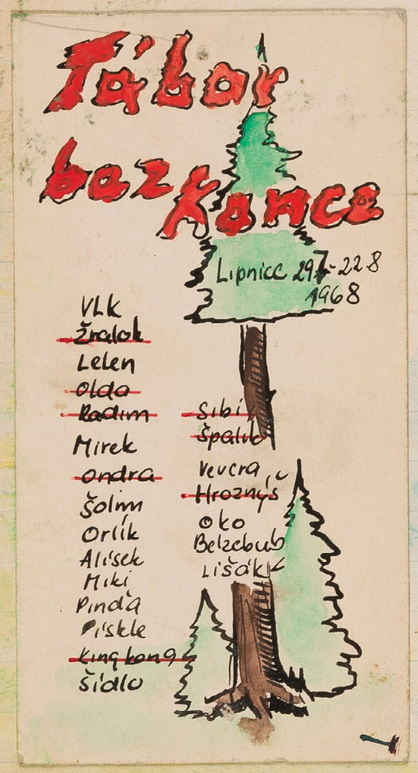

Tábor - 68

„Bez konce"

Ještě stavíme. – Lišák, ten co je nejvýš troří zábranu na hlídkové věži. Uprostřed King-Kong (Op) s apartním kloboučkem – helmou.

– Jó, ten stožár měří a je to ale váhe!!!

Ten Oko bere opravdu řezání krajinek vážně...! Jen aby sis neukousl pysk!

Pozor! Pozor! Právě se pokoušíme stožár zdvihnout...

To jsem zvědavý fotograf, viď Mirku!!!

No no no zvase sem se netrefil, těma ploutvema mi to zas ňák nejde! (Žralok)

– A tohle je typické! Jedni se dřou a druzí jim „děleji zóchranu".

– To nic! To patří k věci. Uzel bohužel vždycky drží když nemá. Tentokrát leze Belzebub asi osmý a.... úspěšně!

Pondělí 29.7.1968

Konečně nastal ten den, či spíše noc, kdy opustíme Prahu. a vydáme se na toužebně očekávaný tábor...
Sbohem, nashledanou · Praho, Šerchánova džungle, Větrná rokle, Planino slepých, Miličove, Bumerangu, Točná.....

U kluborny byl sraz v 2hod 45min a ve 255 už tam byli všichni. Zmatkář Šolim ještě kluše domů pro vlkův foták a to již Pískletovic vylepšená Tatra 603 a Hroznýšovic Ford (Michigan) Taunus odvážejí budoucí táborníky na nádraží. Nastupujeme do vlaku a ujíždíme s 30minutovým zpožděním. V Kolíně odpočíváme a zjišťujeme, že nám ujel vlak. Do Havlíčkova Brodu přijíždíme již o 62 minut později, než stanovil plán. Opět není spojení a my přijíždíme do Jihlavy již s dvěma hodinama ztráty. Zde většina hladově obklopuje bufet aj.

prodejny v okolí a plní hladový žaludek.
A zpátky ujíždíme do kostelce. Naposled přesednout a hurá do Dačic. Když dojíždíme do Dačic, na zastávce spatřujeme vyplašeného Vlka. Oddílí řve a vlak zastavuje. Máme vystoupit? Piškle a Belzebub vyskočí a kluší za Vlkem. Vlak se dává opět do pohybu, ale zpět – ještě rychleji než oba supíci plantážníci. Vlk nás ani moc nevítal a hnal nás k autobusu. Běží napřed a opravdu autobus zdržuje. Loučíme se s panem Veverou, který až sem nás doprovázel, a autobus se dává do pohybu, zastavuje asi 200m. před táborem (to vyjednal Vlk). Táhneme se k tábořišti a plantážníci od Comandos nám neběží naproti pomoc, nýbrž spustí ohromný řev a Šídlo zapaluje dýmovnice. Po tomto dojemném uvítání nám Vlk s Ondrou ukázali, kde máme stavět stany a všichni, jakoby z nich únava najednou spadla se vrhají na stavby podsad. Sluníčko nemilosrdně praží a hmyz je dotěrný. Alespoň jeřeby, utěšujeme se večer, když již někteří rychlíci spí ve stanech na podsadě i když nazemí ve společném stanu je taky dost místa.
Večerka je pomrně brzy, vždyť ráno musíme dál pracovat. Šolim

Úterý 30. července

Slunečné ráno..... tu a tam se mihá postava Sruečníkem kvodě a zpět, zatím co v jiných stanech vládne hluboký spánek. Konečně 8 hod. a je již celý tábor na nohou a opět se ozývá jednotvárné, ale tolik romantické hlučení. Snídá se kosmickou rychlostí a jen abyuž ta moje podsada byla.

Starší členové, kteří už podsady mají se snaží pomáhat těm mladším. Po obědě, který se skládal z Gulášové polévky a chleba si někteří budují vnitřní zařízení podsad - tj postele, poličky, rošty atd. Při každé práci nás věrně doprovází střně, vosy, komáři a včetně dotěrné mouchy. Nějaký hmyz měl za následek vlkovonapuchnutí nohy, takže ještě pozdě večer přijel k nám do tábora Lékař, prohlédl vlkovi nohu, a zároveň pro Belzebubovy vředy. Ještě k večeru Ondřich za pomoci ostatních nacpal všechny slamníky. Medvědi postavili noční hlídky a celý tábor usíná s pocitem bezpečnosti. Skoro každý přemýšlí, co přinese příští den.

Středa 31 července

Ráno službu nastupují Medvědi, vedoucí dne Žralok. K opožděné snídani byl chléb s marmeládou a čaj. Ještě ráno odjíždí Šidlo s Lelenem do Dačic na nákup. Vracejí se stopem k obědu. Touž ostatní mezitím ostatní pracují (i když dost neproduktivně) na stavbě brány, kuchyně, kamen a dlabe se jáma na stožár. Několik uležváků začalo stavět přehradu. K obědu, který také nebyl včas byla týže s hovězím masem. Opoledním klidu všichni odpočívají, slunní se a marně odhánějí dotěrný hmyz. Po poledním klidu se služba předává Liškám.

Službu konají Lišky, vedoucí dne - Šolim. Všichni scopeč pouštějí do práce. Těsně před svačinou je konečně jáma hotova a všichni spěchají za tím svým jogurtem a dvěma rohlíky, ústou uvolňuje ještě ztuhlé svaly od přinášení osmnáctimetrového stožáru (měl 17,40 m). Po svačině jde celý tábor ke stožáru, aby jej zdvihl. To byla ale fuška. Hned se do jámy sypou kameny a za chvíli je vše zdánlivě v pořádku. Zajišťovací lano však pevně drží i s pojistkou. Ty Ondrovy uzle! Ondra zoufale obchází stožár. Začínají sehlásit dobrovolníci, ale pro všechny je stožár tvrdý oříšek. Šidlo již odjíždí do hájovny pro stupačky. Poslední pokus - špinavý Belzebub si plivá do dlaní a zoufale se soukají po hladkém kmeni stožáru. Již přeleze nejvyšší hranici do sazitelnosti a leze stále výš. Na křečovitém setřelém obličeji je vidět námaha. A již dosahuje vrcholu a odrazuje lano. Okolím se rozlehne výkřik 20 hlasů: „Hurá!" Belzebub se pomalu spouští a odchází ke stanu, kde se vrhá na postel. Chlapci nešetří dárky a tak Belzebub se za svou námahu pomýje. Lišky zaslouží těchto dramatických chvil zapomněli na večeři a tak Ondra baví táborový lid strýhonou, která má velký úspěch. „Večeře". Jsi ce Ghod, ale všem rajská a spagety chutná. Po večeři všichni usínají a ztichlým táborem prochází první hlídka - Orlík. Ruš ný den plný táborového života usíná a s ním i chlapci.

Čtvrtek 1. srpna

Hlas trubky v Ondrových rukou probouzí veškeré táborové osazenstvo. Klapot, vrzání dveří a na táborovém náměstíčku se připravují „nabáčí" na rozcvičku vedenou Mikim, zatím co v kuchyni Lišky vaří snídani (suchý chléb, kafe). Po rozcvičce následuje úklid stanů a již nastal čas k nástupu (vždyť dnes se jede na ostro). Seřazeni v krojích přihlížíme vztyčování státní vlajky, které provádí Píšťala. Jako i na minulém táboře Kyže tak i zde je zavedeno rozebírání hesel. Dnešní heslo:

Jak v práci, tak v životě

rozebíral Alíšek.

Po snídani se začalo pracovat na bráně, kuchyni a oznamovateli. Nastal oběd (falešný guláš) a poledni klid. Zatím Lišky předali službu Pantherům. Po poledním klidu šly lišky a Medvědi na doručky. Medvědi se záhy vrátili a prokoč přinesli málo doruček, šli na ně znovu. Svačinu tvořil budapešťský salát a chléb. Po svačině Lišky a Medvědi nosí dřevo na táborák, zatím co Ondra, Belzoušek a Šidlo ho staveji. Zapadající slunce ozařuje naši večeři a to kru picovou kaši. Po večeři je nástup, zhodnocuje se den, potom se ještě chvíli pracuje na táborových stavbách a.....

Ve 20^{30} Ondra jako ohnivec zahajuje náš první táborák za zpěvu písní. Vlk rozvíjí debatu o táboře a vzniká z toho několik dobrých nápadů. U skoro uhasínajícího ohně vypráví Vlk příběh z dalekých zemí, konkrétně z Jižní Ameriky, který se odehrává v 16. stol, z kterého se později vyklubala legenda k naší táborové dlouhodobé hře. Okolo půl jedenácté zalézáme do stanů, jen hlídka Pantherů přechází po táboře

BYLO TO PRIMA DEN

zapsal Šidla

CO PŘINESOU DALŠÍ DNY?

Pátek 2 srpna

Budíček pískaný ved. dne Sibřiakem, podmračená obloha, rozcvička vedená Belzebubem, úklid – tak nás vyfalnový den. Po úklidu v 7^{30} byl nástup. Vlajku vztyčoval Belzebub a heslo dne:

Odkládání dělá snadnou věc těžkou a těžkou věc nemožnou.

rozebíral Veverka.

Po snídani (chléb, vajecná pomazánka), nastal opět pracovní den. Ještě dopoledne byl konečne dodelán oznamovatel a Pantheři konečne dohorovili bránu, tak, že byla o poledni vztyčena. Lišky bojovaly hned na dvou frontách, na kuchyni a sklípku. Po obědě, který byl ve 14hod (Kynuté knedlíky) a po poledním klidu Lišky pracovaly na svých stavbách, Pantheři dělali přehradu a Medvědí služba vařila puding ke svačině. Po večeři (vajicka schlebem) byl na nástupu vyhodnocen coby nejlepší muž dne Šolim a známka dne byla 2,84. Večerní volno do 9^{30} a porom je ohlášena večerka. Po 10hod je už ve všech stanech ticho a klid. Jedenáctá hodina noční... Lišák, ondra a šídlo v pozadí s vikem budí Medvědy a vyhlašují pro ně poplach s výzbrojí: hygienické potřeby, uzlovačka a nůž. Lišák je odvádí kmůstku, kde jim prohlíží uši, nohy a krk a kdo není čistý, jde se mýt. Dále jsou probuzeni Pantheři a to samé a nakonec lišky, které do poslední chvíle věřily, že se půjde někam dál, na nějaký úsek dlouhodobé hry ....

Zapsal Šiello

SOBOTA 3. SRPNA

Zatím, co Medvědi vaří kávu k snídani, Jelen vede rozcvičku. úklid, nástup. Vlajku dnes vztyčuje Mirek. Ved. dne ~~Mirek~~ Radim

Heslo dne: Pohodlí činí z lidí děti, obtíže z nich dělají muže rozbírá Olda.

Po nástupu se jede nasnídani (Káva a žhoušky) a každý musí ukázat dračí a lodní smyčku, potom se může nasnídat. Dopoledne se dokončují táborové stavby. Oběd se dostává za rybáře a škorňáka. Na dobré palačinky se všichni těší, jediný Pískle obědval až v 15hod, protože neudělal rybáře

Odpoledne, po poledním klidu je veselá desítka - zatloukání hřebíků po slepu

1. Alisek - 14 vt
2. Olda - 14,5 vt
3. Hroznýš - 18,5 vt
4. King kong - 20 vt
5. Belzebub - 23 vt
6. Radim - 24 vt
7. Lelen - 28 vt
8. Pískle - 1m. 20 vt
9. Orlík - 1m 22 vt
10. Žralok - 1m 25 vt
11. Mirek - 2 min
12. Oko - 2m. 13 vt
13. Šolim - 2m 24 vt
14. Sibiřan - 3m 40 vt
15. Vevera - hanin 20 vt

Aby ses nasvačil, musel si udělat z kracovečku a ambulanc (chléb, paštika)

Po veselé desítce následovala tajné činnost družin. Krečeti byla brachové polévka, která se dostávala za vědcovský aprýsků uzel

Večer byly otevřeny 2 banky, soukromá J. Smitha (Lišák) a státní Švýcarská (Ondra)

Kolem toho všeho byl velký zmach. Na nástěnce se objevila legenda pod názvem Rodrigův odkaz Tyto banky budou za různé

ptáče odměňovat čeky tábora.
Nejlepší muž dne Sibiřan, známka dne 2.

ROZVRH DNE

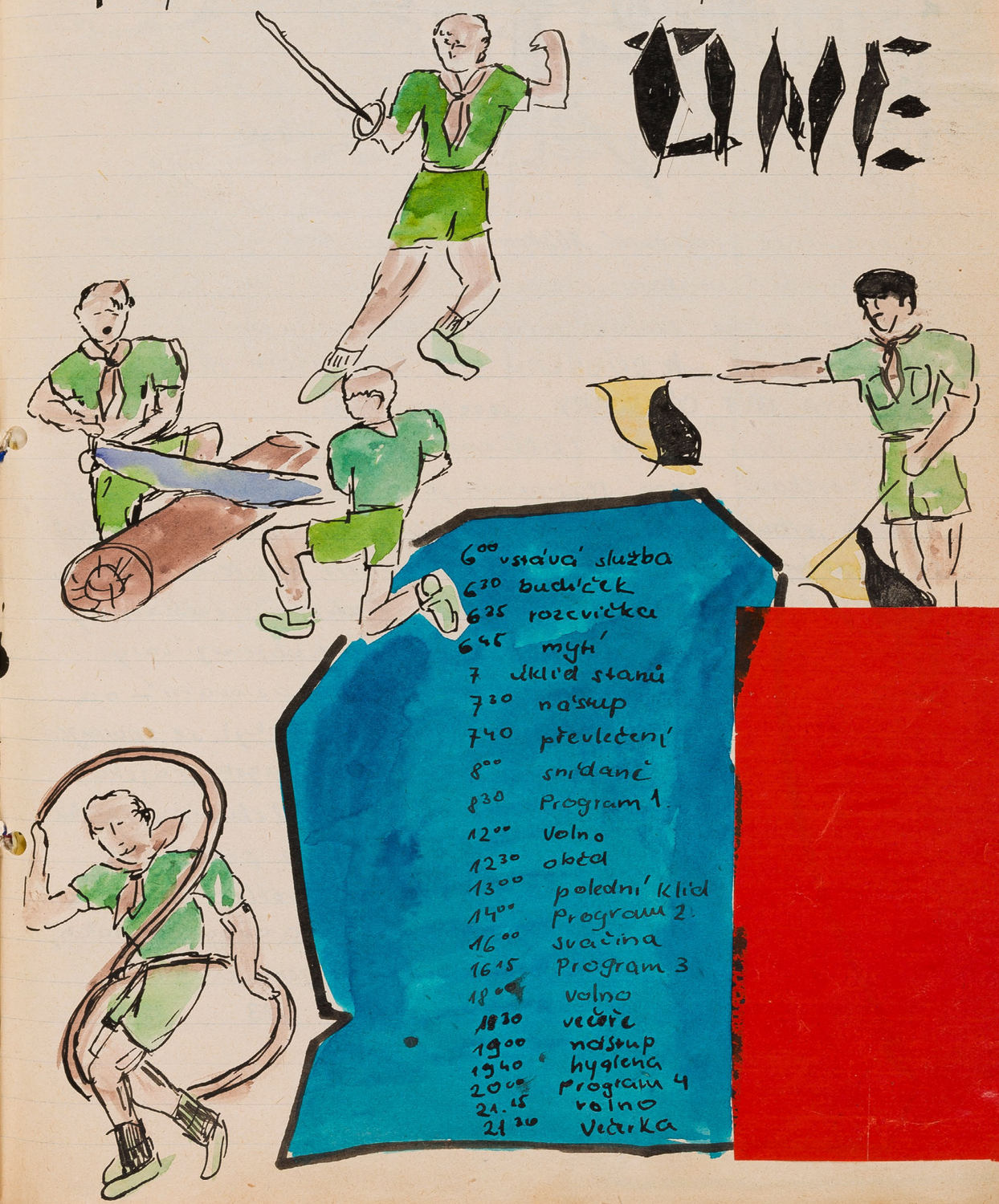

6⁰⁰ vstává služba
6³⁰ budíček
6³⁵ rozcvička
6⁴⁵ mytí
7 úklid stanů
7³⁰ nástup
7⁴⁰ převlečení
8⁰⁰ snídaně
8³⁰ Program 1.
12⁰⁰ Volno
12³⁰ oběd
13⁰⁰ poledním klid
14⁰⁰ Program 2.
16⁰⁰ svačina
16¹⁵ Program 3
18⁰⁰ volno
18³⁰ večeře
19⁰⁰ nástup
19⁴⁰ hygiena
20⁰⁰ Program 4
21.15 volno
21³⁰ Večerka

NEDĚLE 1. turnus

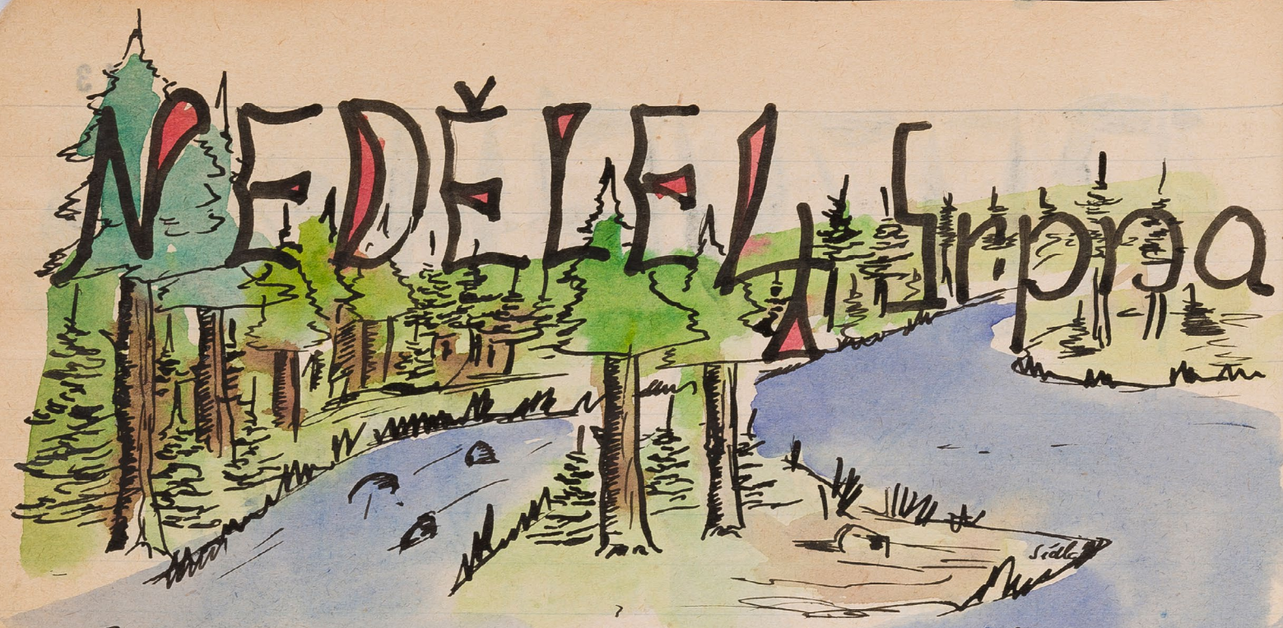

Po rozcvičce, vedené Ališkem, jdeme kolem kuchyně, kde lišky vaří snídani (káva, chléb, marmeláda, bábovka).
Velitel dne Pinda svolává nástup, kde heslo dne
POUŽIJEME-LI K DOBRÉMU CÍLI ŠPATNÝCH PROSTŘEDKŮ, PŘESTÁVÁ BÝT CÍL DOBRÝ rozebral Miki.
Dopoledne vede Ondra s Lišákem a vlkem praxi asice novičkovskou, která se protahuje do oběda (bramborový knedlík, cibulka). Po poledním klidu při službě Pantheru se nejdříve hraje fotbal, kde Pantheři posíleni Lišákem porazili Lišky 3:2, poněch hrají Medvědi s Liškama, ovšem nedohrávají, protože na hřišti se objevují vosy.
Potom odpoledne Šídlo ~~zkouší~~ vede mistra uzlování – na vedlejší straně jsou výsledky. Po svačině (sušenky) se spolmje s puškou, s luky a oštěpem. Po večeři (špagety, rajská) se scházíme na večerní hru. Dělíme se na 2 skupiny, každá skupina má své území. Úkol každé skupiny je pronikr do nepřátelského území 20 míčků. Vyřazovalo se světlem baterky. Když se asi ve 22 hod spočítaly míčky na obou stranách, výsledek byl nerozhodný. S tímto výsledkem jsme ulehli...
Nejlepší muž dne byl Pinda, známka dne 1,83.

Šídlo

	Dračí	lodní	Ambulance	Skořák	Zkracov.	rybář	celkový čas	Pořadí	mínulé časy
Šolim	5 vt	5 vt	4,2 vt	6,2 vt	6,8 vt	8,2 vt	35,4 vt	2	1 18,4
Orlík	4,5 vt	6,5 vt	4,4 vt	7,2 vt	10 vt	11,8 vt	44,4 vt	8	
Piskle	8 vt	6,8 vt	6 vt	20,8 vt	15,8 vt	16 vt	1:13,4 vt	18	
Miki	11 vt	6 vt	6 vt	8,5 vt	9 vt	14 vt	54,5 vt	15	
Pinďa	6,5 vt	5 vt	5,8 vt	6,5 vt	7,2 vt	19 vt	50 vt	13	
Alisek	4,2 vt	3 vt	5,6 vt	6,6 vt	8,5 vt	12 vt	39,9 vt	4	36 vt
Sibiřan	4,2 vt	6 vt	5,2 vt	5,8 vt	16 vt	12,5 vt	49,7 vt	11	
Veverka	4 vt	3 vt	8 vt	7 vt	11 vt	10,5 vt	43,5 vt	7	47 vt
kingkong	4,8 vt	5 vt	5,2 vt	9,6 vt	9,5 vt	22 vt	1:1	17	
Belzebub	4 vt	6,5 vt	6,2 vt	6,8 vt	10 vt	12,8 vt	46,3 vt	10	
Hrozný Š	59 vt	5,5 vt	11,2 vt	23,5 vt	12,4 vt	27,8 vt	2:39,4	20	
oko	19 vt	11 vt	7,6 vt	8,2 vt	15 vt	18,5 vt	1:19,4	19	
žralok	4,5 vt	9,8 vt	54,4 vt	6,5 vt	9,5 vt	15,2 vt	49,9 vt	12	
Olda	3,8 vt	3,2 vt	6,2 vt	7,2 vt	29,2 vt	8,2 vt	57,8 vt	16	57,7 vt
Radim	5,4 vt	8 vt	6,8 vt	8,8 vt	10 vt	14,8 vt	53,8 vt	14	
Mirek	5,6 vt	4 vt	5,8 vt	9 vt	8,5 vt	10 vt	42,9 vt	6	
Lelen	6,5 vt	4 vt	7 vt	9,5 vt	7,2 vt	11 vt	45,2 vt	9	41,6 vt
Lišák	3,6 vt	4 vt	5,4 vt	8,6 vt	5 vt	13 vt	39,6 vt	3	
Ondra	3,6 vt	3 vt	5,5 vt	6,5 vt	7 vt	15,6 vt	41,6 vt	5	40,1 vt
Šídlo	5 vt	3,8 vt	4,8 vt	4,7 vt	6,6 vt	6,8 vt	31,8 vt	1	33,1 vt

Pozn.: Dnes začala hotlba za táb. peněz ma – je šest druhů měn – Peso, mexický dolar, Frank, kanadský dolar, americký dolar a Libra.
Libra = 20 pesos = 4 Franky = 4 mexické dolary = 2 kanadské dolary.
3 Libry = 4 americké dolary = 60 pesos
Tyto peníze lze dostat za různé pra pro oddíl
Dnes večer také byly prodávány hotelové společnosti Hilton

Oslyšte vy, jenž papyrus můj před zraky svými úžasnými rozevíráte, příběh časů, zašlých a dávných, kteryžto dramaticky vám v kratkosti zde vylíčím. Však o to vás hned na začátku prosím: Rozmyslete dobře, zda strádání mnohá i utrpení převelikáa podstoupit zkusíte, i zda většina zlata a bohatství, která už mnohé zlákala a do neštěstí přivést dokázala, ne,ošálí i zraky vaše natolik, aby zaslepeny jsoce, třpytem zlativým dobrých vlastností lidských spomíjeti začaly a pro zisk konečný i ducha svého obětovaly. Vydáte-li se přec nezastrašeni vstříc záhubě možné, kráčet budete krajy bahnitými, kde nemoci zákeřné zklátit v mžiku dovedou, propasti a peřeje cesta vaše ubíroti se bude, kde krok jeden chybný smrt vaši znamenati bude, prodírati se budete spletí lian a houští pralesů tropických, které na řece Amazonce zvané leží! S množstvím dravých zvěře po lidské kruhlačné, stády na šířku stromů silnými. Jiní jedovaté očeřv váš, v čáry proměn

peřeje připraví vás o zásoby a domorodí Indiáni, vás šípy otrávenými stínati budou.

Když i všechno toto překonati dokážete, jak státi se může, že člověk člověku největším nepřítelem bude!

Varuji vás znovu, vás, jenž do mnohých nebezpečenství se přivést chcete před osudem, který podobný mému býti může. Já, smrti zatracený, konec svůj brzký trpně očekávám a svou duši Bohu poroučím.

Historie osudu mého i druhů mých takováto jest:

Léta Páně 1546 jeho veličenstvo pán můj král španělský mne se skupinou šlechticů několika na cestu dálekou vypravil. Země naše dlouhou válkou s prokletými Angličany vyčerpána byla a k boji dalšímu zlata bylo třeba. I prosekčila se výprava u divoce našeho, že v zemi bezvěrců jakýchsi Inků ukrytých množství zlata nahromaděna jsou. I vypravena byla loď s množstvím lidí zbrojného a na cestu samým hvalem pokřtěná byla. Po strastiplné cestě mnozí myslili sobě, že utrpení, u konce jest, však čeho jsme se dočkati měli, v to ani nejčernější sny nedokázaly pomysliti. I naší výpravy pouhá čtvrtina zbývá - a to jest více než polovina cesty dosud před námi. I posílám zprávu tuto pro posloví zpět vydávajícím se přes tuhý bezhledého žeonce žízeň a obavy jde vše o dosažení cíle cesty naší. Když zprávu tuto v rukou držíte, věste, že nejsem již mezi živými a toliko listy svými, po cestě zanechanými, k vám i pro smrti promlouvati mohu. K cestě vám dopomohou, nebude však lehké je zdolat a jim porozuměti.

PONDĚLÍ 5. SRPNA

Velitel dne Vevera pískal budíček a už ji ho rozcvička vedená Sibiřanem. Potom jako mytí, úklid a nástup. Vlajku a heslo dne Každý, s kým se stýkám předčí. Tak se od něho učím vždy následuje vždycky Sibiřan mne v ničem rozebral Belzebub

Po snídani (káva, chléb marmeláda) Ondra a Lišák vypátřili první slupeň a zkusili z Navářkovské skalničky. K poledni se střílelo z luku a házelo oštěpem. Po obědě (brambory, maso) a poledním klidu, protože bylo hezky, jsme se šli vykoupat do nedalekého lidského rybníka, který byl napolo vypuštěn. Klací přinesli i kanoe dačického oddílu, které bylo uschováno u hejnýho. Po svačině (3 rohlíky a mléko) a večeři (špagety „rajská") byla příprava na zítřejší vyprávěj libovolných dvojic. Nejlepší muži dne byli Miki, Sibiřan a Šídlo, známka dne 1,68.

Šídlo

Společnost pro vodní výstavbu Hydrofulton

akciová společnost s r.o.

nabízí tyto práce:

výroba mostu přes Orinoko - 20 mexic
úprava a vyčištění přehradní nádrže
úprava lávky - 15 $

Vypisujeme kankurs řešení nové přehrady! Nejlepší z vybraných návrhů bohatě odměníme.

(ceny udány v dolarech mexických)

za společnost Morton

Studart

ale Bank - suisse

nabízí práci

Orlík právě porušuje tábo-rový řád.

To je Pegrace co, Žraldo?!?

AKCIE Společnosti Hydrofulton.

SPOL. PRO VODNÍ VÝSTAVBU

» HYDROFULTON «

akciová společnost s. r. o.

AKCIE

CENA 1F

za správní radu: Banda

generál ředitel Vrbas

LÍTERÝ 5. srpna a ETŘEDA 7. srpna

Ved. dne Lelen

Po rozcvičce vedené Žralokem a snídani připravenou Medvědy fasují dvojice výletníků jídlo na cestu(chléb se salámem, suchý chléb, paštika, blumy, sušenky, cukr, 10kčs) a asi v 9 hod se vydávají na den a noc do terénu. V táboře zůstává jen vlk Ondra ašidlo. Den plyne hezky, ale je vidět, že k večeru bude pršet. Taky jo. Asi v 17 hod to začlo. Krupobití, před kterým nás chránili jen stany. Kdo vystrčil noc, měl ho hned mokrý.

Když jsme druhý den ráno vylezli, uviděli jsme nevídaný obraz – v náhonu zakuchyněl a táborem bylo plno vody, takže vyplavala nám odpadová jáma, když jsme otevřeli sklípek, vyplaval hrnec s máslem a jen tak tak plavala Latrína. Moc jsme si toho nevšímali, dělali jsme do pořádku kuchyň. Asi 8^{30} přišla první dvojice Sibi – Vevera pak Olda-~~Oko~~ a Radim-Hrozný. Ostatní přicházeli až tak k poledni, jen Lelen a Piškle asi v 19 hod, ale to měli povoleno. Hned odpoledne začali odvodňovací práce, protrhla se nám hráz, ale vody bylo stále dost.

Někteří se sušily. Ostatní k svačině připravili jogurt a žrohlíky, k večeři bramboračku a chleba (Lžíce v ní stála).

Večer se dopisovaly zápisy o pozorování přírody, zápis do Kroniky a pochodový film...

Známka výpravy 2,31.

Sádlo

Zde jsou zápisy členů z jejich výprav:

Vyšli jsme směrem na Pelhřimov. První vesnicí, kterou jsme procházeli se jmenovala Baandlin. Dále jsme šli po hlavní silnici, která vede do Horních Němčic. Byli jsme již dohodnuti, že přijedeme do Studene a tak nám přišla vhod cedule na které bylo napsáno Studená 3km. Celou cestu jsme šli pěšky. Před Studenou nám zastavil jeden osobní pán a chtěl nás svézt do Kalkirnova. S poděkováním jsme odmítli a šli jsme až pro rančko. Nedaleko Studene jsme se ubalovali. Kozička li jsme si oheň a pekli brambory. Místo hub jsme nasbírali maliny. Ve Studni jsme se opravili. Kable se spřesdil lijavec a lekla nám do stanu. Petřina nám jsme nespali. Ráno jsme sbalili a zpět do tábora. Cesta byla nepříjemná.

Oko

Olda

Ráno po snídani vyrazili Orlík a Pindă, žralok a Lišák, Vlk na cestu. Nejdříve do Heřmaneč, tam Vlk nakoupil a vrátil se. My pokračujeme do Olšan, dokupujeme drobnosti a loučíme se s Lišákem a Žralokem, rozhodnuti pronásledovat je. U Suchdola se nám však ztratili a my poznali, že jsme šli jinudy. Podle mapy se vracíme do Suchdola, Jalovčí a ke Komorniku. Prohlíželi jsme okolí, bylo tam však moc lidí a stanů. Rozzlobeni jsme se vrátili do Olšan. Uvítal nás déšť, který se změnil v lijavec. Pindă provedl taktický plán, který se zdařil: Přespáváme u hodných lidí nakraji vesnice. Dali k dispozici dvoum neznámým lidím celý pokoj! Večeříme a vesele si povídáme, zatímco venku se rozpoutala hrozná bouře. Vzpomínáme na ostatní a litujeme je.

V 1/7 7 vstáváme, snídáme a se srdečnými díky se vracíme. Pindă si dělá poznámky k pozorování o přírodě, Orlík pochodový film a přitom ještě sbíráme houby. Asi po 3km odbočujeme na SV. Málem bloudíme až nás vysvobodil motor auta, podle kterého jsme našli silnici a dorazili celí umáčení do tábora.

Orlík

VÝPRAVA Radimar a Hroznýše

V ½ 10 ráno jsme vyrazili z tábora. Do vesnice Markvarce jsme dorazili v ¾ 11. Ještěrů Markvarci nám zastavili nákl. s Arabanem a odvezli nás až do Dačic. Tam jsme se vydali pěšky s několika dvojicemi. V ½ 5 jsme došli do Boroku. Tam nám zastavilo auto a odvezlo nás až k myslivně. Hned jsme vyrazili k hradu Krumvaldu. Ten jsme však nenašli a proto jsme se ubírali na severozápad myslivce. Po chatě chatu jsme vyšli na obchůzku. Houby ani borůvky jsme však nenašli. Začíná drobně pršet. Vydali jsme se na malou rozhlednu, z které byl krásný rozhled. Pak jsme se odebrali do chaty, kde jsme hráli několik malých her.

Je večer. Příšerná bouře a také výkyv rezidua. Náhle jako když prásknu bičem, začne lít jako z konve. Bleskům se nevyhnu. Naštěstí ještě včas jsme se rozhodli pro cestu do hájovny. Když déšť trochu ustal, vydali jsme se na cestu. Promočeni, zkřehlí, jsme dorazili do hájovny. Tam nás hned přijali, rozložili v kamnech, abychom si mohli usušit šaty. Přes naše odmlouvání nám uvařili čaj a vajíčka. Pak jsme se uložili na sen a usnuli.

V 6 hodin jsme se probudili a v ¾ 7 jsme už byli na cestě. Kousek za hájovnou nám zastavilo auto a odvezlo nás až do Dačic. 1 km za Dačicemi nás odtud vezlo auto do Markvarce. Zbytek cesty jsme došli pěšky.

Dnes ráno, my, Šolim a Belzebub, okolo půl desáté jsme vyrazili na svoji první dvoudenní výpravu. Naše nohy si to zamířily k Valtínovu. Jelikož jsme neměli mapu, dost jsme si cesty zkracovali přibližným směrem. Zdržovalo nás značně velké množství borůvek okolo. Ve Valtínově jsme si zaměnili poštu se školou a pak navštívili tamější jednotu. Další cesta vedla převážně po modré na jih, krajem bohatým na houby i borůvky. Tuto část jsme zvěčnili do pochodového filmu jenž měl malý háček (4km skutečné měly ve filmu 2,5km).

Do Vlčích jam jsme dorazili značně unavení. Usídlili jsme se pod převislým kamenem a vydali se na obhlídku okolí, která nám přichystala dvě nepříjemné chvilky. Ve vesnici bydleli samí Němci, takže jsme se lekli, že jsme v Rakousku a pak nás přepadl liják. Se spěchem jsme se vrátili utřeli se a zalehli do spacáků, bavíce se příhodami z prázdnin. Ale bouřka si umínila, že nám ukáže co dovede. Pak nás pomalu, ale jistě vyplavovala a promáčela naše spacáky, obpečení i torny.

Probuzení (značně mokré) nebylo příjemné, ani vyhlídky na zpáteční cestu. Konečně jsme mokré zbalili a cestou k táboru pozorovali srnky. Zpestřením nám bylo mírné rozdrážděni vos, které určilo osud půlce ešusu borůvek. S modrými pusami asi ke 12té hodině jsme s mohutným zpěvem vcházeli utrmáceni do tábora. Zbývá dodat, že Belzebub trochu nastydl a oboum nám byla vyplacena odměna za 36 jedlých hub.

Výprava Děsklebe a Lelena.

V 9hod. vyrážíme po polní cestě, které se rdle všeobecně říká okresní silnice, do Markvarce. Cestou upozorňáváme pozornost obyvatel obce Lipnice a později i Markvarčanů, jsme asi 1km před Markvarcem když nás předjíždí vůz MB-1000 z něhož na nás veselé pokřikují King-Kong a Mirek. V Markvarci pou drive, ale na okraji vesnice stopujeme auto společně. První auto které nám zastavuje je zelený sparťak s poznávacím číslem AE-08-85. Odváží nás až do Šacic kde se opět shledáváme s oběma již jmenovanými gambrinky. Z Šacic pokračujeme stopem i pěšky do Telče, Studené, Počátek na Pelhřimov a přes Červenou Řečice a Čechtice na Vlašim. V Trhovém Štěpanově jsme asi ve 3hod. Ubytovávámě se v domku Lelenových příbuzných a po obědě a svačině zároveň vyrážíme do lesa kde se zdržujeme do ½8. Pak následuje kulturní vložka tj. jdeme do kina a čteme se. Asi v ½11 usínáme blahým spánkem. Ráno se probouzíme s hladovým pocitem v břiše a čeká nás dobrozdečná sestra připravená snídaně. Po snídani se čteme a nakupujeme, později odcházíme do lesa kde sbíráme houby a borůvky. Po vydatném obědě vyrážíme na zpáteční cestu. Tedy spíše jdeme než jedeme, voláme na OOVB, vidíme prase v žitě a prožíváme jiné drobnosti, kterými se zpříjemňujeme pochod. Asi v ½8 dorazíme s písničkou „Mám v kalhotách díru jak stodolu" na rtech do „tábora".

Ráno po snídani jsme vyrazili Alísek a Miki. Šli jsme na Lipnici kde jsme odhočili do prava. Po krásné procházce lesem, kde jsme viděli celkem z blízka kánč. Z krasných lesů jsme vyšli před Valtinovem jsme se na jedli z tábonových zásob (každý dva chleby ze sádlem). Aliska začala bolet pata. Šli jsme po silnici a octli jsme se před Kunžákem. Přestávka před městem zavinila setkání s Lišákem a Žnalokem. Sebrali jsme baglc a šli jsme do města. Po prohlednutí města jsme hledali tábořiště Hledání tábořiště dalo celkem práci. (Všude byli mastňuři. Po špatném vyspání jsme šli v pláštěnkách a s báglema na zádech zpět. Stále pršeni nás doprovodilo až do Heřmaněc. Nákup v Jednotě jsme chtěli jit dál, ale domorodi lidé nám v nutili čvnt litnu teplého mléka. Pochutnali jsmesi. Sliknuti z pláštěnek jen v knojích jsme došli do tábona.

Miki + Alísek

Po snídani jsme vyrazili na dvojdení výlet dvojic. Do Dačic jsme šli my, Veverka a Sibiřan, Hrozný a Radim, Lelen a Piskle. Za ~~vilnicí~~ Lipnicí nás vzalo embéčko až do Markvarce a za Markvarcem nás vzalo další embéčko až do Dačic. V Dačicích jsme se selkali se všemi kluky, kteří šli do Dačic. Tam jsme poslali pohledy domů. Asi ve 12 hodin jsme se vydali na ~~cestu~~ cestu k Hadrovu mlýnu. Po cestě nám zastavil traktor a odvez nás na místo. Zašli jsme do lesa našli si místo, shodili bágly a lehli jsme si a spali. Když jsme se probudili, ukorás začínalo ~~hřmít~~. Postavili jsme stan, já jsem došel pro vodu a šli jsme spát. Ráno jsme složili bágly a šli na silnici a po silnici do Dačic. V Dačicích jsme se najedli a šli na spásek do tábora. Po cestě nám až u Lipolce zastavilo embéčko a dovezlo nás do Markvarce. Tam jsme nakoupili zeli a šli do tábora.

Zápis Mirka a Kinga Konga

6.7. VEVERKA VÝLET SIBIŘAN 7.7.

Na výpravu jsme se odebrali v době, kdy se v táboře konaly pokusy o sundání vlaječky zasaknuté na hořeně na stožáru. Když jsme byli již na cestě u lesa, ozval se z tábora huronský řev, za kterého jsme vyrozumněli, že vlaječka sjela dolů sama.

Když jsme vyšli na silnici, byli jsme občas zahaleni oblakem prachu od projíždějícího „nákladňáku". Tak jsme se za oboustranného povídání dostali až na sídlovku za Markvarec, kde jsme uviděli vaut projíždět Kinga a Mirka. Vesele jsme za nimi zamávali pěstičkami, ale za chvíli vzalo auto i nás a s pánem, kterého bolel zub jsme jeli do Dačic.

V Dačicích jsme vyřídili korespondenci a nákupy a táž jsme se setkali s Kingem, Mirkem, Hrozným a Radimem.

Když jsme již odcházeli z města, uviděli jsme v náruči jedné paní melouna. Po chvíli „pátrání" jsme zjistili, odkud se melouny šíří, jeden jsme si zakoupili a na posezení jsme ho snědli.

Potom jsme vypochodovali z města a šlapali jsme přes Dolní Němčice až k lesu, který je za Němčicemi u silnice.

Tam jsme se usadili a ulehčili tornám snědaním sušenem a blům. Potom jsme ještě lenošili a promýšleli si plán další cesty a četli si „Zápisník."

Zase okusdál jsme se dostali „Oktavií," ve které byl kromě řidiče jeden „mírně namazaný" pán, upíjející z láhve pivo.

Z Radlic, kde jsme byli vysazeni, jsme opět šlapali pěšky. Cesta většinou vedla lesem, po stranách byla fůra borůvek. Potom jsme se na jednom borůvkovišti zastavili a trochu naplnili žaludky.

Dále jsme se přesunuli do Heřmaněc a ještě kousek dál, přičemž jsme stačili zjistit, že je zavřená „Jednota", dostat tažítka na MNV, pobavit se s „pražáky" z Břevnova a najít pěkný hub.

Jelikož se počasí dále kazilo, postavili jsme stan. A to už začalo pršet, takže jsme se až do tma ze stanu skoro nehli. Ale bylo nám dobře, hlademani zimou jsme netrpěli, jen na nás trochu skrzeckl pršelo.

Ráno jsme se zbalili a zachumlání do celt jsme šlapali do tábora. Dorazili jsme jako první asi v 9 hodin.

Byli jsme prima promočení a zrovna přestalo pršet.

Tak skončila naše výprava, při níž jsme Veverka popkvíc stopem, a Sibi se naučil dělat kandalit uvnitř stanu.

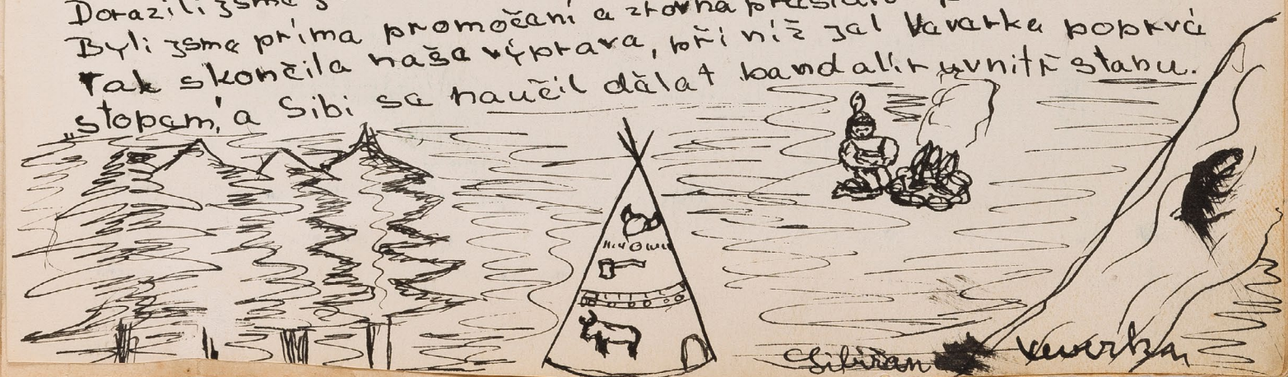

Z tábora jsme vyšli s veselou náladou. S námi šla dvojice Pinďa-Orlík a Ulk, který chtěl v Heřmanicích nakupovat. V Olšanech jsme se rozdělili. Vydali jsme se na cestu sami. Když jsme šli asi hodinu lesem, začalo nám to být divné. Ale to už se v dáli rýsovala vesnička. Zničeni několikahodinovým pochodem jsme dorazili do autobusové zastávce, kde jsme se naobědvali. Cestou ke Kunžaku jsme sledovali stopy Alíska a Nikiho, které jsme dostihli před městečkem. Tábořili jsme u Komoviska. Ještě ten den jsme si prohlédli Kunžak a jeho hostel, kde jsme zvonili hlohání. Již byla tma, když jsme se vraceli společně se zavazadly, které jsme dostali. — Ráno, když jsme se probudili začínalo nám již hapat do stanu. V rychlosti jsme sbalili a kráčeli za zpěvu moderních a národních písní do tábora.

...a kamna

Šalim učí chodit na chůdách.

..Lišáku, takhle nám toho těsta moc nezbyde.

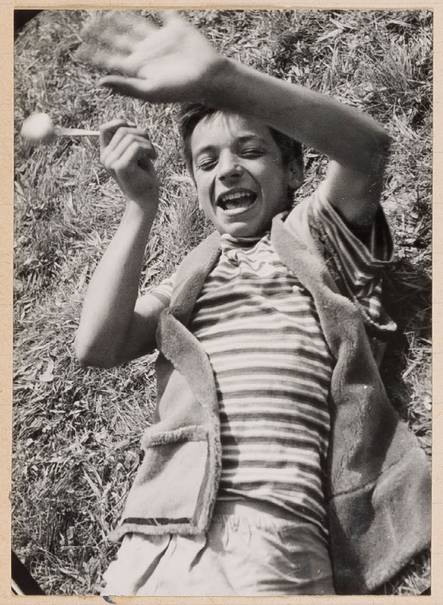

Vidíte jak byli všichni přejedeni!! Takto odmítá přídavek!

Veselé desítka →
(Hroznýš)

Jdou z cesty Lišáka a [illegible]

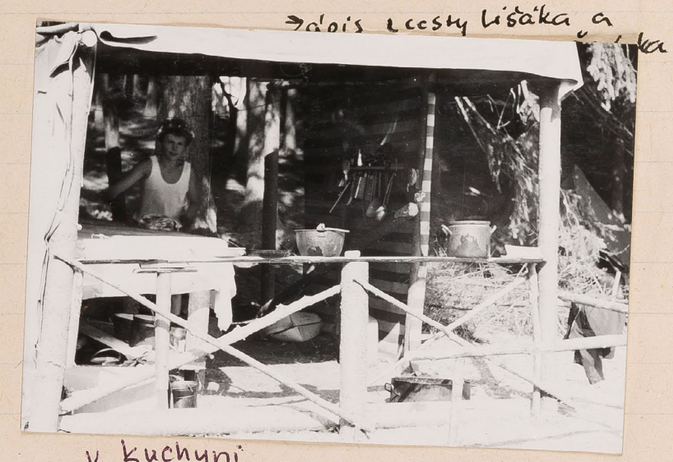

v kuchyni

Okamžitě přestaň Vevero šíhat!

Vypadá to, jakoby se služba zpozdila...

Čtvrtek 8. srpna

V 6^{30} vedaucí dne Hradnýš a Pantheří hrdí vítězné tábečné sazenstvo a opět je to Sibiřan, který vede rozcvičku. Po ní, jako obvykle následuje příklid a nástup. Vlajku vztyčují Oko. Heslo dne: I malý čin je víc než pouhé řeči vyrobíra' king kong. Ke snídani je chléb, káva, marmeláda. Dnes je den morseovky a proto se jídlo vydává za přísného dozoru pomocníků morse. Dopoledne je prázdné a plní se do sešity. Brzy ráno také odjíždí Onetka do Jindřichova Hradce po balík od rodičů Mikiho. Po obědě a po poledním klidku (rizdo) přijíždí Špalík. Je vítán chlebem a solí. Skautu následují Medvědi. Celé odpoledne se hrály hry i pro svačinu (sušenky, šumák)

Hotelová společnost

HILTON

akciová spol. s r.o.

AKCIE

v hodnotě 1 $ of Canada.

Za správní radu: Bandem

Generální ředitel: Parker

Veselá

10.

se dnes nekonala

K večeři, která byla o hodinu opožděna byly fleky s cukrem. Dnes prožíval celou svůj poslední den na tomto táboře, ponévadž odjíždí asi později do Jugoslávie. Nejlepší muž dne byl jako obvykle Šolin a známka dne 2,14.

* Špalík hned po svém příjezdu se připojil podel a byl zařazen do družiny Medvědů a hned v noci s nimi hlídal

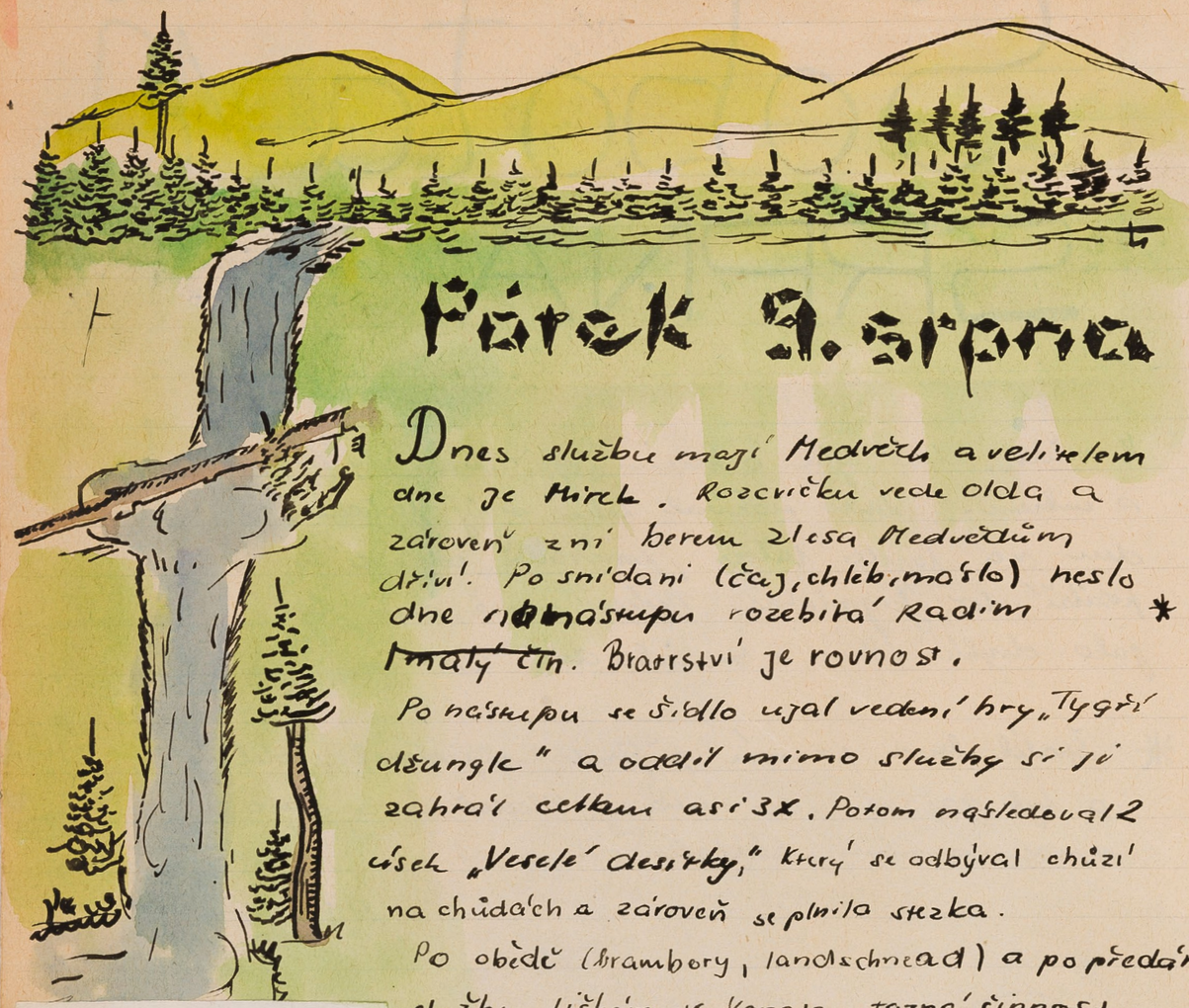

Pátek 9. srpna

Dnes službu mají Medvědi a velitelem dne je Mirek. Rozcvičku vede Olda a zároveň zní heslem Medvědům dříví. Po snídani (čaj, chléb, máslo) heslo dne ~~nástupu~~ rozebírá Radim ~~Imaly čin~~. Bratrství je rovnost. *

Po nástupu se Šidlo ujal vedení hry „Tygří džungle" a oddíl mimo služby si ji zahrál celkem asi 3×. Potom následoval 2 úsek „Veselé desítky," který se odbýval chůzí na chůdách a zároveň se plnila stezka.

Po obědě (brambory, landschmead) a po předání služby Liškám se konala tajná činnost družin a po ní utkání družin kamínkových hrách na hřišti. Po večeři (porridge tj. poříč) je beseda na téma „umění, kultůra."

Známka dne je 2,82 a nejlepší muž dne: Miki

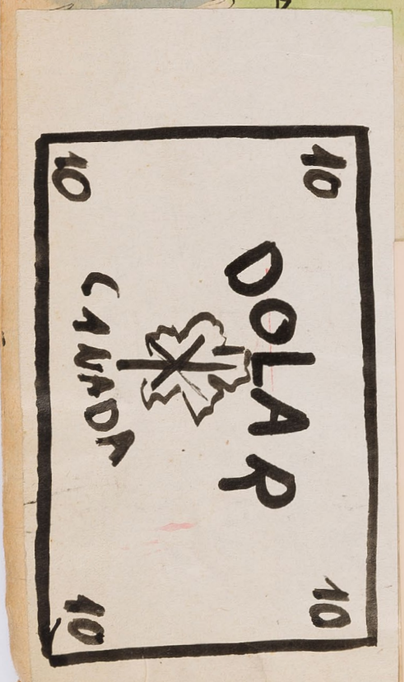

Konečně Orlík napnul tětivu. To byla ale práce!

...psal Šidlo

Sobota 10. srpna

V 6^{30} vedoucí služby konající služby Pístle píská budíčka již se všichni připravují na rozcvičku vedenou Orlíkem. Vlajku dnes vztyčuje Alísek a heslo dne: „Cokoli podnikáš, konej dokonale" rozebírá Pindá. Následuje snídaně (káva, chléb, marmeláda) a práce, plnění do stezky. Ti, co si zrovna nemají co plnit, tak si staví sedačky k táborák. Po obědě (hovězí, brambory) následují drobné hry na hřišti a v táboře, po svačině byla výroba sedaček. Na večerní nástupu byli vyhodnoceni jako nejlepší muži dne Miki, Alísek, Sibi, Žralok a známka dne byla 1,6.

večeře: falešný guleš, chléb

Po nástupu začínají družiny psát své palubní deníky vztahující se k dlouhodobé hře.

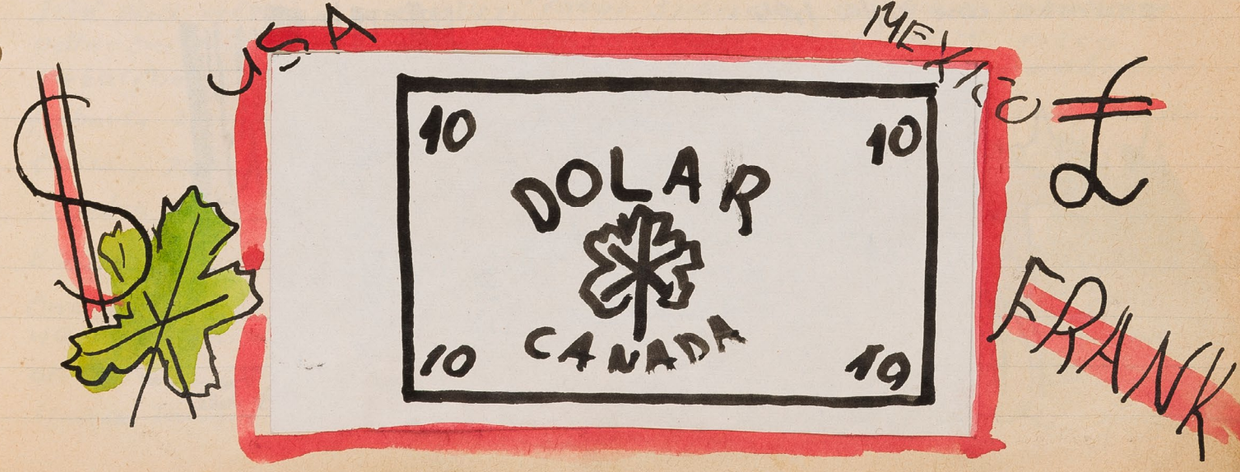

Neděle 11. srpna

Služba Pantheři, vedoucí dne Belzebub. Rozcvičku vede King Kong. Heslo dne Nadšení dělá těžkou práci lehkou rozebírá Hrozný Š. Po snídani (kakao, chléb, marmeláda) si všichni berou přálo na celý den a jdou do širokého okolí tábora – vždyť jsou výpravy jednotlivců. Úkolem každého jednotlivce bylo pozorovat přírodu a udělat o tom zápis, nakreslit stromy, keř, květinu a lesní plod. Všichni se sházeli od 17 do 19 hod. Večeři uvařili Medvědi chutnou bramboračku, čočkové lžíce stála známka dne byla 1,04.

Veldenem je Špalík, služba Medvědi. Rozcvičku vede Mirek. Na nástupu heslo dne: Přátelství, které mohlo zmizet, nebylo nikdy opravdovým přátelstvím. rozebral Žralok. Vlajku vztyčuje Radim. Po snídani (čaj, chléb, marmeládal šli Pantheři stavět branky, ostatní se připravovali na olympiádu. Ještě ráno se provedly různé peněžní transakce. Zanikla a zkrachovala soukromá banka H. Smitha. Byly vydávány podpory nezaměstnaným a do oběhu bylo dáváno zlato (korálky) platina, drahé kovy a stříbro. Po obědě (brambor, kuřeta) byla příprava na olympiádu a prase (k večeři byl chléb a máslo). Po večeři (makarony, cukr, strouhanka) je zpívaná, na které se učíme píseň Jimalackanda. Ještě před večerkou opouštějí tábor 3 posádky a odjíždějí se směrem půlnočním. Tábor usíná, každý tuší, že se děje něco nekalého. V 23 hod jsou buzem Lišky, nacházejí v okolí tábora zprávu, udávající další cestu za pokladem. Podle času, jak si zprávu opisují, tolik Pesos platí! Další zpráva je na leknínu v jezírku leknínů a dává pokyn k zapálení ohně. Lišky tuto zprávu našly, až když je Ondra vrátil. Další cesta vedla na druhou stranu silničce na vyvýšeninu, kde svítil oheň večerní a odkud měly jít druziny po zvuku tamtamů a na místě, kde byl oheň (světlo lampy), opsat zprávu a vrátit se do tábora.

my v krajích s pobřežím sousedících se nalézali a prué kroky své neváželi, když proti proudu řeky divoké se vydajíce, k jezeru lekníní my dorazili.

Tam dobrodružná pouť naše vlastně teprve začínala. Jezero jakoby branou k cestě další byla. My pouze touto pilnoční cestu konati museli, však kroky naše přes všechnu snahu, naši pozornosti stráže domorodé, neušli a k pos tupu dalšímu

Kolem půlnoci startovali (~~Medvědi~~) Pantheři, kteří šli nejlépe a kolem 1 hodiny Medvědi. Když se oddílovi vůdci, kteří tento úsek připravovali, ve 2.30 vrátili, poslali u jezírka Leknínů Medvědy, kteří se k němu dostávali okolo mlýna vlkova.
Konečně asi ve čtvrt na čtyři celý tábor spal, jen hlídka lišek přecházela po táboře...

zapsal Šula

my oheň obětní u jezera leknínové- lo rozdělati musel, abychom bohy obmo- rodců usmířili a v cestě vedeni září ohňů věčných pokračovati mohli. Stopy ohně obět- ního jsme zahladili a k ohni věčnému co nejrychleji my se vydali.

Rodriquez

Táto zpráva byla v jezírku leknínu na listech leknínů

My K ohni věčnému došli a vzápětí tam-tamy rozeznělý se z pralesa hloubkou, by příchod náš dále zvěsto- valy. Po zvucích těchto my vedeni spěchem horečným se pustili, až k září ohně dalšího jsme dorazili. Jam cesta naše končila a do ležení jsme se navrátili

U ohně věčného ležela tato zpráva.

Zde pouť naše končí a když čas pro nás se zastavil, my k ležení svému se navracíme, odměněni znalostí věcí příštích.

R

Na konci pouti ještě s jinou zprávou ležela tato.

Úterý 13. srpna

Díky noční hře se budíček protahuje. Trubka se proto rozezněla až v ½ 9.

Rozvičku vede Šalm. Po ranní hygieně byl zapískán nástup. Vlajkonoš - Miki, heslo

» Než jsme přátelství uzavřeli,
máme posuzovat,
když jsme přátelství uzavřeli,
máme důvěřovat «

rozebírá Piskle. K snídani uvařili Lišky kávu, chléb s marmeládou a 3 rohlíky. Dopoledne bylo plánováno prádýlkování a psaní do palubních deníků, ale Šolimův dotaz, jestli do knedlíků máme foukat vzduch překazil celý naplánovaný úsek programu. Všichni jdou na borůvky. Lišky připravují těsto a oddílovi rádci s Ališkem a Vlkem provádějí poněkud ostřejší bodování. U mnohých tzv. letecký den. Po přinesení borůvek se knedlíky za pomoci Sibiřana balí. Vlk má divné názory, ale je umlčen bandou hladových. Dlouho po obědě drhnou Lišky nádobí a pro zpožděné předávání se svačina nekond. Mezitím ostatní družiny konají 2. úsek dlouhodobé hry → Přenášení písmen ← v níž se zhodnotila vynalézavost družin. Medvědi nastupují 3. úsek → Střelba na písmena ← v níž se strefovalo šipy, míčky a vzduchovkou do papírků na kláceích. Např. = W = Q.

Lišky dělají 2. úsek a Pantheři vaří. Po skončení jdou Medvědi do tábora, Lišky provádí 3. úsek a Pantheři vyhlašují večeři - hrachová kaše, vejce a cibulka.

Na večerním nástupu bylo provedeno známkování a muž dne. Nejlepší muž - Ejžák, známka - 1,47

Poznámky: Pro zpožděnou večeři se nekonala plánovaná zpívanda.

zapsal Orlík

Uhelný prach sedl mi do očí...
... - Belzebub vypaluje půllitr.

... A co jsem to vlastně chtěl!? ....

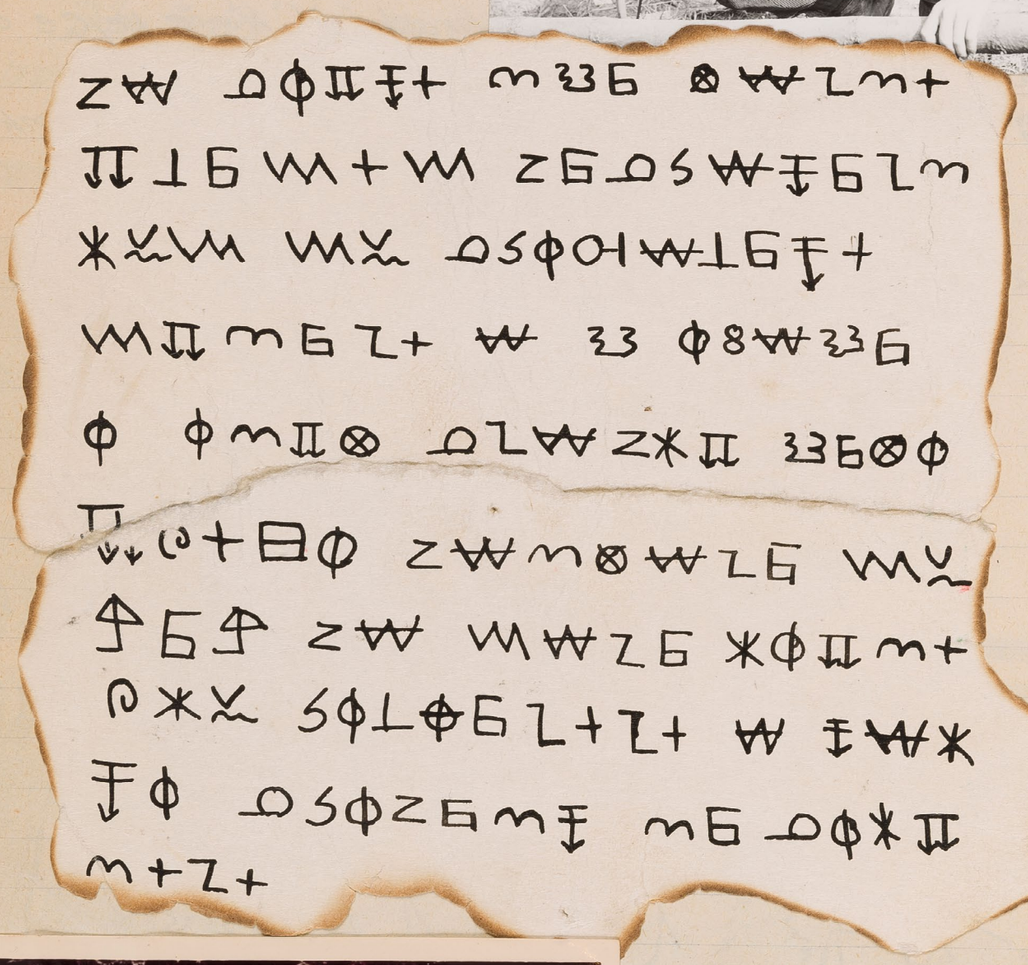

Táborový kruh se sedačkami.

Středa 14. Srpna

Všichni rozespalí vylézali ze stanů do teplého rána. Oko, který vedl rozcvičku velmi nespravedlivě bodoval. Po špatné rozcvičce bylo mytí v celkem teplé vodě potoka. Po úklidu a mytí jako vždy přišel nástup. Při vztyčování vlajky Hrozný š vytáhl vlajku výše než by měl a tím zavinil, že teď máme vlajku asi o 1½ metru níže než by měla být. Belzebub se zas snažil vlajku spravit, ale dnes se mu to nepodařilo. Vlk oznámil, že bude oddílová rada. Rada rozhodla práci pro Černou bednu. Je to kácení stojné uschlé jedle. Celé dopoledne bylo tím rozdrobeno. až na konec byla velká legrace. Na provaz přivázaný na jedli přes potok se pověsil Sibiřan a byl vytažen nahoru. Pak se tam vystřídal celý oddíl. Vlk samozřejmně fotil. Po houpání jsme se zapojili do usilovného tahání. S velkým praskotem a žuchnutím spadla jedle na zem. Na oběd byly bramborové knedlíky, cibulka a zelí. Polední klid byl zasažen a prodloužena až do 15,15 hodin. K svačině byly rozdány v desti tři rohlíky. Další program byla tajná činnost družin. Všechny družiny se rozešly do lesa kde začaly vyrábět své tajné výrobky. Družiny se vrátily až k večeři. Večeře byla žíznivá - „kčo" ale tak pepřené, že se to sotva dalo jíst. Ostný hvizd oznámil přípravu na nástup. Nástup se

* až na asi 6 lidí (tzn. 3/4 oddílu)!!

protáhl až do šera. Mužem dne byl **Ondra** známka **2,38**. Službu konali dopoledne **Pantheři** velden byl **King-Kong** odpoledne konali službu **Medvědi** velden **Olda** vlajkonoš byl **Hrozný Š** na kterého máme památku. Den byl zakončen oddílovým pokřikem. Večerní programem byla zpívanda na které jsme se naučili starou skautskou písničku „**Dávno již**". Za pět minut pů desáté jsme šli spát. Večerku, kterou troubil Ondra byl už doopravdy zakončen den 14. srpna 1968. **Heslo dne:**

„Ke všemu, co je velké" je prvým krokem odvahy

rozebíral Sib

Přehráda
Stavěli
Pantheři ...
... ♫ ...

↑ A nakonec to Lišák přibil jinak.

← „Ten kluk se nedá zhypnotizovat" myslí si Lišák

Čtvrtek

15. srpna

služba: Medvědi-Lišky
velen: Olda - Miki
vlajkonoš: Lišák
rozcvičku vedl: Radim

heslo dne:

„Přání bez míry jsou známkou chlapce nikoliv muže"

rozebral Špalík.

Při ranním nástupu vyhlásil Vlk čtvrtý úsek Rodrigova odkazu. Spočívá v tom, že každá družina má za úkol vydržet deset hodin nemluvit. Jako první se o to pokusili Pantheři a dopadli bledě. Nejdéle vydržel mlčet King-kong a to dvě a půl hodiny.

Třebaže nám počasí příliš nepřálo hrála se hra „Za uprchlým trestancem". Trestance představoval Žralok a Oko. Zvítězila „Kanadská jízdní policie". Naplánován byl i sport, ale scvrkl se na několik minut, protože

se kácel velký, suchý smrk nedaleko tábora. S tím byla spojena i zábava; **vození po laně** (asi do výše osmi metrů)
Po rozvařené Medvědí rýži odešla většina hrát hru „Boj o pevnosti".
Do tábora se vracíme obklikou, mnohý s máručí hub, které při hře našel.
K svačině byl puding.
Zbytek odpoledne byl věnován přípravě na olympiádu.
Po večerním nástupu začal Slibový táborák.

V tichosti jsme se postavili na svá místa kolem připravené hranice, a ohnivec Lišák zažehl oheň.
Na to předstoupil Ondra se Šibiřanem a na státní a oddílovou vlajku složili Junácký slib.

Po zazpívání několika písní následovalo vzpomínání na začátky oddílu.
Nejlepším mužem dne byl zvolen Lišák.
Známka dne: 1,7

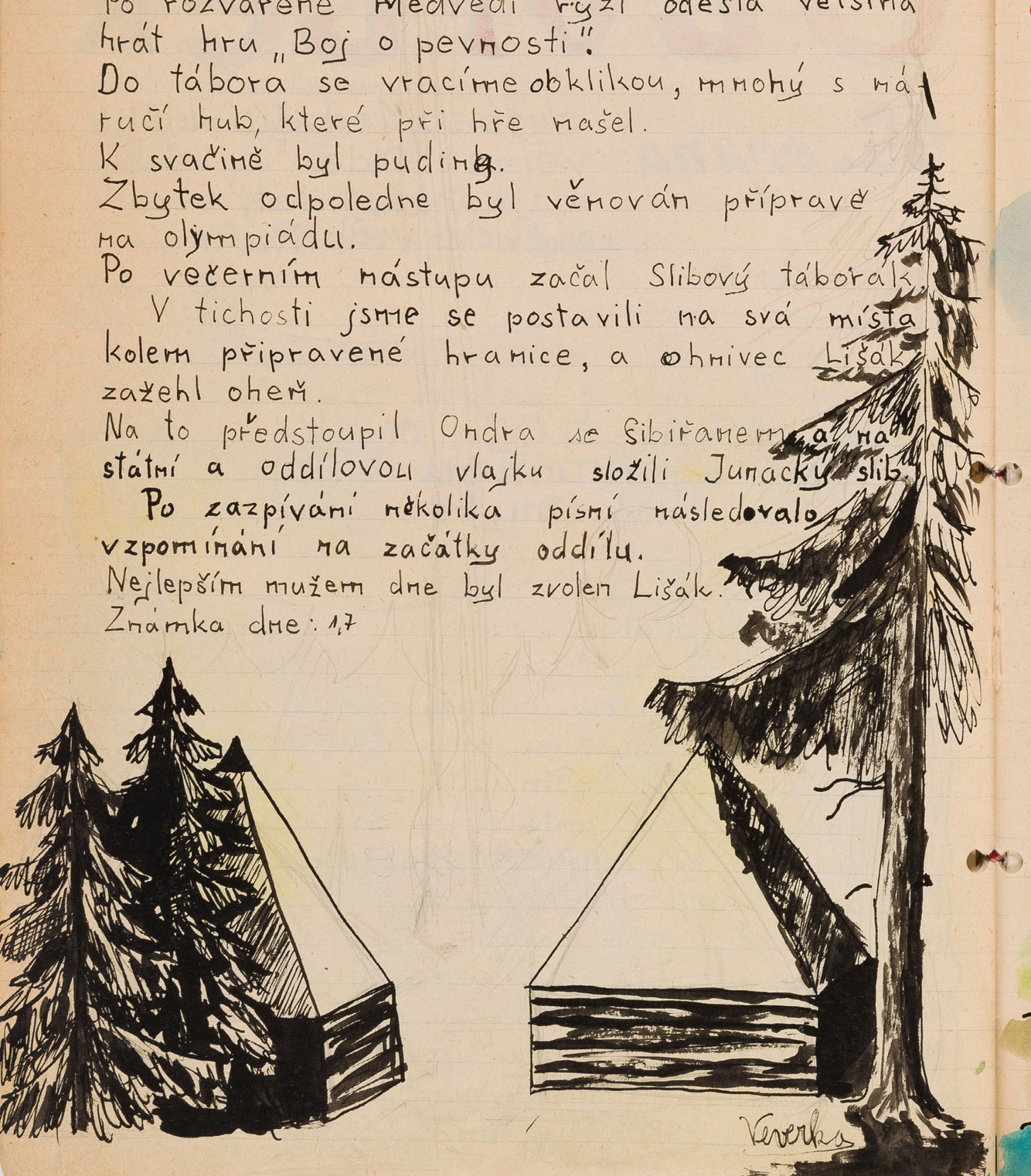

16. srpna PÁTEK

Službu mají Lišky, a tak rozcvičku vede
Piskle, na nástupu heslo rozebírá Šolim

Největší moudrostí je pernou v ůle

a vlajkonoš je Pinďa. Hned po nástupu je snídaně - čaj, chleba + sádlo. Dopoledne Lišky vaří, ostatní sportují, lelkují a někteří dokonce pracují. V půl jedné mají Lišky oběd hotov, čímž dokázaly téměř nemožné - uvařit houskové knedlíky s „koprovkou" za 2 hodiny. Polední klid probíhá ve velkém vedru. Ke svačině je jogurt a 3 rohlíky. Pak se konaly hry a koupání (koupat se šli = Lišák, Ondra, Šibi, Žralok). K večeru porazily Lišky Medvědy ve volejbalu 2:0.
Večeře - hrachová polévka - byla celkem dobrá. Večer měla být vyprávěnda, která nakonec zbytečně odpadla.

17. srpna

Služba: Pantheři – Medvědi, velitel dne Oko Rozcvičku vedl Hroznýš. Vlajkonoš Sibiřan. Heslo rozebírá Hroznýš:

„CHtěl bych," neznamená nic,

„chci," tvoří divy.

K snídani byla káva a chléb se sádlem. Dnes je návštěvní den. Dopoledne jsme prali prádlo, zašívali trhliny na oděru a uklízeli stan. Zanedlouho po snídani přijeli rodiče Hroznýše, Mirka, Radima, Špalíka a Písklete. Před zásobním stanem se koupily zásoby potravin, které přivezli starostliví rodiče. K obědu byl připálený poridge. Krátce po poledním klidu zapálil Lišák olympijský oheň, tím zahájil naší tábornovou olympiádu. Po zahájení jsme odešli k rybníku, kde probíhaly závody v plavání. Na prvním místě se podle očekávání umístil Šolim. Ke svačině bylo ovoce a pernník. K večeři byl falešný guláš a chléb. Večer se měly konat ohně družin. Protože pršelo a bylo v šude mokro ohně se nekonaly.

Zahájení táborové olympiády.

To byla trefa!

Nástup. Lišky zezadu, Vlčata vzadu a Medvědi zprofilu.

Neděle

18. srpna

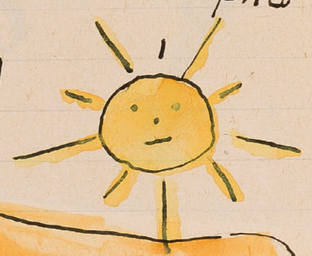

Služby mají Medvědi a proto dnes rozcvičku vede Lišák. Velitel dne je Mirek. Vlajku na nástupu vztyčuje Olda. Heslo dne

Je třeba dvou let, než se naučíme mluvit,
a padesáti, než se naučíme mlčet.

rozebírá Lišák

Po nástupu je snídaně – káva, chléb, sádlo, mrkev, salám. Hned potom se družiny pouští do olympiády. Lišky porážejí Panthery jak ve volejbalu tak v přehazované 2:0. Ve fotbale opět Lišky vyhrávají nad Pantherama 5:2. Medvědi zatím házejí koulí a skáčou do výšky. K poledni přijíždějí Mirkovi rodiče. K obědu se nejdříve dojídá poridge a potom se jedí bramborové šátečky s marmeládou. Po obědě Lišky přebírají kuchyň. Veldenem se stává Orlík. Odjíždějí Plavcovi a Křikavovi. Po odpoledním klidu se opět sportuje. Zápas ve fotbale dopadá nerozhodně 2:2. Proto se střílejí desítky, které vyhrávají Medvědi 5:1. Ke svačině je bábovka, buchty a meloun od rodičů. Po nasycení se opět sportuje a to hlavně střílí ze vzduchovky. Večeře se opožďuje o dvě hodiny. A přece se každý nají brambor u ohněm. Při nástupu byl zvolen mužem dne Hrozný a Bobouš. A už jen večerka končí den.

Ty být dobrý čeřtýnárka

PONDĚLÍ

19. 8.

SLUŽBA –
LIŠKY
PANTHEŘI

Velitelem dne je Orlík a King-kong. Rozcvičku vede Pinda. Na nástupu je vlajku vztyčoval Golim a heslo rozebíral Alisek.

Jen ta práce je k něčemu která je radostná

* * * * * * * * * *

Jen ta práce je radostná která je dobrovolná

K snídani je čaj a pernik. Dopoledne většina plní „tři orlí pera", až na nováčky skoro všichni. K obědu byly lívanečky. Oběd byl rozdělen na dvakrát neboť první várka zdaleka nestačila. Po poledním klidu se rozdala svačina a jednotlivé družiny se vydaly na výpravy.

Za úkol bylo odlít nějaké stopy a bylo to zároveň úsek táborové dlouhodobé hry „Rodrigův odkaz". Dálepak bylo na programu výpravy: kresby krajiny a přírodních útvarů, plnění stezky, orientace a družinové věci. Všichni se vrátili do tábora k osmé hodině. Potom odešli všichni kromě nováčků Žraloka a Šídlete plnit „tří orlí pera" – přespávat venku z tábora. Nástup byl společný a skoro všichni se vystřídali vnoci na hlídce.

Hrozný

Úterý 20.8.

Služba: Pantheři, odpoledne Medvědi

Ranní rozcvičku vede s malou částí tábora Oko, který taktéž vztyčuje dnes vlajku.

Heslo dne –

O hodnotě člověka nerozhoduje, co zná, ale co koná

– rozebírá Hrozný Š

Hned při nástupu přichází Pískle a Belzebub, kteří se potkali v nedalekém lese – to je smůla !!

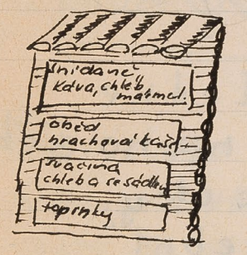

Skoro celé dopoledne se zkoušelo do nováčkovské zkoušky a Šidlo, který byl velmi dlouho vedoucí tábora měl co podepisovat.

Po dobrém obědě a polednímu klidu se hrají různé veselé hry – slepá baba, honba slepých vidoucího, slepý námořník, honba slepých za baronem atd. Večer se má konat slibový táborák, který se však pro přílišnou únavu nekoná. Tento den se pokoušek plnit „3 orlí péra" 12 lidí.

Známka dne 1,5 nejlepší muž dne – Šidlo

Šidlo

Středa

Službu mají Medvědi – Lišky.
Veldenje RADIM. Vlajkonoš MIREK.
Heslo: – Zorebral Olda.

Přátelství chytrého muže je lepší, než přátelství několika hloupých.

K snídani káva a chléb s marmeládou.

Po snídani probíhá v táboře práce. Těsně před obědem v 11^{30} přijíždí VIK poněkud rozrušen z Rudolce. Slézá s kola a okamžitě svolává nástup. Každý očekává, zda-li to bude úsek DTH, ale místo něho se z VIKa pomalu soukají velmi smutná a děsivá zpráva – Území Československa bylo dnes v noci obsazeno spojenskými vojsky Varšavské smlouvy, konkrétně vojsky SSSR, Polska, NDR, Maďarska a Bulharska. Proto v noci ty letadla, kousky hliníkových folií po krajině. Celou další část dne vládne debata o nynější situaci. Vyskytuje se plno otazníků. VIK každou chvíli jezdí do Lipníka shánět informace. Večer nám volají rodiče – volá pan Kraus.

Od dopoledne vlajka visí napůl žerdi.

Co přinesou další dni??

Muž dne – Pinďa, známka 2,45

oběd-špagety rajská
svačina-pomazánka
večeře – hrachová kaše

Šidlo

ČTVRTEK 22. SRPNA

Službu mají: LIŠKY - Vel. dne - ŠOLIM

Pozdní budí celý tábor v 7 hodin ráno, ponocí plné mluvení se spánku. Následuje ostrá rozcvička vedená a nástup. Vlajka stoupá, klesá a pak se zastavuje na půl žerdě. Vlajkonoscem je a heslo dne, které zní:

rozebírá . Následuje vzrušená debata o včerejší tragické události až do snídaně. Ke snídani je hrachová polévka, chléb. Mezitím vzkod chází do Dačic, neboť si hodlá vypůjčit tranzistorové rádio. Brigáda tvoří celý dopolední program až do oběda - bramborového salátu - který připravili Lišky a kterým se také všichni nasytili. Ve tu dobu přichází vzk z Dačic se špatnými poselstvími oznamuje nám také, že v Praze byl vyhlášen 8 stanně pražský. Poledním klidem i odpolední program - tajná družinová činnost probíhají normálně, přestože každý jistě myslí na to, co se asi děje v Praze. Svačina jako normálně chléb s tvojí-nelmíčkovým sýrem. Potom dokončujeme oslabenou do táb. olympiády v jejíž prvním se tě poráží i Lišky - Medvědy 6:3 právě večer zní ostrý hvizd vzkovy píšťalky která nás spěšně svolává do tábora. Je nám oznámeno, že autobusem přijede z pan Přáda (jinak otec „opův"). Vysvětluje nám, že rodiče, si přejí aby se jejich dítka bezpodmínečně vrátila domů, a protože je v Praze napjatý stav - musíme se se vrátit do setmění (asi do 9. hodin). Rodiče pro nás zaplatili autobus a my se tedy musíme do hodiny zabalit a předčasně opustit tábořiště. Okamžitě se tedy pouštíme do práce s vynášením všech sil. Medvědi se pouštějí do bourání a balení stanů, Lišky likvidují kuchyň a zásobní stan, Panthery spolec. stan a potom se společně pouštíme do likvidace brány a vývěsek. Mezitím skupina několika lidí zahrabuje odpadovku a zatrubinu. Potom si každý jednotlivec uklízí balí do celty obsah svého stanu a tento vačuanec odnáší do autobusu. Tábor je zlikvidován v rekordním čase tj. v 50 minutách a pak už vlastně prožíváme poslední chvíle našeho 2 tábora. Slavnostní nástup, je porážen stožár a všichni se posledními pohledy loučí z místy kde prožili 25 letních, prázdninových dnů na které se těžko zapomíná. Nastupujeme do autobusu a odvážíme s sebou do Prahy kromě inventáře a osobních věcí jednotlivců také taj. družin. činnost Lišek - tábornovou vývěsku. Odjíždíme a mávámě. Zbyl po nás jen tábornový kruh, hřídkovaná věž a 14 bozých podsad. Cestou jsme se dozvěděli o průběhu okupace. Domů před klubovnu jsme přijeli ve ¾ 10 hod. Tak tedy skončil náš tábor. Nebyla dokončena tábornová olympiáda, dlouhodobá hra ani Veselá desítka, nekolik hodnů nemohlo splnit podmínky „Tří orlích per" a nakonec nezaplanul ani slibový táborák - a to vše bylo zaviněno předčasným odjezdem.

Zapsal - Píšťa

23.5

Účastníci

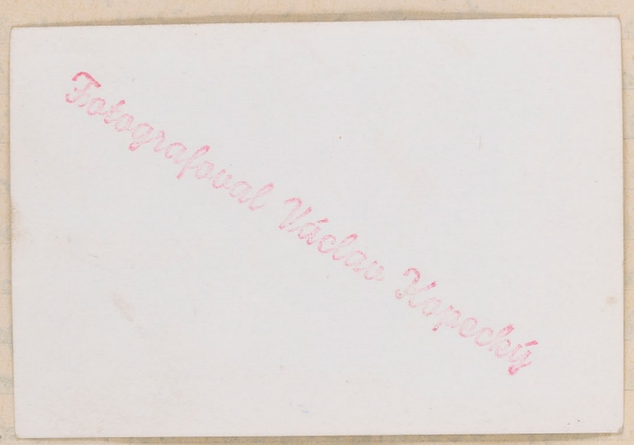

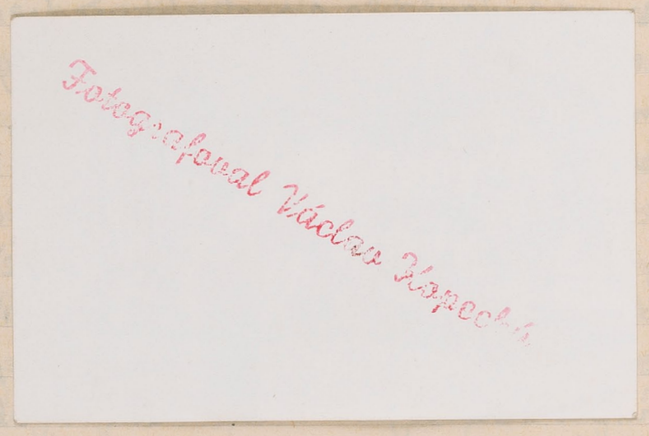

... A kde máme Vlka?

Kuchuň bez plachet.

– objekt: prádelní, sušící strom.

Táborový kruh.

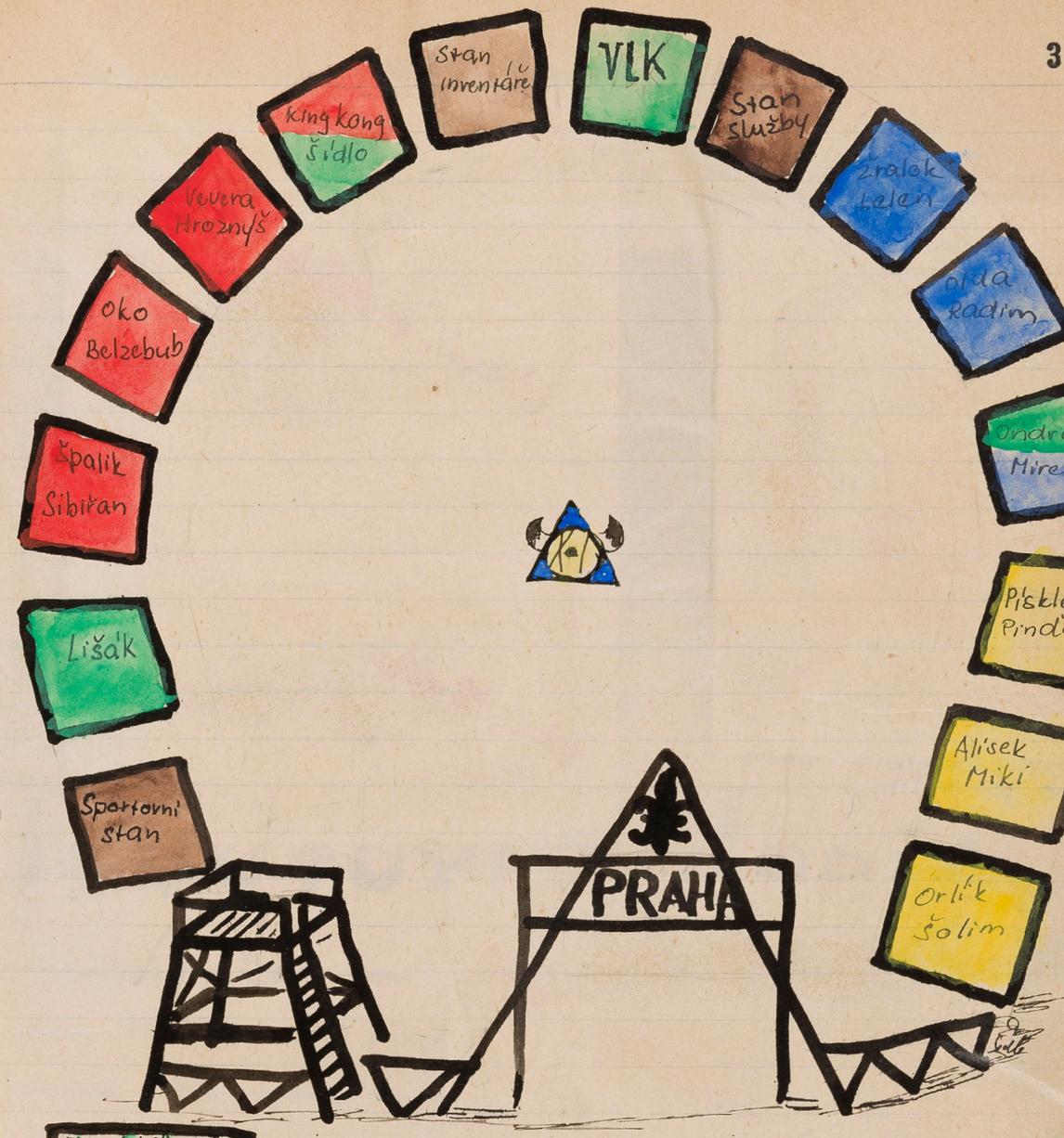

tak to vypadalo na Táboře „bez konce"

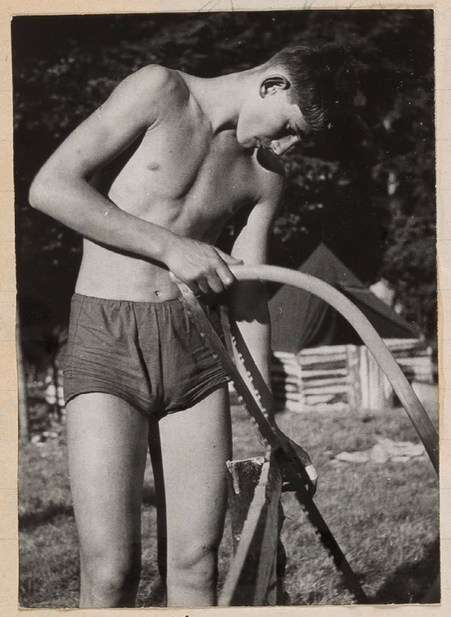

To je Šolim.

Sibi faškuje s Ondrou.

Ondra a Mirek.

Naložená kuchyň při bleskorém opouštění tábořiště.

Praha 6. října 1968

Táborový dopis

Junáckého tábora jsem se zúčastnil poprvé a proto nemohu tábor srovnávat s jinými. Všechno na táboře jsem prožíval velmi opravdově. Nevím, jestli jsem byl platným členem, ale snažil jsem se ze všech sil. Líbila se mi DTH. Také táborová olympiáda byla dobrá; snad mohla mít více disciplín a měla být - podle mého názoru - rozdělena do dvou věkových kategorií.

Byly to pěkné, veselé a pro mne nezapomenutelné chvíle. I když tábor skončil tak nečekaně, jistě, a snad právě proto na něj nezapomenu.

Veverka

Byl jsem poprvé na Junáckém táboře jako nováček. Velmi se mi sam líbylo. Budovali jsme si tábor sami a to mě velmi bavilo. Bylo vidět že rádcové, hlavně Šolim se snažil co nejvíce pomoc novačkům, hlavně v kuchyni. Měli jsme sam pěknou olimpiadu, která by mohla být příště delší. Brigáda v lesnictví jse mi moc líbyla, mohla by být častěji. Byl jsem sam velmi spokojen, škoda že jsme jej museli tak rychle ukončit.

Mirek

Táborový dopis

Byl to můj první tábor a tak nemohu soudit, zda byl lepší, či horší, zážitků si přivezl každý jistě mnoho. Mezi nimi jsou i ty nejkrásnější, i ty co jsou méně hezké. Tábor pro mne a jistě pro jiné byl takovou malou školou zálesáctví. Nemyslím tím ovšem ostříleně kozáky a tábornícky z minulého tábora. Každý se v něm nečemu přivčil, ať už to byla malá, či velká věc. Tábor s sebou nenesl jen dobré stránky, ale i řadu těžkostí, odříkání a strádání. Bude se však vzpomínat na ty pěkné a veselé, ty špatné se propadnou a zmizí v nenávratnu.

Tak tábor máme za sebou a budeme dychtivě očekávat další ...

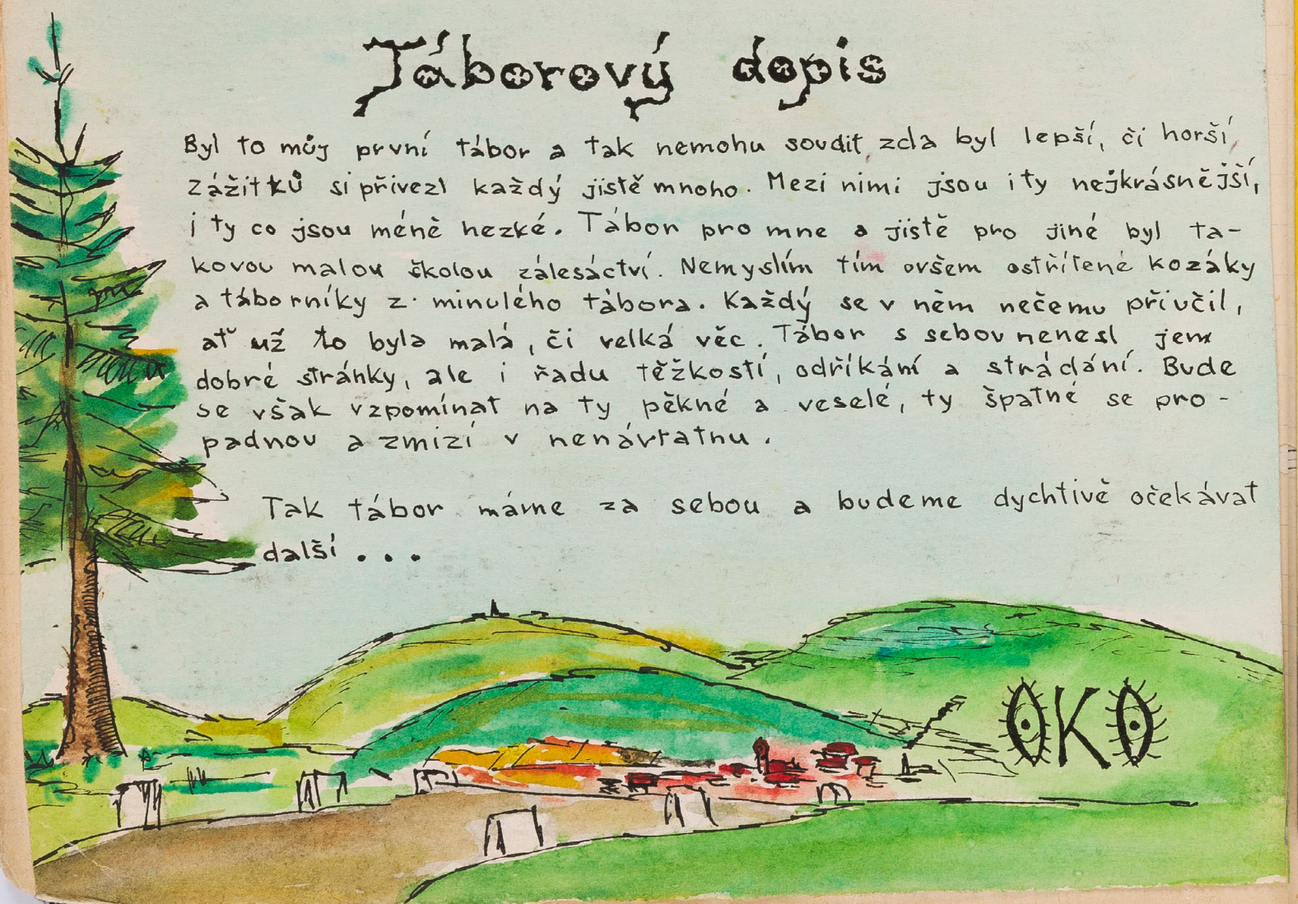

Tento tábor nebyl špatný, ale sliboval jsem si od něj víc, hlavně proto, že se ho zúčastnil jen náš oddíl, a také proto, že předtáborové přípravy byly dost rozsáhlé. Je sice pravda - náš tábor neměl takové kiksy v kuchaření jakoloňský, ale úroveň programu o mnoho nestoupla, i když program byl dost pestrý. Na tomto táboře se mi velmi líbila DDH, která byla mnohem lepší než loni, velmi pěkné bylo také plnění Tří orlích per.

Co se týče krajiny, ta se mi velmi líbila a myslím si, že mohla být ještě lépe využita. Škoda jen, že terén nebyl příliš dobrý pro některé sporty.

Špatnou stránkou tábora byl nedostatečně využitý čas, což je vinou především táborového lidu, na který spadá i vina špatné práce na stavbách.

Na závěr svého dopisu bych chtěl říci, že pravá síla našeho oddílu se ukázala v posledních dvou dnech, zejména pak při bourání tábora, kdy každý pracoval s maximálním úsilím - a bylo to vidět. A tak si myslím, že síla oddílu by se neměla projevit jen v dobách zlých, ale také v dobách dobrých.

Alisek

Tábor je již hezkých pár dnů za námi. a já teď sedím nad tímto kusem papíru a píši co se mi líbilo a co ne. Nikdy sice nezapomenu na krásné chvíle prožité na té zelené louce a v šumícím potůčku v ~~tůrém~~ se odehrávali hodně knát stříkanky nikdy nezapomenu na výpravy dvojic, kdy jsme se upíchli s Alískem na pokraji jednoho krásného jezírka jenom sic opsaženém mastounu a roionynskými lágry a tam jsme zmokli celkem dost, abychom dostali rýmu, nikdy nezapomenu na škaredou prohru s Medvědy /ve fotbale/, nikdy nezapomenu na useky DTH a vzláště a pochody k jezírku lektrínů a tak bych mohl jmenovat nevím jak dlouho. Nemůžeme si ani stěžovát na jídlo i když naše maminky se pousmály když se dověděly, že si budeme vařit sami. Celý ~~tábor~~ tábor byl narušen okupací a proto jsme neprožili zbývající dny v tomto krásném prostředí, ale pošupem jsme jeli domů. Na všechny krásné i ohavné zážitky se asi nedá nikdy zapomenout

Miki

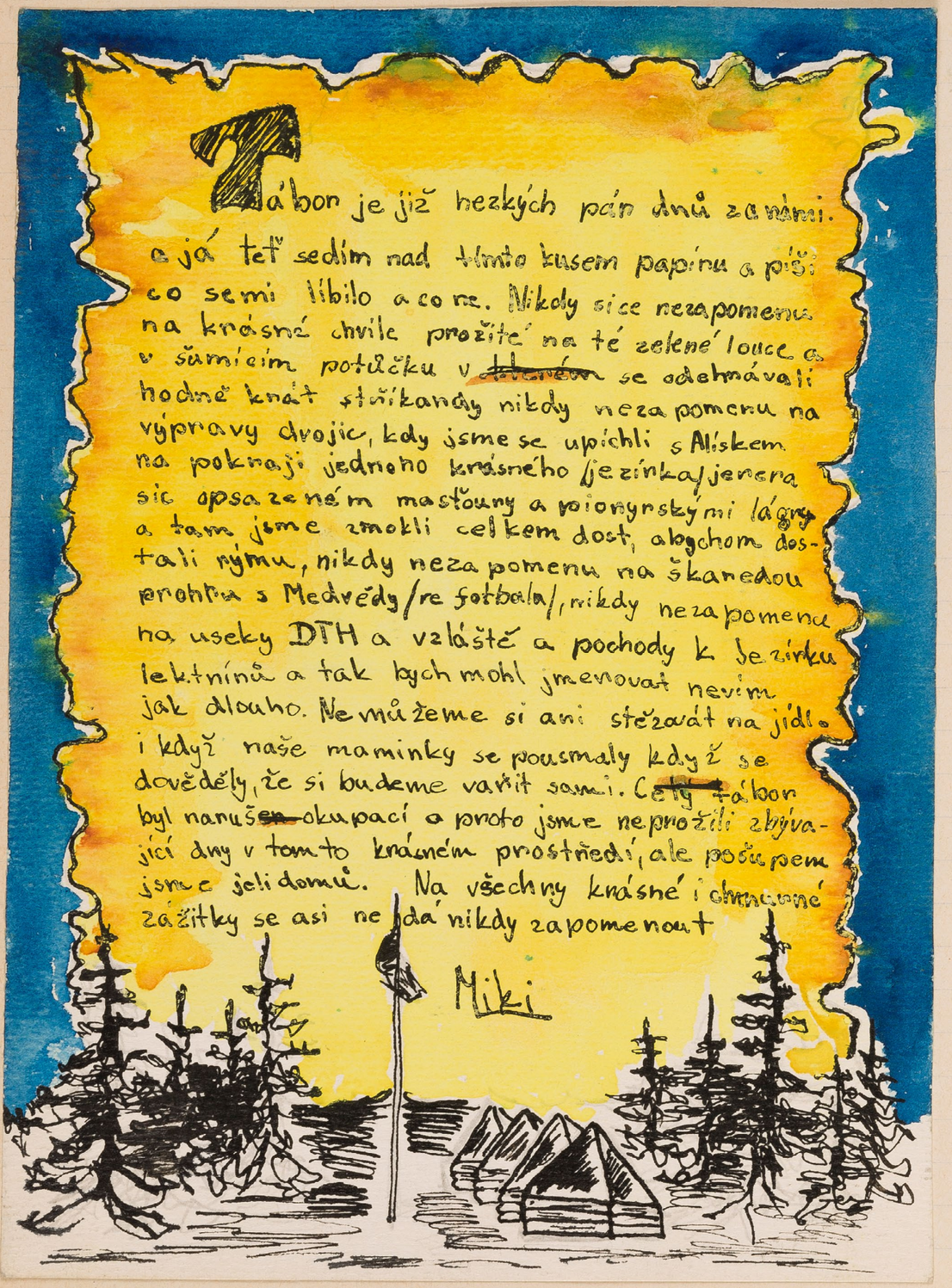

Tábor v Lipnici byl už asi čtrnáctým táborem, který jsem absolvoval I když byl nejlepší z těch čtrnácti, mohl být ještě lepší, nebýt lenosti mé i ostatních a také nebýt náhlé okupace. Tábor. zřízení bylo dobré, celkem to všechno klaplo. Podsady měly sice chyby, ale spalo se nám v nich dobře, vždyť to byla vlastní naše práce. A ta trocha vody při deštích - alespoň se ukázalo, že jsme přece jenom dobří kamarádi, a tak při odvodňování pomáhali i ti, kteří měli ve stanu sucho. Táborové vaření, bylo dobré i když se občas něco trochu připálilo či zpozdilo. Jen ze zásobami by se mělo příště hospodařit lépe. Program tábora byl výborný, nejvíce se mi líbila dloubodobá hra a olympiáda. Závěr tábora byl poněkud narušen okupací, a tak jsme si vyzkoušeli balení narychlo. Myslím, že jsme přitom neztratili ani nějak moc věcí. O sobě si myslím, že jsem nebyl nějak výborný, spíše průměr a níže.

Tol' vše
a nab

Tábor skončil, ať žije tábor!

Sibiřan

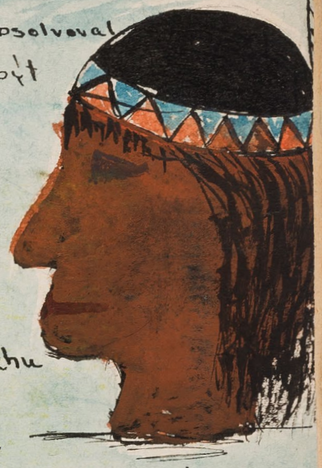

Tábor mne překvapil mile i nemile, ale pěkně se nám vzpomíná! Výborné bylo, že se ani jednou oficiálně nepovedla odpadovka. Vždyť i ti největší nováčci se naučili vařit „své" jídla". Hezky se vzpomíná třeba na malý dešťíček, který nám málem vyplavil tábor, na jízdu na člunu v poroce, jízda kanoí po rybníku, na přípravu dlouhodobé hry u jezírka Lekníny kde nás kapalnek vystrašilo divoké selátko a mnoho jiného. Velmi bych odsoudil dlouhou výstavbu tábora a programovaí část se nepovedla. Dalo by se říci, že to byl jeden zedvou nejlepších táborů a ve vzpomínkách si uvědomuji, že to bylo fajn.

Zdeňa

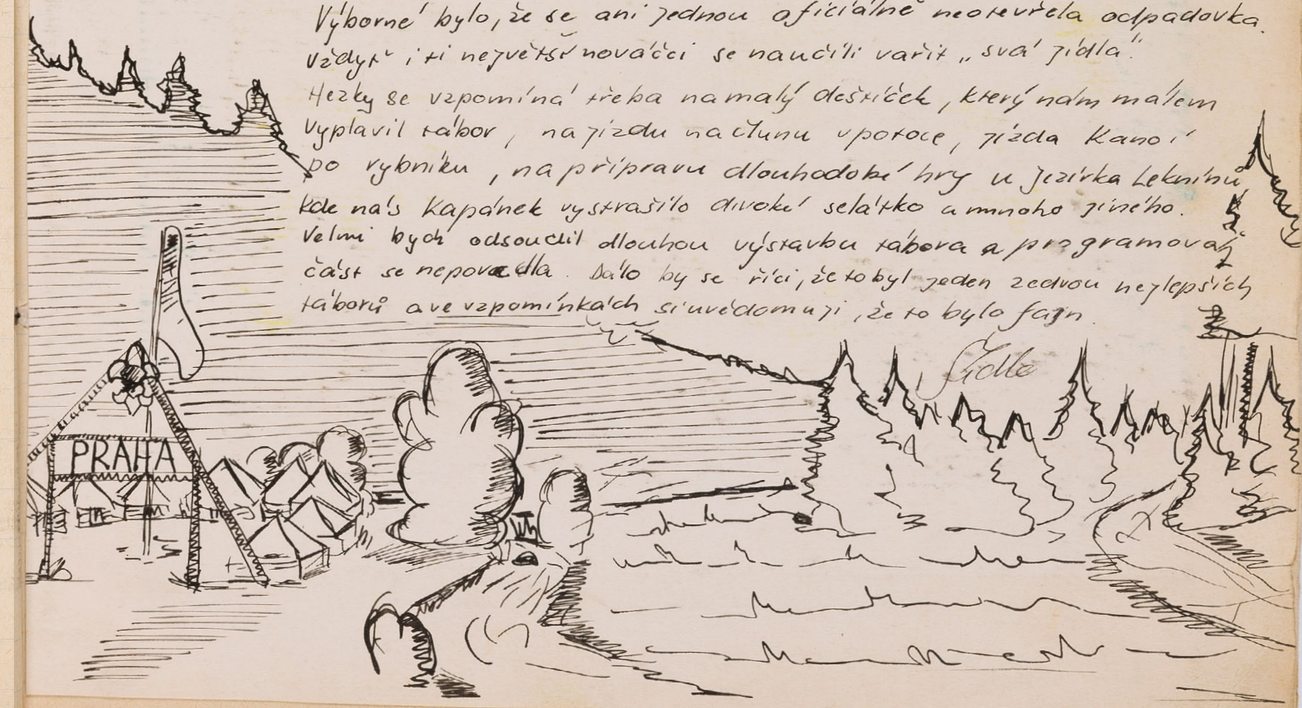

TÁBOR

Náš tábor se vcelku vydařil. Až na ten odjezd.
K nejzajímavějším a nejpoutavějším patřily noční hry a výpravy dvojic. Trochu dlouho trvala výstavba tábora. Příroda byla také hezká.

Chybou bylo to, že program nedovedl dostatečně přivábit a upoutat. Přesto ho ale považuji za lepší, než byl ten loňský.

Standa Holec

Kdykoli si vzpomenu na svůj druhý skautský tábor v Lipnici, vybaví se mi v mysli 15 stanů v krásné krajině při toku pstruhového potoka, rybník ve kterém jsme se koupali jen dvakrát, rozhledna, kuchyň s kamny, společenský stan, přehrada, ale hlavně téměř 24 dní již krásných či deštivých dnů prázdnin. Když bych tento tábor měl zhodnotit, rozdělil bych jej do dvou částí (1 část - stavba tábora, 2 část - ost. táborový život.) Stavba stanů šla každému od ruky, zatímco stavba ostatních tábor. staveb trvala téměř týden. Proto byl v druhé části tábora, tak nabitý program, neboť jsme všechno chtěli stihnout v krátké době, ale to nešlo. Již stará moudrost praví - Děláme-li mnoho věcí na jednou nestačíme pořádně udělat ani jedinou. Speciálně z programu se mi líbilo. Všechny úseky dlouhodobé hry, táborová olympiáda, výpravy jednotlivců i dvojic, táborové ohně (hlavně slibové), vyprávěnky, zpívandy, besedy a plnění 3 orlích per.

Nelíbila se mi - Vesela desítka - nedostatek bodů, a žlábkání při osobním volnu.

Táboru bych navrhoval název:
Tábor u Bobří hráze.

Píšklé

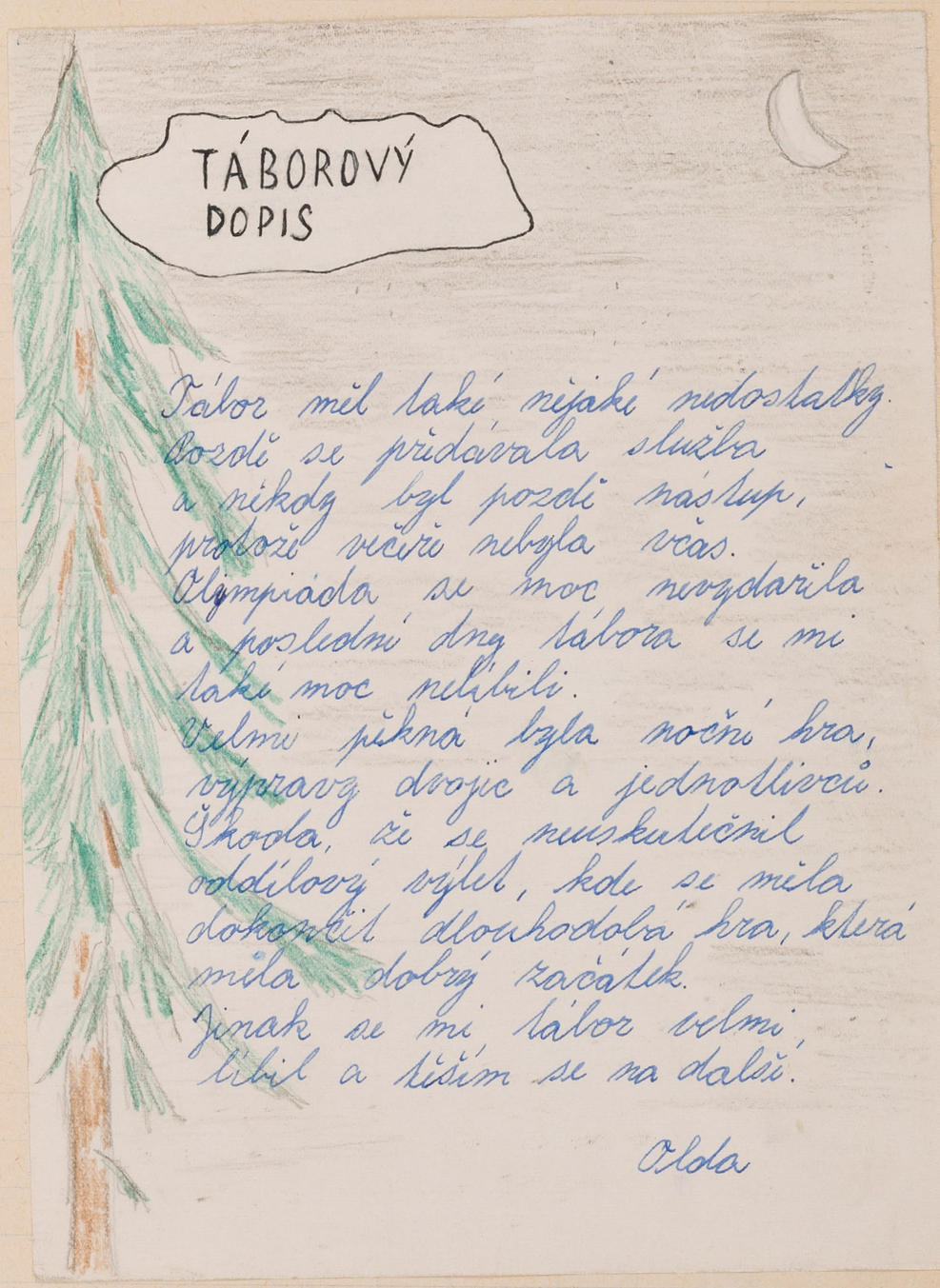

Tábor měl také nějaké nedostatky.
Pozdě se přidávala služba
a někdy byl pozdě nástup.
Prodlouží večeři nebyla včas.
Olympiáda se moc nevydařila
a poslední dny tábora se mi
také moc nelíbily.
Velmi pěkná byla noční hra,
výpravy dvojic a jednotlivců.
Škoda, že se neuskutečnil
oddílový výlet, kde se měla
dokončit dlouhodobá hra, která
měla dobrý začátek.
Jinak se mi tábor velmi
líbil a těším se na další.

Olda

Když vzpomínám na letošní tábor

vspomenu si nejprve na noční hru Rodrigova odkazu. Bohužel žádná jiná noční hra se v programu nevyskytovala. Podle mého mínění mělo být aspoň o tři podobné hry více, protože noční hra (i noc sama) má svůj zvláštní půvab, na který se nezapomíná.

Belzebub

Dá se říci, že náš druhý tábor se nám všem líbil.

To mě nejvíce překvapilo, bylo to, že jsme vařili dobře! To už se hned tak asi nestane, aby jsme ani jednou nepřepálili, nerozvařili nebo nedovařili jakékoliv jídlo.

To se týče táborových staveb, byly celkem dobře postaveny, ale na příštím táboře si spíminá nesmíme tak párat. Dali se postavit za poloviční dobu. Velká škoda, že jsme nemohli dohrát dlouhodobou táborovou hru!

Zísák

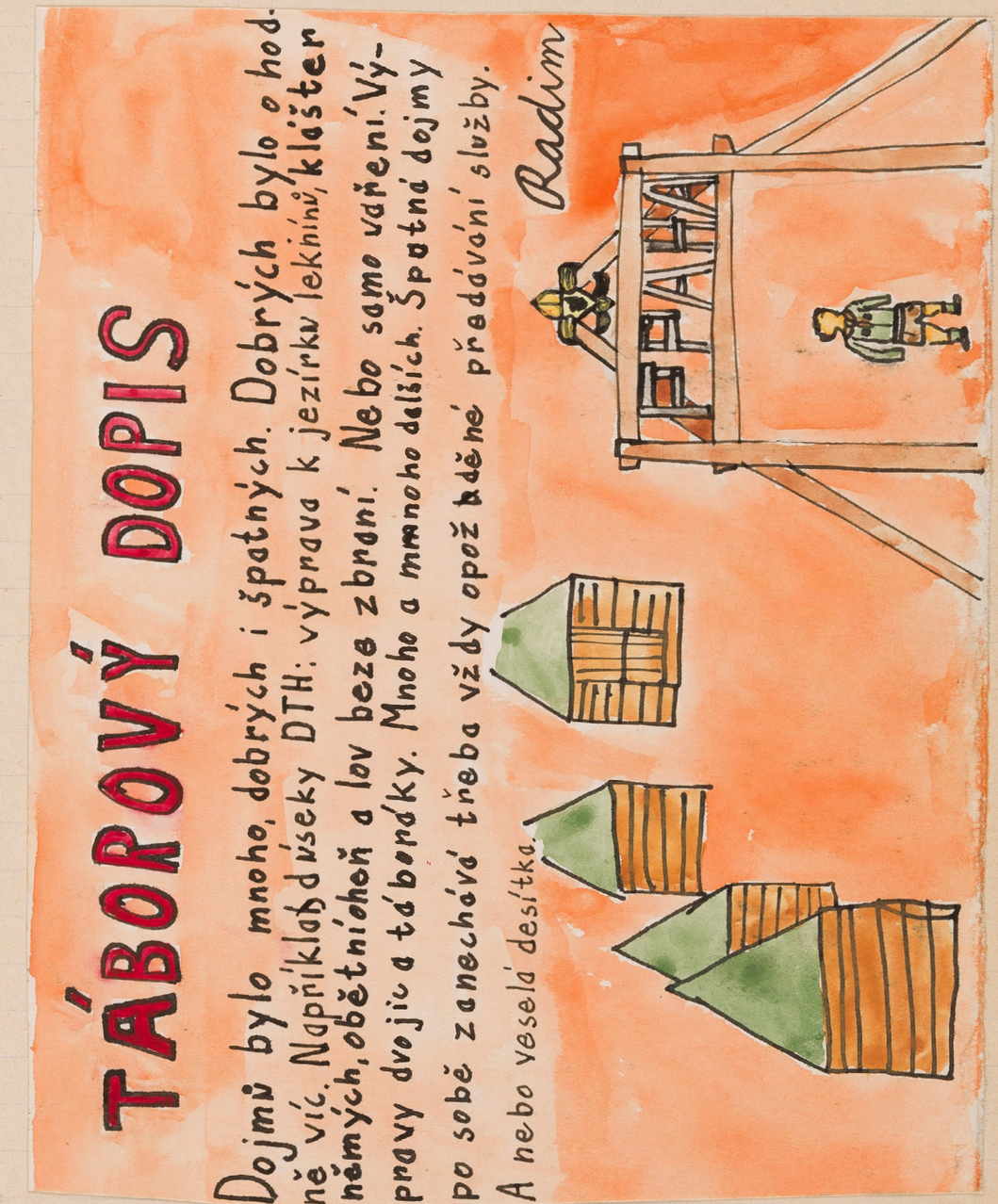

Táborový

Po dobu tábora vznášel se nad námi přízrak rudých, ne však Indiánů...

Jsem jedním z nováčků a proto nemohu posoudit zcela úplně kvalitu tábora, však přesto bych Náš tábor umístil daleko na 1. místě. Tak abych shrnul své nejsmělejší dojmy - dovoluji si je shrnout do jediného slova: dojmy. Především je to slibový oheň, který předčil mé představy. Znovu a znovu cítím tu tajemnou chvíli, kdy Ondra a Šibi za šumění lesa v kruhu svých kamarádů stojí před československou státní vlajkou a prohánějí ona nejdražší slova junáckého slibu: „Slibuji na svou čest..." V tu chvíli jsem téměř slzel dojetím. Dalším nezapomenutelným zážitkem je pro mě zahájení táborové olympiády - Lišák v bílém obečení za naprostého ticha slavnostně zapaluje věčný olympijský oheň. Myslím, že každý znovu prožívá ony chvíle táborové machinace, noční úsek DTH k jezeru leknínů za zvuků tam-tamů, hlášter němých, kdy Miki promluvil po jedné minutě a vzbudil všeobecné veselí či výpravy dvojic a jednotlivců, táborovou potopu i kdysi nepříjemné povinnosti služby - vaření, úklid, mytí.

A nyní, v době vzpomínek, zdá se mi tábor tak krásný a nádherný, jak snad ani ve skutečnosti nebyl.

Dan K.

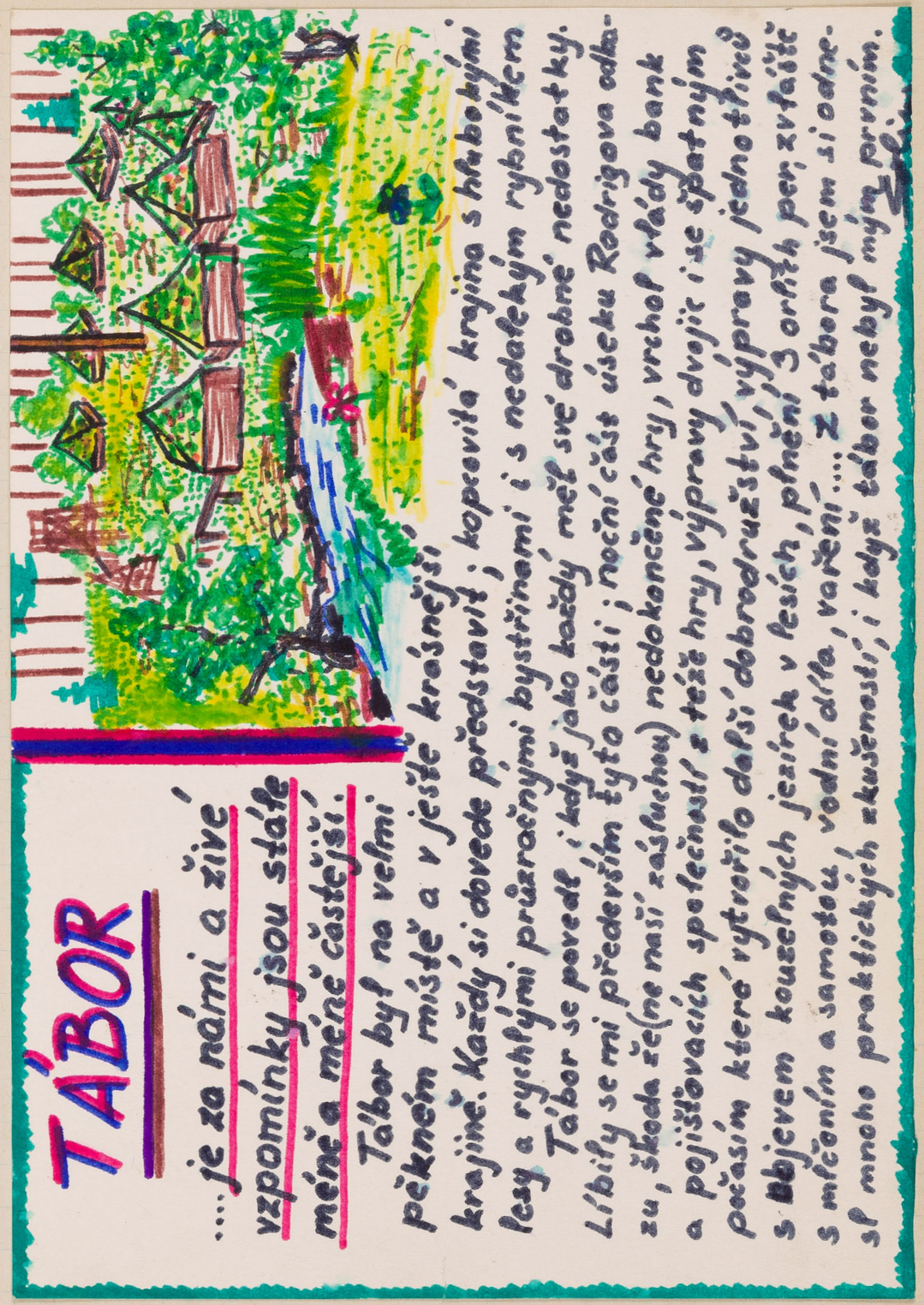

Nový školní rok 1968-1969

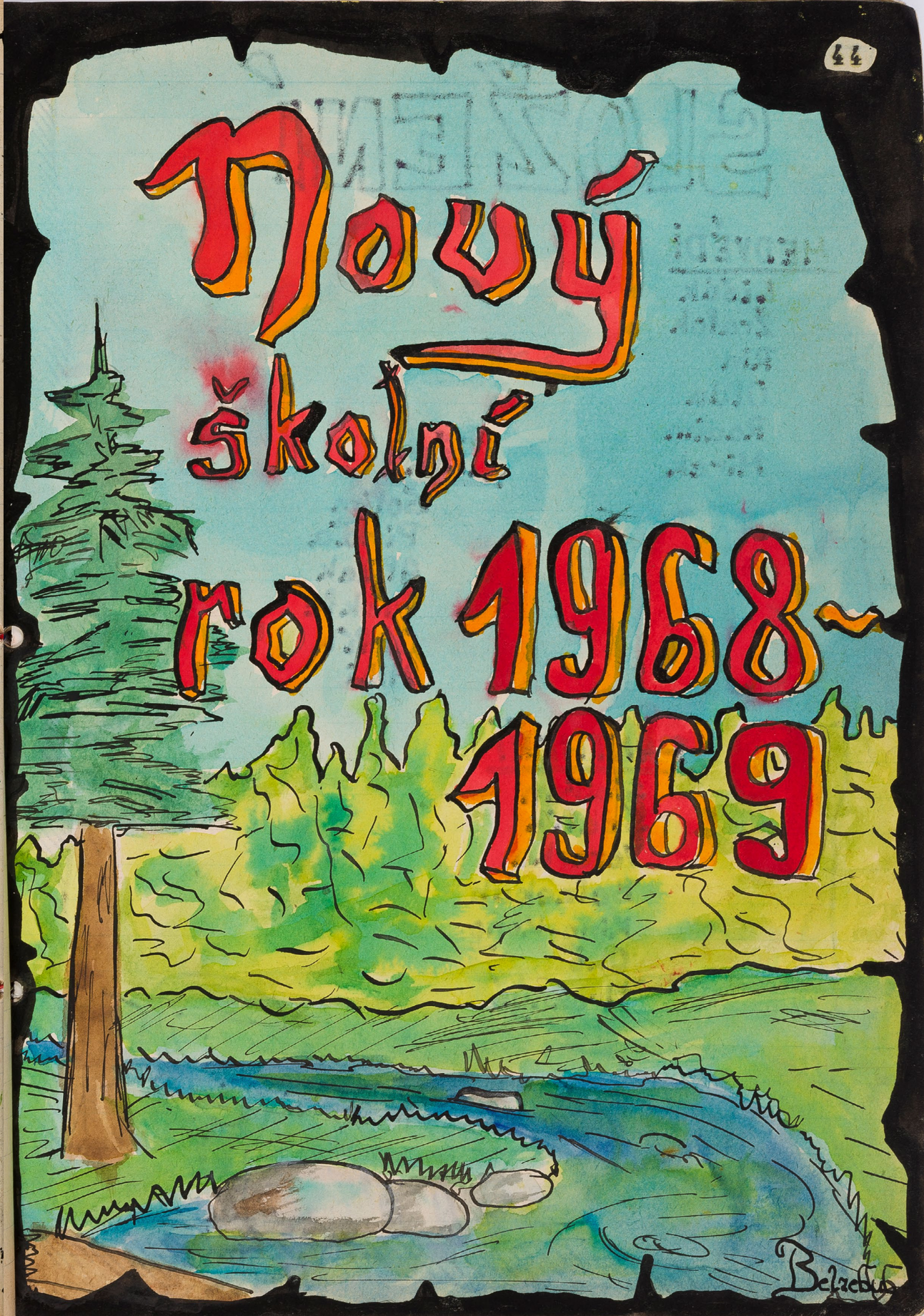

Školní rok 1968-1969 začal pro mě dosti zvláštním způsobem. Hned první den jsem se dozvěděl, že budu muset opakovat třídu. Nebylo to nic příjemného, ale na druhé straně jsem se nemohl divit. Celý rok jsem se moc neučil a tak jsem si to zasloužil. Ale nebudu se tím zabývat, protože to nemá cenu. Každý si to může domyslet sám.

Hned první den jsem se seznámil s novými spolužáky. Byli to Jirka Kopecký, Jaroslav Kříž, Jirka Kubíček, Jirka Kubíček, Jirka Kubíček

SLOŽENÍ

MEDVĚDI
- Lišák
- Žralok
- Rin
- Olda
- Radim
- Mirek

LIŠKY
- Šopim
- Pinďa
- Alíšek
- Píškle
- Orlík
- Miki

PANTHEŘI
- Šibiřan
- Špalík
- Veverka
- Belzebub
- King-Kong
- Oko
- Hrozný§

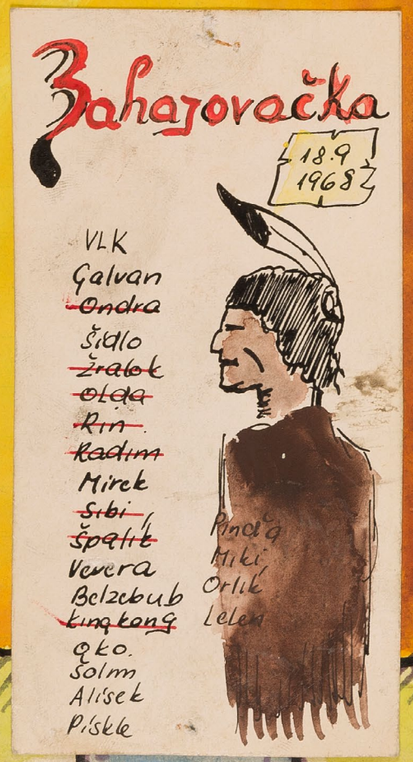

18.9.1968

Zahajovačka

Zahajovací oddílovka byla první oddílovou akcí v tomto školním roce. Vedl ji Vlk.

Nejdříve jsme si povídali o závěru tábora a o táboře vůbec. Potom Vlk připomenul rodičovskou schůzku, která se koná 19.9 od 18 hodin.

Také jsme vzpomněli třicátého výročí úmrtí A.B.Svojsíka. Uctít jeho památku však přišlo pouze sedm lidí z celého oddílu.

Změnily se funkce: Píškle předal pokladnu Mirkovi, oddílovým zdravotníkem je Pindă. Knihovníkem zůstává Špalík a správcem klubovny Veverka.

Nynější sestava oddílové rady je: z Pantherů Sibi a Špalík, z Lišek Šolim s Pindou a u Medvědů jsou to Lišák a Žralok. Instruktorem zůstává Galvan, oddílovými rádci Ondra, Šído a Lišák.

Na závěr jsme si promítali diapozitivy z tábora. Kdo chce, může si obědnat diapozitivy, nebo i barevné fotografie.

Veverka

A.B. SVOJSÍK 1938 — 30. výročí 1968

Dne 17. září 1968 se náš oddíl poklonit památce skautingu, profesoru A.B. Svojsíku a položit kytici na jeho hrob na Vyšehradě. Počasí bylo poněkud podzimní.

Vlk, Ondra, Špalík, Balzebub, Šidlo, Sibi, Veverka, a King-kong, jsme se na Vyšehradě sešli s Vlčaty v pěkných krojích, s „Pětkou" a mnoha dalšími oddíly Junáka. Viděli jsme též složení slibu u hrobu A.B. Svojsíka. Ondra horlivě fotografoval.

Při zpáteční cestě se někteří stavili na Hlavní poště pro výroční razítko, které bylo k této příležitosti vydáno. Domů jsme se vrátili asi v 18 hodin.

zapsal: Sibiřan

Poradní skála

21 a 22. 9.

Výprava na Poradní skálu byla vlastně výpravou oddílové rady, kde si měli někteří lidé složit slib. Již začátek na stanici byl poznamenán furou zmatků (a nikdo nemusel být Piskle) – v celé výpravě byla snad jen jedna sekyrka a k tomu ještě malá přitupělá. Pak jsme všichni až na Galvana odjeli na Smíchov na nádraží, kde již čekal Ondra. Koupily se lístky a už jsme si to sypali Berounskou lokálkou. Z Hýskova šel Špalík, Veverka a Pinďa napřed, aby se dali do sbírání dřeva a my ostatní jsme čekali až „express" z Nižboru přiveze Ondrovu bundu, kterou si ve vlaku zapomněl (stejně jsme se nedočkali).

Nad Poradní skálou jsme rozbili svůj tábor a párové Špalík, Veverka a Pinďa zatím stavěli tábořák. Po strohém obědě z vlastních zásob začal menší deštíček a Šolim se Šidlákem se vypravili naproti Galvanovi, který má přijet odpoledním vlakem. Divili byste se, ale on skutečně přijel a dokonce včas. Ještě odpoledne začalo plnění oddílové rady do I. stupně.

A již tu byl večer.... – slavnostně v kroji přicházíme ke kruhu „ohňovému" a již přibíhá Ondra s pochodní a zapaluje náš v pořadí třích skautský sliboný tábořák. Oheň kapánek zlobí, ale po malé chvíli se večerním lesem nese slavnostní píseň „Červená se line zář" a kolem něho stojí devět postav spojených Gilwelským kruhem.

Tu již předstupuje před vlka Špalík, který jako první dnešního večera skládá junácký slib. Ozývají se ona krásná a kouzelná slova .... „Slibuji na svou čest, jak dovedu nejlépe, milovat vlast...."

Po něm opakují každé slova Veverka a Pinďa. Další část večera
či spíše noci jsme strávili v příjemném vyprávění. Galvan
nám vyprávěl o svém oddíle v Plzni, o věrném kamarádství
jejich „Čtyřdružiny" a o jiných zajímavých věcech. Vyprávění
skončilo asi v ½12 — chvíli před půlnocí, kdy jsme se odebrali
na lože.
V noci kapánek pršelo a tak ráno se někteří z nás probudili
s mokrými spacáky. Menší deštíček začal hned po naší snídani
a trval celé dopoledne, kdy jsme se bavili plněním Jskupové.
Asi v 11 hodin jsme došli k závěru, že nemá cenu zde být
do večera, a že do Prahy pojedeme k poledni asi ve 13¹⁵. Před
polednem jsme rychlostně sbalili, uklidili a vydali jsme se
do Hýskova, odkud jsme prvním vlakem odjeli do Prahy.
Pro některé z nás to byla nezapomenutelná výprava a
doufám, že bude hodně dlouho ležet v jejich paměti.

zapsal Šidlo

29.9.

VLK odchází na vojnu aneb „oddílový apríl"

Nedávno se rozlétla celým oddílem zpráva, že Vlk půjde na vojnu. Naše vrcholné orgány začaly kapánek s sebou hýbat – Vlkův odchod musí být důstojný.

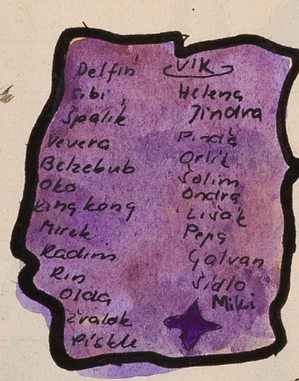

A tak v neděli 29.9 jsme se sešli v klubovně – Liška s chlebíčkama, Galvan s gramem, ostatní přinesli desky a Helena slavnostně předala Vlkovi dar oddílu – expozimetr a ten již se před Vlkem začala obpevovat menší hromádka dárků. Když si všechno prohlédl, tak nás všechny hezky přivezl. On bude narukovat na vojnu až v dubnu. Málo kdo si dovede představit, jaké zklamání prolétlo oddílem – takový Píchle si už představoval, jak začátkem jeho teror a najednou sám Vlk mu udělá čáru přes rozpočet.

Po posvačení (ty chlebíčky od paní Liškové byly opravdu výtečné) a poslechnutí hudby se začalo oddílově pracovat na rozvržení funkcí v oddíle. Každý dostal list papíru, na kterém byly tyto funkce napsány a společně jsme se dohadovali, co komu dáme.

Nakonec jsme si poslechli hudbu a odcházeli jsme do svých domovů. Zklamané postavy se vypotácely z klubovny a tím skončil další den oddílového života.

zapsal Šidlo

Zříci se svobody - totž zříci se
svého lidství J.J. Rousseau

Svoboda jest jediným zákonem,
proti kterému se nedá nic
předepsat, poněvadž je
to zákon přírody
Voltaire

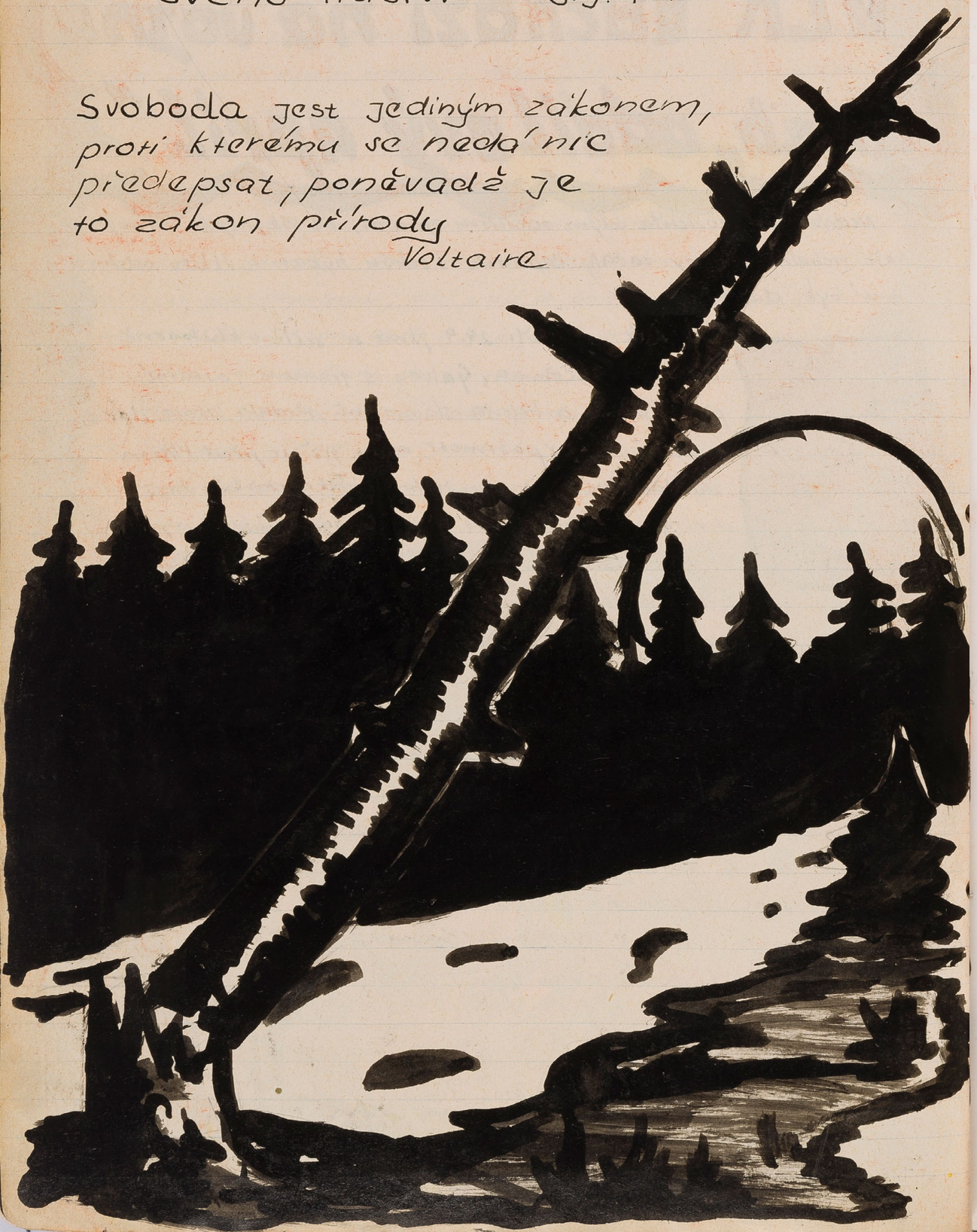

ŘÍJEN

Měsíc padajícího
listí

Plán

6.10. - družinové výpravy
9.10. - oddílovka
13.10. - volejbal a sportovní klání
20.10. - oddílová výprava
23.10. - oddílovka

V tomto měsíci máme v plánu
zúčastnit se i bramborové brigády.

Vyzvědači

sobota - 12.10.

Sešli jsme se v půl páté před klubovnou, a odtud jsme po družinách vyrazili na Staré město. Každá družina měla za úkol dostat se do Řetězové uličky. Na dvoře domu č.3. jsme se sešli s Vlkem, Ondrou, Šídlem a Delfínem. Zde nám Špalík s Veverou a Vlkem vysvětlili pravidla hry asi takto.: Vyzvědači (označení žlutou kartičkou s písmenem V) měli za úkol zjišťovat odpovědi na otázky. (Např.: ▼ a podobně)

14. Jaký ústav sídlí v Maislově č.18 ?

Odpovědi mají shromažďovat do svého štábu, který si (liborodně kde) umístí.

odznak Vyzvědačů

V tom jim brání policie (označená písmenem P na červené kartičce.) buď papírovými míčky nebo dotykem ruky.

Odznak policistů

Aby však policie neměla samé výhody, potulovala se po Starém městě také skupina „Secrett Service" (Ondra, Šídlo, Delfín), která pronásleduje policisty.

Jakmile policista zasáhl Vyzvědače, (nebo Secrett Servise policistu), odebral mu život, v podobě žluté či červené pásky.

Mimo Secrett Servise se ulicemi potloukal také Vlk (atomový fyzik velikého významu) který byl vlastně přítěží pro každého, kdo se ho zmocnil. Musel ho totiž schovat do nějakého průchodu a po případě ho i hlídat. Přitom musel být 20 kroků od něj a obrácen k němu zády. Vlk nesměl utéci, ale jestliže byl úkryt objeven „silnější" skupinou byl jí buď zajat nebo uprchl a toulal se po ulicích, dokud se ho opět někdo nezmocnil.

Potom jsme se rozešli a hra začala. Skupina Secrett Service, ačkoliv měla jen 3 členy byla takřka všude a velmi intenzivně prohánela policii.
Asi za 1a $\frac{1}{2}$ hodiny hra skončila, a my jsme se za veselého vypravování příhod vrátili domů.
Druhý den jsme se dozvěděli výsledky.

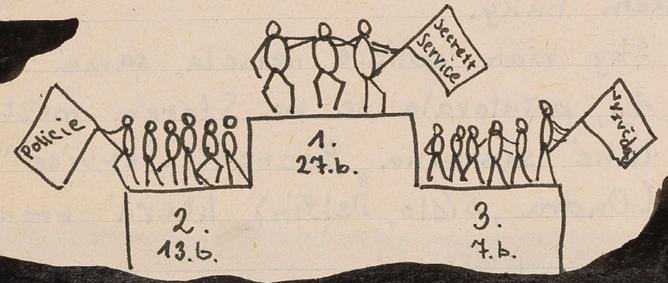

zapsal:
Veverka

Volley-ball

MEZIDRUŽINOVÉ UTKÁNÍ RÝŽE SPORTOVNÍHO RÁZU. KONÁ SE DNE 13. ŘÍJNA NA × HŘIŠTI
• U BLÍZKÉHO NÁDRAŽÍ.

1. HRA
Lišky – Pantheři 2:1

2. HRA
Lišky – Medvědi 2:1

3. HRA
Medvědi – Pantheři 2:1

JAKO ABSOLUTNÍ VÍTĚZ VYŠLA DRUŽINA LIŠEK, NA 2. MÍSTĚ SE UMÍSTILI MEDVĚDI A ČESTNÉ TŘETÍ MÍSTO OBSADILI PANTHEŘI.

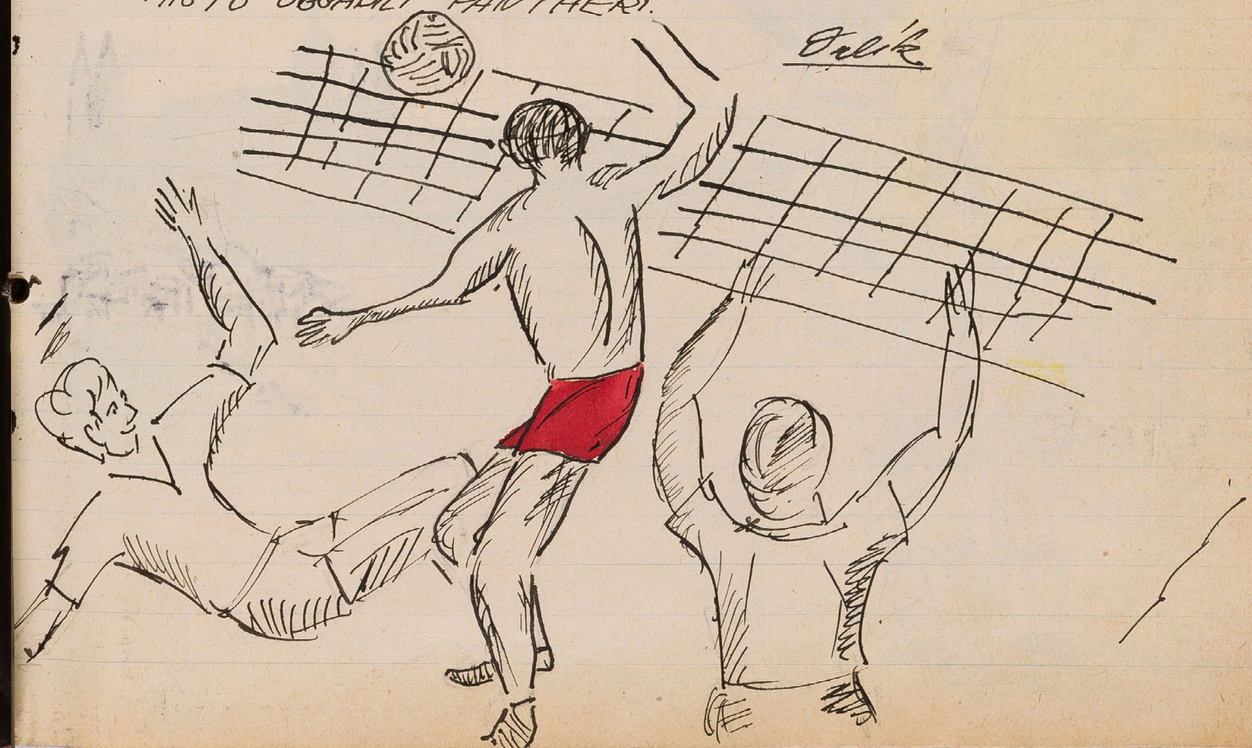

Oddílovka

23.10

Zahájeno bylo v 16^{00}. Vedoucí oddílovky Šidlo zadal další program rozvíjet hrou s dramatickým začátkem. Družiny se takticky přesunuly na „Skalináč", kde každá družina dostala několik úkolů. První je odevzdávají splněný Lišky a Panthery. Dostávají ještě další úkol, v kterém zvítězí Lišky. Jejich posledním úkolem bylo, dostat se přesně za 10 minut do klubovny. Nejpřednější se dostavili Lišky.

Šidlo Ondra Delfín Olda, Rim, Radim Sibi, Vevera, Belzebub Oko, Šolim, Alíšek, Piškle, Orlík.

Pak již následovala obrazová kimovka, uzlovací štafeta, závod „kmu dlík vydrží horší sirka," cinkačka a naposledy ty byly tradiční družinové štafety kolem bloku.

jednotlivé časy Lišky [
Medvědi [
Panthery [

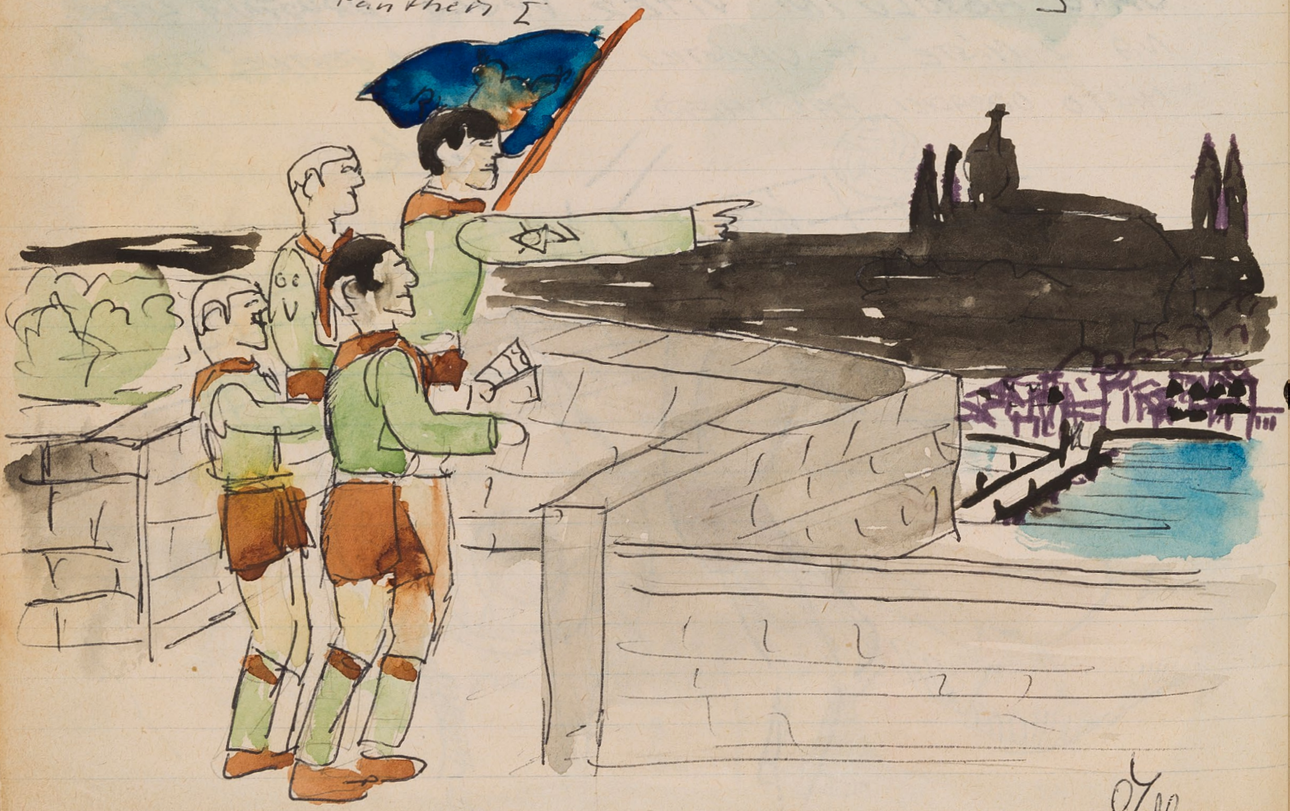

Šidlo

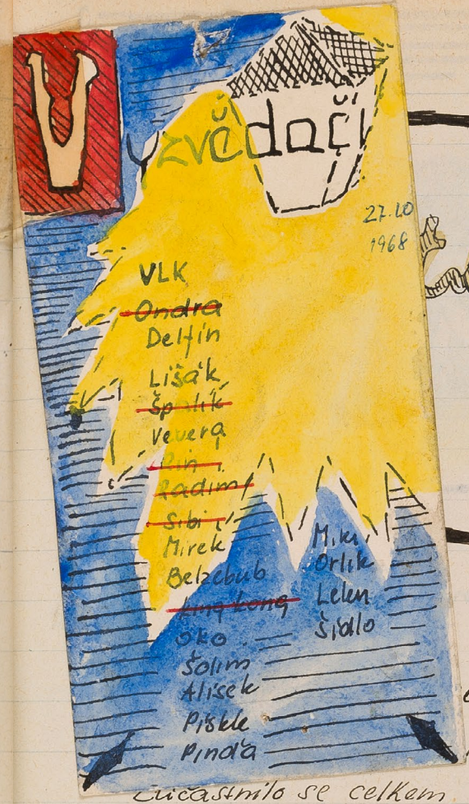

v klubovně ustavení třetí oddílovky pod vedením Galvana a Šidla.

Zúčastnilo se celkem 10 lidí. Úroveň byla poměrně slušná, celkové časy se pohybují hlavně od 30s-40s, jen dva se liší - přes půl minuty.

Šolim galvan
Orlík
Piškle
Alíšek
Belzebub
Vevera
Sibiřan
Lelen
Mirek
Šídlo

	DRAČÍ	RYBÁŘ	ŠKOŤÁK	AMBULANC	ZKRACOV.	LODNÍ	ČAS	POŘAD.
Šolim	5,4	8	7	5,7	8,2	4,6	38,9	4
Orlík	5,2	9,8	8	4,9	6,8	3,8	38,5	2
Piškle	6,2	18	24,5	6	16	4,8	1:15,5	9
Alíšek	5,4	10,5	6,1	5,2	7	4,5	38,7	3
Belzebub	5	10,8	29,6	5,2	6,8	12	1:9,4	8
Vevera	4,8	15,5	6,8	5,2	7,9	4,1	44,3	6
Sibiřan	4,5	8,2	4,6	6,5	8,2	4,1	36,1	1
Lelen	4,8	10,8	9	4,8	9,6	4	43	5
Mirek	5,4	11,2	8,2	7	7,4	3,8	45,9	7
Šídlo	5,8	7	4,7	3,9	8,7	5,8	33,9	mimo soutěž

Oddílový rekord padl akorát v ambulance, který Šídlo zlepšil o proti „Táborovému mistru uzlování" o $\frac{3}{10}$ vteřiny

Zapsal Šídlo

26.10

Šídliáda

Jednoho říjnového rána jsme se sešli před klubovnou a po družinách odjeli na nádraží. Vlakem jsme dojeli do Řevnic a odtud jsme (opět po družinách) vyrazili po zelené značce. Jediný Medvěd který se zúčastnil byl Kelen, a tak šel s liškama.

Už jsme ušli hezkých pár kilometrů, a již jsme se blížili k Černolicím, když jsme se setkali s Delfínem a s Šídlákem. Za chvíli přišly i Lišky. Po obědě jsme si zahráli hry: Vždy dva a dva si přirážali k sobě nohy, a byly závody. Potom jsme hráli se svázanýma nohama na babu. Zahráli jsme si také Boj o vlajku, a Boj o údolí. Muž výpravy šolim, známka 1.8

Potom jsme se sbalili a odešli na nádraží.

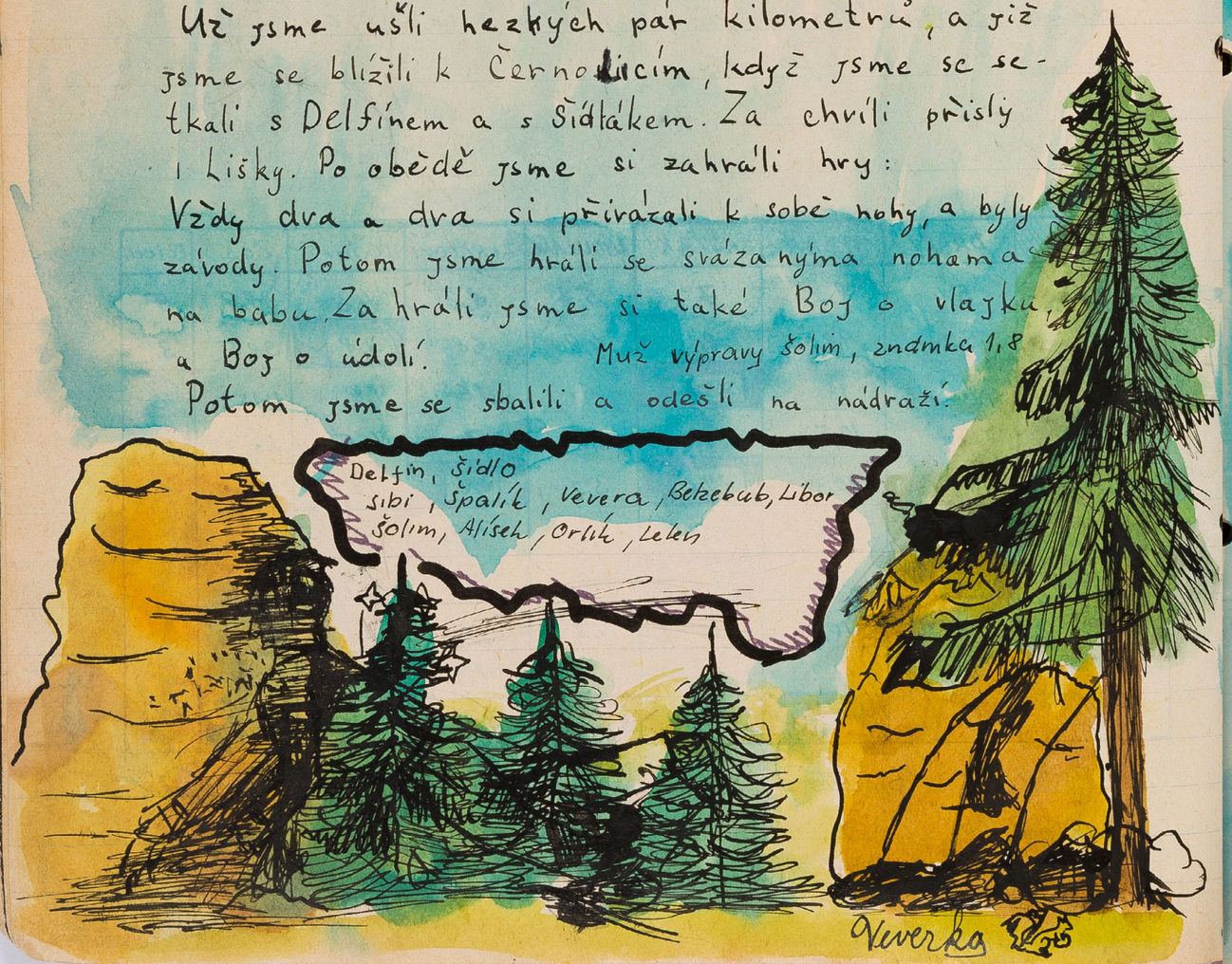

Bodování za ŘÍJEN

Belzebub	110	
Veverka	106	Lišky – 52,6
Orlík	80	
Šolim	69	
Alíšek	59	
Rin	55	Panteři – 16,6
Piskle	49	
OKO	34	
Miki	31	
Pinďa	28	
Mirek	26	Medvědi – 15
Radim	9	
Sibiřan		
Ozda		
Zralok		
Špalík		

Belzebub

Listopad

bláznivý měsíc

Plán

6.11 - oddílovka (Šolim)
10.11 - Točná (Sibiřan)
16-17.11 dražinové dny
20.11 - oddílovka (Ondra)
23-24.11 kulturní podnik + Tělocvična
30.11-1.12 - volno

V oddíle také proběhl během Listopadu Rabelaisovský kurs vedený Ulkem a Galvanem.

ORIENTAČNÍ ZÁVOD

2.11.

aneb „Hadí potok"

Na tuto výpravu se vyšlo v 8 hod. ráno od klubovny. Akci vedl Šolim.

Hlavním programem je orientační závod. Na místě, v „Šáreckém údolí" jsme si postavili stany. Šolim nám vysvětlil přibližnou trasu a už v 9 hod. vybíhali první po 10 minutových intervalech. Ti, kteří zatím neběželi, hráli „Boj o údolí," a jiné temperamentní hry.

Nyní již dobíhali první určení závodníci. Když všichni doběhli vyhlásili se výsledky:

1. Lišák
2. Sibiřan
3. Belzebub.

Po tomto se hráli opět míčkové hry.

Belzebub.

4. oddílovka

6.11.

Šolim
Alíšek
Orlík
Miki

Sibi
Veverg
oko
Belzebub
Libor

Leden
olda
Rin
Radim
Mirek
Pavel

VLK
Šiollo

Dnešní oddílovku vede Šolim. Prvním bodem programu bylo představení nového člena oddílku Pavla, který splnil přijímačku. Následovalo vysílání morseovkou, které navádělo družiny hledat určitý dopis. Jak se družiny vrátili z venku, měli sehnat 5 jedovatých rostlin. Tuto hru vyhrávají Panteři, před Lišáky a Medvědy. V programu se pokračuje organizačními věcmi, prodání časopisu Skaut junák, další podniky, upozornění, aby si všichni všímali dívek. Poslední organizační věcí bylo vymyšlení názvu pro náš letošní tábor. Nejdříve byly zavrhnuty ty názvy, mající něco s okupací, dál už soutěžily jen názvy Tábor pořídě (autor Belzebub)
Tábor bez konce (autor Leden)
Tábor Rodrigova odkazu (autor Šiollo)
Vyhrál Ledenův návrh a rat přesně v 17 18 proletělo klubovnou jméno „Tábor bez konce"
Následovaly již jen slovní skřivačky, které vyhrál Vevera, před Alíškem a Ledenem.
Po té byla oddílovka ukončena, ale pokračovaly závody na prozkoumání svalové činnosti členů. Známý silový odvod přetlačování rukou vyhrál Sibiřan před Alíškem, Belzebubem a Orlíkem.

zapsal Šiollo

Sběr

IX. XI.

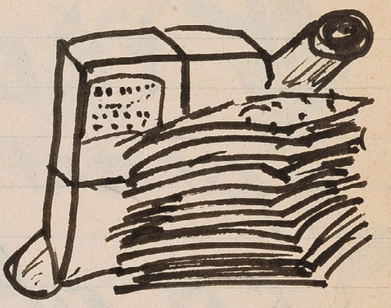

Tento sběr organizovali Medvědi.
Sbírali jsme v ulicích: Letohradská
Dobrovského
Jiřečkova
U Letenských sadů
a Kamenická

Sběru se zúčastnilo jen velmi málo lidí. Z Lišek to byli: Šolim, Alíšek, Miki a Orlík, z Panterů Oko Belzebub a Veverka. Medvědi byli zastoupeni Lišákem, Mirkem, Radimem a Rinem.

V neděli odpoledne jsme papír odvezli do sběrny.

Bylo ho 392 kg
Dostali jsme 196 Kčs

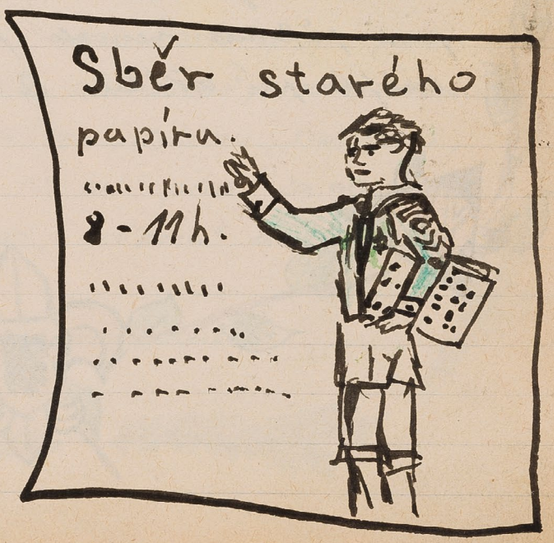

Z těchto dnes před dvěma roky se objevily první zárodky našeho oddílu

Připomeňme si výlet písmeňské skupiny 20ti kamarádů na Točnou, kde se poprvé setkali naši vedoucí o Prohlášení. Připomeňme si ty lidi, kteří stáli u zrodu 11 oddílu. Hezky se vzpomíná na ty doby, na první výpravy, oddílovky, plnění Nováčkovské zkoušky a když se nad tím vším zamyslíme - nebyla to odvážná pouť? Že dnes stojíme na dobré úrovni, k tomu nepomohlo nic jiné, než naše vytrvalost a víra v budoucnost. Dokázali jsme překonat nemalé překážky, rozdovědli jsme hezkých pár oříšků. A co bude dál?

Oslava II. výročí oddílu

10.11.

Dnes v neděli se má konat vzpomínková výprava na Točnou, ale ranní déšť nám to vše překazil. Sešli jsme se odpoledne v klubovně a pod vedením Sibiřana začínáme slavnostní odpoledne. Po oddílovém pokřiku přichází malé zavzpomínání nad kronikou. Jsou předčeny zápisy z minulých podniků na Točnou. Pak následoval již zábavný program - každá družina měla obléknout jednoho svého člena za kominíka. Nejlépe se tohoto úkolu zhostila družina Medvědů, jejichž kominík zadním byl skutku extrasivní; druzí byly Lišky s Orlíkem a Pantheři kominíka vůbec neměli. Dále Sibi s Ondrou zahájili hru na úkoly. Každý ze zúčastněných si v osudí vybral úkol, který měl splnit - např.: vyprávění vtipů, udělat účes, složit rýmovačku, pantomima, komentátorství zápasu Sparta - Slavia atd. Hrálo se jen jedno kolo. Potom Sibi dal nástup a Vlk slavnostně předal odznaky oddílu Pepovi, Delfínovi, Okovi, Orlíkovi, Mikimu, Radimovi, Mirkovi a Lišákovi předal odznak „Tři orlí pera." za odznaky všichni dostali hobla, Lišák 3x hobla za „3 orlí pera" a Vlk byl třicet krát bit za „Tři orlí pera."

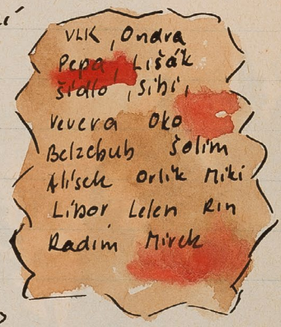

Tím skončila oslava druhého roku trvání oddílu.

»Kdo nic neví,
musí věřit všem.«

»Osud vlasti jest
i našim osudem.«

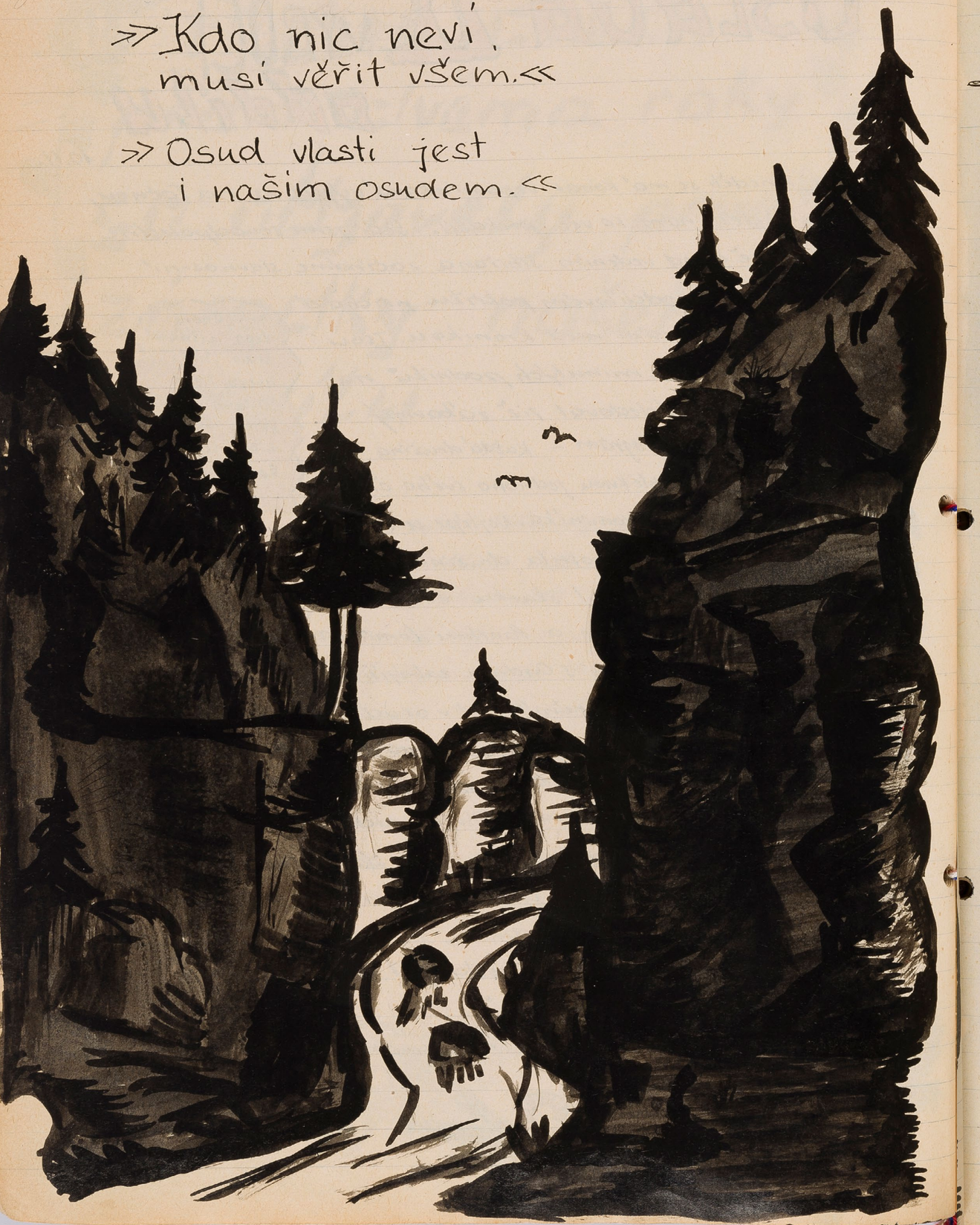

Rádcovský kurs

Sobota 2. prosince 1968 - 16 30

Dnes zahajujeme oddílovým pokřikem první rádcovský kurs naší Jedenáctky. Přítomni všichni vybraní členové až na Galvana, Ondru, Pindů a Špalíka.
Nejdříve Vlk vysvětluje důvod a účel kursu, který má zlepšit úroveň družin a tím i oddílu. Přecházíme k úkolům, výhodám a postavení rádce a podrádce. A pak to nejdůležitější - Zásady pro vedení družiny:

ZÁSADY

1) Každý musí něco dělat
Nikdo nesmí zůstat bez práce. každému jenom tu práci, v které může ukázat své schopnosti a s prací je spokojen.

2) Vše rychle, neboli mrsk-mrsk
V tomto se uplatňuje heslo - Co můžeš udělati dnes, neodkládej na zítra - Tedy - všechny úkoly co nejdříve.

3) Tři nesmrtelní
Rádce, podrádce a nejlepší člen družiny. Tito tři připravují program, plánují, rozdělují úkoly, prostě dbají, aby družina byla co nejlepší.

Další lekce rádcovského kursu se bude konat za týden.

Orel

Oddílovka

20.11.

Vlk Pepa Ondra Delfín Gálos

Pavel Miki Hilda Lelen Orlík Olda Mirek Radim

Libor Veverka Oko Šíp

Dnešní oddílovku vede společně Vlk, Ondra a Delfín.
Hned na začátku je představen oddílu nováček Hilda, který v posledních dnech splnil přijímačku.
Následující program je ponorkud neobvyklý – hraje se hra se nafukovacími míčky. Ovšem než se nafoukly, stačili jich několik některí plaménci zničit. Každý si připevnal míček k pravé noze a na daný signál se každý měl snažit zničit míček nohou tomu druhému. Vyhrál „šlapoun" Orlík.
Dalším neobvyklým pokračováním oddílovky byla čtení. Vlk nám přečetl jednu povídku z knihy „O dětech a zvířátkách" od Jaroslava Haška.
Velmi málo známou složkou oddílovky je praxe. Ondra vyklá dal o telegramu a pak si každý zkusil blanket telegramu vyplnit.
Pokračováním oddílovky byla hra „korektor", kterou připravil Delfín. Vyhrál Orlík před Lelenem a Mirkem.
Následovaly organisační body – celému oddílu bylo oznámeno, že Špalík byl v pátek 19.11 vyloučen z oddílu pro 5 karbidek na šerné desce." Zmínka byla i o mimo – všednostech, o knihovně, kterou má na starost Lelen, a příští akce. Posledním bodem byla zmínka o nováčcích a o patronaci nad nimi.

zapsal Šídlo

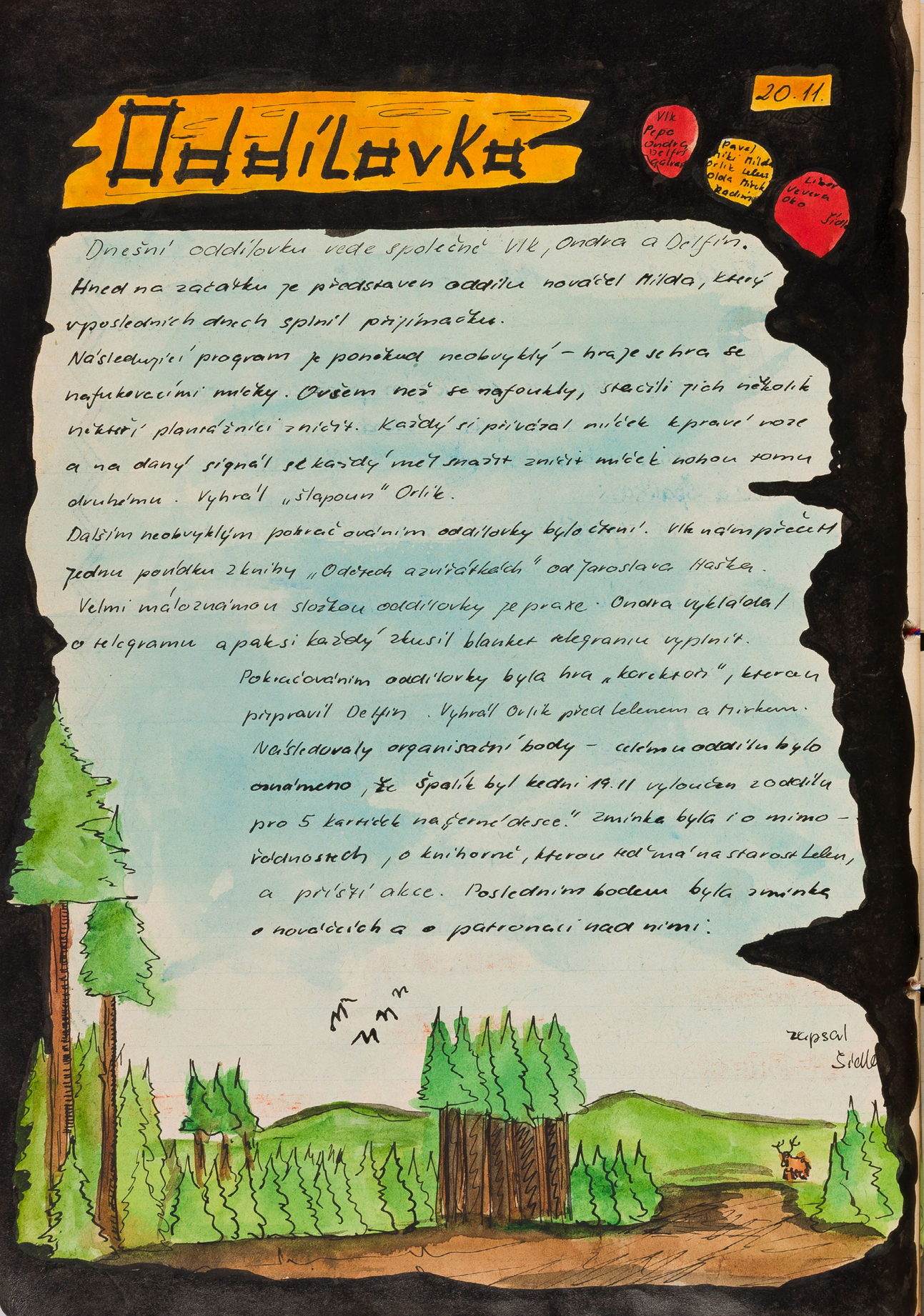

Prověrka znalostí

V jednom týdnu tohoto měsíce přicházel na družinovky nenápadný mužík zvaný všeobecně Šídlo a znicho nic družinovku svévolně narušil rozdáním 2 listů papíru s něčím naťukaným, v čem pak ostatní poznali prověrku znalostí.

Znalosti se prověřovaly celkem v 9 oborech – Junácký zákon, stopy, značky, uzly, okolí Klubovny a bydliště, Sídla Junáka, oddílové signály, orientace a poslední téma se týkalo znalostí všeobecných termínů.
Odpovědi byly obodovány. Ze 75 možných bodů získal první (to byl Šelim) 56 bodů. Celá prověrka dopadla dosti špatně s ohledem na to, že průměr načtení bylo 32,3 bodu!
A zde pořadí:

1. Šelim 56
2. Sibi 53
3. Lelen 49
4.-5. Veverka Orlík 48
6. Alisek 46
7. [illegible] 41
8. Belzebub 38
9. Olda 33
10. Pavel Smutný 29
11. Radim 30
12. Pitrišek 26
13. Miki 20
14. Oko 19
15. Milda 16
16. Mirek 14
17. Žralok 10
18. Libor (Hydra) 4

Průměr družin

1. Lišky 37,5
2. Pantheři 32,8
3. Medvědi 29

Žralok

Nováčci

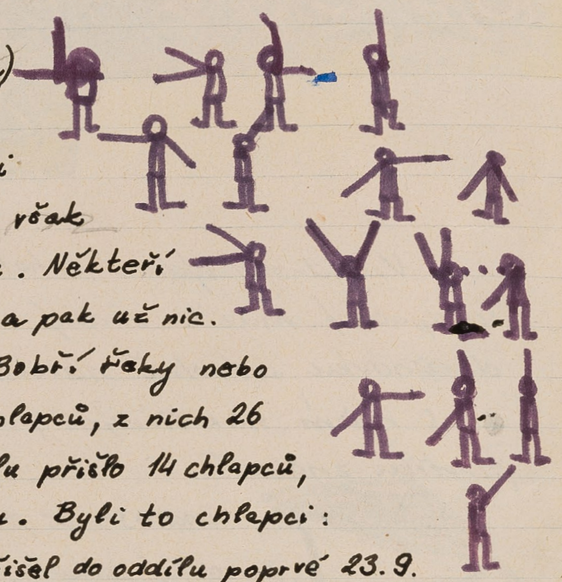

V roce 1968 až do dneška (od tábora) náš oddíl značně vzrostl. Mnoho chlapců dík velkolepé propagaci se přišlo přihlásit. Málokteří však prošli přijímačku našeho oddílu. Někteří přišli jen jednou, někteří 2x, 3x a pak už nic. Ino všichni nejsou jako Hoši od Bobří řeky nebo Rychlé šípy. Přihlásilo se 43 chlapců, z nich 26 vytrvalo déle než týden a do oddílu přišlo 14 chlapců, to znamená že splnili přijímačku. Byli to chlapci:

Libor Počta - patron Pinďa, .. přišel do oddílu poprvé 23.9.
Pavel Smutný - patron Veverka, .. přišel do oddílu poprvé 30.9.
Miroslav Řapek - patron Rin, .. přišel do oddílu poprvé 30.9.
Stanislav Lípa - patron , .. přišel do oddílu poprvé 25.10.
Vladimír Jágr - patron , .. přišel do oddílu poprvé 25.10.
Pavel Smieško - patron Veverka, .. přišel do oddílu poprvé 25.10.
Jan Tříska - patron Šídlo, .. přišel poprvé 25.11.
Vladimír Fuksa - patron Šídlo, .. přišel poprvé 25.11.
Tomáš Milec - patron Šídlo, .. přišel poprvé 25.11
Petr Žák - patron Šídlo, .. přišel poprvé 29.11.
Jiří Matula - patron , .. poprvé 3.3.1969!
Milan Procházka - patron , .. poprvé 3.3.1969!
Zdeněk Štoviček - bez patrona, poprvé 3.3.1969!

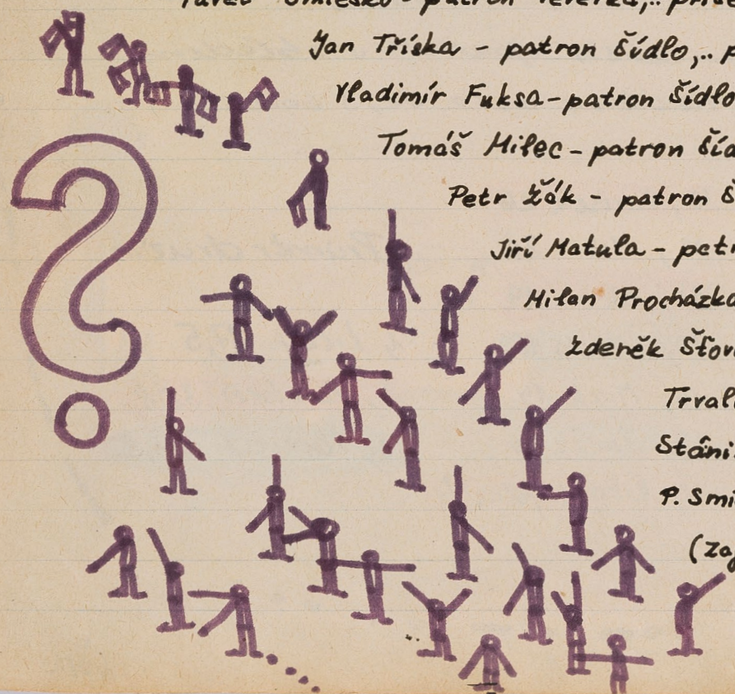

Trvalo zůstali v oddíle - L. Počta (Vydra), Stanislav Lípa (Káně), Vl. Jágr (Křemílek), P. Smieško (Sandy), J. Tříska (Svišť), V. Fuksa (zajíc), T. Milec (Mýval), P. Žák (Kukačka), J. Matula (Mates), M. Procházka (Milan)

Sběr

30.11

Joska	VLK
Ondra	Libor
Pavel	Milda
Šídlo	Vevera
Oko	Šalim
Piškle	Ortik
Miki	Lelen
Rin	Mirek

Dnešní sběr zajišťovaly Lišky, ale nezajistily ho dobře. Vozíčky jsme měli ty, které jsme na poslední chvíli sehnali. Rozdělili jsme se na skupiny a systematicky jsme brali ulici - Šmeralovu, Ovenckou, Sochařskou a Malířskou. Protože byl ještě čas a sběru moc nebylo, probrali jsme Kamenickou. Skončili jsme asi ve 12 hod, ale sběr se dnes neodvážel.

Tak kolik toho asi je ???

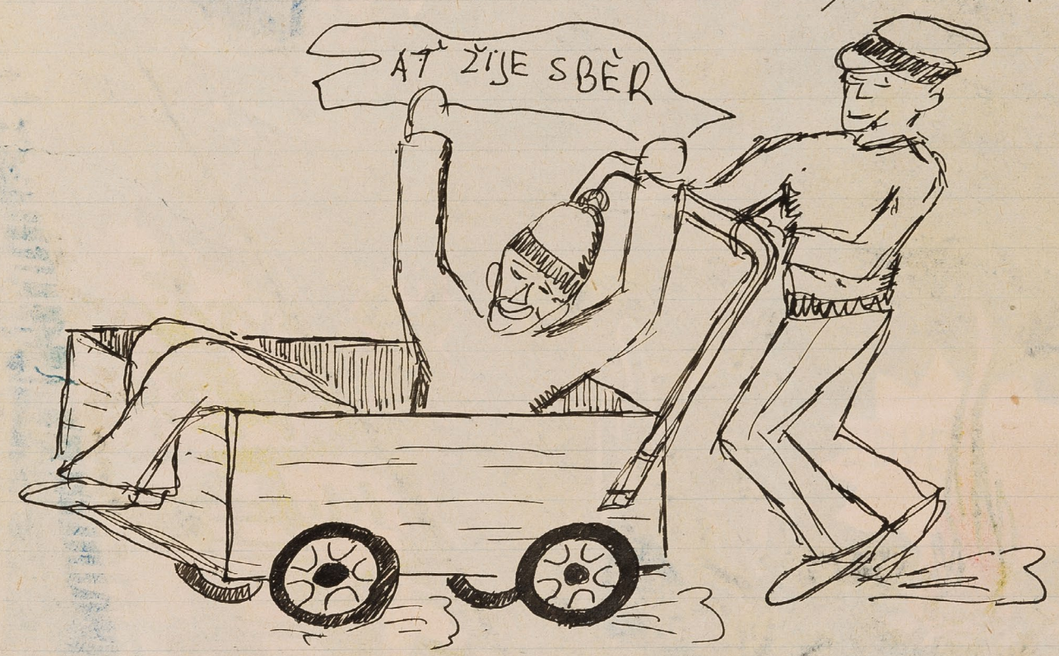

Šídlo

Bódování

listopad

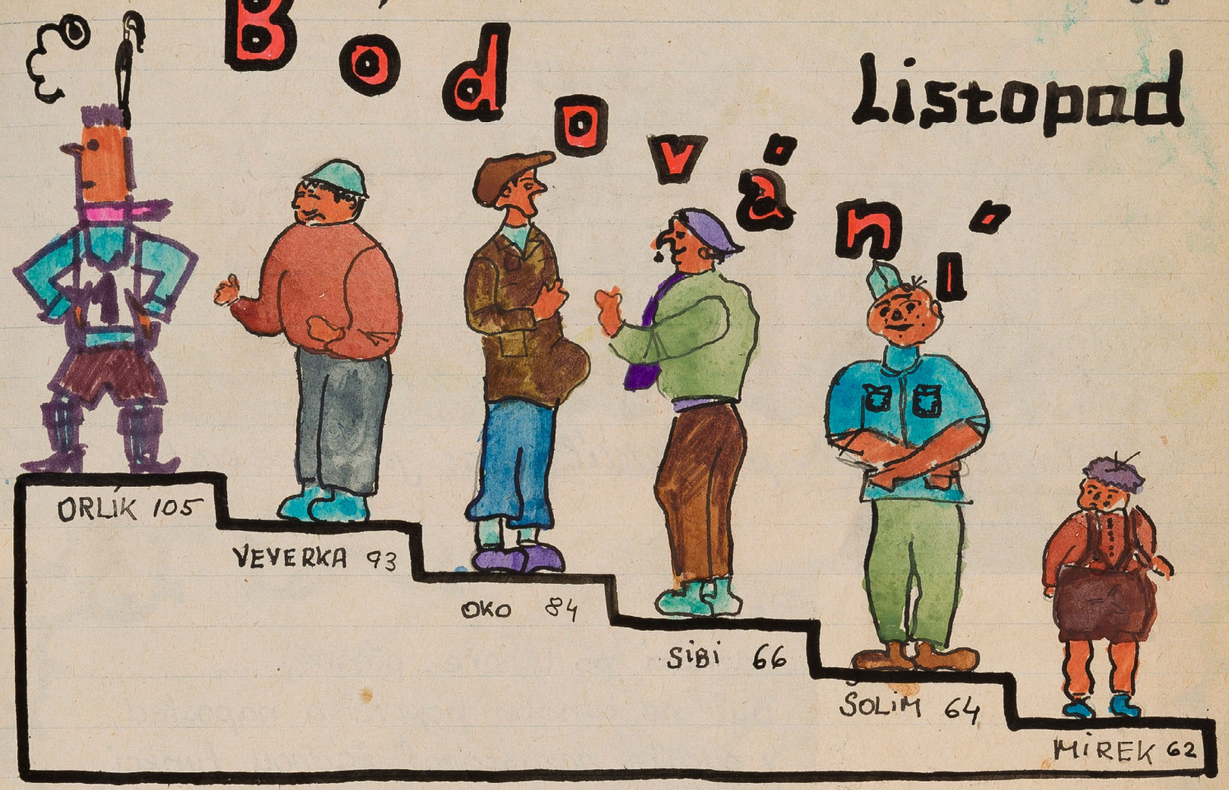

A NA DALŠÍCH MÍSTECH:

7. BELZEBUB 60
8. LELEN 57
9. RADIM 56
10. MIKI 55
11. RIN 43
12. PÍSKLE 26
13. ALISEK 16
14. OLDA 13

1. PANTHEŘI 75,75
2. LIŠKY 51,2
3. MEDVĚDI 46,2

MIMOŘÁDNOSTI:

Jednotlivci:
předvést hadí spojku, obvaz lokte, pacičku a samozřejmě pracák a žák.kn.

Družiny:
ukázat družinové lékarničky

Chlapci, kteří pro oddíl nyní již neexistují

Radim

Odchází po táboře.. přesněji .....
Byl na táboře poprvé a naposled,
v oddíle nezastával žádnou funkci.

Špalík

Je vyloučen za nedodržování oddílových zákonů. Je prvním, kdo dostal slib a zkřamal - odchází do 144 od. Vlčat
Byl delší dobu podrádcem Vlčat.

Žralok

Odchází dobrovolně z oddílu. Odrostl?
Byl kratší dobu rádcem a pak podrádcem v družině Medvědů. Odešel na vlast.přání*. Bez oddílu vydržel jen krátce, nastoupil asi na půl roku do 144, kde dělal šestníka. Dále.....

PROSINEC

měsíc dlouhých nocí

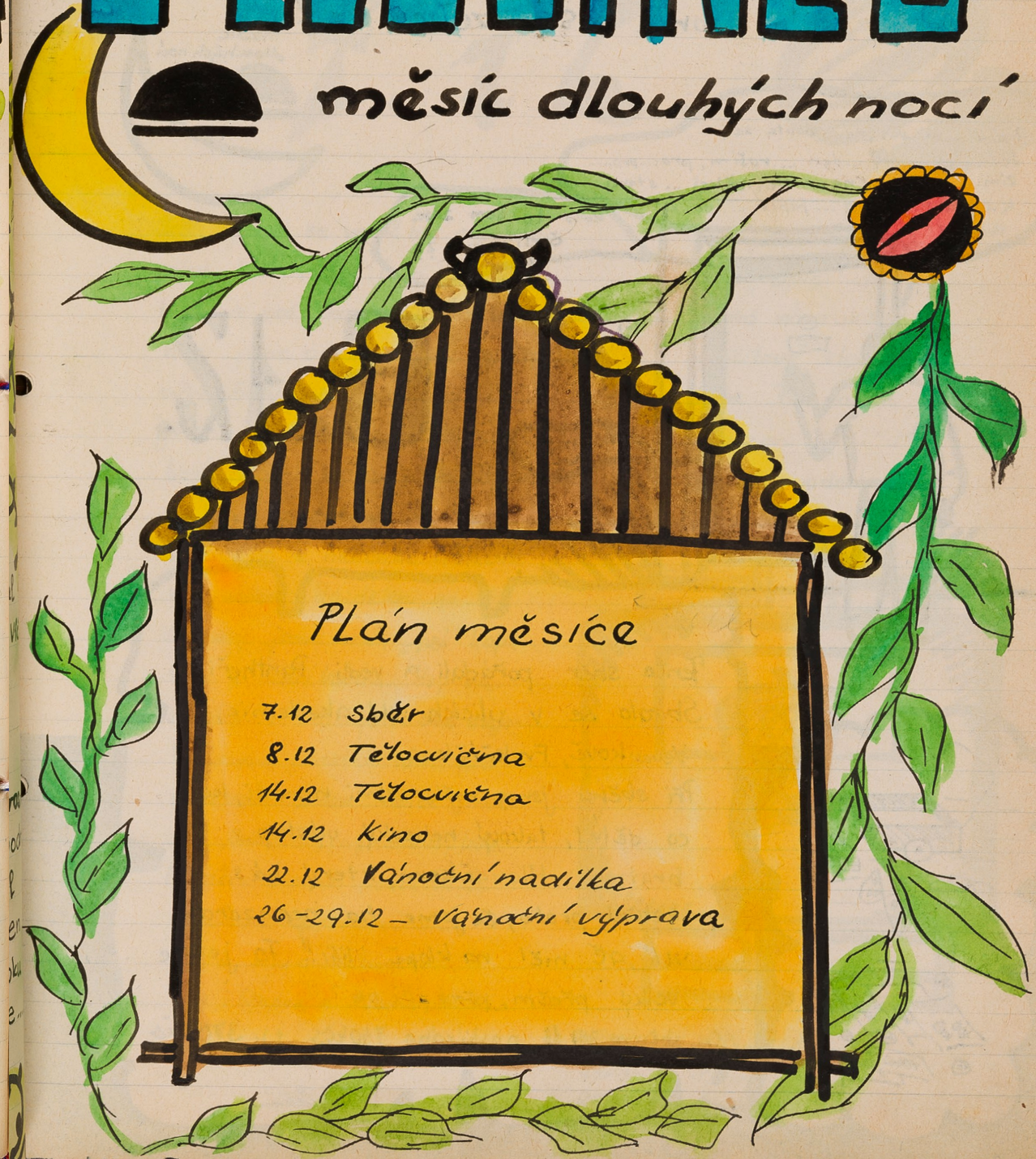

Plán měsíce

7.12 Sběr
8.12 Tělocvična
14.12 Tělocvična
14.12 kino
22.12 Vánoční nadílka
26-29.12 - Vánoční výprava

SBĚR

Komu se nelení
tomu se zelení !

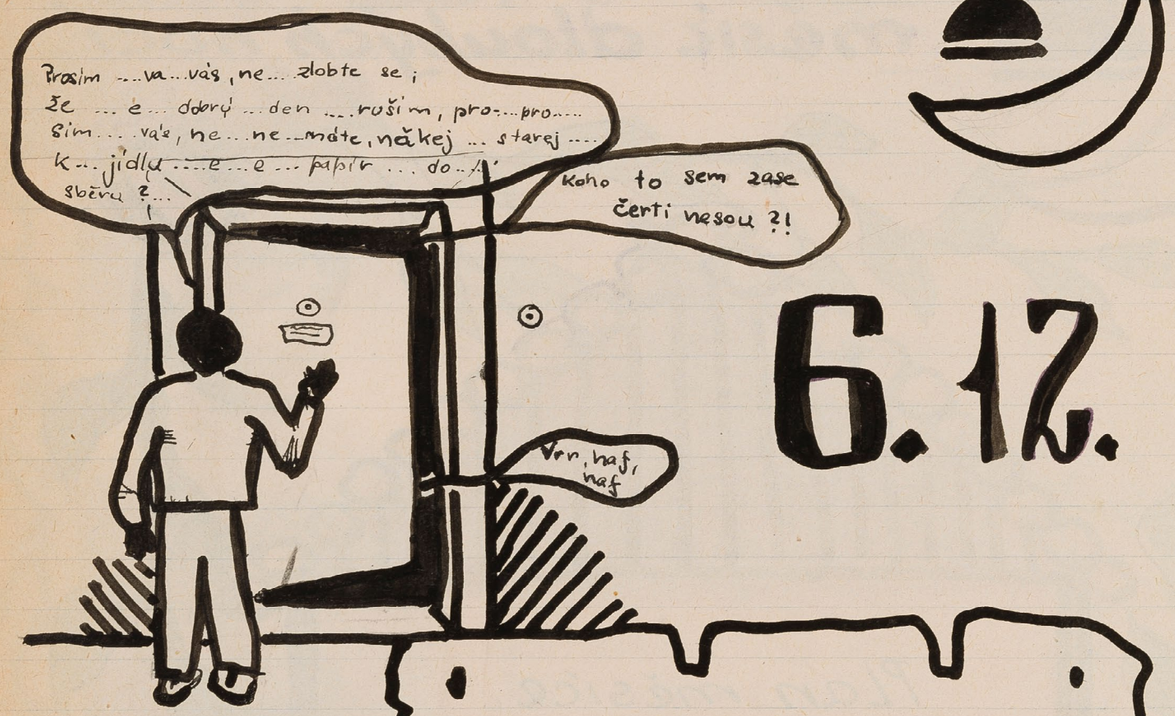

6.12.

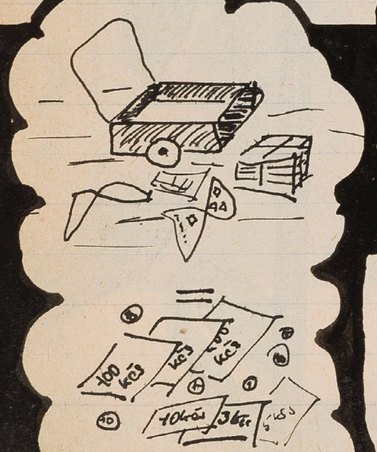

Tento sběr pořádali a vedli Pantheři. Sbíralo se v ulicích: U akedemie, Veverkově, Fr. křížek a
Při sběru jsme měli velmi neradi, leč co dělat, takový nehezký výstup s bratrem Hlaváčkem, který nás setřel proto, že jsme ho nepozdravili, ač měl na klopě lilii!! To je ale velký přečin, přece, či ne?
Se sběrem 30.11. nasbíráno 740kčs tj. 370 kčs

Tělocvična
7.12.

Sešli jsme se ve 2 hod. odpoledne před klubovnou. Tuto akci vedl Lišák a pod jeho a Vlkovým vedením jsme odpochodovali do tělocvičny školy Korunovační. Zahájili jsme důkladnou rozcvičkou. Nejdříve jsme běhali okolo tělocvičny, pak následovala Šolimova rozcvička a nakonec Lišákova na nářadí. Rozděleni na tři skupiny jsme hráli „psí" kopanou a košíkovou. Hry na otroky a král vysílá své vojsko jsme přestali hrát pro možnost úrazu. Velice jsme se pobavili ragbíčkem, kde někteří čtenáři velice ba až převelice uplatňovali svou váhu, sílu a setrvačnost. (Viz Ondra a Sibiřan).

Nemálo zajímavá byla „opičí dráha" která nám ukázala a oddílová sloní mláďata. Pro časové omezení jsme v 16.30 skončili oddílovým pokřikem.

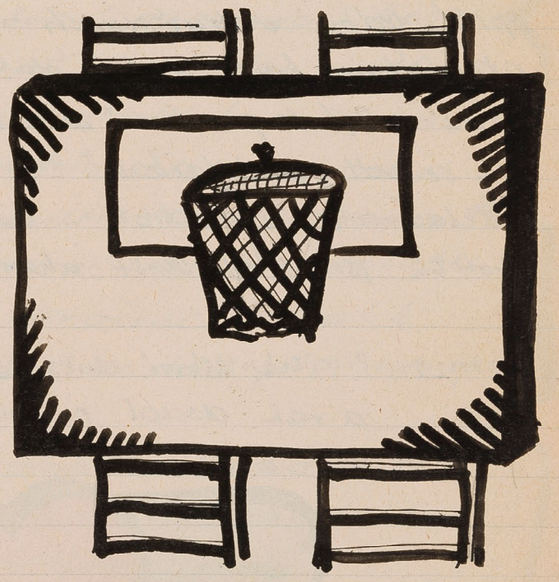

Složil Belzebub,
opravil Jídlo
zapsal Ondřík.

Tělocvična

14.12

VLK Lišák
Ondra
Delfín Šídlo
Pavel S. Standa
Kremílek Pitrlsek
šolim Miki Orlík
Pinďa Piskle
Oko Belzebub Veverka
Mirek
Alisek Lelen

Tak nám opět ZDŠ korunovační půjčila Tělocvičnu na pár hodin Delfín a Šídlo vedli rozcvičku, zatím Lišák a Ondra připravovali „finskou stezku". Skupinky po třech střídají se po 15 vteřinách na různých nářadích – speciální cviky na koni, kotouly, kliky, skákání na lavičce i skluby byly atd. Tato Lišákova speciálka by po dvou kolech uhonila i osla, protože mezi jednotlivými cviky byl odpočinek 10 sekund. Následovala opičí dráha v družstvech – každý z družstva obešel překážkové kolo, plácl dalšího z družstva, jež běžel ke stanici. Byl to poměrně dramatický závod.
Pak se hrál „psí fotbal" a nakonec se cvičilo na základních nářadích – koza, kůň, bradla, kruhy atd. Protože jsme byli dost uhonění, tak jsme skončili.

Pozn.: Pitrísek slaví dnes své jedenácté narozeniny a tak dostal pořádného hobla a malý dárek od oddílu.

zapsal Šídlo

Po dlouhém čase opět kulturní akce.
Dnes jdeme od 17³⁰ do kina Veterhy na barevný film „Volání divočiny". Před kinem se scházíme v 17¹⁷ (pokud možno), dostáváme za patřičný obnos od Delfína Lístky, zasedáme a hned že nám začátek – nejprve týdeník a potom vlastní film.

Delfín VLK
Lišák Šídlo
Pavel S. Standa
Alisek
šolim Orlík
Piskle atd.
Veverka Belzebub
Pavel Mirek
Lelen

Tento film vypravuje o soužití mladých manželů v africké divočině s divokou kočkou, nazvanou Elza. Elza je u nich vychovávána již od útlého mládí a s jejím dorůstáním vyvstává otázka: „Co s ní pak?" Možnost jí dát do zoologické zahrady manželé zavrhávají, chtějí pustit ji na svobodu. Je tu však problém, Elza neumí lovit, je krotká. Její chránitelé ji nechávají v divočině několik dnů, aby ji hlad naučil lovit, než nacházejí ji v žoufalém stavu.
Až jednou v horách Elza zabíjí samici Lva a stává se jeho družkou. Když po nějakém čase manželé navštíví ona místa, přichází k nim Elza s malými koťaty....

zapsal Šídlo

Vánoční nadílka

22.12 1968

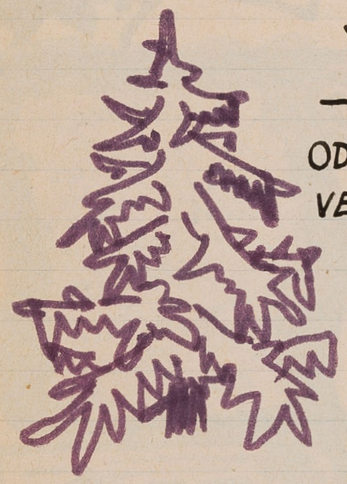

— JEDEN Z TRADIČNÍCH PODNIKŮ ODDÍLU, Z TĚCH, NA KTERÝ SE ČLENOVÉ TĚŠÍ A PŘIPRAVUJÍ CELÝ ROK.

Opravdu, i letos vypukla vánoční horečka – vánoční zbrojení, koncem října v nejvyšší míře. A tak je to správné. Každý dává dárek každému, družinám a oddílu. Program na Vánoční nadílku připravuje Ondra. Dárky se do klubovny začínají nosit již 20.+21.12. Úprava klubovny v plném proudu .....

Tak to vypadalo a předcházelo před nadílkou. Ale nadílka:

Všichni přišli svátečně vystrojeni asi v 16^{00}. Ohromeni vcházeli do vyzdobené klubovny. Tam bylo plno! Namačkali jsme se okolo stolů a Vlk ji zahájil. První bod programu — řádné a slavnostní uvítání, takové, jaké se sluší a patří k vánoční nadílce 11. oddílu. A hned následuje promítání filmů. Ondra za pomocí několika ochotných udělá bleskově vhodné rozsazení, tmu i ticho a na stěně se začínají odvíjet další známé více či méně příběhy Charleye Chaplina. Proto také ticho nevydrželo ani několik vteřin, ba mohli jsme

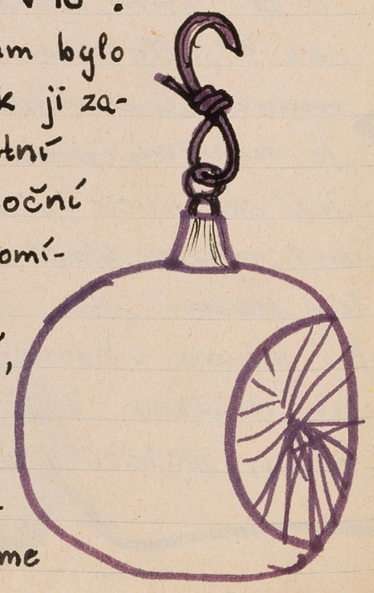

mít i obavu vydrží-li ohromné nápory smíchu stěny klubovny i sousedé. Tímto způsobem byla zajištěna hned napočátku dobrá nálada a mohl začít program, který připravila družina Lišek. Byli obětováni dva nejmenší členové oddílu k soutěži – zakousnutí se do jablka zavěšeného na niti. Marné počáteční úsilí malých úst nám způsobilo veliké pobavení. Odměněni oba soutěžící nástrojem jejich dosavadních útrap a snažení – vytouženým jablkem. Protože i ostatní dostali chuť na něco .. následovalo občerstvení: chlebíčky a na zapití citrónová minerálka. Po tomto osvěžení následovala další část programu Lišek. Vždy dvojiče soutěžila v soukání do sebe dlouhé nitě, na jejímž konci byla uperněna kostka cukru, nebo bonbón. Všichni soutěžící dostali opět sladkou odměnu, vítězové ještě prémii. A poslední soutěž – dva muži se zavázanýma očima sedí proti sobě a jeden druhého se snaží nakrmit marmeládou. To bylo smíchu! Hlavní část programu – rozdávání dárků trvalo od 18^{15} – 19^{45} hod, ačkoli dárky celou dobu jen sršely. První dárek byl oddílu.
Na závěr jsme si zazpívali vánoční koledy a několik písní, které jsme se naučili na táboře. V 20^{20} hod byl oficiální konec. Přesto mnozí zůstali ještě na promítání filmů Vzpoura hraček a Charlge Chaplin.

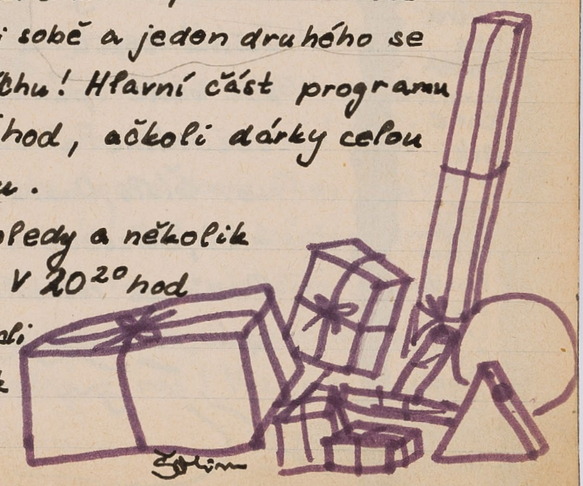

Zimní výprava

27-29. 12. 1968

Tradiční a historický podnik, tentokrát na tři dny. Sraz v 8⁰⁹ před klubovnou. —— Opravdu mrazivé ráno, začíná padat suchý sníh .. Už teď nohy zebou mráz zaléza za nehty těm plantážníkům, kteří zapomněli rukavice. Odcházíme na tramvaj loučíc se s Vlkem, který přijede až pozdějším vlakem. Již nyní prošlapáváme cestu křupajícím sněhem. Na nádraží potkáváme Delfína, který o trochu déle vyspával.

Počkáme všichni, aby lidé nastoupili a pak útočíme na vlak do vagónu —„kam už se nikdo nevejde" se nacpalo 20 oscůbek. Po dobrodružné cestě jsme vypluli z vlaku u Jílového. Formujeme zástup a vydáváme se do kraje neznámého, neprozřetelně vedeni Joskou. Zapadáme aspoň po kotníky (někde po kolena) do bílého třpytivého.

Mokří dorážíme na místo. Přesto vznikají sněhové bitvy. Po otevření chat se začíná topit a určujeme, kdo kde bude spát. Také obědváme a sušíme se. Šídlo, Ondra, Sibi, Belzebub a Pinďa se rozhodli spát ve stanech

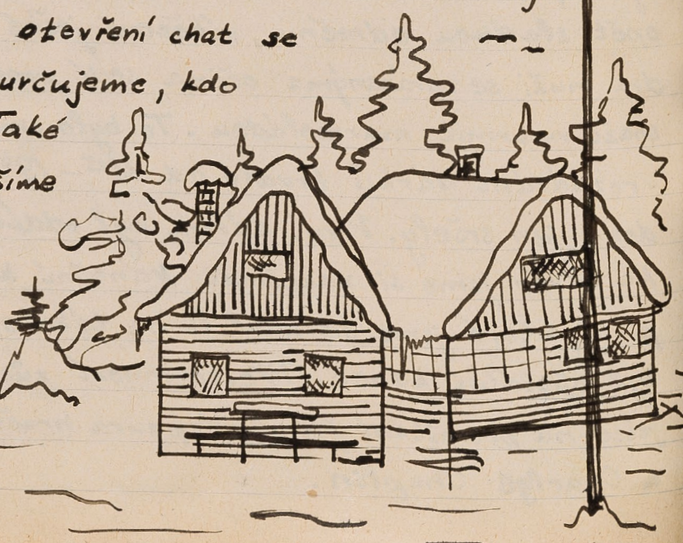

VLK
Joska
Šolim
Šídlo
Vevera
Oko
Kemílek
Kanc
Miki
Orlík
Pavel
Mirek
Delfín
Piskle
Sibi
Lišák
Ondra
Pinďa
Belzebub
Zdeněk
Pavel

s podsadou. Pinďa se však přece jen stěhuje po zatopení do srubu.

Část — starší, odchází hledat dřevo na táborový oheň. Ostatní se pod vedením Lišáka vrhají do hlubokého sněhu - hrají stopovanou. Šídlo a Sibi jdou naproti Vlkovi a zbylí se učí balit tornu a dělat bandalír, zatímco se jejich řeči suší.

- Přichází Vlk.- Nastává „čas oběda". Obědváme z vlastních zásob. Vznikají koulovačky, honěndy ... zábava nevázne, když vázne program!!

Táborový oheň je přesunut na verandu — dnes nebude a my chceme, aby nezapadalo všechno dřevo. K večeři většina dojídá vlastní zásoby. Pro příště; RÁDCOVÉ, MĚLI BYSTE ASPOŇ TROCHU VĚDĚT, CO SI KDO BERE K JÍDLU A CO SKUTEČNĚ NA VÝPRAVĚ K JÍDLU MÁ !!! Oblékáme se do krojů a beze slova odcházíme v zástupu do tmy. Za žlutavého světla petrolejových lampiček a za záře sněhu, na kterém každá krystalka svítí stříbrným leskem svitu Měsíce, nastávají historické okamžiky dějin oddílu. Zakládáme ROWERSKÝ KMEN ze starších hochů a vznikají nové družiny. Z Pantherů odchází Sibi a Belzebub - rádcem se stává Veverka, podrádcem Oko. Z Lišek Šolim, Piskle, Pinďa a Alísek - vedení přebírá Miki a zástupcem se stává Orlík. Nová kapitola oddílu začala — skončila stará. Bude oddíl zase jako dříve? Bude lepší? — To jsou zatím veliké otazníky, k jejichž vyřešení přispěje každý z nás! Vracíme se zpět a družiny přemýšlí o své budoucnosti.....

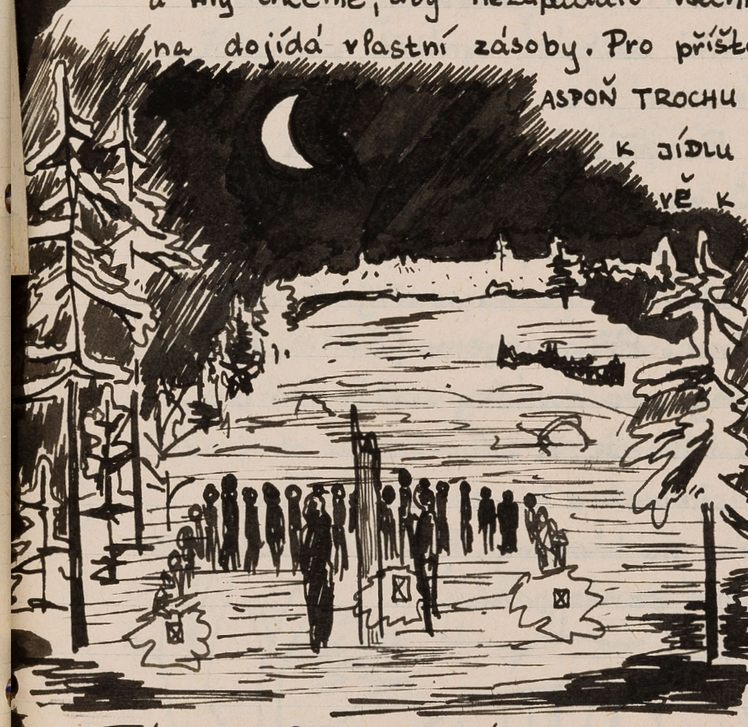

*Roweři debatovali asi 2hodiny a pak všichni vrátili do srubů, kde ulehli.

Vánoční výprava

27-29. 12. 1968

Tradiční a historický podnik, tentokrát na tři dny. Sraz v 8^{09} před klubovnou. —— Opravdu mrazivé ráno, začíná padat suchý sníh .. Už teď nohy zebou mráz zaléza za nehty těm plantážníkům, kteří zapomněli rukavice. Odcházíme na tramvaj loučíc se s Vlkem, který přijede až pozdějším vlakem. Již nyní prošlapáváme cestu křupajícím sněhem. Na nádraží potkáváme Delfína, který o trochu déle vyspával.

Počkáme všichni, aby lidé nastoupili a pak útočíme na vlak do vagónu –„kam už se nikdo nevejde" se nacpalo 20 oscůbek. Po dobrodružné cestě jsme vypluli z vlaku u Jílového. Formujeme zástup a vydáváme se do kraje neznámého, neprozřetelně vedeni Joskou. Zapadáme aspoň po kotníky (někde po kolena) do bílého třpytivého.

Mokří dorážíme na místo. Přesto vznikají sněhové bitvy. Po otevření chat se začíná topit a určujeme, kdo kde bude spát. Také obědváme a sušíme se. Šídlo, Ondra, Sibi, Belzebub a Pinďa se rozhodli spát ve stanech

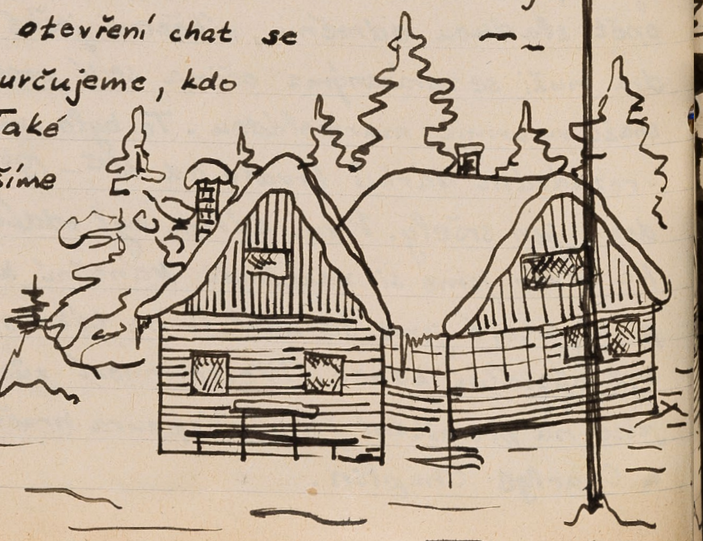

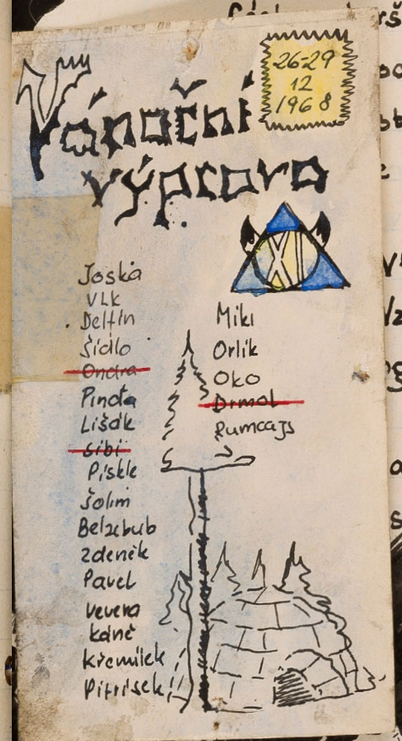

s podsadou. Pinďa se však přece jen stěhuje po zatopení do srubu.

...ší, odchází hledat dřevo na táborový oheň. ...od vedením Lišáka vrhají do hlubokého ...stopovanou. Šídlo a Sibi jdou naproti Vlko- ...učí balit tornu a dělat bandalír, zatím- ...řeči suší.

...Vlk.– Nastává „čas oběda". Obědváme z vlast... Vznikají koulovačky, honěndy ... zábava nevázne, ...gram!!

...oheň je přesunut na verandu — dnes nebude ...aby nezapadalo všechno dřevo. K večeři větší- ...stní zásoby. Pro příště; RÁDCOVÉ, MĚLI BYSTE ASPOŇ TROCHU VĚDĚT, CO SI KDO BERE K JÍDLU A CO SKUTEČNĚ NA VÝPRA- VĚ K JÍDLU MÁ !!! Oblékáme se do krojů a beze slova od- cházíme v zástupu do tmy. Za žlutavého světla petro- lejových lampiček a za zá- ře sněhu, na kterém každá krystalka svítí stříbrným leskem svitu Měsíce, nastá- vají historické okamžiky dějin oddílu. Zakládáme ROWERSKÝ KMEN ze star- ších hochů a vznikají nové družiny. Z Pantherů odchází Sibi a Belzebub – rádcem se stává Veverka, podrádcem Oko. Z Lišek Šolim, Pískle, Pinďa a Alísek – vedení přebírá Miki a zástupcem se stává Orlík. Nová kapitola oddílu začala — zkončila stará. Bude oddíl zase jako dříve? Bude lepší? — To jsou zatím veliké otazníky, k jejichž vyřešení přispěje každý z nás! Vracíme se zpět a družiny přemýšlí o své budoucnosti.....

*Roweři debatovali asi 2hodiny a pak všichni vrátili do srubů, kde ulehli.

Ráno - Budíček - Rozcvička - Úklid - Snídaně. Po snídani družinové programy. Roveři hledají místo pro táborový oheň. Nacházejí krásné místo na hřebenech. Porazili několik stromů a nanosili chrastí na táborák. — Družinové programy zkončily. Oběd připravili Lišky, tentokrát bez Šolima. Dal se prý dle slov ztrávníků i „jíst". Ale byl skutečně k jídlu.

Po poledním klidu a po plnění prvního stupně i Nováčkovské celý oddíl bere dřevo z verandy na svá záda a odnáší je na hřebeny - vysoko do hor. Slib budou skládat Jaska, Miki, Orlík. Ti také zůstávají na místě a připravují oheň. Sibi odchází vyrábět pochodeň, oddíl hraje zatím zajímavou hru „Boj o totem". Hry se účastní také Roveři. Indiáni hlídali příliš dobře a tak po chvíli museli útočníkům naznačit blíže, kde je jejich tábor. Teprve pak se podařilo útočníkům totem najít a dobýt. Pak samozřejmě všichni přijímají radostně svačinu. Připravujeme (Šolim, Delfín a Lišák) zkoušku odvahy pro nováčky. Stmívá se.

Večeře — Příprava na táborák. K táborovému ohni odcházejí jen ti, co mají slibovat a ti, co již slib někdy splnili. Vystoupíme vzhůru na hřebeny. Pak již následuje obřad. Okamžiky na které se nezapomíná.....

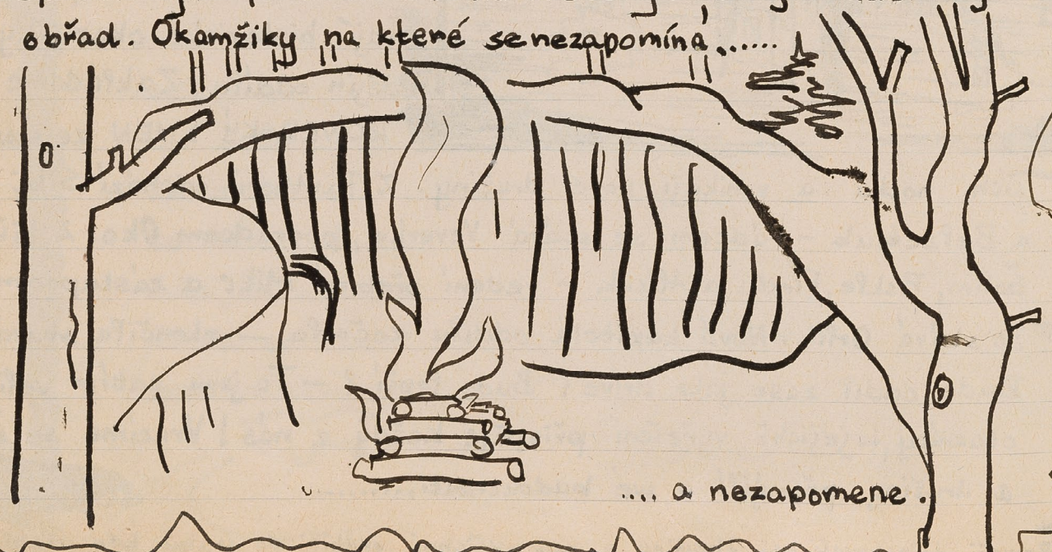

.... a nezapomene.

Budíček - Rozcvička, - Úklid - Mytí - Snídaně. Začínají se balit bandalíry a torny. Dosušují se věci na cestu ....

Začíná také opět plnění do Stezek i nováčkovské, ostatní samozřejmě mají službu - to znamená vaří oběd. to znamená, vaří oběd.

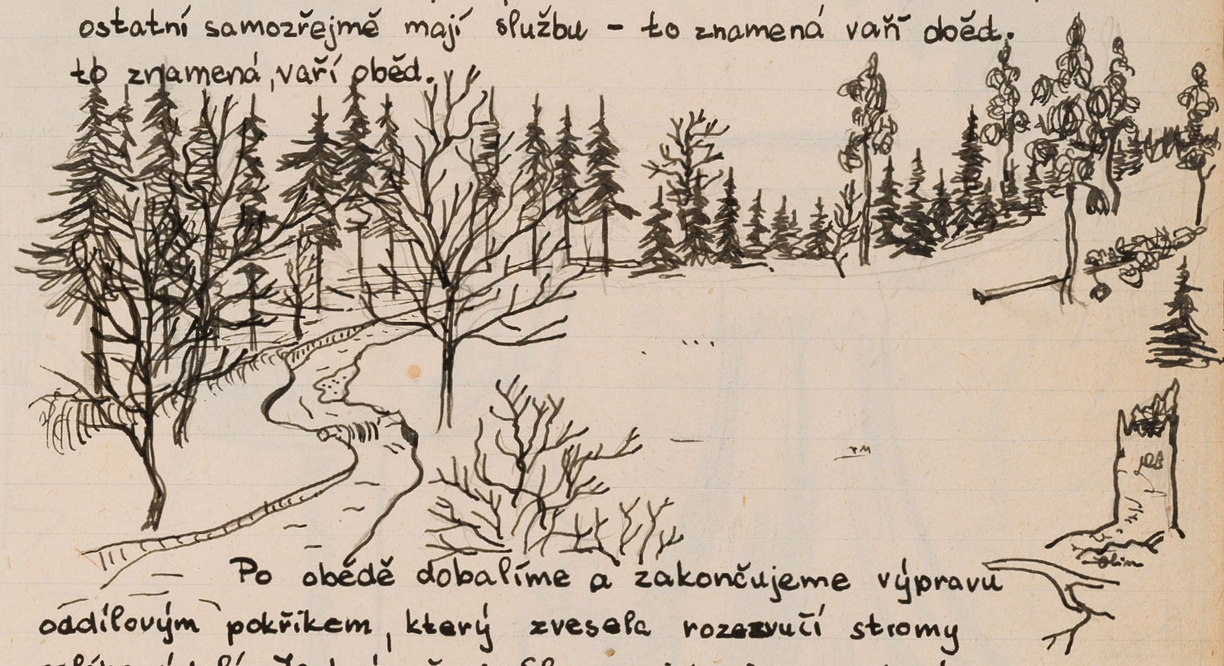

— Po obědě dobalíme a zakončujeme výpravu oddílovým pokřikem, který zvesela rozezvučí stromy celého údolí. Je krásně, i Slunce si hraje na schovávanou. Píšťalka chvíli zmatkuje — tentokrát na úkor Roverů. Vyrážíme k nádraží objevenou zkratkou. Na nádraží jsme nečekali dlouho - oblehli jsme horní část dvoupatrového vagónu a doprovázejíce chod lokomotivy svým zpěvem jsme přilákali průvodčího, který mezi námi úplně zapomněl na svou povinnost, štípat lístky. Již na nádraží jsme se rozešli, i když valná část pokračovala na Letnou.

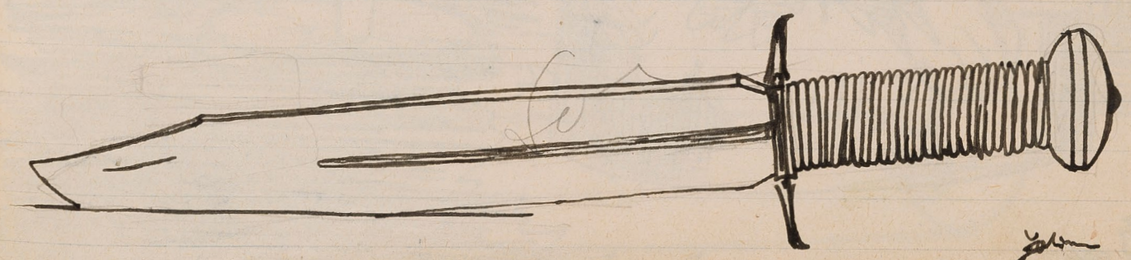

Do nového Roku:

Lišky:
- Miki
- Orlík
- Mirek

Pantheři:
- Veverka
- Oko
- Vydra

ROWEŘI

Mustangové:
- Zdeněk
- Pavel
- Milan
- Petr
- Ivan

„bezejmení":
- Delfín, Šídlo,
- Šolim, Lišák
- Píšťle, Pinďa
- Alísek, Belzebub
- Sibiřan, Ondra

LEDEN

LEDEN - měsíc — plán

1-5. 1. alespoň jedna družinová akce

11.1. sběr — Lišky
12.1 vyprdvěnda, zpívanda
18.1. sběr Panthers
19.1 Tělocvična
22.1 oddílovka

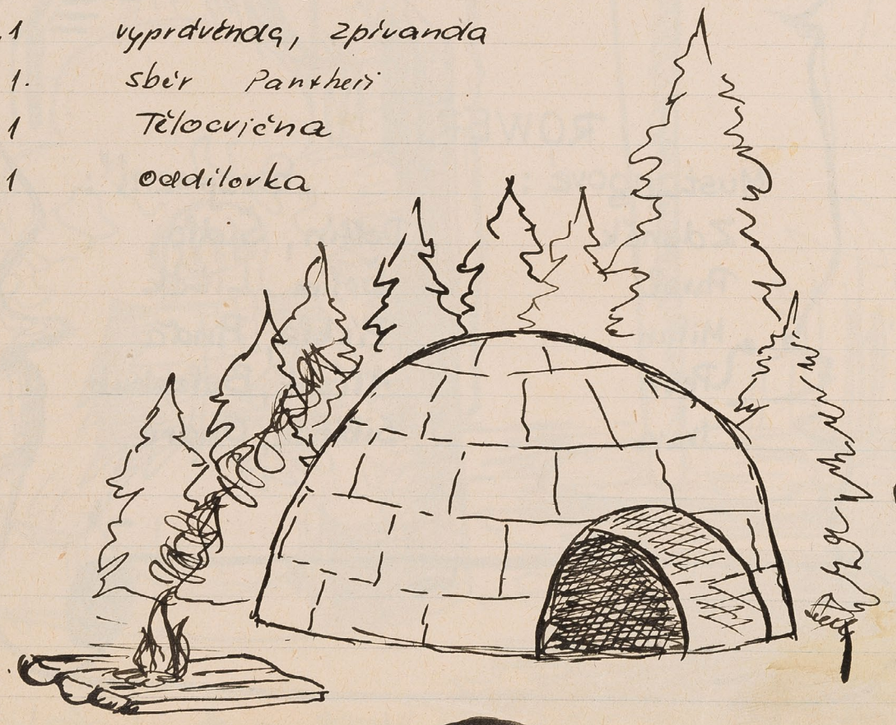

Sběr 11.1.

Účast: zahájeno: v 8⁰⁰ hod

ulice:
Havanská, Korunovační
Nad Král. oborou
Komsomolská, Na výšinách

nasbíráno ~~480~~ kg
t.j. ~~240,00~~ kč's
i s burzou 186,50 kč's

Poznámka:

Sběr 18.1.

Účast: zahájeno:

ulice:

nasbíráno ~~373~~ kg
t.j. 186,50
i s burzou

Besada + vyprovodá

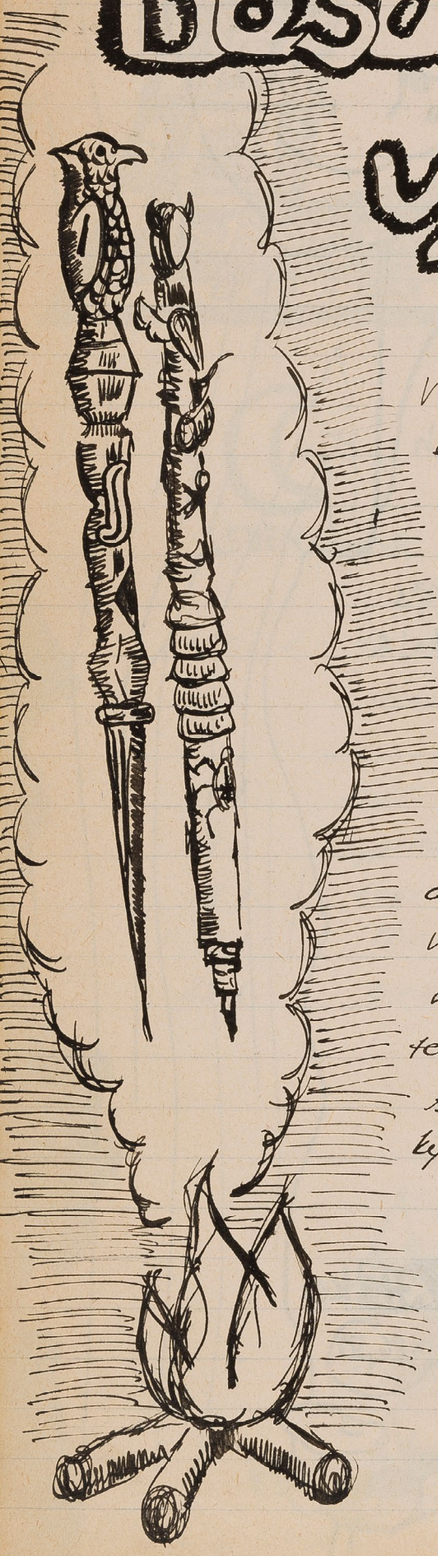

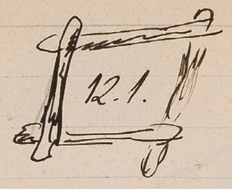

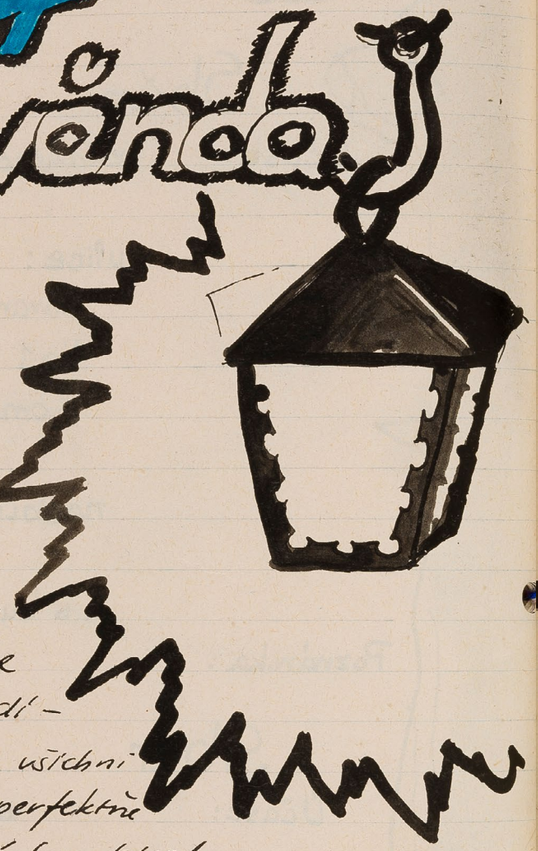

V klubovně jsme se sešli v 15 hod. Vedení tohoto podniku bere do svých tlap Vlk. Hned na začátku společně zpíváme staré známé oddílové písně. Ne všichni je však znají perfektně a tak v některých místech Vlk vášnivě tlačí!...

Zhasnutý lustr a navozená atmosféra — to jsou předzvěsti dobrého vyprávění. A nemýlili jsme se. Vlk vyprávěl fantastický román „Yankee na dvoře krále Artuše."

Tato storo bláznivá historka dovedla každého upoutat natolik, že nikdo neregistroval, kolik je hodin.

Kolem devatenácté hodiny se rozcházíme do svých domovů.

Stella

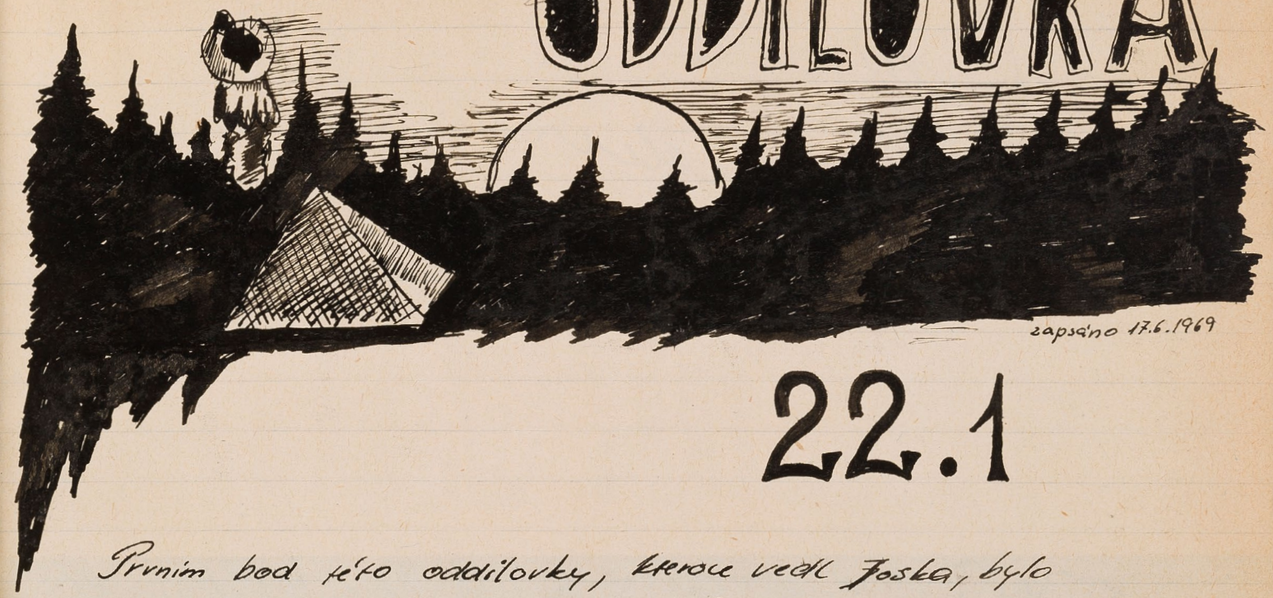

zapsáno 17.6.1969

22.1

Prvním bod této oddílovky, kterou vedl Joska, bylo seznámení oddílu s jeho novými členy — Martinem, Tomášem, Petrem a Vladěnou. Všichni byli přiděleni do družiny Lišek. Po patřičném uvítání jsme si všichni společně zopakovali několik písniček.

Následovaly novinky ze střediska — Pedrák je dočasný vedoucí střediska.

Dále hrajeme zajímavou hru „na detektiva", kterou připravil Šolim. V zatemněné místnosti měl tajně určený zločince jako někoho přišpendlit. Za 10 s. bylo rozsvíceno a určený detektiv měl vypátrat onoho vraha.

Hned po této hře dostaly družiny úkol přišít knoflík a to znamenalo mít kpz. Lišky se tohoto úkolu zhostily poměrně dobře zásluhou Nováčků. U Pantherů kpz neměl nikdo.

Po této malé prověrce Šolim přečetl jednu povídku ze Vpřed od Otakara Batličky. Ke konci oddílovky jsme si zopakovali semafor a morse a protože již se začínalo pořádně stmívat, rozešli jsme se s pocitem, že jsme „neprofláčali" tuto svůj volný čas.

Stella

BODOVÁNÍ

Laďa 1969

① Veverka 77
② Orlík 61
③ Vydra 57
④ Oko 34
⑤ Mirek 29
⑥ Miki 27

① Čáp
② Lišky 39

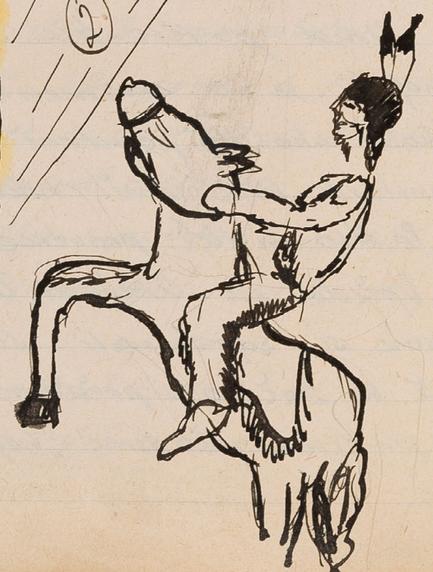

A hura nahoru, Sibiřané!!

Gogo dráha (Kubejvači)

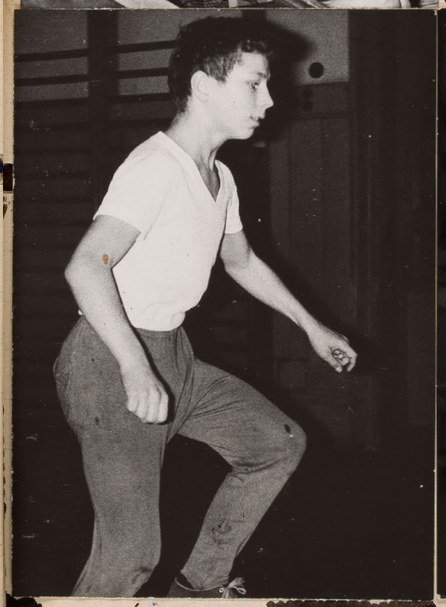

Orlík ve chvilce soustředění

Lišák ukazuje dráhu mrštnosti

Drmol při přeskoku koza

„Stejně prohrajou", říká Alísek

(Delfín, Ondra, Alísek)

Ünor

Měsíc hladu

Plán měsíce

1-3.2. — družinový program
8.2. — Tělocvična
7.2 — kult. podnik
9.2 — beseda
15-16.2 — oddílová výprava
19.2. — Oddílovka
22-23.2 — volno

7.2.

Pygmalion

[Divadlo S.K. Neumanna]

Dne 7.2 v sobotu navštívil náš oddíl divadlo S.K. Neumanna. Byla nám předvedena hra Pygmalion i My fair lady podle Shawa. Hra byla natočena i jako film. Shawa je známá z filmu My fair lady od G.B. Shawa. Byl to zrak o členů oddílu, kteří se rozvěří. Ještě před divadlem jsme dostali jeho společenského malá lekce chování. Hra rozhodně stála za to. Strašlivě nám to utrápalo na stipse a divadlo se bolely nad fotbalem "a" a "ň" nám "ň" - něco mezi "n" a "j". Konec byla o 23 hodiny. Domů jsme se vrátili do svého domova.

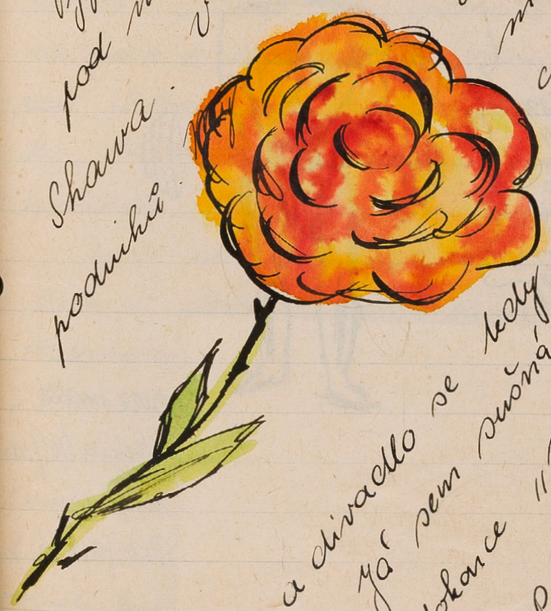

Miki Šolimi
Mirek Šidlo
Martin Delfín
Vevera Lelen
Vydra Belzebub
Kalnč Alísek
Křemílek Sibi
Pitrlšek

Tělocvična

8.2

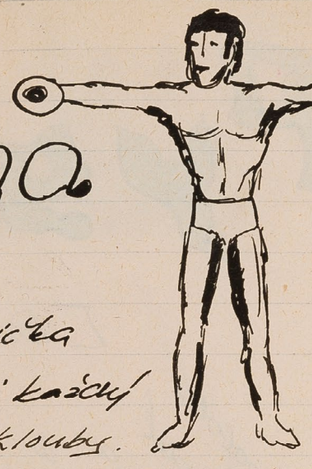

Úvodem byla ranní rozcvička vedená Šalimem, v které si každý rozhýbal ty své zrezivělé klouby.

Zatím již byla připravena překážková dráha, v které si každý zkusil svoji tělesnou zdatnost.

Břicho nevystrkovat + zadek, nesklánět se / to jsou klíky 2,2,2.

To už každému začalo docházet, že tato tělocvična nebude zdaleka uležená.

Následovala hra na babu na kontrétky a hned na to se cvičil hod na koš. Po odpočinku a rozdělení se hrál psí fotbal a další tělocvičné hry.

Pořadí překážkové dráhy

1, Miki 1:22
2, Ako 1:31,8
3, Zajíc 1:32
4, Křemílek 1:33
5, Mykval 1:34
6, Petr 1:39
7, Mirek 1:50
8, Vydra 1:54
9, Veverka 1:55
10, Martin 1:57
11, Lajnič 2:08

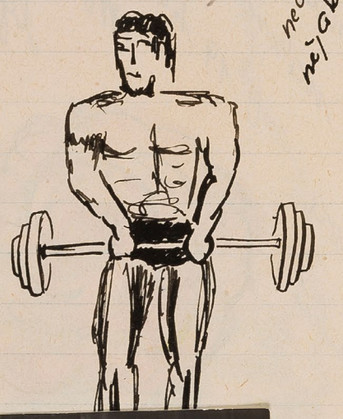

Dva rváči – Alíšek a Delfín hrajou Psí fotbal.

Kolem 17 hod. jsme tělocvičnou vyklidili.

Miller

Beseda

9.2

Zimní nedělní odpoledne – scházíme se v klubovně, každý se svou nejmilejší knížkou. Okolo 16 hodiny tedy začíná beseda nad knihou vedená Mikem.

Úvodní slovo dostává Pitrisek, který poněkud rozpačitě vypráví „Famfarónského kapitána." Jako druhý dostal slovo Křemílek, který nám v krátkosti povídá obsah knihy „Den invaze." Následoval Ako s knihou „Poklad na stříbrném jezeře" – jedna z populárních knih Karla Maye.

Po dobrém vypravování Veverky knihy Gairaj řka jsme se přenesli do Indie k hrdinnému kapitánu Korkorá-novi. Z Indie nás přenesl Mykval do Ameriky k „Poslednímu mohykánovi." velmi hodnotně vypravěl Miki knihy „Hrdlák Finn."

Další na řadě byl Mirek se svou knihou „Společnost větrné puncochy." Poslední knihami byly „Divoké děti lesů" od Hartinga a „Nejstarší Američanka", které chtěl vypravět Petr. Avšak zůstalo nám záhadou, kdeže tuto knihu chtěl vypravěť.

Pstruží potok

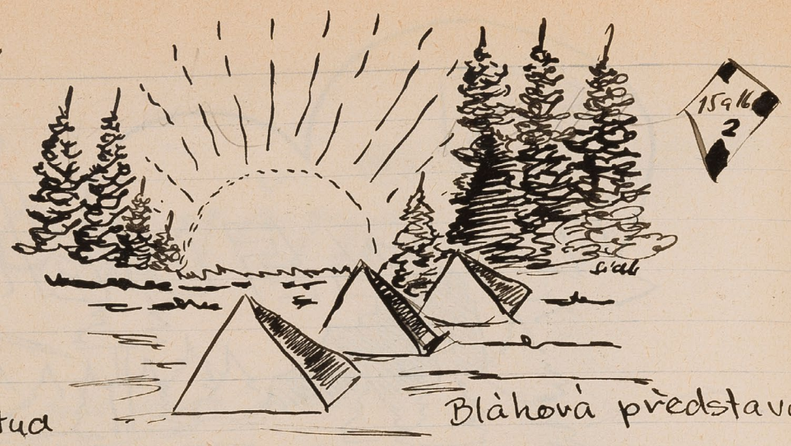

Sraz byl jako vždy před klubovnou. Od tud jsme se vydali tramvají do Bránika. Pak jsme pokračovali vlakem a za jízdy jsme hráli některé menší hry. Vždy první dostal bod do oddílového bodování. Nejvíce bodů získal Veverka a Pitrisek.

Jeli jsme na známé tábořiště, kde (již) loni byla výprava. Cesta k našim budoucím příbytkům - chatám, proběhla bez příhod.

Joska vlk Šolim šídlo
Orlík, zajíc, kukačka-Petr, svišť, Martin, Veverka, Vydra, Křemílek, Pitrisek, Káně.

Kolem nás se však začal kupit nepříjemný sníh. Proto jsme si museli nazít cestičky kolem našich chat.
Po této práci nastalo zabydlování.

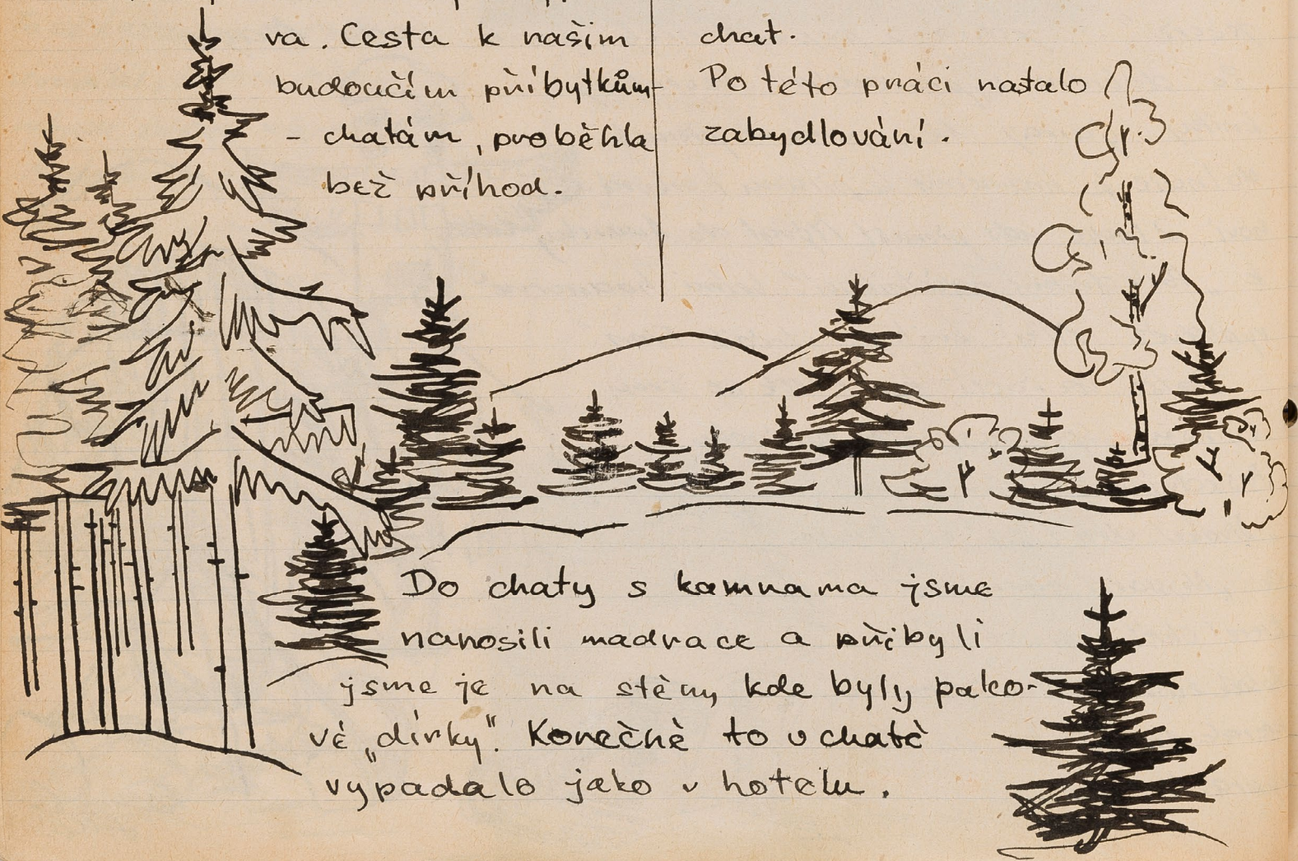

Do chaty s kamnama jsme nanosili madrace a přikryli jsme je na stěny kde byly palcové „dírky". Konečně to v chatě vypadalo jako v hotelu.

Po nástupu k zahájení akce, kde se rozdaly kartičky „Dobrého činu", jsme se v „teple" chaty najedli. Zatím Joska připravil hry na sněhu a tak se všichni dosyta vyřádili. Ohňát jme sešli znovu do našeho prvotřídního hotelu a při té příležitosti si někteří nadšenci plnili do stezky. Když se setmělo zahráli jsme si bludičky ve sněhu. Ale to již bylo dost pozdě a tak jsme šli do chaty ulehnout ke spánku. Kluci ještě uprosili Vlka o !Honon! na dobrou noc.....

.... Ráno jsme vstali, nasnídali se a pokud to šlo umyli se a poslouchali Vlka v další jeho vyprávěčské činnosti. Tentokrát vyprávěl něco o m „Mantánské bronice". Zatím se vrátil Joska a Šolim, kteří zatím „něco" připravovali venku. Byla to hra, něco jako poť po zprávách. Tuto hru se štěstím vyhráli Pantheři a se smůlou prohráli lišky, ale nakonec se ukázalo, že je tomu naopak. Po příchodu do chaty jsme uklidili a zabalili si. Pak byl nástup ke zhodnocení akce. Mužem výpravy se stal Veverka, ikdyž dostal kartičku „takytábornika"-stejně jako tato „idividua": Orlík, Pitrisek, Káně, křemílek a Zajíc. Tím skončila tato výprava... (známku se nám nepodařilo propašovat, ale naši agenti zjistili že byla v rozmezí 1-5)

zapsal-Oko.

19.2.

Oddílovka

Čelní stěna naší klubovny, kterou kreslil Matt a dodělával Lišák.

1.část:

Vlk
Šídlo
Delfín
Orlík
Petr
Martin
Vevera
Oko
Vydra
Káně
Křemílek
Pavel
Pitrísek

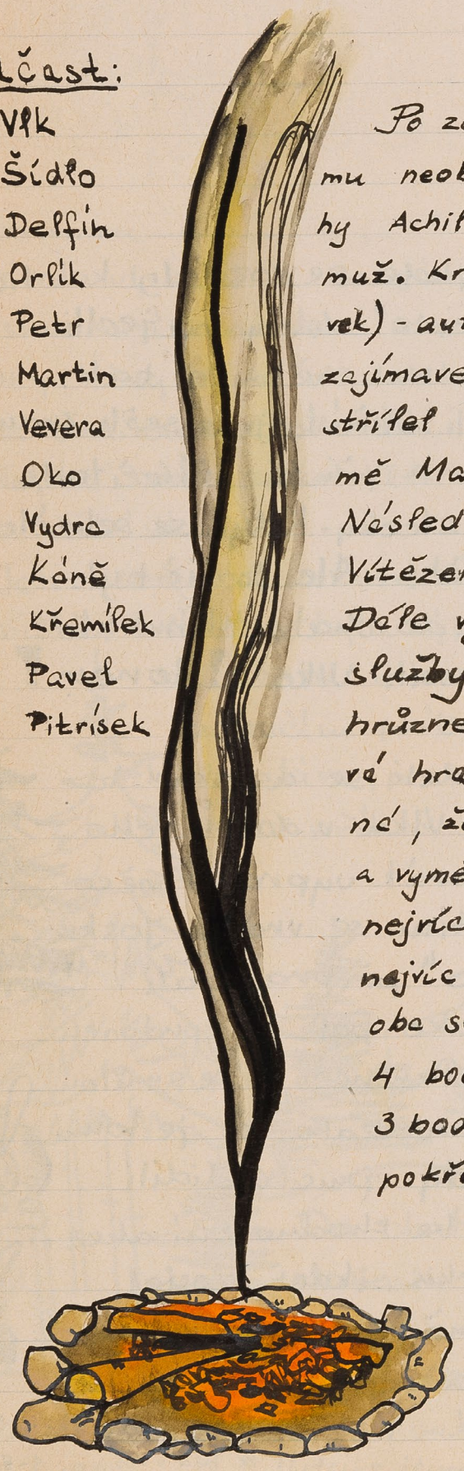

Po zahájení pokračujeme v programu neobvyklou složkou. Je to čtení z knihy Achille Gregora - Rozhořčený mladý muž. Kniha se všem líbí (resp. čtený úryvek) - autor má vtipné povídky a zvláště zajímavé výroky. Např. - Vilém „Tell" střílel synovi do jablek... nebo - Poznat mě Makarenko, stal se Herodesem. Následující hry - pohyblivý chodník. Vítězem se stává Orlík - čas 30s. Dále vyklízdá Vlk praxi - poštovní služby a Šídlo doprovází na kyteru hrůzné pokusy o zpěv. Nakonec zajímavá hra - „Karty" To ale neznemená, že hrajeme karty, ale točíme a vyměňujeme tak, aby každý měl co nejvíce trojic za sebou jdoucích a co nejvíc barev. Vítězí Oko a Petr, oba se šesti body, ostatní mají po 4 bodech, pouze neštastník Pitrísek 3 body. Závěrem opět zaznívá pokřik: „Hip, hip, hyreš....

Orlík

Fotografie ze střediskové besídky dne 22.2. ve Slezské 7. Celou tuto akci konferoval Julča. Stručně zhodnoceno — nestálo to za nic. Nejvíc se bavila hlídka od kabiny a pak z kopečku. 2 programu: Představování oddílů soutěž výstupy oddílu historie střediska

2 programu 1 oddílu.

BODOVÁNÍ – ÚNOR

①	Veverka	87	8.	Pavel	48
②	OKO	85	9.	Pitrisek	46
③	Vydra	84	10.	Zajíc	33
4.	Orlík	63	11.	Mirek	30
5.	Kalně	61	12.	Miki	29
6.	Křemílek	53	13.	Myval	27
7.	Petr	52	14.	Svišť	18

① Panthefi 66,3 ② Lišky 36

Vpčata

Ze střediskové besídky 22.2. – 4. oddíl – Robinova vlčata

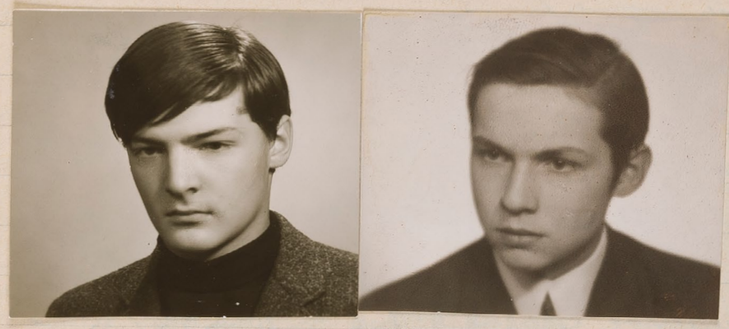

Sibiřan – rádce Vlčat.... měl slib..
Ondra – člen PK;... také se slibem

Na začátku tohoto roku náš oddíl, vlastně rowerský kmen opustili Ondra, který přešel do 21 vodního oddílu a Sibiřan, nejstarší člen oddílu. Přidávají se tímto svým činem ke žralokovi a tvoří tak trojici lidí, kteří oddíl opustili dobrovolně...

Lišák

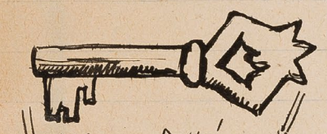

Vlk	Delfín
Joska	Zdeněk
Orlík	Alísek
Mýval	Piskle
zajíc	Pinďa
Petr	Leleň
Svišť	Milan
Veverka	Šídlo
oko	Belzebub
Vydra	křemílek
Káně	Pitrísek
Pavel	Šolim

Rowerská družina (jmenovitě Leleň, Piskle, Belzebub) připravila pro oddíl hru na Malé straně. Sraz byl v 17 hodin u Velkopřevorského mlýna. Nejprve Leleň vysvětlil celé hry, pak se oddíl rozdělil na tři skupiny – první ve složení – Zdeněk, Milan, Delfín, Alísek, Veverka, oko, káně, křemílek, Svišť, Mýval (USA) druhá Pinďa, Pitrísek, Šolim, Pavel (Pantheři), Vydra, Petr, zajíc a Orlík, třetí – kontrarozvědka Belzebub, Šídlo. (Švýcaři) → (Anglie)

Princip hry tkvěl v tom, že obě početné skupinky se snažily sestavit podle tabulek fírem (podle některých písmen) zprávu, která je uvedla na karlův most a odtud se měli dostat kdo horní Malostranské náměstí.

Hra měla poměrně velký spád a došlo i k mnohým vzrušujícím dobrodružstvím. Hra skončila kolem 19. hodiny, kdy jsme se opět sešli u velkopřevorského mlýna, kde jsme se po vyhodnocení dozvěděli, že vyhrála skupina hrající zvaná Američané.

zapsal Šídlo

Legenda

Jakýsi švýcarský chemik vynalezl skalegrický dělitelné tuhé palivo. Otrava tohoto paliva projevila zájem americká CIC a anglická Intelligence Service. Ochrana onoho chemika byla svěřena švýcarská kontrarozvědka.

Kajícovi zážitky

Hra se konala 28.2. 1969 na Malé Straně a kempě v odpoledních a večerních hodinách. Při své první cestě jsem se setkal s Vydrou a Pitrísem (ale byli to také Angličané) a pak s Alíškem. Rozpoutala se mezi námi prudká přestřelka, já jsem byl raněn do nohy a musel jsem odevzdat svůj život. Při druhé cestě jsem žádný incident neměl, až při třetí cestě jsem se setkal se dvěma americkými. Jednoho jsem vybil, ale druhému jsem musel odevzdat svůj život.

Při čtvrté cestě do Hellichovy ulice, kterou jsem vykonával s Orlíkem jsme se setkali se dvěma podezřelými individuí, ze kterých se nakonec vyklubali američané. Orlík vzal nohy na ramena, ale já jsem se bil a bil, až jsem oba bojovníky vybil. Po krátké pauze jsem dorazil do stánku, ale tam mi bylo oznámeno, že se zpráva vyluštěna, že mám zůstat v krytu a v případě návratu mých spolubojovníků upozornit je na nebezpečí obsazení stánku a chovat se tiše. Delší dobu nikdo nepřicházel až najednou .... ve vrátkách domu se objevil Šídlo. Blik jsem si na něj bokorkou a on brim a musel jsem odevzdat život. Za chvíli se vrátil Šolim a Orlík, celí sklesli nám oznámili, že nám poklad vytoukli Američané před nosem. No, porážka se musí vydržet. Vždyť je hra je hra.

Mývalovy zážitky z hry

Noční hru jsme hráli na Malé Straně. Pářral jsem za CIC veslování: Zdeněk, Milan, Delfín, Alísek, Veverka, oko, káně, křemílek, Svišť a já Mýval. Pářral jsem hlavně ve společnosti Svišťa a křemílka. Nejdříve jsme vystoupili Orlíka, který se nás pokoušel oklamat tím, že šel klidně okolo nás. Pak jsme vyšli na karlův most. Z toho nás však hnali Piskle s Lelením (zastávali funkci pořadatelů), že prý je most na šmír uzavřen. Tak jsme se museli chtě nechtě vrátit. Po šmíru jsme se vypravili na most znova. Tentokrát však úspěšně. Našli jsme v puse jedné ze soch na karlově mostě plánek, jak se dostat k vzorci, který jsme měli úkol najít. Honem jsme běželi hledat Delfína a Alíska, kteří jsme po krátkém hledání našli. Pak jsme se všichni vypravili k místu, kde měl být podle plánku ukryt vzorec. Vzorec jsme našli napsaný na malém papírku ve sklepení pod Horovým sloupem u koskela sv. Mikuláše. Tak jsme porazili oba naše soupeře – Inteligent service z Anglie a Švýcarskou kontrarozvědku. Hra se mi ukrutně líbila a chtěl bych takových her zažít aspoň sto padesát.

Tato hra se mi velmi líbila a velmi mne mrzí, že se neznámkovala, protože já bych dal tu nejvyšší známku.

Březen

měsíc vran

Plán měsíce

1.3	Sběr - Lišky
2.3	druž. den
8.9.3	Výprava O.R. (oddíl volno)
15.3.	Divadlo
19.3	Oddílovka
22-23.3	Odd. volno
25-29.3	Jarní výprava

15.3

Divadlo

[Androklés a lev]

Dne 15.3 navštívila „jedenáctka" společně s rowery divadlo E.F. Buriana. Hráli tam hru z římských dějin zvanou „Androklés a lev". Hra probíhá v období vlády Caesara a během ní přijímá Řím křesťanství. Všem se velmi líbili křesťané, vedení na smrt, trpitelé a „mučedníci", kteří jdou prakticky dobrovolně a kteří svými rozmluvami mezi sebou, úvahami o životě a víře i svými „rozhovory" s římskou mládeží živě zasahují hlediště, které tyto pravdivé a „kopající" věty bouřlivě, nebo se smíchem přijímá. Domů odešli všichni pobavení a o několik myšlenek bohatší.

Vlk
Veverka — Šolim
Oko — Delfín
Vydra — Piškle
Křemílek — Lišák
Pirátský — Milan
Myšák — Pavel
Svišť — Šídlo

ODDÍLOVKA

19.3

Joska
Belzebub
Veverka
Oko
Kání
Sandy
Křemílek
Pirátek
Mikl
Mýval
Zajíc
Jezevec
Kukuřička
Svišť

Jídlo

Oddílovku vedl Joska. Hned po zahájení nám nadiktoval seznam přištích podniků a akcí. 25.- 29. března je jarní výprava. Sebou si máme vzít povinné věci, jídlo na 2 dny (ostatní vaří služba) a 50 kčs. Po tomto jsme hráli hru - štafetu družin. Byly to různé úkoly - navléknout nit, zapálit rychle svíčku, postavit na sebe krabičky od sirek, zapískat stály báby. Soutěž se všem líbila a první cena, vyhráli Pantheři. bylo 5 bodů do oddílového bodování.
Dale nám Joska přečetl povídku Otakara Batličky. Děj se odehrává v divokých lesích Kanadského severu. Zase jsme si zahráli hru Kimovku podle hmatu, na uzlovačce bylo několik uzlů, které jsme měli pod stolem podle hmatu poznat. Poslední bod programu byla praxe - požární ochrana.
Tím celá oddílovka skončila...

zapsal: Oko

JARNÍ VÝPRAVA

25-29.3.

Sraz celého oddílu je na nádraží Smíchov v 8^{30}. Nedopatřením však došlo k tomu, že vlak jel až v 9^{13} a tak si oddíl těch 45 min začekal v družinem klákání. Jelikož jedou i rowerí, ve vlaku zpíváme starší méně známé písně.

... v Žlutkovicích vystupujeme z vlaku a kousek dál se dělíme na skupinky — jede se podobným systémem, jako na táboře. Po menším pochodu dorážíme asi k sedmi různě pomalovaným chatám, o kterých se od Joska dovídáme, že toto jsou naše chaty. Zatím co Joska hlídá ubytování, již se připravují hry. Obědvá se z vlastních zásob a už se píská nástup. Delfín stručně vykládá pravidla hry „Obležené město" a hra se pak rozvíjí dál po šídlovým vzorem. Dochází k závěru, že skoro nikdo neumí semafor a tak slevuje z požadavků hry. Tato hra ač nepodařená, ale značně pouční skončila v 17 hod a nastalo díky sněhové pokrývce sušení.

Po večeři (opět z vlastních zásob) začala hra opět po hlídkách. Ještě před vysvětlil Delfín, že tímto večerem začínáme dlouhodobou hry pro tuto výpravu a řekl legendu.

Hlídky

1) Vevera, Vydra, Křemílek
2) Oko, Kačí, Petříšek
3) Miki, Rejfa, Jirka
4) Mirka, Zdeněk, Martin

Lovci

Zdeněk, Pavel, Pinďa
Belzebub, Lelen

Faktem je, že hlídky se vrátily dost pozdě s tím, že místo, ke kterému měly dojít, nenašly. To Šolima, který to připravoval trochu rozlobilo. Následovala večeřka .....

Po budíčku následuje rozcvička, po ní snídaně – oddílové – šiditák se Šolim dostí do kačic kupit rohlíky. Dopoledne hlídky opět procházejí onu trať a zbytek dopoledne trávíjí sušením. Jediná Mikiho skupina místo – studánku se zprávou nenašli. Po obědě následuje poledník klid a po něm hrajeme hru „Boj o ústí!" Boj jetím vzrušující, že ho hrajeme na základně. Další hru, zvanou „Vynášení papírků" vedl Šolim. Úkolem jednotlivců bylo vynést co nejvíce papírků z území, které hlídali rovněž Telemšél zatím pro Vlka na nádraží. Následovala svačina a uvítání Vlka. Jelikož Jeska večer odjížděl, o všem Vlka informoval. Po svačině bylo sušení a luštění zpráv. Následovala večeře a poní Delfín vyhlásal pravi a to šifry. Pak jsme se všichni sešli u Lišek a Vlk vyprávěl celkem zajímavou pohádku – detektivku. Kolem 23 hodiny v noci udělal Delfín poplach spojený s hledáním zprávy. Zbytek noci již byl klid.

Ráno po snídani tvořenou rohlíky a čajem je nějaký čas osobní volno, ale po chvíli je oddíl i s rovery svolán nástupem a Delfín vysvětluje pravidla hry „kanadská přehlídka!" Po chvíli se hra vyvedla k našim lesíku rozpíšeš. Začátek je trochu rozpačitý a ve hře nastává zmatek tehdy, když se zmenšil počet kanadských předuů a pár roverů se přidalo k družinám. Výsledky této hry byly samozřejmě započítány do Oloub. hry této výpravy. Po obědě a poledním klidu si vzal oddíl do rukou Vlk. Drobné závodivé hry byly charakteristické pro zbytek odpoledne.

Během odpoledne byl také poražen obranný strom Delfínovou rotační metodou. Po večeři byla menší zpívanda a potom? Potom již šli všichni spát.

Hlídky jsou buzeny do sychravého rána poměrně – nejdříve nalézají zprávu na stromě a již se vydávají směrem na Žlutkovice, kde na železničním mostu je další zpráva odkazující na další cestu k zámku Dřevíč a na zadní části je další zpráva posílající údolím k hradu Jindov.

K nerozpletitelnému Delfínovi a Štěpánovi na Jindov první přicházejí hlídka Vevery, vybírají si poklad z různých drobností a pomalu se sbírají zpět. Druhá je zde hlídka Mirkova a těsně za ní Okova hlídka. Hlídka Mikiho tam vůbec nedotrasila.

Na základnu jsme dorazili kolem 15 hodiny a byli jsme přivítáni krupicovou kaší. Zbytek odpoledne setrávil svěřením a různým besedováním. Po večeři se všichni sešli v chatě Liška a poslouchali z radia hokej – ČSSR–SSSR, u kterého jsme nakonec vyhráli 4:3 – To bylo radosti na táboršti – objevovali se různé kuličky ze sněhu předstírající tarasovy a pod. Pak již nezbývalo nic jiného, než uložit ke spánku.

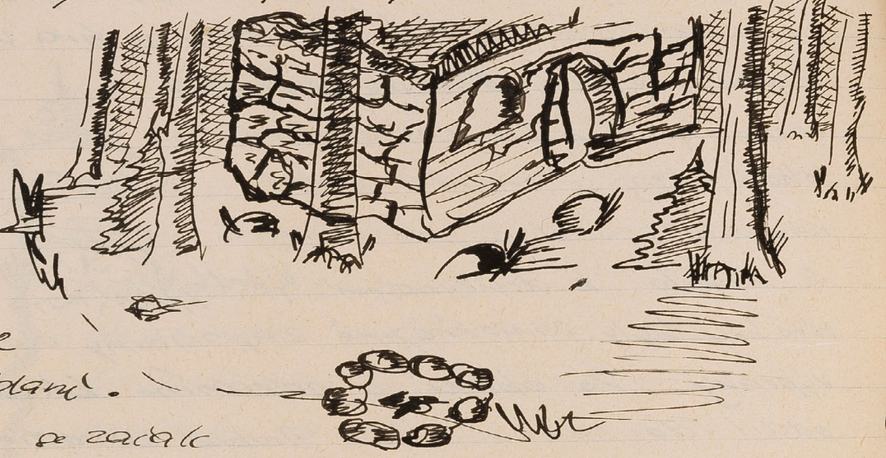

Nastal poslední den naší výpravy. Po krátké rozcvičce vedení školy mě seznámilo se samozřejmě smutnými. Hned dopoledne se začalo uklízet a někteří pomáhali s přípravou oběda v kuchyni.

V ranních odpoledních byl zapískán nástup – mimo přídní bodou. Nástup za účast byl vyhlášen muž výpravy, kterým se stal Vávra a zástupkyní výpravy, kterou bylo číslo 1,58.

Krátce po nástupu jsme vyrazili na nádraží. Protože vlak nebyl nastaven, sedali jsme si a zazpívali jsme si staré známé písně.

Tak skončila jarní výprava

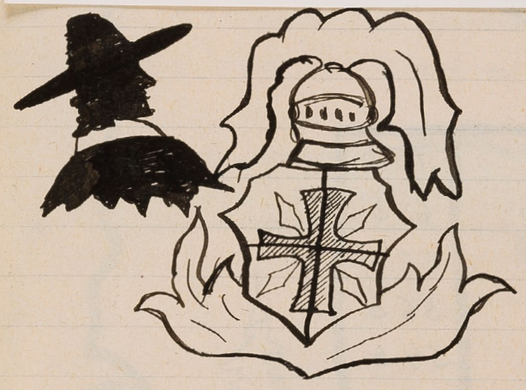

Hodnocení

1	Vydra		75 b.
2	Veverka	Martin	63 b.
3	Křemílek		58 b.
4	Oko		56 b.
5	Zajíc		54 b.
6	Káně		47 b.
7	Mýval		45 b.
8	Svišť	Orlík	42 b
9	Pivrlšek		41 b.
10	Petr		38 b.
11	Pavel		13 b.

Průměr oddílu 50,4

1.	Pantheři	53 b.
2.	Lišky	47,3 b.

Události

Dne 8 a 9 března se konala výprava O.R. do Mrzek na Veverkovu chatu.

1.3. se konal sběr, který připravovali Lišky. konal se v ulicích Dobrovského, Ovenská, Letohradská, U let. sadů. a nasbíralo se 401 kg tj. 200,5 Kč's.

Oddíl dostal nové domovenky, vyšívané, poměrně nevýrazné a budou se prodávat po 5 Kč's. Každý vedoucí si to v družině zařídí.

ROVEŘI

část z „11."

Delfín a bývalí Mustangové z „1."

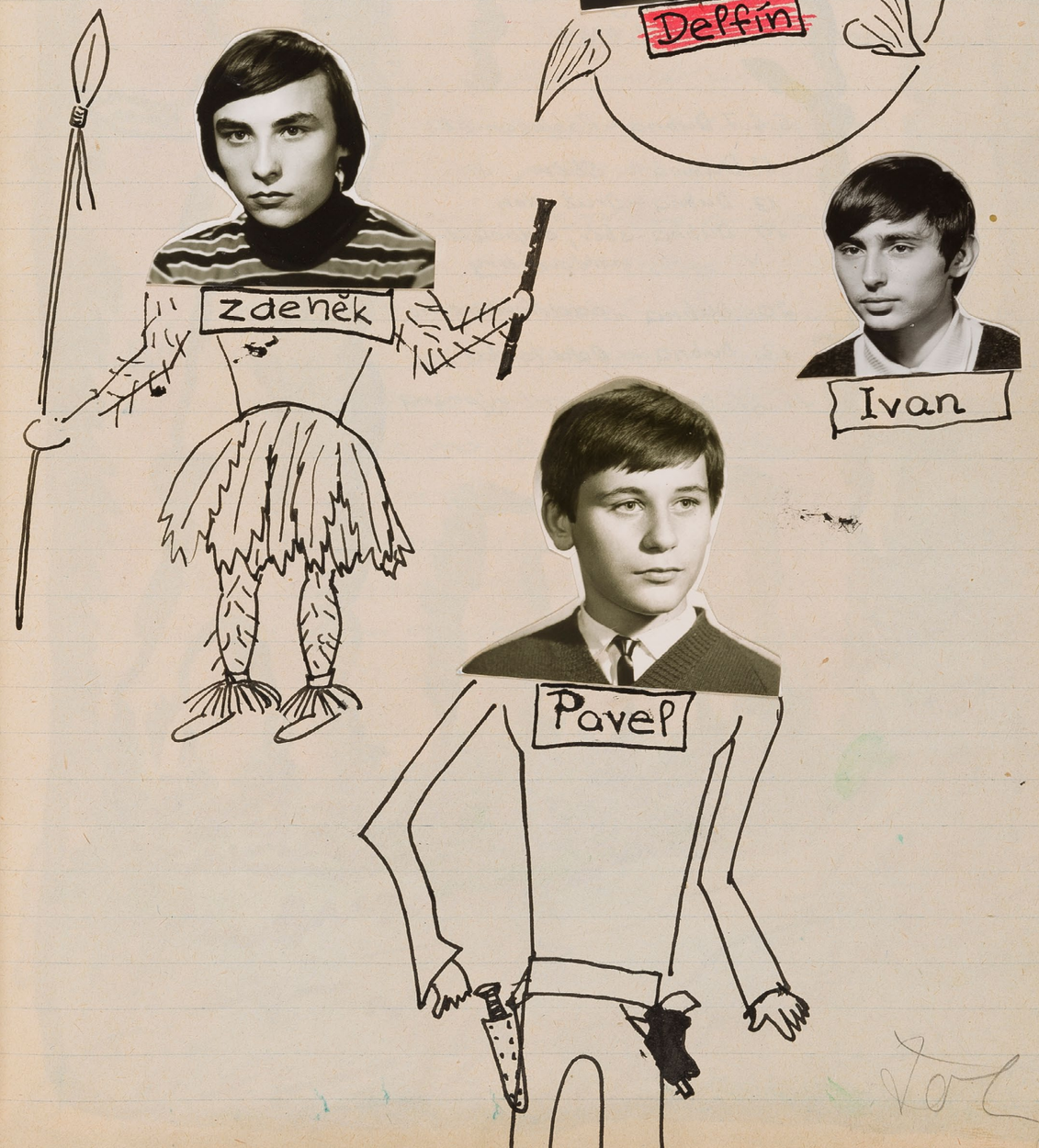

Duben

měsíc tráv

Plán na duben vypracovaný P.K. 25.2.1969

5.6.7. Dubna – Robinsonáda
12. Dubna – Sběr
13. Dubna – Druž. den
19. Dubna – sběr, odpoledne míčové hry
20. Dubna – oddílové volno
23. Dubna – Oddílovka
26.27. Dubna – oddíl. výprava

Sportovní

Joska
Šolim
šídlo
Miki
Orlík
Mirek
Mýval
Zajíc
Petr
Martin
Zámek
Veverka
Milan
Jirka
Kdnč

Sraz na sportovní hřišťky byl v 8:45 u kluborny. Manéi jsou však zde dřív a tak si krátí dlouhou chvíli střílením z pistole. Po příchodu Šolima je nevázanému veselí konec a expedujeme se na hřišťátko u Papírenské ulice. Sportmar Šolim cestou rozbil oddílové stopky, které Šídlo před třemi dny přinesl z opravy. Nejdříve hrajeme přehazovanou, kterou Lišky posílené Šídlem vyhrávají. Následuje odbíjená – strašná švanda, kdo umeč dávat podání, měl částečně vyhráno. Hned po odehrání prvního setu odcházíme na sportovní louku, kde se utkávají v krutém zápase fotbalovém (samozřejmě podle pravidel) Lišky s Pantherama + Joska a Šídlo. Marches končí 2:2. Ještě v době zápasu Šolim odvolává některé chlapce a běhají 100 a 50 metrů. Z hřiště odcházíme kolem 12 hodiny. – Orlík

Sběry

12.4. Vedou Lišky. Po osmé hodině Pantheři vybíhají do ulice U studénky, Lišky zatím pracují ve Šmeralově. Práce jim jde od ruky a tak pokračují v Socheřské a pak s Panthery v Malířské. Sběr zůstává v klubovně, hrajeme na kraji Stromovky kopanou, ragbíčko a pak i mlejnek.

19.4. Po osmé je ještě prázdno - všichni si dali delší budíček. Přesto se začíná po chvíli naplno Lišky mají Dobrovského a U Studénky. Pantheři zase Oveneckou a u Letenského sadu. Lišky potom odcházejí do klubovny - Verera je nařizuje - „Na Jirerečkovu!" Závěr sbírání probíhá ve Fr. Křížka. Po odvozu všeho z klubovny do sběrny (za oba sběry) to dělá 688 kg, to je tedy 344 Kčs.

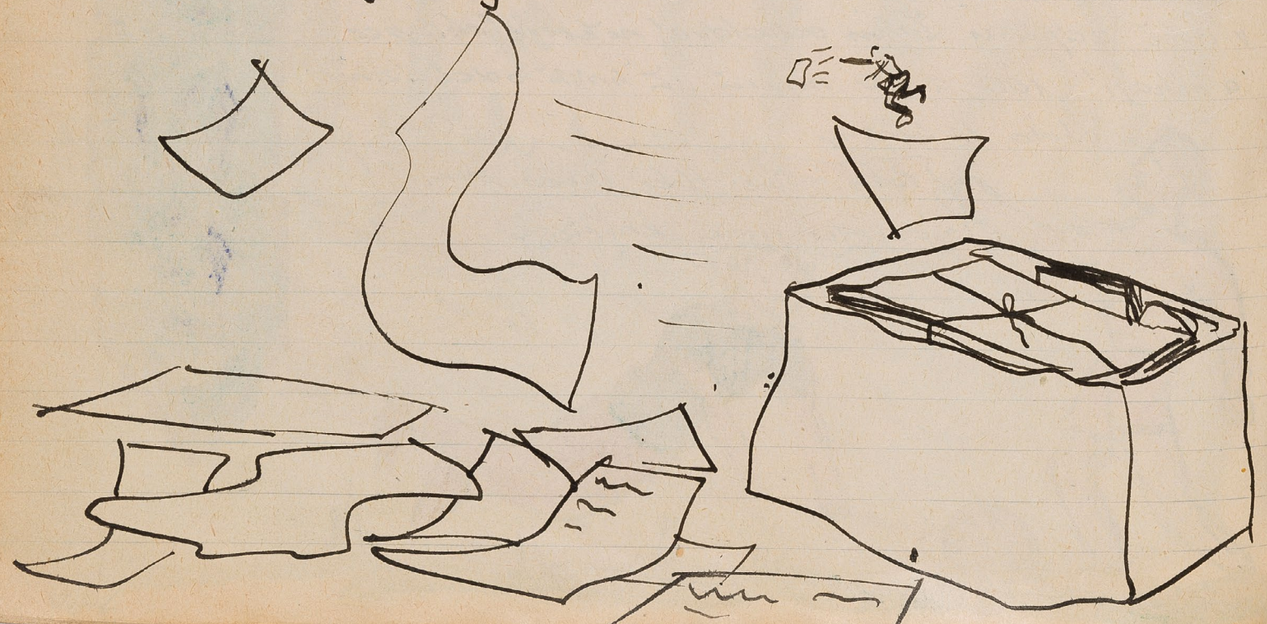

Oddílovka

Oddílovku zahájil Šolim oddílovým pokřikem. Pak nám připomněl některé organizační body - (2 fotografie do matriky) Vyplnovali jsme přihlášky na tábor a zahráli si několik drobných her. Pak se zhaslo a z rohu klubovny se ozval hrobový hlas --- vyprávěl strašidelný příběh plný vražd, omamných dýh, černých mafiích a o dalších hrůzných věcech. Ještě ve tmě nám byly podány obálky s fotkami podle nichž jsme měli hledat zprávy.... Tím začala honba po Malé straně a starém městě. Byla to opravdu napínavá hra. Škoda jen že se nedohrála, byla totiž delší. Oddílovka se i přes to všem velmi líbila.

zapsal Okor.

Šolim
Delfín
Veverka
Vydra

Divadla

19.4.

„Na tý louce zelený"

Představení se hrálo v divadle hudby. Místa jsme měli na balkóně, kde nebyl moc dobrý rozhled. Nám to však nevadilo. Vše nahradil veselý program. Většina představení jsme se smáli (pod fousy, nahlas někdy i z útrpnosti). Většina dějе se odehrávala na zámečku kde docházelo ke komickým zápletkám. Kolem 23 hod jsme se dostali domů.

zapsal:
Oko

OKO

Tábor

26-27.4

Delfín, Viki, Kami, Jurist, Zonik, Šolim, Milan, Večerka, Lukáčka, Kamilka, Orlík, Sídlo, Rumcajz

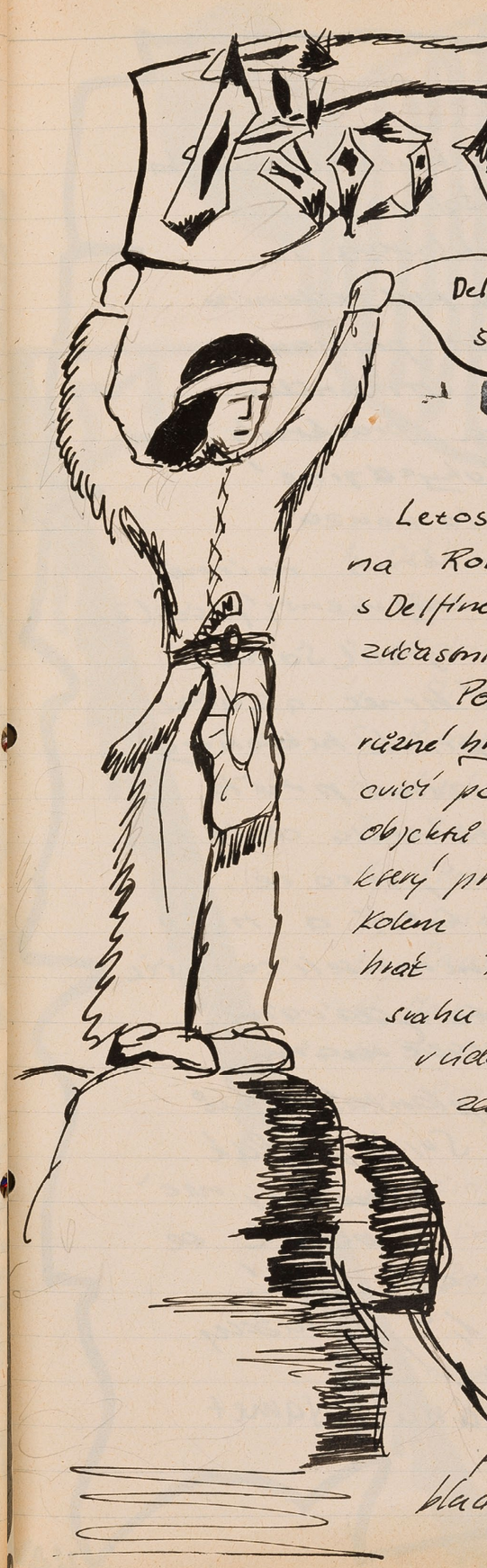

Letos již podruhé se vydáváme na Rotamet. Výpravu vede Šolim s Delfínem, Joska se tentokrát nemůže zúčastnit.

Po příjezdu na místo se provádějí různé hry na táborišti. Odpoledne se cvičí pořadové, za kterých se do objektů ubytací vkrádá špión Sídlo, který přijíždí odpoledním vlakem. Kolem šesnácté hodiny se začíná hrát Tygří džungle na úbočí svahu a potom hře hrajeme dole v údolí Kaňkáčko. Vracíme se již za tmy.

Večeříme a povídáme se různé písně z druhého oddílového zpěvníku. Delfín vysvětluje význam „mong". Potom se shromažďujeme na hru Bludičky. Ta však netrvá dlouho, jelikož se Večerkovi podařilo narazit do kmene hlavou a ulamuje si půlku zubu.

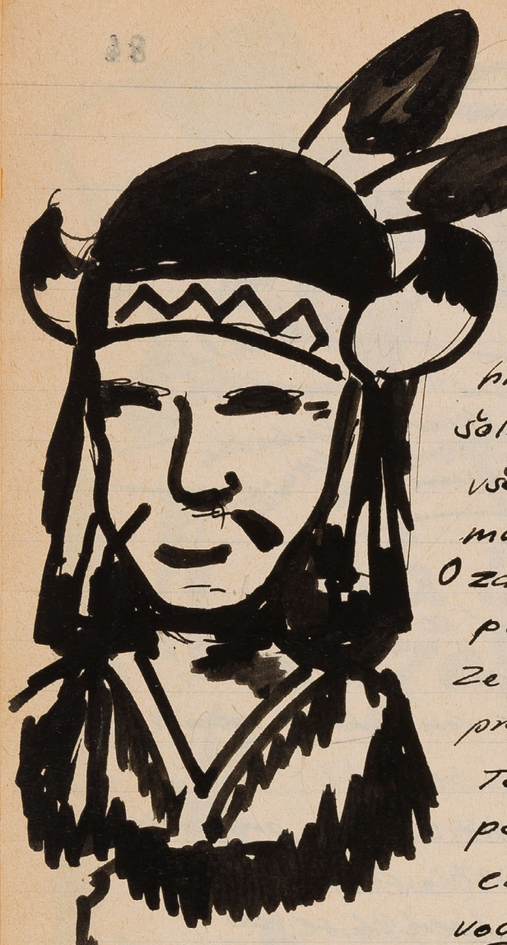

Ráno proběhla krutálská rozcvička pod vedením Šolimaa po ranních obryklostech se hrály menší hry pod vedením Šoliho. Dopolední program se však zvrhl ve stříkanou mužstvo kontra prackrub. O zákrutnosti, úskocích a jiné podlosti nebyla nouza. Ze začátku prackrub mírně prohrával pro svůj menší počet (3). To vše však vyřešil Šolim, popadl velký hrnec a začal chrlit na nepřítele několik litrů vody. Část mužstva prchla na opačnou stranu. Stříkanda dala by se říct skončila nerozhodně, ti co se nebáli, byli mokří až na kůži a ti co volili opatrnou taktiku, nemuseli co sušit. Po obědě a úklidu chatek se vydáváme na cestu k nádraží. Protože máme poměrně dost času, pár plavčíků se vykoupalo (Veverka, Sviště). Pak nám již nezbylo nic jiného, než nasednout do vlaku a kapánek se přiblížit ku Praze, ne-li až k ní! Známka výpravy byla 1,9, mužem výpravy se stal veverka. Tak skončila druhá výprava na Rotamet

Šidlo

BODOVÁNÍ

1,	Orlík	81
2.,	Vydra	80
3.	káně	61
4,	Miki	54
5.,	Rumcajz	53
6.,	Kukačka	48
7.,	Zajíc	40
8,	Mýval	34
9.	Sviště	31
10,	Pavel (Sandy)	21
11.,	Martin (Jezevec)	20
12.,	křemílek	12
13.,	Pitrišek	−1

Družiny

1., Lišky 45,1
2., Pantheři 35

nebodovali
Veverka
Oko

Události

Květen

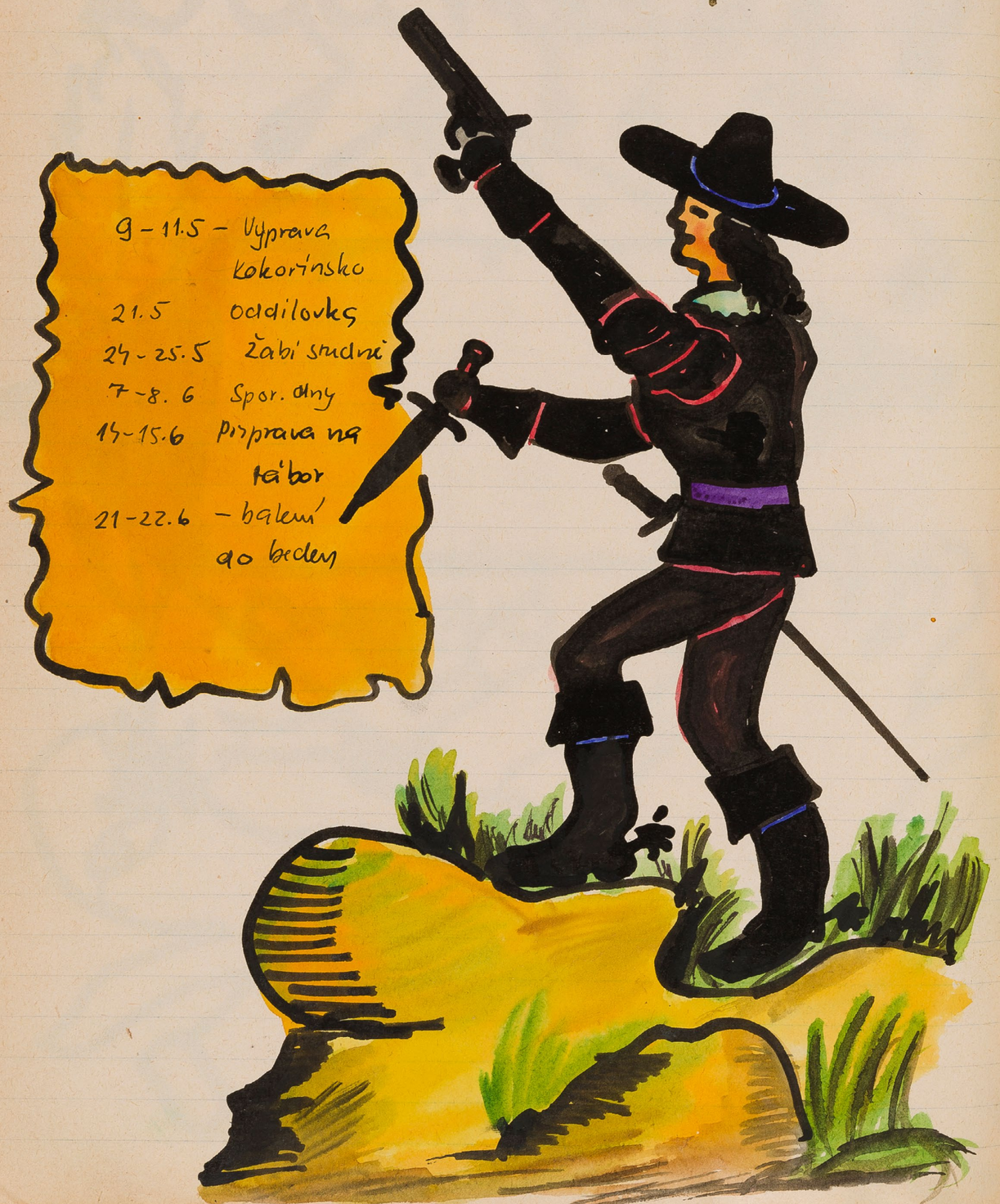

9 - 11.5 – Výprava Kokorínsko
21.5 oddílovka
24 - 25.5 Žabí studně
7 - 8. 6 Spor. dny
14 - 15.6 Příprava na tábor
21 - 22.6 – balení do beden

Kokořínsko

9-11.5

Sraz je na nádraží Těšnov v 6^{30}. Hned na začátku začíná být velká shánka po Joskovi, který má plzenku. Ten dorazí asi 5 min před sedmou hodinou. Po poměrně dramatické cestě dorazíme do Mělníka. Odtud se vydáváme „šourem" směrem na chlumek a dál k Zimoři. Odtud uhýbáme z modré značky do jednoho údolí. Zde se zastavujeme, rozdělávám oheň a vaříme, obědváme. Zatím Delfín se Šolimem prozkoumávají další cestu směrem ke Kokorínu. Šolim se vrací dříve a pořádá pro oddíl různé zajímavé hry. Po příchodu Delfína zjišťujeme, že v této krajině není voda. Rozhodujeme zůstat na místě. Družiny si volí své táboriště a připravují se na vlastní táborák a noční hru. Každá družina má za úkol zabodnout 5 kláčů a během noci těchto 5 kláčů sebrat druhé družině.

Hra dopadla tak, že Lišky šly spát a Pantheří jim ukradli čtyři klacky a probdíli tak celou noc.

— * —

Po rozbřesku slunce vstávají i naše družiny a velmi neorganizovaně. Po obvyklých ranních zdravotních následuje družinový program, který vlastně připravily Lišky a Panthers se k nim připojili. Skládal se ze samých zdravotních her. Po obědě (vařilo se družinově) následuje procházka na kokoříň. Pod hradem se rozdělujeme na 2 skupiny – jedna, početnější se jde koupat a druhá o třech lidech (Delfín, Jirka z Liščí ášťoška) navštěvuje hrad. Po prohlídce se obě skupiny setkávají u hotelu Dolina. Štáb si obstarává vaječka a ostatní vykupují krámy. Kolem 17 hod se dáváme na zpáteční cestu. Dotáhnem se za soumraku. Po večeři a hygieně jdou obě družiny hned spát. Jeska nás o podvečer opouští, protože zítra musí pracovat. Šolim, který minulou noc spal s Jeskou, se stěhuje do ležení Delfína a Štáblaka.

Nastává poslední noc této výpravy.

Sraz družin na rozcvičku byl ráno v 8 hod. Skutečně okolo 8³⁰ tam byly a již začala Šolimácká rozcvička. Po ní samozřejmě hygiena uprostřed vlašnice zimoru. To vše se protáhlo asi do 10³⁰ a potom se hned začalo obědvat (vlastně připravovat na oběd.) a pomalu se balilo. Skutečnost je ta, že asi ve 12 hod jsme odcházeli z našeho údolí. Nabrali jsme to ostrým pochodem a zastavili jsme se v jedné vesnici na limonádu. Další úsek cesty končil asi 2 km před Kežmárkem. Skupina okolo Mirka (Petr, Jezevec, Zajíc) pokračuje na nádraží, protože si chtějí splnit 10 km za 2 hodiny. Ostatní stanuli v lesíku a zde se dokončovalo obědvání. Oko zde připravil i pár her. Když se blížila doba odjezdu vlaku, odsunuli jsme se na nádraží. Avšak tento vlak nebyl ten pravý a tak jsme ve všetatých hodinku čekali. Při nastoupení do vlaku jsme se pohádali s jedním smíšným starákem kvůli vozíku. Spor jsme samozřejmě vyhráli a on slíbil, že o nás napíše, jaký jsme junáci. Hned příští stanici jsme pustili nějaké lidi sednout a ozýval se pravý opak – „Vy jste ale junáci!".

Známka výpravy 3,02
muž výpravy Veverka.

zapsal Štáb

Hájenka

Začínáme hlavním nástupním oddílovým pokřikem. Oddílovku vede Šolim a Šídlo. Hned na začátku Šolim rozdává družinám šifru, podle které se dostáváme po zpravidlech ke globusu (U zámečku) a odtud zpět do klubovny. Lišky tímto závodem zahajují sérii svých dnešních vítězství.

Pak jsou projednávány organisační věci, zejména nejbližší akce, registrace apod. Šolim vysvětluje účel a důvod založení Stránky přátelství.

Hned na to hrajeme kimonku a zatím co Šolim ji opravuje, Šídlo píská morse a vysílá semafor. V tomto byl nejlepší Pitrísek, který se tímto dostal 1x z černé desky. Kimonku vyhrál Jirka z Lišek.

Dále máme je nenáročné čtení se 5 knih, které máme poznat a určit. Vyhrávají Lišky 4:1.

Šolim vyhlašuje soutěž, která družina napíše do 3 minut co nejvíce listnatých stromů. Vítězí opět Lišky. Na cvrk jsou malé slovní hříčky, v kterých vítězí Mirek.

Myslím, že oddílovka nebyla nijak zvláštní, opět zase ten písmeč.

Orlík
zapsal Šídlo

„Žabí studna"

24-25. května

Výprava tato začala velmi zajímavě. Sraz na nádraží byl v 7°° hod. Jako velcí svišťáci, kteří už prožili výpravy s Bobrem jsme si dovolili přijít k vlaku 5 min před odjezdem. Jelikož jsme neměli rezervovaný vagón, dopadlo to tedy tak, že jsme stanuli na peróně a bezradně se dívali za odjíždějícím vlakem. Další nám jel za hodinu. Tento však neměl spojení s vlakem na Hostenice z Třebaně a tak jsme v Třebaně „skejsli" další hodinu.

Stručně řečeno jsme se rády dostali kolem 13 hodiny ke Smaragdu, ale odtud naše cesta pokračovala na tábořiště „U žabí studně", kde jsme naposledy byli také v květnu, ale před dvěma roky (1967). Krátce po příchodu zadali družiny vařit svoje jídla a pak následovala stavba stanů.

Po menší prohlídce okolí se začala hrát hra Tygří džungle. Není to špatná hra, ale stále je faktem, že hry neumíme hrát. Hra skončila vítězstvím Panthera posílených Šolimem a Zdeňkem.

Prostě bylo hezké počasí, slunce hřálo, šel se celý oddíl koupat do Smaragdu.

Pomalu se již stmívalo, začaly se připravovat večeře (Ty blafy!!!)

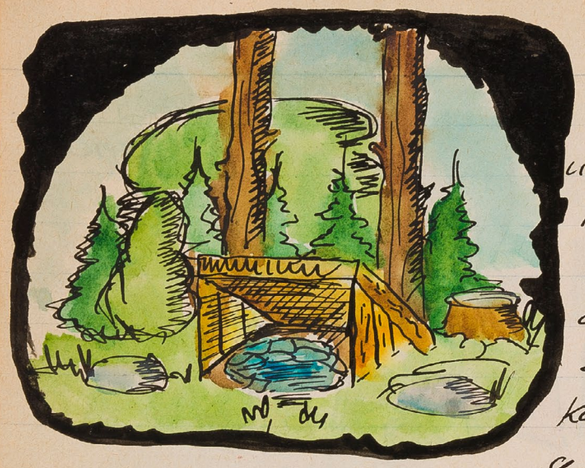

Po večeři se volně besedujeme u ohňů. Lišky píšíc příležitostí knih Mirka na Rumcajze a Petra na kukačku. Obě dotyčné osoby dostávají ihned hobla. Zábava se protahuje do 22[15], kdy je vyhlášena večerka. Všichni se ubírají k svým stanům a přibytkům a kolem 22[30] celé ležoviště utichá...

Ráno hned po budíčku následuje krutá rozcvička vedená Joskou, mytí a úklid brlohů.
Po snídani se strhává krutá střelhanda. Podstrčení Lišky přepadli Panthery, kterým však přispěchal na pomoc pracovní kruh. Díky Pantherům klidně snídajícím se hra vyvinula tak, že proti těm surovcům, nočním... sapra, ... no Liškám stáli chrabří muži P.K. Dále následovala již organizovaná hra, kde mužstva se snažila zachytit zprávu svého členu na cizím území. Vyhráli Panthers posílení zadečkem a Středlákem. Pak již následoval jen oběd, úklid. Cestou zpět jsme se ještě koupali ve Smaragdu. Jirka zatím doběhl na nádraží a zjistil, že vlak nám jede asi za 30 min. To bylo spěchu, všechno lítalo, třeštilo a už se běželo na nádraží. Avšak po vyjití z lesa jsme uviděli odjíždějící vlak ze stanice Radouš. Tím nám tedy ujel. Další jel až za 2 hodiny. Na nádraží se strhávají bitky mezi PK a mužstvem. Po občerstvení již přijíždí vlak a my tedy konečně jedeme slušně ve vlaku.... Kolem 20 hodiny jsme v Plzni. Mužem výpravy se stal Kukačka a známka byla 1,92.
Jirka z Lišek se do této výpravy zapsal tím, že někde ve vlaku zapomněl kotník.

zapsal Stella

Květnová bodování

1	Orlík	84	
2	Vydra	81	
3	oko	68	
4	křemílek	67	
5-6	Vevera	Pitrisek 65	
7-8	Rumcajz	Jirka (Panth.) 55	
9-10	Jirka (Lišky)	Mýval 51	
11	Milan	47	
12	Pavel	43	
13	kukačka	42	
14	tajné	38	
15+16	zajíc, Jezevec	28	
17	zadeček	25	

Družiny:
1, Panthers 59,8
2, Lišky 45,5

SPORTOVNÍ DEN

Tato akce připravovaná Rowery měla za úkol prověřit fyzickou dispozici každého člena oddílu. Jakou kdo má výkonnost nám ukazují následující tabulky

Běh na 300 m.

Pořadí	Jméno	číslo	Čas	Body
1.	Miki	17.	0'48,5	11
2.	Orlík	16.	0'51,0	9
3.	Oko	15.	0'52,0	8
4-5.	křemílek	5.	0'54,5	6,5
4-5.	zajíc	10.	0'54,5	6,5
6.	Zdeněk	13.	0'55,5	5
7.	kukačka	11.	0'56,5	4
8.	kaňe	12.	0'57,0	3
9.	Vydra	14.	0'58,0	2
10.	Mývaz	8.	0'59,0	1
11.	Hizan	7.	1'00,0	-
12.	Rumcajs	1.	1'01,5	-
13.	Pitrícek	6.	1'02,0	-
14-15.	Pavel	9.	1'02,5	-
14-15.	Vevera	2.	1'02,5	-
16.	Jezevec	4.	1'04,5	-
17.	Jinka	3.	1'06,5	-

Běh na 50 m

Pořadí	Jméno	čís.	Čas	Body
1.	Miki	3	8,5 s.	11
2.	Oko	11	9,0 s.	9
3.-4.	Vydra	12	9,2 s.	7,5
3.-4.	Orlík	4	9,2 s.	7,5
5.-8.	Kaňe	13	9,5 s.	4,5
5.-8.	Zdeněk	14	9,5 s.	4,5
5.-8.	kukačka	8	9,5 s.	4,5
5.-8.	Zajíc	6	9,5 s.	4,5
9.-10.	Mývaz	15	9,7 s.	1,5
9.-10.	Pavel	17	9,7 s.	1,5
11.-12.	Hizan	10	9,8 s.	-
11.-12.	Pitrícek	7	9,8 s.	-
13.-16.	Křemílek	5	10,0 s.	-
13-16	Jezevec	16	10,0 s.	-
13-16	Rumcajs	1	10,0 s.	-
13-16	Jinka	9	10,0 s.	-
17.	Veverka	2	10,6 s.	-

Štafeta 4x50m.

1. Lišky I. Čas 30,5 s. 20 b.
(Miki, Orlík, Zdeněk, zajíc)

2. Pantheři I. Čas 33,0 s. 10 b.
(Oko, Vydra, Kaňe, Pavel)

Přetahování

Lišky - Pantheři 1:3

Pantheři - 30 b.

Lišky - 10 b.

Trojskok

Pořadí	Jméno	Čís.	Skoky č. (cm) 1	2	3	Nej. skok (cm)	Body
1.	Miki	15.	798	795	833	833	11
2.	Onzík	14.	777	756	748	777	9
3.	Rumcajs	17.	772	758	764	772	8
4.	Oko	7.	672	–	737	737	7
5.	Křemílek	13.	717	725	687	725	6
6.	Veverka	16.	686	680	724	724	5
7.	Jirka	9.	671	679	709	709	4
8.	Mýval	3.	706	682	643	706	3
9.	kukačka	10.	686	645	652	686	2
10.	Vydra	6.	651	–	682	682	1
11.	Mílan	8.	657	680	673	680	–
12.	Jezevec	2.	652	678	674	678	–
13.	Pavel	1.	672	627	579	672	–
14.	Zajíc	12.	661	–	641	661	–
15.	Zdeněk	4.	637	–	639	639	–
16.	Pitrýsek	11.	627	588	605	627	–
17.	káně	5.	–	615	606	615	–

BODOVÁNÍ

umístění	Body
1.	10 + 1 = 11
2.	9
3.	8
4.	7
5.	6
6.	5
7.	4
8.	3
9.	2
10.	1

Hodná ci'z

Pořadí	Jméno	Čís z.	Hod č. 1.	2.	3.	Celkem	Body
1.	Zdeněk	14.	2	3	3	8	11
2.-3.	křemílek	5.	2	2	3	7	8,5
2.-3.	Pavel	11.	2	2	3	7	8,5
4.-6.	Pitrýsek	7.	2	3	1	6	6,5
4.-6.	Mýval	13.	3	2	1	6	6,5
4.-6.	Milan	10.	1	3	2	6	6,5
7.-10.	veverka	2.	2	2	1	5	2,5
7.-10.	Miki	3.	1	1	3	5	2,5
7.-10.	Onlík	4.	1	2	2	5	2,5
7.-10.	Rumcajs	1.	1	2	2	5	2,5
11-13	Jirka	9.	2	1	1	4	–
11-13	káně	15.	1	2	1	4	–
11-13	Oko	17.	2	1	1	4	–
14	Vydra	16.	1	2	0	3	–
15-17	Kukačka	8.	0	0	2	2	–
15-17	zajíc	6.	2	0	0	2	–
15-17	Jezevec	12.	1	1	0	2	–

Pořadí družin

Pořadí	Družina	Štafeta	50m.	300 m.	Trojskok	Hod.	Přetah	Celkem.
1.	LIŠKY	20 b.	32,5 b.	36,5 b.	33 b.	25 b.	10 b.	156 b.
2.	PANTHEŘI	10 b.	22,5 b.	19,5 b.	23 b.	32,5 b.	30 b.	137,5 b.

Absolutní sportovec nedělního zápolení

1. Miki	(LIŠKY)	35,5 b.
2. Onzík	(Lišky)	28,0 b.
3. Oko	(Panteři)	24,0 b.
4. křemílek	(Panth.)	21,5 b.
5. Zdeněk	(Lišky)	20,5 b.
6. Mýval	(Lišky)	12,0 b.
7. Zajíc	(Lišky)	11,0 b.
8.-10. Vydra	(Panth.)	10,5 b.
8.-10. Rumcajs	(Lišky)	10,5 b.
8-10. kukačka	(Lišky)	10,5 b.
11. Pavel	(Panth.)	10,0 b.
12-13. káně	(Panth.)	7,5 b.
12-13. Veverka	(Panth.)	7,5 b.
14-15. Milan	(Panth.)	6,5 b.
14-15. Pitrýsek	(Panth.)	6,5 b.
16. Jirka	(Panth)	4,0 b.
17. Jezevec	(Lišky)	0 b.

Nutno dodat, že celé sport. dopoledne se konalo na sportovní louce

Stella

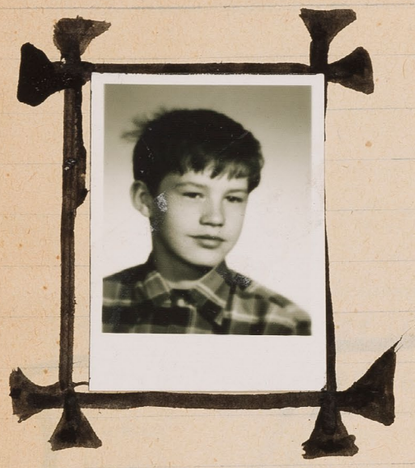

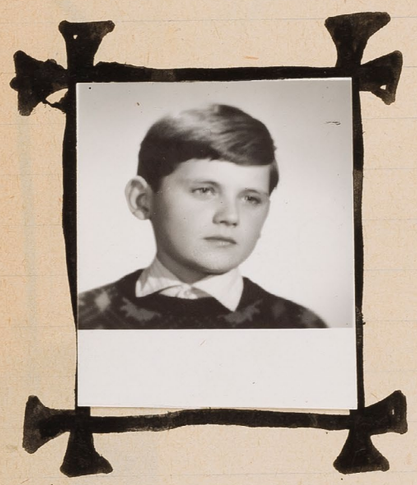

Svatba

Svatba Jindřicha VIII.

Dne 18. září 1965 o 10 15 hodině
na radnici vysočanské se sešlo
veličstvo, jindřich VIII. Jiřkem do bídy
Špatného za manželku svoji vzíti
konsens dojal. Z obřadu svatebního
pospíchalo se k bohatě vyzdobe-
né budově paláce Splendid zvané-
ho, kde k hostině převelebné se
zasedlo. Po odjezdu dvorské
fjóstlo se do svatební dary uloži-
ště v hradbách převelebné S Jiřkem
odjíždějí. V pavládal smutek v pa-
dácích svatebních, kterýž oblouhý
metrval, neb kdož koho smí v sí-
lenství bystře pozorkal, by
s dary vzácné k hostině dojel.
V oněch pavládla nálada vese-
lená a ~~skvělý~~ účastníce slíbené

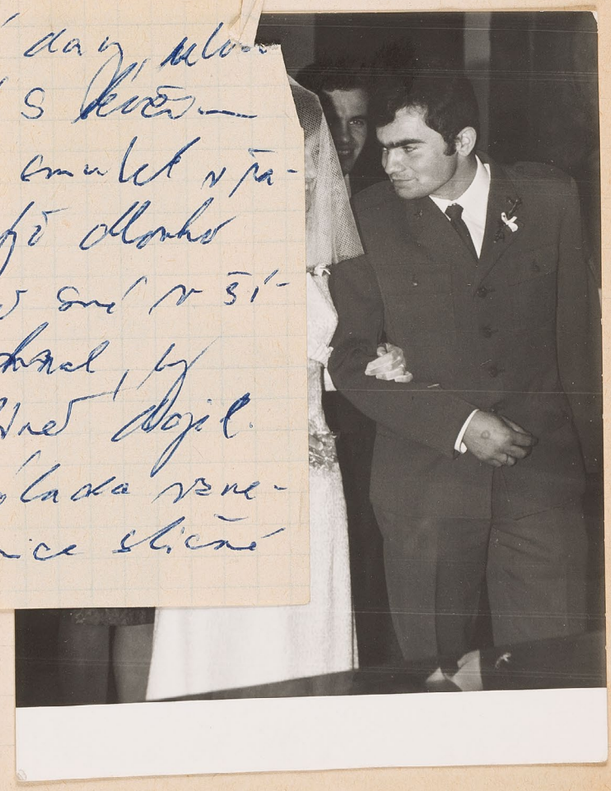

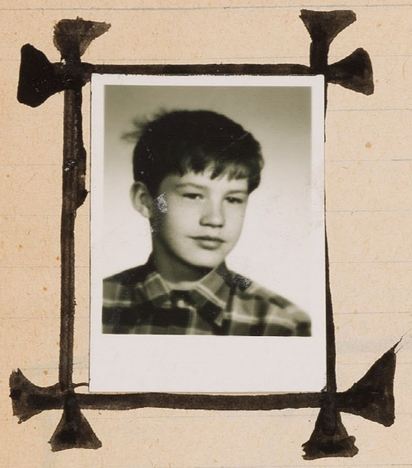

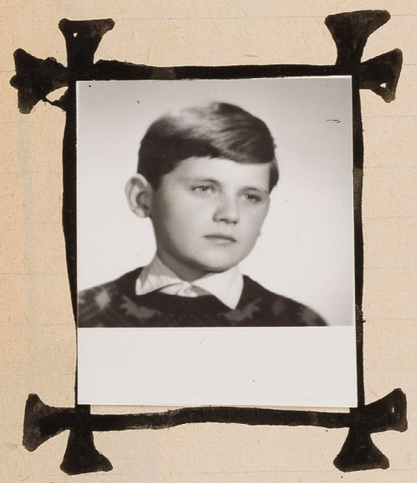

Svatba Jindřicha a Heleny

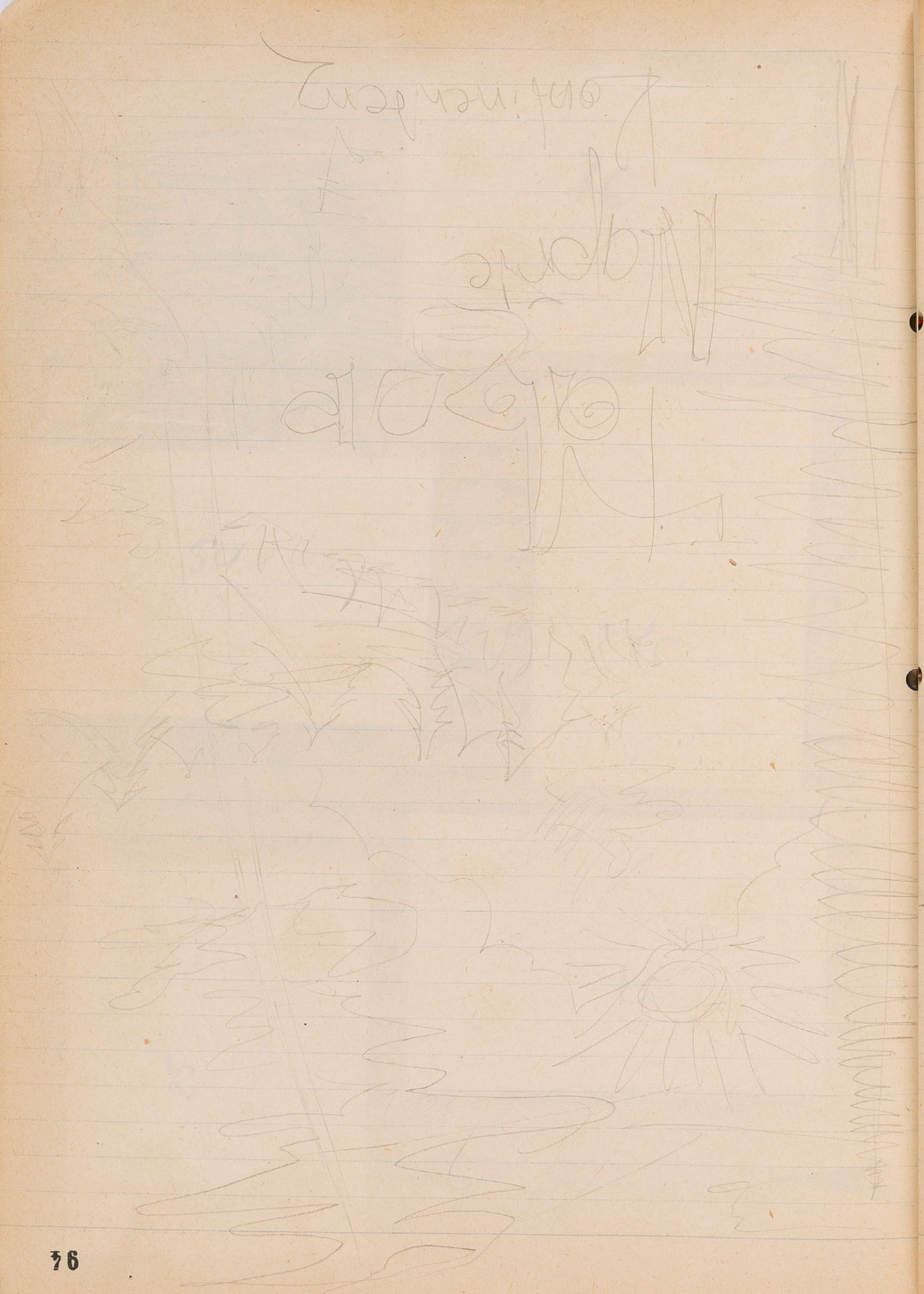

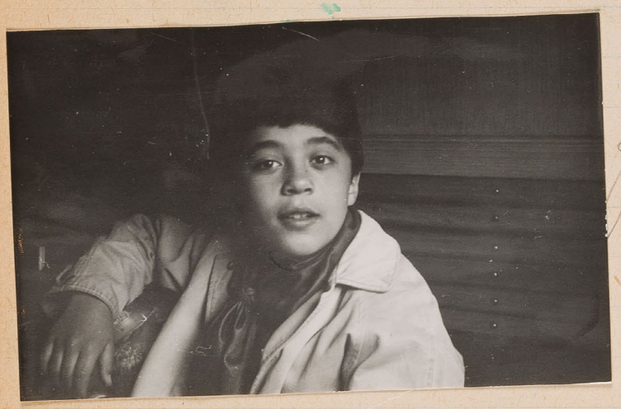

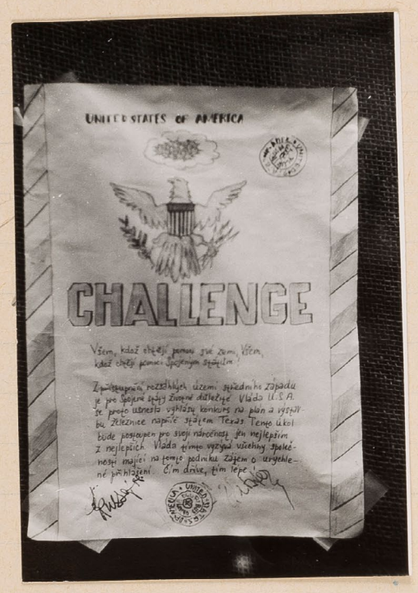

Předtáborová skupina

V pondělí 23. června odjela z Prahy skupina roverů - jmenovitě Pinďa, Pavel, Lelen, Belzebub, Šolim a Šidlo. První a třetí dvojice dorazily na místo ještě týž den, Lelen s Belzebubem až druhý den. První starostí bylo pořádně zajistit louku, protože žádná nebyla posečena a majitelé je nechtěli poslat. Uplynuly tedy zatím dva dny v nejistotě. Ve středu navečer přijížděl oddílová rada + Zdeněk a Delfín, přivážejíc s sebou materiál. Během dalšího dne se nám podařilo zajistit sekáče a ti nám ji navečer posekali. Následujícího dne byly přivezeny ze Slavonic krajinky a podle stavební podsady nás honil majitel louky pán Peca obracet seno. Měli jsme chromnou „radost", což se dalo dělat. Do pátku do večera byla vykopána odpadovka, latrína, upravena studně a postaveno molo. Smůlou bylo, že nás bylo třináct, protože u čtvrtého pivovaru pozdě Pístle a tak po postavení mola, které jsme umístili na výpusti rybníka pivovar porybný a molo jsme museli dát pryč. Do neděle do večera sekly 4 podsady roverů a 5 podsad v podkově. Během těchto dnů stačil Pinďa sekнout do nohy (již tradičně) a Šolim se Šidlákem vrazit hřebík do nohy. Ubehl nám tedy radostný týden

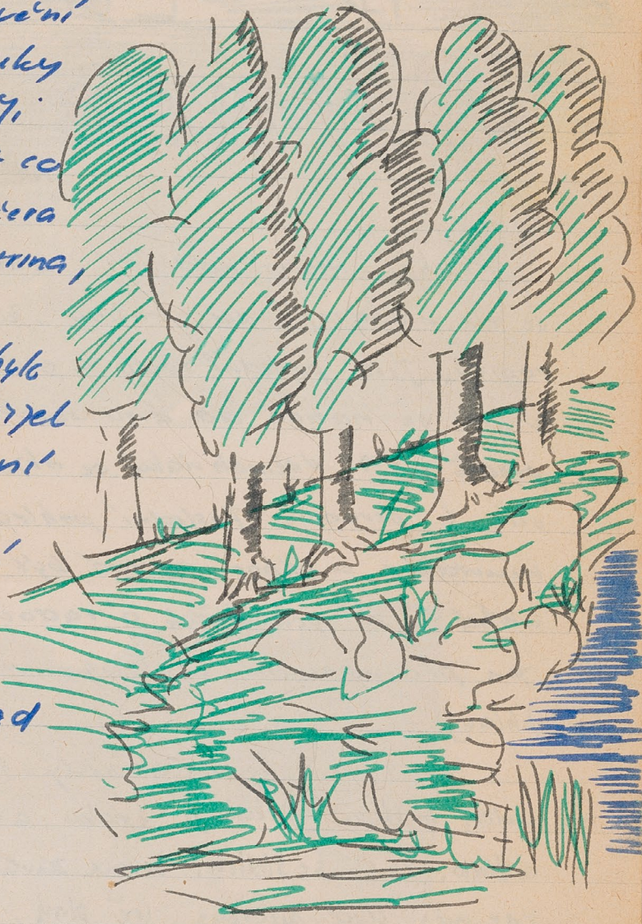

Šidla

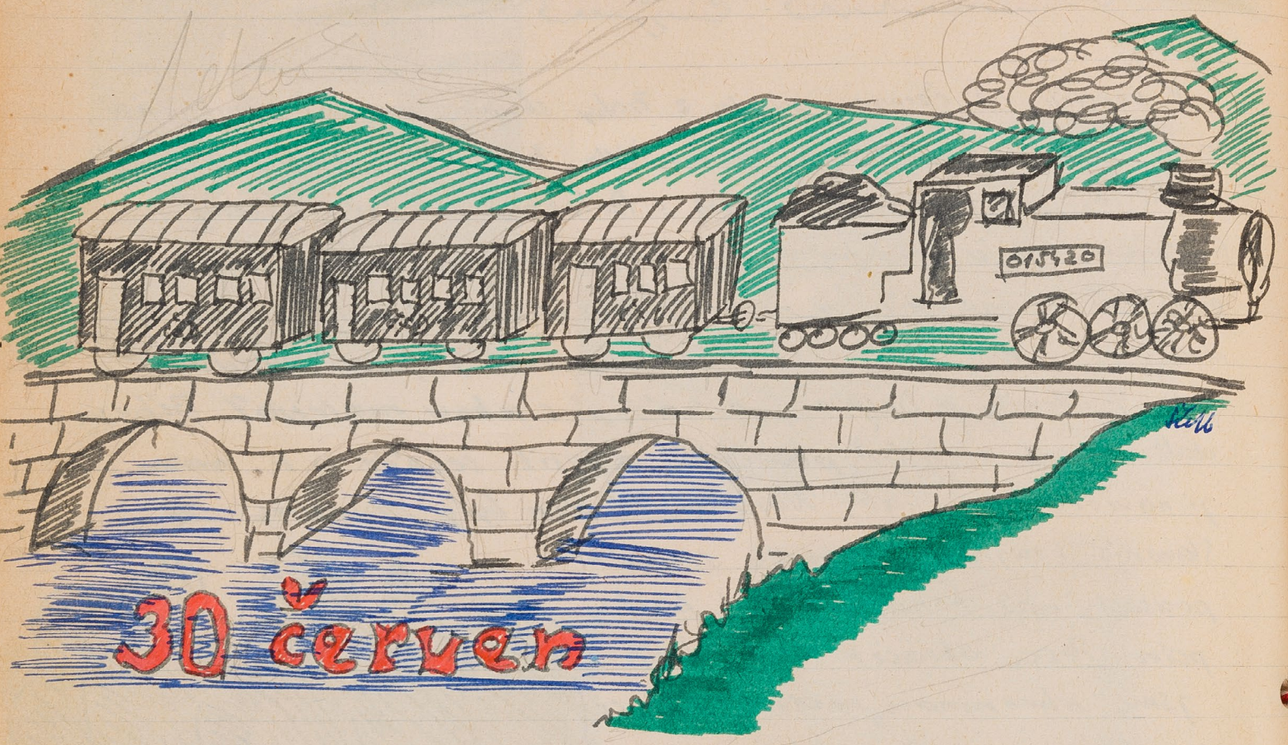

Praha - Hlavní nádraží ráno 5¹⁵. Mezi jinými cestujícími se tu nacházejí dvě družiny „Jedenáctky", Joska a namále rodiče. Ještě poslední rady a otázky druhu: „Nezapomněl sis...." a již se nasedá do dvou rezervovaných kupé. Vlak se rozjíždí přesně v 5³⁹. V oknech vlaku se objevují ruce a hlavy, které směřovaly k peronu. Poslední pohledy na Prahu, kterou tři neděle neuvidíme a tábor začíná být tvrdou realitou. Cesta ubíhá v samých hrdých a radovánkách, z kterých vyrušuje jen přestupování ve Veselém nad Lužnicí a v kostelci u Jihlavy.

Asi po 9 hodinách jízdy se konečně objevují Dačice. Oddíl bleskově vystakuje z vlaku a na nádraží čeká Pinďa, Pavel, Veverka a šídlo. Pavel se šídlem berou zavazadlo a již se pelášící na námořní, kde nás čeká autobus, leč plný. Rozhodli jsme se počkat na druhý. Zatím jsme si individuálně prohlíželi Dačice.

V 15³⁰ jel další. Nastupáme. Kluci netrpělivě očekávají cedulí s nápisem Lipnice. Konečně. Lišák s šídlem berou koš a pochodujeme na tábořiště. Rowerů se kochají pohledem na bezvadně vyspinkané hlavy tzv. tenisáky.

Protože rowerů a O.R. již mají postavené stany, oddíl se uchyluje do „kantlochu" (tak se jmenuje ona bouda u hráze). Po menším zabydlení následuje prohlídka okolí tábora a šolim zavedl oddíl i na staré tábořiště, kde se konal „Tábor bez konce."

Po večeři z vlastních zásob se jde spát.
A tak začal třetí tábor „Jedenáctky."

Čtvrtý den

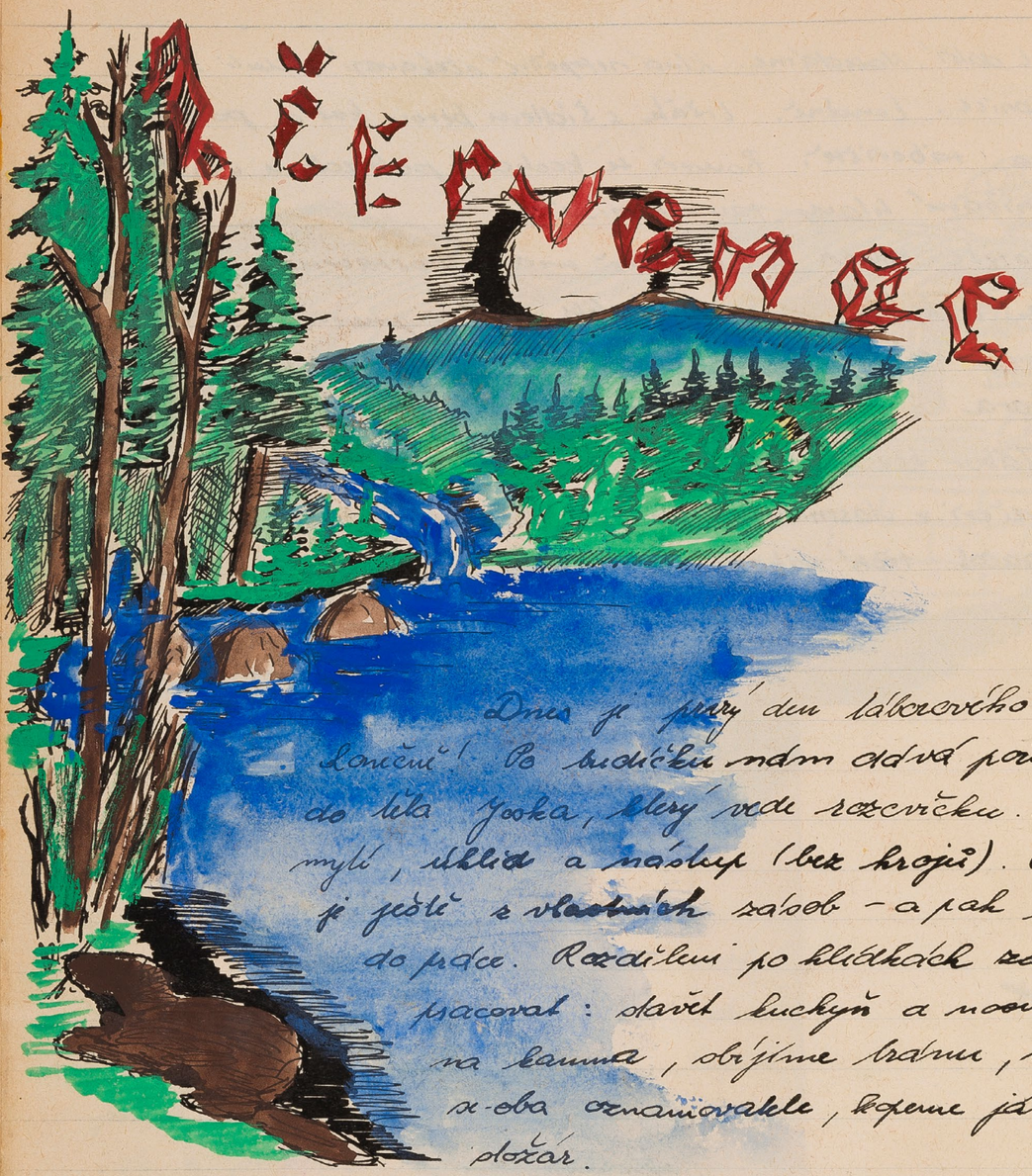

Dnes je první den táborového života! Loučení! Po budíčku nám dává pořádně do těla Jeska, který vede rozcvičku. Následuje mytí, úklid a nástup (bez krojů). Snídaně je ještě z vlastních zásob - a pak kurá do práce. Rozdělení po klubkách začínáme pracovat: stavět kuchyň a nosit kameny na kamna, obíjíme hřebíky, vzlykujíc s obavou označovače, kopeme jámu na ohňár.

K obědu je drůbková polévka s chlebem. Po poledním klidu se opět začíná pracovat.

Za chvíli si Verunka jako první všímá čekání na označovačích. Na jídelním je tabulka po barvě různobarevných bobříků a tabulka po jednotlivých číslech DTH. Dokonce jsou na nich napsány body z 1 úseku, který se konal v Praze. Na druhém označovači je pověšená větší mapa jakéhosi kontinentu s horami, pouští a drahou železnice.

Večer byla vyvěšena legenda k II úseku hry:

Na stavbu transkontinentální železniční dráhy byly vybrány čtyři společnosti. Jejich prvním úkolem bylo vybudovat si výchozí základnu. Veškeré zmáčhž dovážely potraviny a nejnutnější zásoby ležela na druhém břehu řeky Locorodo. Stavba mostu by byla příliš zdlouhavá a zabrala by mnoho času i sil. Proto společnosti si postavily jednoduchá plavidla. Tím ušetřily čas a síly.

A úkolem vaším bude,
bystro jak stavební dělníci
rychlejší, vor postavili
a přeplavili se všichni
z hlídky ~~[illegible]~~ za
břehu jižního „jezera"
našeho na břeh
severní.
Kdo bude rychlejší?

Všichni a hned o menším či větším zdržení vrhli do práce. Otova fialová hlídka si špatně přečetla návod a jejího pět vorů připlavala. Byla však vyvedena z omylu a snažila se ho napravit.

Po dramatických závodech zvítězila červená. Na druhém místě skončila hlídka hnědá, třetí místo obsadila fialová hlídka. Modří tento úkol nezdárně vzdali, pak spět pokračovali, ale tento den již nedojeli.
Následovala svačina (mléko, rohlíky) a chvíli po ní večeře (špagety, rajská).
Po méně organizované zpravodajské
jsme se rozešli a uložili do spacáků

zapsal Otík

2. ČERVENEC

Dnes se konečně začíná stavět na vlastním. Po rozcvičce vedené Šalimem a snídani (čaj, housky s máslem) začínají hoši stavět svoje podsady. Roveři, kteří již mají podsady, staveji kamna, Veverka vyrábí písmeno na bránu. Po obědě (leco s chlebem) a poledním klidu si jeli členové oddílu nacpat slamníky do Markvarce a roveři zatím vztyčili poněkud křivý dvanáctimetrový stožár. K večeru přijíždí oddíl na valníku s pořádně nacpanými slamníky. Odměnou za to je jim připálený pudink, který vařil papa Pišlé a chvíli na to večeře (bramborová polévka). Po večeři do hluboké tmy se dosravují podsady, které stály osazenstvo tolik potu.

Po večeři našla hlídka a členové P.k. plno inventáře oddílu, zejména pily a sekery.

Zapsal Stela

3. červenec

Sluneční ráno a hrozd píšťalky probouzí osadníky tábora. Pernou rozcvičku vede Joska. Dopoledne většina táboriků stavěla podsady. Většinou to se dělaly krovy, dvířka, poličky a někteří nimrové- třeba Zajíc a Jezevec ještě nemůžli pastek. Skoro celé odpoledne se dělají úpravy a úklidy tábora. Lišák již dostavil s Delfínem kamna, a tak se začíná topit. Navečer na louce za táborem ozývá hra z prvního tábora oddílu zvaná Barskedy. Roveři si první vzájemně dlaboú hlínu 2 dílků a tím tedy hra nepostrádá na dramatičnosti. Hraje se do pozdního večera, kdy se jdou roveři ještě vykoupat. Všichni usínají s pocitem, že dobře vyspí. Leč to je mýlka

Jídelníček

snídaně – čaj, chléb s máslem a povidla

oběd – nudle s cukrem a tvarohem

svačina – jogurt, rohlíky

večeře – risoto

Kolem půl dvanácté jsou vzbuzeni vedoucí hlídek a hlasitým pískáním morseovky se budí další. Zpráva létající ctverem první chytil Rumcajz a hned se běží k oznamovateli:

III. ÚSEK DTH „Napříč kontinentem"

LEGENDA

Začátky stavby jsou poznačeny velkými vedry. Cena vody stoupá, práce se zpomaluje a pracuje se tedy i v noci. Řeka Locorado napájena z horských ledovců, které začaly tát, se rozlévá z břehů. Je zřízeno přístaviště lodí a musí se používat primitivních majaků.

LEGENDA

Vaším úkolem bude rozdělat na hrázi oheň, který nevypálí v průměru kruh větší než půl metru. S jeho pomocí odsignalisujte na opačný břeh rybníka členu své hlídky zprávu o poloze lodi, kterou si vyzvednete po rozdělání ohně u Delfína. Můžete si vzít jednu KPZ. Chycen u zprávu odevzdejte písemně štáb Delfínovi.

Za nimi se již řítí další Lišky. Panthers se umohou nějak vyhrabat zestaví. Asi po 10 min se hlídky pouští s oděvem do III. úseku DTH. Výhodou Lišek bylo, že měly v KPZ baterky. První rozdělala oheň hlídka modrých a také skončila na prvním místě. Signalisace dala všem dost zabrat a proto se museli hlásit domlouvat. Navíc hlídka hnědá, zelená i fialová používaly baterky, které nebyly z KPZ.

Na druhém místě se umístili Zelení, na třetím Hnědí a díky vnitřní rozhárranosti

Budíček je kvůli nočnímu úseku DTH posunut na 8 hodinu. Po rozcvičce vedené Mikim je první oficiální nástup tohoto tábora. Vlajku vztyčuje Miki. Chvíli po nástupu následuje snídaně a pak již normální táborový program, který je zahájen hrou na zloděje. Lišky v čele s hlavním zlodějem se snaží prorazit obranu policajtů Pantherů a ze strany Pantherů dochází k překročení hranic, čímž zloději vyhrávají. Hra však tím byla dosti znehodnocena. Končí kolem jedenácté hodiny a do oběda se opravují táb. stavby.

Snídaně - chléb se sýrem a marmeládou
oběd - Volské oko, hrachová kaš
Svačina - sladké mléko, rohlíky
večeře - budap. pom., chléb, čaj

Po poledním klidu dovolil Joska mírnou koupel a pak se hlídky pustili do výroby sedaček k večerním táboráku. Kolem 16 hodiny trochu pršelo, až nás to malém zaraz ilo. Po svačině se dodělávají sedačky a Delfín se šiklem stanul táborák.

Po večeři bylo osobní volno. Po osmé hodině se každý přiřítil do kruhu a všichni v tichosti odešli k tábornímu kruhu, kde ohnivec Veverka slavnostně oheň zažehl. Byl uzavřen Gilwellský kruh a do lesního šera se nesla posvátná píseň „Červená se line zář."

Hned na začátku roku zhodnotil dosavadní stavbu tábora a poměrně kladně zaskočil se u některých prohřešků a pochválil dobrou práci. Dalším bodem programu táboráku bylo vyhodnocení nejlepšího jednotlivce za školní rok 1968/69. Stal se jím Veverka z družiny Pantheni a za odměnu dostal nůž a badminton. Na druhém místě se umístil Orlík a za odměnu dostal nůž. K dobrému táboráku patří i dobrá píseň a tak jsme si jich pár zanotovali za doprovodu kytary. Zde dostal táborák poněkud veselejší formu. Po tomto objasnil Delfín členům oddílu DTH „Napříč Kominickem," nad kterou se dosud zahalovaly mlhavá záhad. Naposledy ještě Delfín vyprávěl zajímavý psychologický a hlavně skutečný příběh z Indie samozřejmě s patřičnou záhadou, která zůstala neobjasněna. Tím rady skončil zahajovací oheň tohoto tábora. Jen škoda byla, že byl až moc přehnaně vážný.

Známka dne 2,1
muži dne Veverka, Vydra.

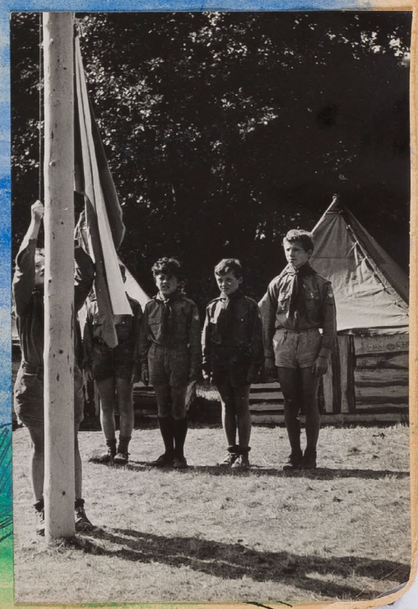

5 červenec

Rozcvička – Pilské
Vlajkonoš – Orlík

Heslo dne

Nikdy nezzi spokojen, dokud si to sám nemyslíš a nebudeš-li si to myslet, nemůžeš nikdy pokračovat.

Na dopoledním programu bylo prolézkování. Všichni si vyprali své špinavé prádlo ve spodním rybníku. Toto však netrvalo dlouho a tak nastala pauza, ve které se veškeré táborové osazenstvo nudilo. Vinu nudy rozvířil příjezd vlka s vozidlem Pilského způsobil tak menší poprask. Dnes se tu dokonce objevili první rodiče, ač nebyl návštěvní den. Odpoledne se oddíl přesunul k Pilského rybníku, kde se plnily rodné body do stezky. To svědčí pestrá-vali program rovněž. Nejprve Lišák měl kluky

z oddílu hrát Barsheby. Po tomto Paul vyhlásil další úsek DTH – „Lovení zvěře"

Během stavby pavučin kilometrů přišla velká chuna a většina potravin se zkazila neb se musela co nejrychleji zkonzumovat. Vrátit se do Denveru by byla velká ztráta a proto si dělníci schánějí potravu sami.

I vašim úkolem bude chytit s pomocí odborného obratlovce a odnést ho do tábora.

(mimo člověka)

Na 1-2 místě se umístila hlídka zelená a hlavní, na 3-4 místě Modrá a Hnědá. Musí ulovenými obratlovci být hlemýždi a jeden slepýš. Po této hře se hrála hra další a to loupežnické dopadení. Tato hra se prodlužila do pozdního večera, takže hned po večeři byla večerka.

snídaně – káva, chléb s máslem svačina – čaj, sušenky
oběd – bramboračka, uchnanbryje večeře – chléb, okurkový.

zapsal Líbal

6. Červenec

Ranní rozcvičku vede oko. Po hygieně a úklidu nastupuje nástup. Vlajku vztyčuje Nydra.

Heslo dne

Než jsme prázdniny uzavřeli, máme pozorovat, když jsme prázdniny uzavřeli, máme důvěřovat

hezky rozebral Orlík.

Skoro celé dopoledne se pod dojmem vlkovských řečí, v kterých však měl pravdu, se uklízelo

Odpoledne byly menším zpožděním zahájeny výpravy dvojic.

Odpoledne také odjížděl Vlk, který na počest svou krátkou návštěvou.

zapsal Jirka

Výpravy dvojic (Miki + Pumcajs)

Šli jsme s Pumcajsem do Vlčích jam u Valtínov. Tam jsme se dostali
nadce dovezlo nás tam auto a do Vlčích jam pěšky podcestě
sme sbírali bonbóny. Tam jsme si rychle postavili stan a zabydleli
sme se, Psali jsme Pracáky k večeři jsme měli dva chleby s vajíčkem
. Romanetu. Spát jsme šli v 8 hodin.

obouzimo se v půl 8, ale Pumcajs nechce stávat, tak vstáváme ve čtvrt
na 9. Do Valtínova jsme přišli ve čtvr na to k snídani jsme měli
hlíky a mléko. Celou cestu jdeme pěšky až do Markvarce, tam jsme si
upili jídlo na oběd. Setkává se s ostatními, píší si úkoly, které byly
ny. Mám je všechny. Do tábora přicházím s Veverkou celkem
romokli. Výpravy se mi nelíbili i když nám počasí přálo.

Zapsal Miki

Výprava Svišť Veverka

Odpoledne 6.7. jsme vyrazili směrem na Markvarec a odtud pak na Dačice. Ačkoliv jsme mávali na každé auto, šli jsme pěšky až do Lipolce. Zde se nad námi smiloval řidič „Embéčka, a odvezl nás do Dačic. Kousek za Dačicemi nás vzala sportovní Oktavia, a tak jsme se svezli do Telče. Zde jsme se setkali s Orlíkem, Mývalem, Zajícem a Jezevcem. Společně jsme se navečeřeli a chystali jsme se zapadnout do nějakého lesa na noc když blízko nás zastavilo auto. Jeho řidič nás pozval do tábora zdejších Skautů, kam právě jede. Nacpali jsme se do auta a asi za 10 minut jsme už vystoupili ve slíbeném táboře. Byli jsme přátelsky přijati a pozváni k táboráku, který se nám však příliš nelíbil.

7. července

Ráno po pořádné rozcvičce, kterou vedl Orlík se naše skupina řádně vyrážela ve Výtoním rybníce. Posnídali jsme ještě v táboře Telčanských Junáků a Skautek a pak nás zase odvezli zpět do Telče. V táboře se nám příliš nelíbilo. Hlavně nás bila do uší neslušná slova, která tito „Junáci" běžně používali. Nelíbilo se nám také zneuctívání Junáckého kroje.

V Telči jsme se opět rozdělili na dvojice a stopem jsme se vrátili do tábora.

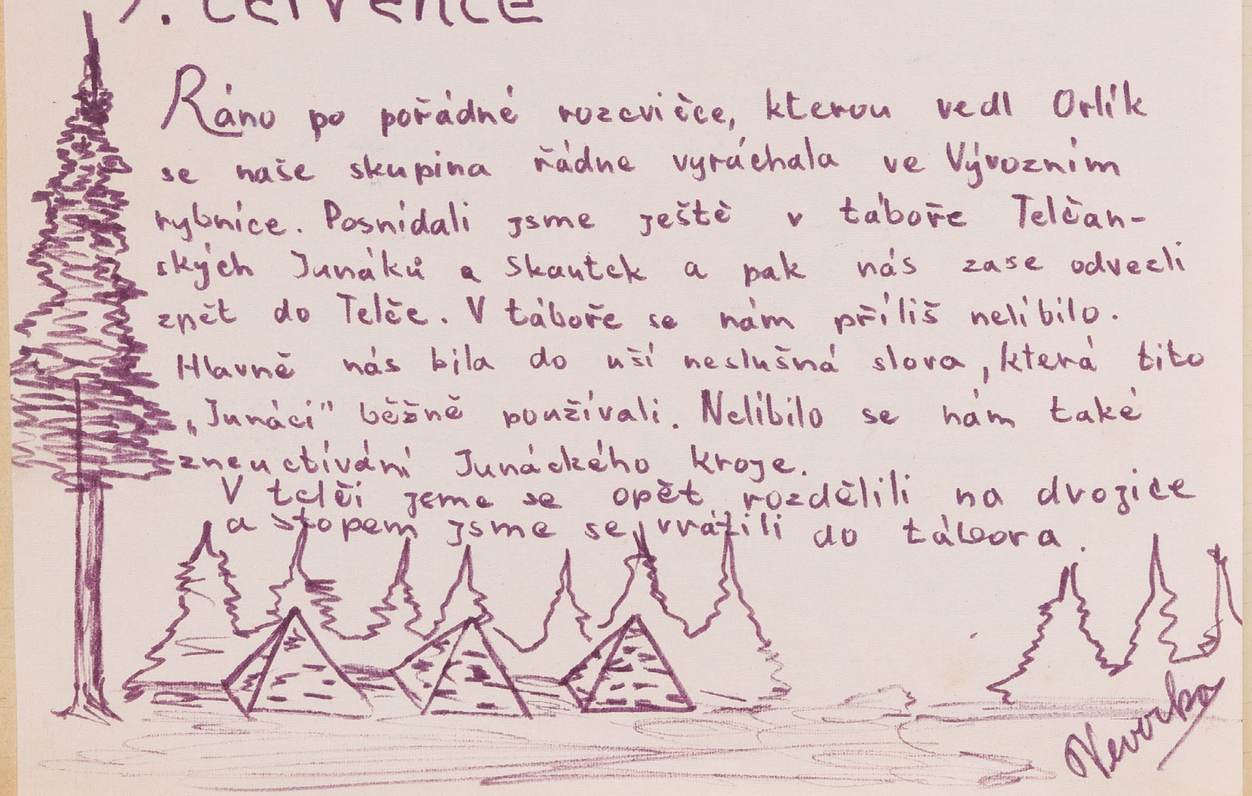

Výprava dvojic. 6.7. – 7.7.

Ve 14^{15} hod. odcházíme z tábora. Za Lipnicí jsme se zastavili a podívali do mapy, abychom si udali cíl výpravy. Na mapě jsme našli, které se nám zdálo nejlepší. Je to Stará Vlčí jámy. Vlčí jámy jsou [illegible] Z Lipnice jsme šli přes Markvarec [illegible] cesty do Valtýnova nás vzal [illegible] šli podle mapy až do [illegible] krásný náměrného vzhledu [illegible] Čím. Na místě jsme [illegible] si postavili [illegible] pracaku, asi v [illegible] Šel jsem také [illegible] mě se nechtělo a tak [illegible] mě nechal spát a Miki [illegible] a šli na snídani [illegible] koupili Iwadry 1/2 l mléka [illegible] do Markvarce pěšky. Tam jsme [illegible] koupili jsme 2 obrené a rohlíky. Za Markvarcem jsme si [illegible] do trávy a dodělávali úkoly. Cestou z Markvarce jsme zmokli. [illegible]

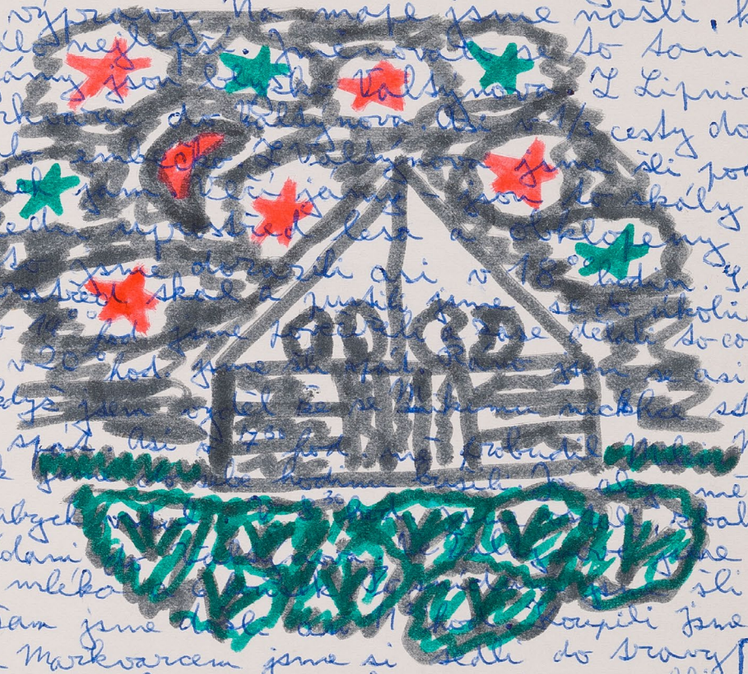

Výprava dvojic

Na výpravu dvojic jsem šel s Orlíkem. Měli jsme namířeno do Telče. Tábor jsme opustili první asi okolo třetí. Šli jsme do Markvarce. Kousek za ním jsme zastavili auto (embéčko), které nás dovezlo až do Dačic. Odtud jsme šli pořádný kus než nám zastavilo další auto. To nás dovezlo až do Telče. Tam jsme narazili na Zajíce a Jezevce. Málu se však objevil Vevera a Svišť. Společně jsme se prohlídli město do zámku jsme se nedostali, protože bylo už zavřeno. Potom jsme „napadli do krčmy jako hrad". Dali jsme si guláš, který byl řádně opepřen. Zaplatili jsme a vyšli ven. Rozhodovali jsme se kam jít za místo si postavit stany.

Zrovna jsme vyšli zastavilo vedle nás auto

Výprava Svišť Veverka

Odpoledne 6.7. jsme vyrazili směrem na Markvarec a odtud pak na Dačice. Ačkoliv jsme mávali na každé auto, šli jsme pěšky až do Lipolce. Zde se nad námi smiloval řidič „Embéčka, a odvezl nás do Dačic. Kousek za Dačicemi nás vzala sportovní Oktavia, a tak jsme se svezli do Telče. Zde jsme se setkali s Orlíkem, Mývalem, Zajícem a Jezevcem. Společně jsme se nauččeli a chystali jsme se zapadnout do nějakého lesa na noc když blízko nás zastavilo auto. Jeho řidič nás pozval do tábora zdejších skautů, kam právě jede. Nacpali jsme se do auta a asi za 10 minut jsme už vystoupili ve slíbeném táboře. Byli jsme přátelsky přijati a pozváni k táboráku, který se nám však příliš nelíbil.

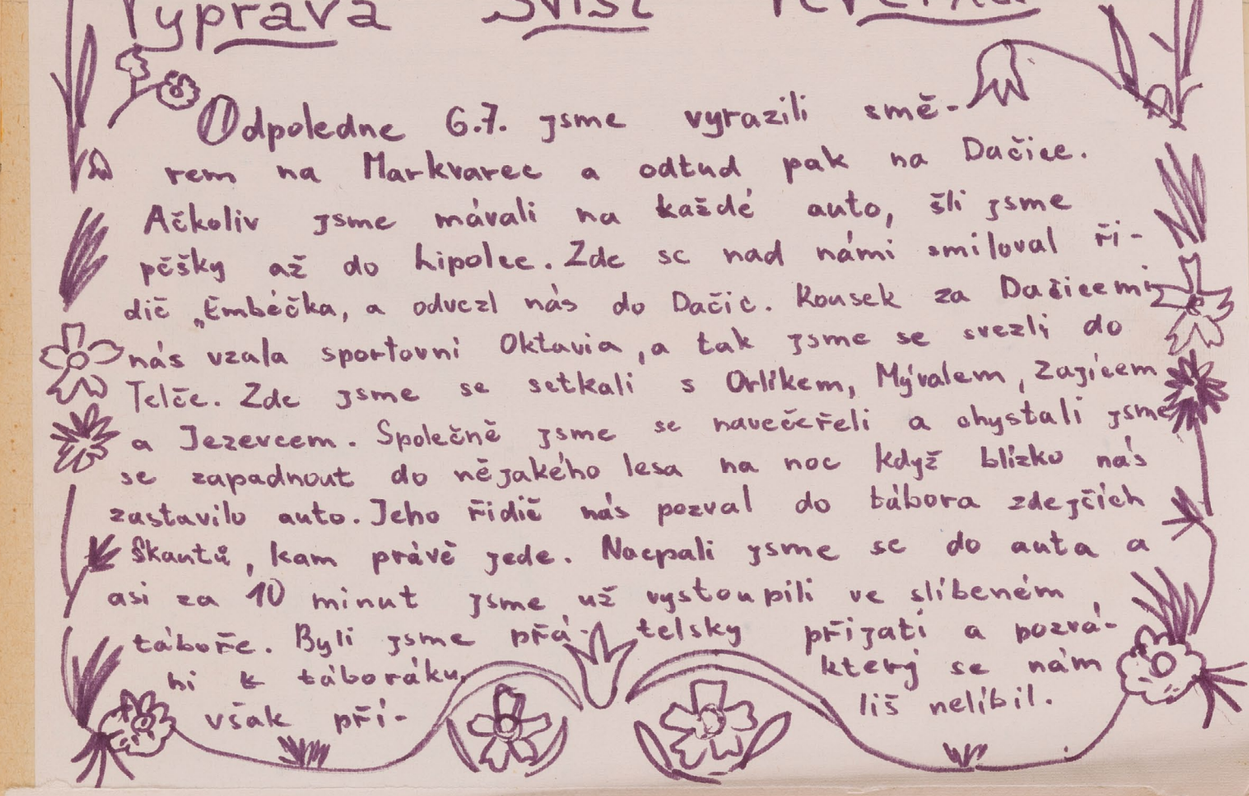

7. červ

Ráno po

se naše s

rybnice. Po

ských Jun

zpět do T

Hlavně n

„Junáci"

zneuctiv

V tělí

a stop

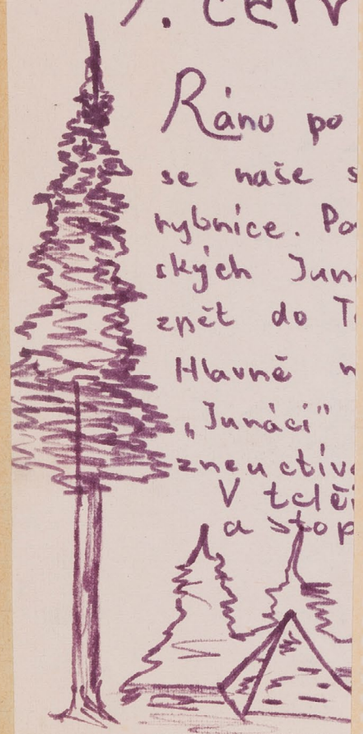

a jeho řidič se nás ptal zdali bychom nechtěli jet s ním, že jede do junáckého tábora, který je prý nedaleko. Svolili jsme a nacpali jsme se do auta, jeli jsme asi dvacet minut. Tábor byl docela hezký. Postavili jsme si stany, ale velitel tábora „domluvil" mě a Orlíka abychom se usídlili v jednom z jejich stanů. Oznámili nám, že večer je táborák a my se ho máme zúčastnit. Ještě před ním jsme si zahráli berskyry obvyklého oddílu cílho tábora. Když jsme dohráli oblékli jsme se kroj a šli k táboráku. Nejdříve proslovil náčelník tábora poděkování nějakým slovům. Pak se už nelišilo (zpíval) zpívalo nám pár písní „zdejší" zpívat neumějí. Po skončení jsme s Orlíkem odešli do stanu. Sami jsme si chvíli s Orlíkem povídali a pak už spali. Ráno jsme měli vlastní rozcvičku. Dali nám snídani (černou kávu a chléb s máslem) Těsně před odjezdem naháněl Orlík známost s jednou skautkou. Pak nás opět Mýval ~~překvapil, když nečekal pozadu a nastal dobývání zpátky~~ a s dvěma žáky nejdřív Lentyž Sparťak odvezl do Telče, zde jsme si koupili různé věci. Do tábora jsme se opět vracelí stopem. Nejdříve emčičkem a pak na valníku. Z Markvarce jsme šli lesem, kde jsme malovali stromy a pozorovali přírodu. V lese nás jiště chytila bouřka a proto jsme utíkali do tábora. Přišli jsme řádně promoklí.

Výprava dvojic 6.7. – 7.7.

Ve 14^{15} hod. odcházíme z tábora. Za Lipnicí jsme se zastavili a podívali do mapy, abychom si udali cíl výpravy. Na mapě jsme našli, které se nám zdálo nejpřijatelnější. To byl Vlčí jámy. Vlčí jámy jsou [illegible] Za Lipnice jsme šli přes Markvarec do Valtýnova. Asi v 1/3 cesty do Valtýnova nás vzal [illegible] jeli jsme až do [illegible] Šli podle mapy až do [illegible] krásného výhledu [illegible] skály nádherným. Na mí[illegible] jsme dorazili asi v 18 hodin. Sami jsme si postavili [illegible] stanu a [illegible] jsme se [illegible] večeři a psaní [illegible] Asi v [illegible] hod. [illegible] Asi v 5^{30} hod. [illegible] hluboce. Asi v [illegible] hod. [illegible] Mě se nechtělo a tak [illegible] mě nechal spát a Miki abych [illegible] šli na snídani [illegible] koupili bágle [illegible] šli do Markvarce pěšky. Tam jsme [illegible] koupili jsme 2 obrené a rohlíky. Za Markvarcem jsme si [illegible] do trávy a dodělávali úkoly. Cestou z Markvarce jsme zmokli. Pumcöss

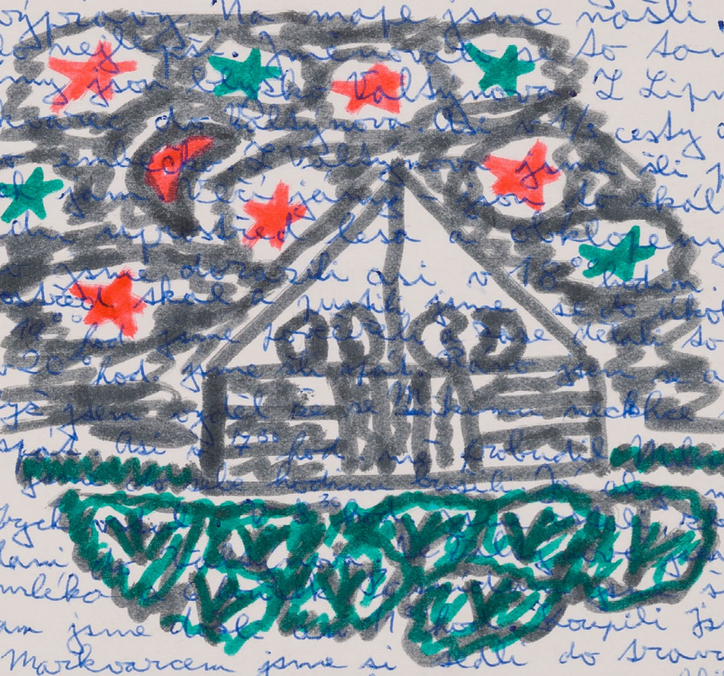

Výpravy dvojic

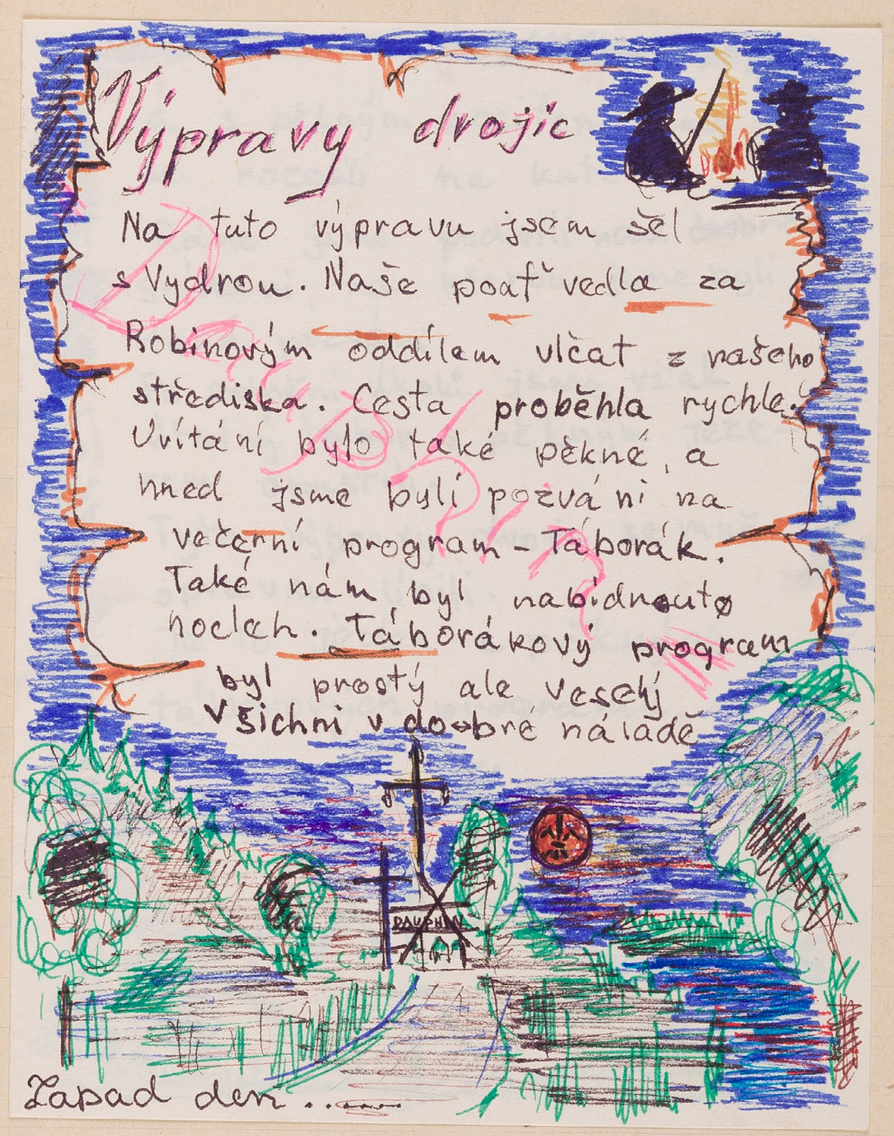

Výprava dvojic

Ve čtvrtého jsme se vypravili po čtvrté hodině. Já, Vydra, Oko a Vlk, jsme vyrazili po lesním úvoze směrem na Valtínov. Cestou jsme rozprávěli o oddíle a o táboře. Asi 2km za Valtínovem jsme stopli valtu ŽH 30-65, která mne a Oko, Vlk nechtěl abychom čekali s ním, do ~~Valtínova~~ kunžaku. V kunžaku, u hřbitova jsme stopli další auto JH 47-21. Toto auto nás dva dovezlo do Člunku. Odtamtud jsme šli s Okem pěšky do kunějova, z Kunějova ke kačeluženskému rybníku, kde někde táboří prý Robin s vlčaty. Za nedlouho jsme se ocitli na hrázi „kačeluženu", jak jej tam zovou a též i v táboře katolických vlčat v čele s Robinem. Též Lišák také bratr kaplan, známý nás jako své spolužáky dobře přivítal. Uložení kelat a přeoděknutí bylo dílem okamžiku, a pak jsme se jako hosté zúčastnili jejich večerního programu. Byl hezký a prostý, jako málokterý program

Výprava dvojic

Z tábora jsme se vypravili po čtvrté hodině. Já, Vydra, Oko a Vlk, jsme vyrazili po lesním úvoze směrem na Valtínov. Cestou jsme rozprávěli o oddíle a o táboře. Asi 2 km za Valtínovem jsme stopli volhu VH 30-65, která mne a Oko, Vlk nechtěl abychom čekali s ním, do ~~Valtínova~~ kunžaku. V kunžaku, u hřbitova jsme stopli další auto JH 47-21. Toto auto nás dva dovezlo do Chunku. Odtamtud jsme šli s Okem pěšky do kunějova, z Kunějova ke kačeluženskému rybníku, kde někde táboří prý Robin s vlčaty. Za nedlouho jsme se ocitli na hrázi „kačeluženu", jak jej tam zovou a též i útočiště katolických vlčat v čele s Robinem. Též Lišák také bratr kaplan znaný nás jako své spoluženáky dobře přivítal. Uložení tábora a přenocování bylo dílem okamžiku, a pak jsme se jako hosté zúčastnili jejich večerního programu. Byl hezký a prostý, jako málokterý program a s pěkným pocitem jsme se rozešli na kutě.

Ráno jsme podivili nad dobrou snídaní, na kterou jsme byli také pozváni.
Po splnění úkolů jsme však útulný tábor s pěkným jezerem opustili.
Tyto výpravy dvojic se mně opravdu líbili.
Je to jeden z pěkných táborových programů.

Oko

ke snídani, a tak jsme snídali s vlčaty. Snídaně se skládala z chleba s marmeládou a mlíčka. Byla to výborná snídaně. Dopoledne jsme pozorovali vztyčování odd. vlajky a též vlajek dalších na stožár. Před snídaní ještě zazněla zvonička a její hlas svolával k děkovné modlitbě. Náplní našeho programu dopoledního bylo sbírání klacků na podestýlání pro kuchyni, abychom jim alespoň částečně splatili jejich pohostinství. Asi v 10 hodin jsme vyrazili zpět. Oko vykonal zkratku, sice kaňonami, ale oproti druhou zkratku. Cestou kol kaňonu bylo možno vidět mnoho zvěře. Ve Čtyřku jsme si vlezli do tažné Tatry s vlekem - kapremi JH 12-98, která nás, slegrovaci po cestě dovezla do Kunžaku. V Kunžaku jsme se dali každý páťák zvlášť dát. Po cestě nám zastavilo MB 1000 a dovezlo nás do Valtínova. Odtamtud jsme kloudili asi 2 kod., než jsme našli tábor.

Dauphin.

Výpravy dvojic

Na tuto výpravu jsem šel s Vydrou. Naše poaťovedla za Robinovým oddílem vlčat z našeho střediska. Cesta proběhla rychle. Uvítání bylo také pěkné, a hned jsme byli pozváni na večerní program - Táborák. Také nám byl nabídnutý nocleh. Táborákový program byl prostý ale veselý. Všichni v dobré náladě.

Západ den...

vlčat jiných. Dále se mi líbily jejich modlitby, které, jakkoli to znalt, byly vymyšleny pro tuto příležitost. Děkovali zimi za vše, cozde hezkého prožili, děkovali za tábor, i zato že všechna zranění přežili, že dokáží počasí mají, též za sluneční svit, který dodává jim zdravé barvy a zahání chmury noci atd. Bylo by toho hromada, a je těžké všechny modlitby vypsat. Myslím, že žádný tábor neudělal na mne takový dojem, jako tento. Po táborovém ohni, který měl hezký program (prostý a jednoduchý) a jehož zlatým hřebem bylo Baloušovo vystoupení „Uklízečka" a „Skaut „Vidlička" na Divokém západě" a ještě další repríce tam provedený byly, po tomto ohni tedy jsme byli překvapeni tím, že přes četné naše námitky nám Robin ustlal v ~~jídelně~~ „spoň na zemi. Noc v „mušatině" = v „jídelně". Nazvání „mušatina" dostala podle ohromného množství mouchů v jídelně se vyskytujícího. Robino druhého dne nás přivítalo jasným sluncem prosyceným jitřním vzduchem, a křikem ptactva. Robin se svými vlčaty si nenechal vzít příležitost k pozvání

ke snídani vlčaty. Snídaně s mat to výborná jsme pozv vlajky a na stožá zazněla stolávají Nápoji ní, ho kyjo tyče pro jim dle spo jich poho jsme vyro zkratku du zkrat bylo než Ve Čtyř tažné

JH 12-s ci po ces V kuřáku pořek + j cestě na dovezlo h tud jsm než jsme

D

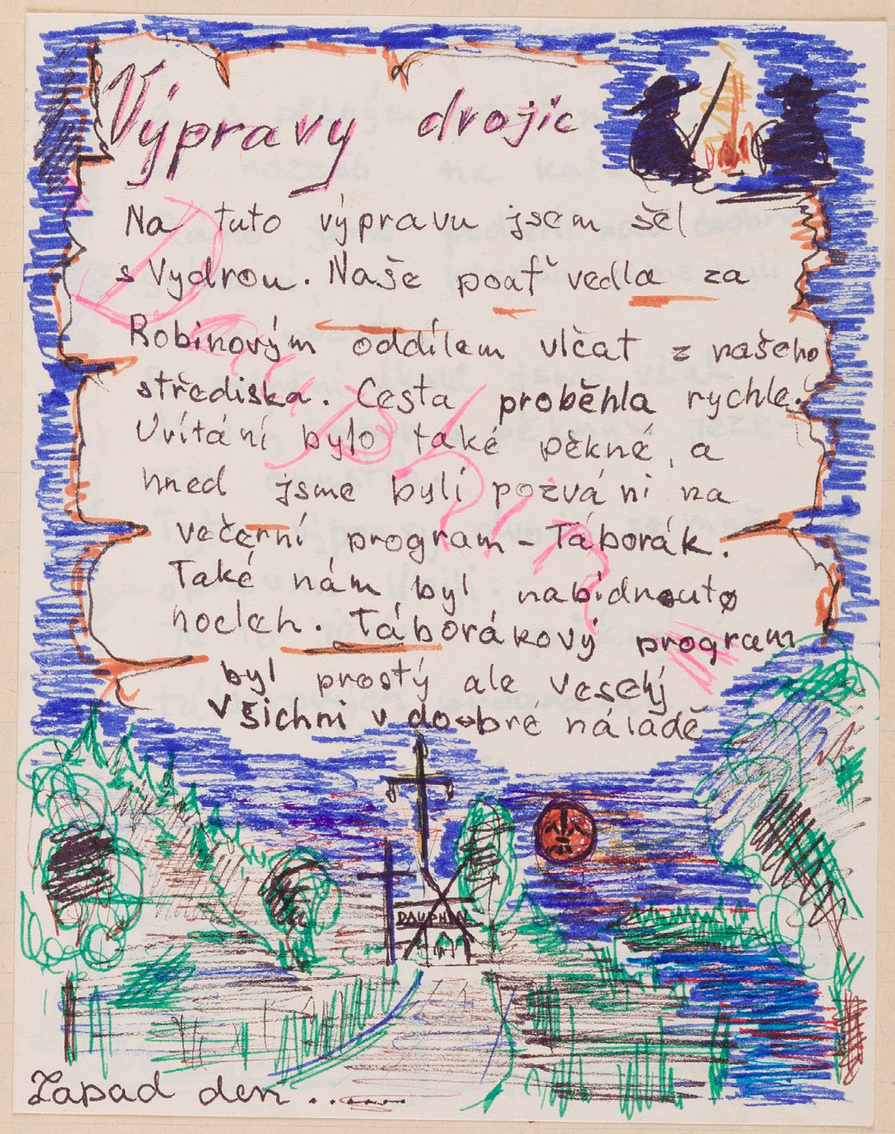

Výprava dvojic

Z tábora jsme vyšli v 15.30 zvěřincem. Šli jsme přes Lipnici do Markvarce. Tam jsme se zahnuli do leva. Museli bychom jít až do Telče silnicí, kdyby nás nevzalo červené auto 1000 M B. Řidič který nás chtěl odvézt jenom do Dačic, ale pak nás odvezl až do Telče. Na hlavním náměstí v Telči jsme měli sraz s Orlíkem, Veverou, Mývalem a Sviňkem. Všichni jsme šli spolu do Berfelu "Na zámecký". Všichni kromě Veverky si dali guláš a Veverka bílé. Pak jsme chtěli jít z Telče ale zastavil nás neznámý řidič a ptal se kam jdeme, že by nás vzal do tábora Telčských skautů. Jeli jsme asi 20 min. V táboře jsme viděli děcka, skauty a svetříky. Uvítali nás a zvali na večeři. Odmítli jsem jelikož jsme už jedli. Pak se sbalili dva stan. Orlík a Mýval spali na podsadě. Jako večery se pořádal táborák, zpívali jsme písničky za doprovodu Veverky který hrál na kytaru. Líbilo se tak že jedna skautka požádala Orlíka o slova některých.

Výprava dvojic

Z tábořiště jsme s jezevcem vyšli v 15 30 hod. Došli jsme do Markvarce a pokračovali směrem na Dačice. Asi po dvou kilometrech jsme dopli červené embéčko. Dovezlo nás až do Telče. Tam jsme se sešli s Orlíkem, Veverou, Mývalem a Sviňkem. Sedli jsme na náměstí asi hodinu a pak jsme odešli do hospody "na zámecké" na večeři. Najedli jsme se a hleda-

Výprava dopis

Z tábořiště jsme s jezevcem vyšli v 15³⁰ hod. Došli jsme do markýrce a pokračovali směrem na Dačice asi po dvou kilometrech jsme doplí červené embléko. Dovedlo nás až do Telče. Tam jsme se sešli s Orlíkem, Veverou, Myšalem a Skřivánkem. Sedli jsme na náměstí asi hodinu a pak jsme odešli do „kuřete na rámecké" na večeři. Najedli jsme se a hledá-

li modlek. Vzal nás
jeden řidič a odve-
zl na tábor junáků
z Telče. Přespali jsme a
jeli zpět do Telče. Z Telče
jsme odešli na Da-
čice. Vzalo nás MB1000
do Dačic. Z Dačic jsme
jeli do Markvarce a
šli lesem do tábora.
Cestou jsme večeřeli zmok-
li. Do tábora jsme přišli
asi v půl čtvrté.

Zajíc

Výpravy dvojic

6-7.7.1969

Na výpravy dvojic jsem šel s Věverkou. Vyšli jsme asi ve dvě hodiny. Až skoro k Markvarci jsme šli pěšky a doprovázeli nás Delfín, Žralo a Šelen. Z Markvarce jsme šli kousek po silnici směrem k Dačicím, asi na rozcestí ceště nás svezlo červené embéčko. Z Dačic jsme opět šli asi 2 km pěšky směrem na Telč. Za chvíli jsme si však stopli červeného sportováka a ten nás svezl až do Telče, cele našeho putování. V Telči jsme se na náměstí ~~jsme se~~ sešli s dalšími dvěma dvojicemi které měly naházen stejný cíl. Společně jsme pak šli na večeře do jedné pekárny. Potom jsme chtěli jít do nejakého lesíka, kde bychom mohli přespat. Tu ale vedle nás zastavilo světle zelená škodovka 31-44-13. Její řidič se nás ptal co vše děláme a odkud jsme. Když jsme mu všechno povídali navrhl nám abychom přespali ve skautském táboře kam zrovna jede. Samoz-

Na výpravu dvojic jsem šel s Káněten a s dvojicí Pavel a Kukačka. Ti jsme spolu prožože jsme čekali že nám někdo nastaví a rozdělíme se. To se nám nepodařilo. Jedna paní nám poradila aby jsme šli zkratkou. Zkrátili jsme si to asi o 2 kilometry. Když jsme přišli do Budolce v pátek jsme se na cestu. Poradili nám a nakreslili nám plánek jak tam dojít. Nakonec jsme zjistili že je to 15 km. Tak jsme se rozhodli že přespíme v okolních lesích. Přešli jsme louku

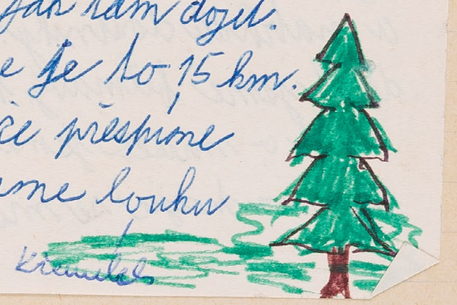

Až skoro k
provázeli nás
Markvarce
směrem k
ceši mas
čís jsme op
rem na Ti
stopli ärem
zl až do T
Telče jsme se
s dalšími do
hodou sbír
na večeře
chtěli jet do
mahli přes
mia světla
řidič se nás
jsme. Když
navrhl nám
ským kálesoře

a přišli jsme do lesa. Složili jsme si
sbornem stelata a šli jsme si prohlédnout
kde budeme spát. Bylo tam moc bouřek.
Když jsme postavili stany šli jsme na
bouřky. Brzo jsme šli spát. Ráno šel
Pavel a Zaňe nakoupit. A tak jsme se
dobře najedli potom jsme šli kreslit
ky stromy a kouby. Docela se nám tam
líbilo. Když jsme odkreslili líbilo se nám
tam. Když jsme odcházeli sešli jsme se
s Jirkova Milanem. Potom jsme se vyhoupali
a nabrali dovníky. Když jsme šli naspat
dělali jsme filmový pochod najednou začalo
pršet a museli jsme se schovat v mlýně.
Výprava dvojic se mi líbila.

jsme mu všechno povídali
abychom věznali ve skaut-
kam zrovna jede. Zamar-

napsali nachodový film a zápis o pozorování přírody. Přes Lennicí nás překvapil mnohý déšť, takže jsme do kálova nější cílí mokří. Přesto se mi výlety dvojic mooooooooc líbily

NADRAPAL

Svišť

Na výpravu dvojic jsem šel s Káněte
a s dvojicí Pavel a Kukačka. Šli jsme
spolu protože jsme čekali že nám někdo
nastaví a rozdělíme se. To se nám
nepodařilo. Jedna paní nám poradila
aby jsme šli zkratkou. Zkrátili jsme si to
asi o 2 kilometry. Když jsme přišli do Budolce
a ptali jsme se na cestu. Poradili nám a
nakreslili nám plánek jak tam dojít.
Nakonec jsme zjistili že je to 15 km.
Tak jsme se rozhodli že přespíme
v okolních lesích. Přešli jsme louku

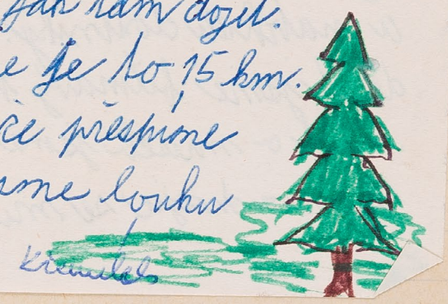

Kůmalé

Na výpravu dvojic jsem šel s Káněten a s dvojicí Pavel a Kukačka. Ti jsme spolu prožili jsme čekali že nám někdo nastaví a rozdělíme se. To se nám nepodařilo. Jedna paní nam poradila aby jsme šli zkratkou. Zkrátila jsme si to asi o 2 kilometry. Když jsme přišli do Rudolce v pátek jsme se na cestu. Poradili nám a nakreslili nám plánek jak tam dojít. Nakonec jsme zjistili že je to 15 km. Tak jsme se rozhodli že přespíme v okolních lesích. Přešli jsme louku

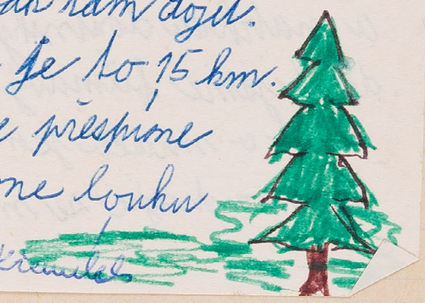

Kamaleo

napsali poc
zarování nu
zapíl muzik
nůšli celí m
vy dvojic m

jejmí se jsme nabídku rádi přijali. Na-
dunal nás všechny do auta a jelo se.
Asi 10 km za Telčí jsme zastavili vna
ne zrovna moc hezkým skalnatým
táborem na břehu Výrovského rybníka.
Postavili sme sé dva geltany ve kterých
jsme snali nadvan. Anička a Mjoal
snali v jeaní prázané nodzbadi. Nabíd-
li nám také recěni, kterou jsme jim
stuží oamekli. A recěn byl táborák.
Snažili se také zpívat, ale moc jim ne-
rešlo. Šerne, který hyltaru dostal Šerek-
ka a my zpívali některé oadílaoí písni-
ky začal být táborák jak má být.
Skladili jsme veliký nahlesk. Anek dlil
ještě zpravaeh hodin, ale táborák už
skončil. Ráno vedl Anek rozcvičku. Po-
tom jsme všechno nashákali do ryb-
níka. Nejvíce však kaučali kayi kayi
jsme je naučili hrát v našem oddíle
zakořeněnou hru: „Berskyny". Po snída-
ni kterou se nám nepodařila odmítnout
nás onen rádio opět odvezl do Telče. Odtamtud
jsme opět na dvojicích odchásali domů
Podařila se nám dojít bez až do Č. Rudolce,
odtud jsme pěšky došli do markpaá-
ce. Tam jsme počkali na ostatní a
lesem šli značky do Zepnice. Cestou jsme

Výpravy dvojic 6.-7.7.

Dnes odpoledne jsme se my, Otík a Mýval vypravili, abychom zbudili vpolu noc a den sami, úplně sami! Už předem jsme se dohodli, že se pojedeme podívat do Telče. Dostali jsme se tam stopem asi v 8 hodin. Sešli jsme se tam s Jezevcem a Zajícem a za chvíli přijíždí i Veverka se Sviňákem. Nazvičili jsme se v místním bufetu a šli směrem k nedalekému lesu, abychom tam přespali, splnili si dané úkoly a vrátili se druhý den zpět. Ale cestou (později při čaji na táboře) vedle nás zastavilo auto, řídil jakýsi pán. Ptal se nás, kam jdeme atd., představil se jako ředitel jezdeckého tábora z Telče a nabídl se, že nám obstará nocleh v táboře. Souhlasili jsme a za chvíli se náš šestice spolu s batohy ve sportaku. Vyskočené nás asi 10 km u bývalého vybrušku atd. jsme sedmi o vedoucí mi tábora. Byli k nám moc hodní a milí, nabídli nám večeři (kterou jsme pro únavu odmítli) a dovolili alespoň mě a Mývalovi abychom spali v jejich soukromém podkroví. Ostatní stanovali. Při nástupu jsme dozvěděli, že večer bude táborový oheň. Otík nám ještě krátce „vyskyny". Pak o krajích odcházíme k táborovému ohni. Tam postupně zpíváme oddílové písně. Nyní nás žádají, abychom zazpívali my. Veverka mezitím umí krásně doprovázet a tak zpíváme asi 15 našich oddílových písní. Sklízíme velký úspěch a pochvaly. Naše písně se ptají, jestli je jezdec, jaké byl program připravený. Míša malý stařec a jejich slova nebyla nikdy vyřčená, vedoucí kouřili, ale jinak se nám tábor velkem líbil.

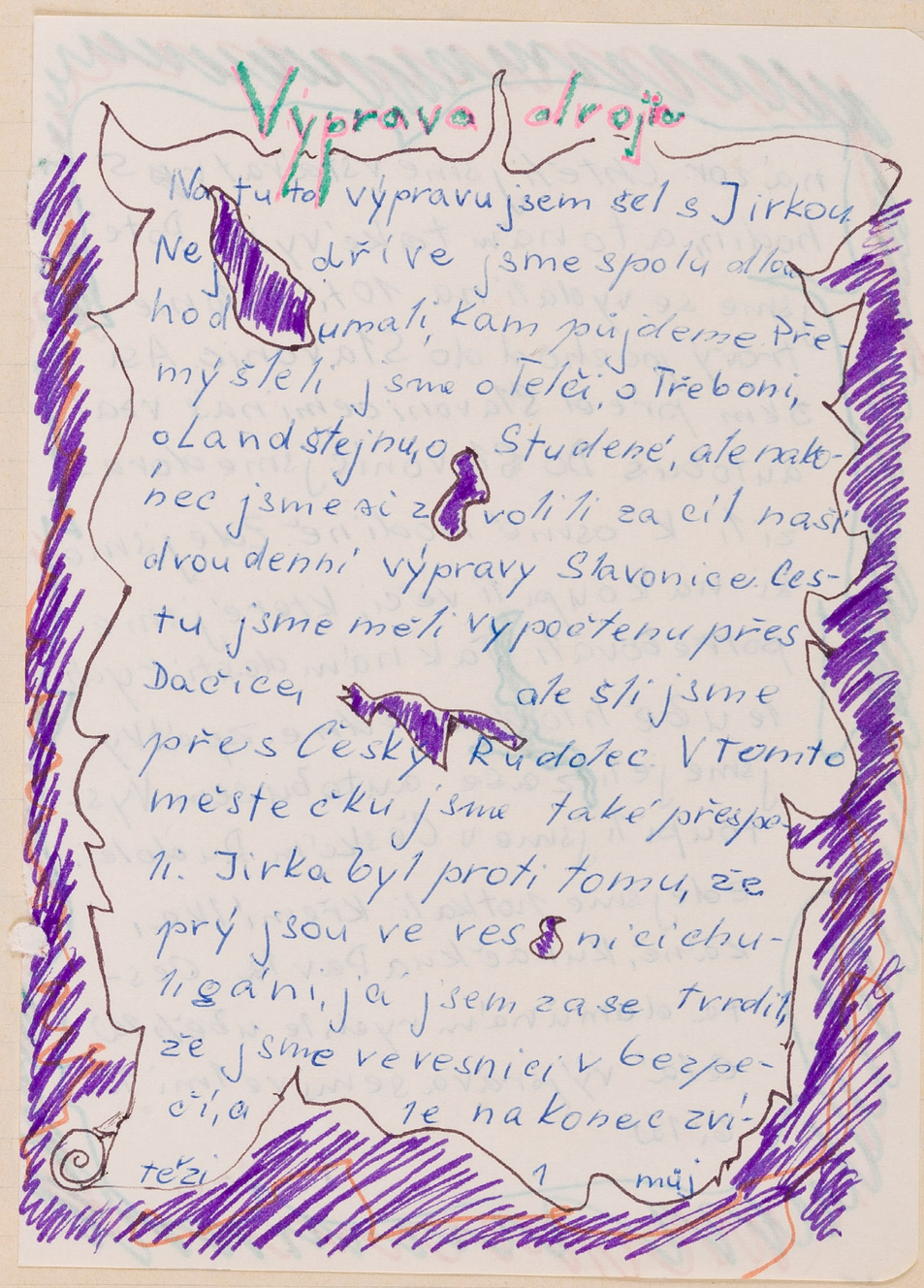

Výpravy dvojic 6.-7.7.

Dnes odpoledne jsme se my, Oudk a Mýval vypravili, abychom zbudili školu moc a den [illegible]. Již předem jsme se do Telče. Dostali j[illegible] sedadi jsme se dam[illegible] přijíždal i vševed[illegible] v místním bufetu abychom tam jedl[illegible] se dnaj den před[illegible] nádraží) vedle nás pán: "Kde nám jako řidič jízdníkó[illegible] ke nám obsadil. Za chvíli se náš[illegible] vyklopil nás asi [illegible] jsme sedadi s [illegible] dobrý lidé, nabídli odmítli) a dostali spali v jídelně uvn[illegible] Při následujícím dni [illegible] ráno. Brzo nám [illegible] odcházíme k tábo[illegible] obřadu začínáme [illegible] nás zdálají, abychom [illegible] umí krásně dopr[illegible] oddílových písní. [illegible] naše písně se [illegible] nepřipravený. Mile [illegible] někdy vybraná, [illegible] tábor ukem dbát.

názor. Chtěli jsme vstávat v 5 hodin, a to nám také vyšlo. Poté jsme se vydali na 10ti kilometrový pochod do Slavonic. Asi 3km před Slavonicemi nás vzal autobus. Do Slavonic jsme dorazili k osmé hodině. Zde jsme si nakoupili věci, které jsme potřebovali. Tak nám dosti rychle uběhlo dopoledne. Zpátky jsme jeli zase autobusem. Vystoupili jsme v Českém Rudolci. Zde jsme potkali křemílka, Kamej, Kukačku a Pavla. Cesta domů nám rychle uběhla. Celá výprava se mi velmi líbila

Milan

Ráno po budíčka vedu naši ozdravenou rozsíčku
a pak se myjeme v sprchovém koutě Vyvoz'ho
výběrka. Po naší lupu se balíme, dostáváme
snídani nechávám se adresa kluboovny a opět
nějžďíme ve spartaku do Jelí, kde snídáme.
Odtud opět stopem do makšáce. Kde pak asfalt
lesem plníme dané úkoly. V lipníce se oříně
rozprchává, dlapí bločky a my na kost promočení
a dostáváme do sálova.
mě osobně se výprava velice líbila nabyl jsem zkušenosti
zkušenosti a tak jsem výpravě dal známku - 1.°

Dědo

Dopis z výpravy dvojic ode 6.7. a 7.7.

Jako dvojnika jsem si vybral kukačku. Za cíl naší výpravy jsme si zvolili Landštejn. Do Landštejna jsme nešli sami. Šel tam také Káně s křečkem. Šli jsme s nimi a počítali jsme s tím, že až nás někdo vezme stopem, že se rozdělíme. Když jsme došli do Českého Rudolce chtěli Káně a kukačka se utábořit v lesíku 1 km za Rudolcem. V lese bylo plno borůvek. Když jsme rozbili stany tak se šlo na borůvky. Potom jsme snědli večeři a já jsem vyprávěl Černého kovboje. Všichni jsme u toho usínali a tak jsme šli brzy spát. Ráno jsme si nakreslili každý rostliny. Potom jsem šel s Káňětem do Rudolce koupit

Výprava dvojic.

Na výpravy dvojic jsem šel s Milanem. Byli jsme ve Slavonicích. Vyšli jsme asi v 10⁰⁰ hod.

Šli jsme napřea do Markvarce. Tam jsme se nasvačili. Potom jsme šli do Rudolce. V Rudolci jsme přespali. Ráno jsme šli dál. Asi v 9 jsme přišli do Slavonic. Nasnídali jsme se. Potom jsme si prohlédli město. Koupili jsme si pohledy. Potom jsme šli zpátky. V Rudolci jsme se nasvačili. Také jsme se tam potkali s Kukačkou, Pavlem, Kvetoslavem a Káňetem. Na cestě zpátky nás chytil déšť. Schovali jsme se ve starém mlýně. Do tábora jsme přišli ½6.

Jirka

Výpravy dvojic

Na výpravy dvojic jsem jel z Pavlem. Náš cíl byl Landstejn. Cestou se k nám připojil Křemílek a Kánĕ. Došli jsme do Českého Rudolce a tam jsme se zeptali jednoho pána na cestu do Landštejna. Bylo to 15 km. Tak jsme šli asi 2 km za Český Rudolec a tam jsme se utábořili. Ráno dva došli pro jídlo. Ostatní dva pozorovali přírodu a kreslili: houby a tak. Potom jsme se najedli a chvilku kreslili. Za chvíli jsme si sbalili a chystali se na zpáteční cestu. V Českym Rudolci jsme potkali Jirku a Milana. Měli jsme fůru času a tak jsme se chvilku koupali. Na cestě do tábora nás přepadl liják a proto jsme se schovali v jednom stavení. Do tábora jsme dorazili o něco později.

Kukačička

snídani. Všude měli zavřeno a tak jsme šli do samoobsluhy. Koupili jsme půlku chleba, 2 sklenički jahodového džemu, osminu másla a kánĕ si koupil ještě nějaké bombóny. Na tábořišti jsme to hned snědli. Potom jsme si dokreslovali ještě to co jsme předtím nakreslili. V poledne jsme si zbalili věci a šli jsme do Rudolce. Tam jsme potkali Jirku a Milana. V potoce jsme si koupili limonády a housky. V rudoleckém rybníku jsme se pořádně vykoupali. Pak jsme šli do tábora. Cestou jsme dělali pochodový film. Najednou se obloha zatáhla a začalo pršet. Schovali jsme se v blízkém statku. Podešti jsme vyšli, cestou jsme se rozdělili. Já s kánĕtem jsme to brali stopem. Vzal nás jeden traktorista. Do tábora jsme došli někdy okolo 5 hodin

Výprava dvojic.

... jsem šel s Milanem. Byli jsme ... vyšli jsme asi v 10⁰⁰ hod. ... přes Markvarce. Tam jsme ... jsme šli do Rudolce. V ... jsme přespali. Ráno jsme ... jsme přišli do Slavonic. Na- ... Potom jsme si prohlédli ... pili jsme si pohlédly. Potom ... V Rudolci jsme se ~~nasnídali~~ ... jsme se tam potkali s Kuka- ... míškem a Kánětem. Na cestě ... i déšť. Schovali jsme se ve ... do tábora jsme přišli 1½ 6.

Jirka

7. července

Ráno šídlo vzbuzuje vlajku, protože hlídky jsou ještě na výpravách dvojic. Dopoledne se provádějí nákupy a dává se do pořádku kuchyň. Kolem 16 hodiny přicházejí jednotlivé dvojice. Další čas vládnou po táboře vyprávění o tom, kde kdo byl a co viděl a zažil. Pak se sbor všichni pouštějí na psaní dopisů z těchto výprav. Většina hlídí přichází kolem 17 hodiny za pěkného počasí. Po příchodu všech se rozpíšeš táborový „Mistr Uzlování".

Táborový Mistr uzlování

	Dráč	Lodní	Stoják	ambul.	zkrac.	rybář	souda	Poř.
Orlík	3,3	4,3	4,4	4,5	8,5	9,4	34,4	1
Miki	4,4	5,2	8,4	6	9	15,1	48,1	5
Mýval	3,5	6	7	7,2	9,7	18,1	51,5	9
Rumcajs	3,5	4,2	5,5	5,5	7,3	12	38	2
Zajíc	4,5	3,3	7,5	6,2	7,2	14,2	42,9	3
Jezevec	6,1	3,3	9,5	6,2	10,2	15,4	50,7	7
Svist	5	4	8,2	9	7,7	15,2	49,1	6
kukačka	4,5	6,1	8,1	7	11,8	12,7	50,9	8
Veverka	4,4	3,2	7,5	6,5	9,3	13,2	44,1	4
oko	13,1	5,6	19,8	12,4	10,7	22,5	1:24,1	15
Vydra	7,5	10	4,7	10,6	9,5	12,4	54,7	
Křemílek	9,1	8	11,2	6,9	11,4	14,8	1:1,4	12
Jirka	6,9	5,2	11,9	9,5	12,4	28,8	1:14,7	14
Milan	3,9	4,5	12,2	8,3	7,7	15,9	52,5	10
Kámě	7,1	5,5	16,4	8,5	9	17,7	1:4,2	13
Pavel	8,3	3 min.	12,4	12,9	10,9	35,2	4:18,7	16

//////// - značí rekordy v jednotlivých cvicích.

Po celkovém sečtení částek a stává Mistrem Uzlování tohoto tábora Orlík pouhými dobrými časem 34,4. Ostudou však Pavel, který neuměl lodní smyčku a „vyfasoval" za ni hned 3 min.

Když každý se nasytil večeře byla vyvěšena na oznamovateli legenda k dalšímu úseku DTH. Úkolem bylo.....

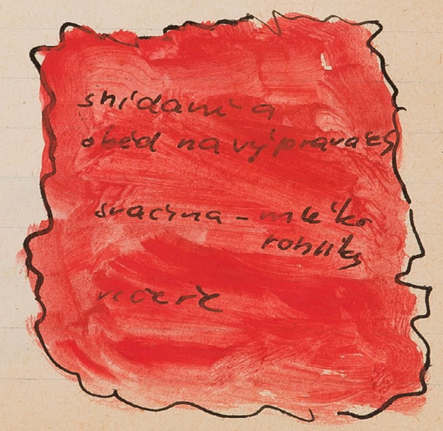

Při jednom z náčelníků
potulných indiánských
kmenů byly společnostem
zmíněny, medaily a ostatní
ostatní vzdoky. Tito přímo
vzdu se umělo jezdit
několik kilometrů
Společnosti se provádějí
svérázným způsobem.

Vaším úkolem je naplnit
čtyři umístěný upomínkami
tábora domácí zvířat
z rybníka hrad tábor-
vým kabelem. Nemusí
být naplněn najednou.
Nesmí být použito žádné
nádoby z tábora i kuchyně

Hned po zpozorování Legendy na označovatelišse hlídky daly do práce. Za náčelníka začaly sloužit holínky, pláštěnky, igelit. sáčky a v neposlední řadě i pusa. První vařku Delfín vráníc, jelikož voda byla brána z našeho rybníka.
Po menší chvíli výsy byly naplněny a zbývalo tedy hodnotit.
Na 1-2 místě se umístila hlídka zelených a hnědých, na 3 místě modrá a na posledním místě fialová.

zapsal Fuchs

ČERVENEC

Již od včerejšího večera pořádně prší! Program není stmelen a dochází k mezerám. Ranní rozcvičku vede Miki, vlajku vztyčuje Pavel. Heslo dne – „Odvaž se a potom se uvidí" rozebral Delfín.

Popoledne je cvičení v mapování pod vedením Šolíma. Úkolem bylo zmapovat části krajiny, kterou prošli. Nejlepší práci odevzdal Rumcajs, který za ni dostal 9 bodů z 10 možných. Po poledním klidu začalo Rodeo.

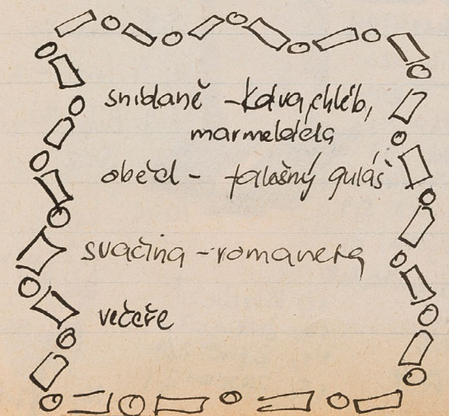

Soutěžilo se v sedmi disciplínách – hod lasem, hod na kozy, hod ostěpem, střelba lukem, puškou, střelba puškou z koně a jízda na divokém mustangu. Každý úder, takovou se legitimací, kterými byly vpisovány body.

Střelba z pušky

1) Veverka 21 bodů
2) [illegible]
3) Kukačka 20 bodů
4) Svist 22 bodů
5) Vydra 20 bodů
6) Rumcajs 16 bodů
7-8) Myval, Křemílek 14 bodů
9) Orlík 12 bodů
10-11) Jirka 8 bodů, Pavel
12) Miki 5 bodů
13-15) zajíc, Milan, Jezevec 2 body
16 kámen 0 bodů

Kozy

1) Veverka 5 zásahů
2-3) Křemílek, Pavel 4
4) Orlík 3
5-11) Milan, Rumcajs 2, Miki, zajíc, Svist, Oko, Jirka 1
12-14) Jezevec, Vydra, Kukačka 1
15-16) Myval kámen

Střelba z koně

1) Jirka 37
2) Pavel 31
3) Oko 24
4) Veverka 21
5) Kukačka 14
6) Zajíc 12
7) [illegible]ki 10
8) [illegible]mcajs 9
9) [illegible] Myval, Vydra 4
10-12) Orlík, Křemílek 3
13-14) Svist, Jezevec 2
15-16) Milan, kámen 1

Mustang

1) Orlík 52,5
2) Svist 21,2
3) Oko 21,5
4) Miki 9,3
5) Křemílek 6
6) Myval 5,9
7) Vydra 5,1
8) Kukačka 4,8
9) Pavel 4,7
10) Jirka 4,2
11) Rumcajs 4
12) Veverka 3,7
13) Jezevec 2,8
14) Kámen 2,4
15) zajíc 2,1
16) Milan 1,8

Lasso

1) Veverka 3
2) Vydra 1
3-16) – ostatní 0

Oštěp

1) Svist 19
2) Miki 15
3) Veverka 14
4-5) Rumcajs, Myval 11
6) Milan 8
7-8) Vydra, Orlík 6
9-13) Oko, Jirka, Jezevec, Křemílek, Pavel 3
14-16) Zajíc, kukačka, kámen 0

Luk

1) Veverka 11
2) Křemílek 5
3-4) Pavel, Jirka 4
5) Rumcajs 3
6) Milan 2
7-9) Kukačka, Oko, Svist 1
10-16) Kámen, zajíc, Jezevec, Miki, Orlík, Vydra

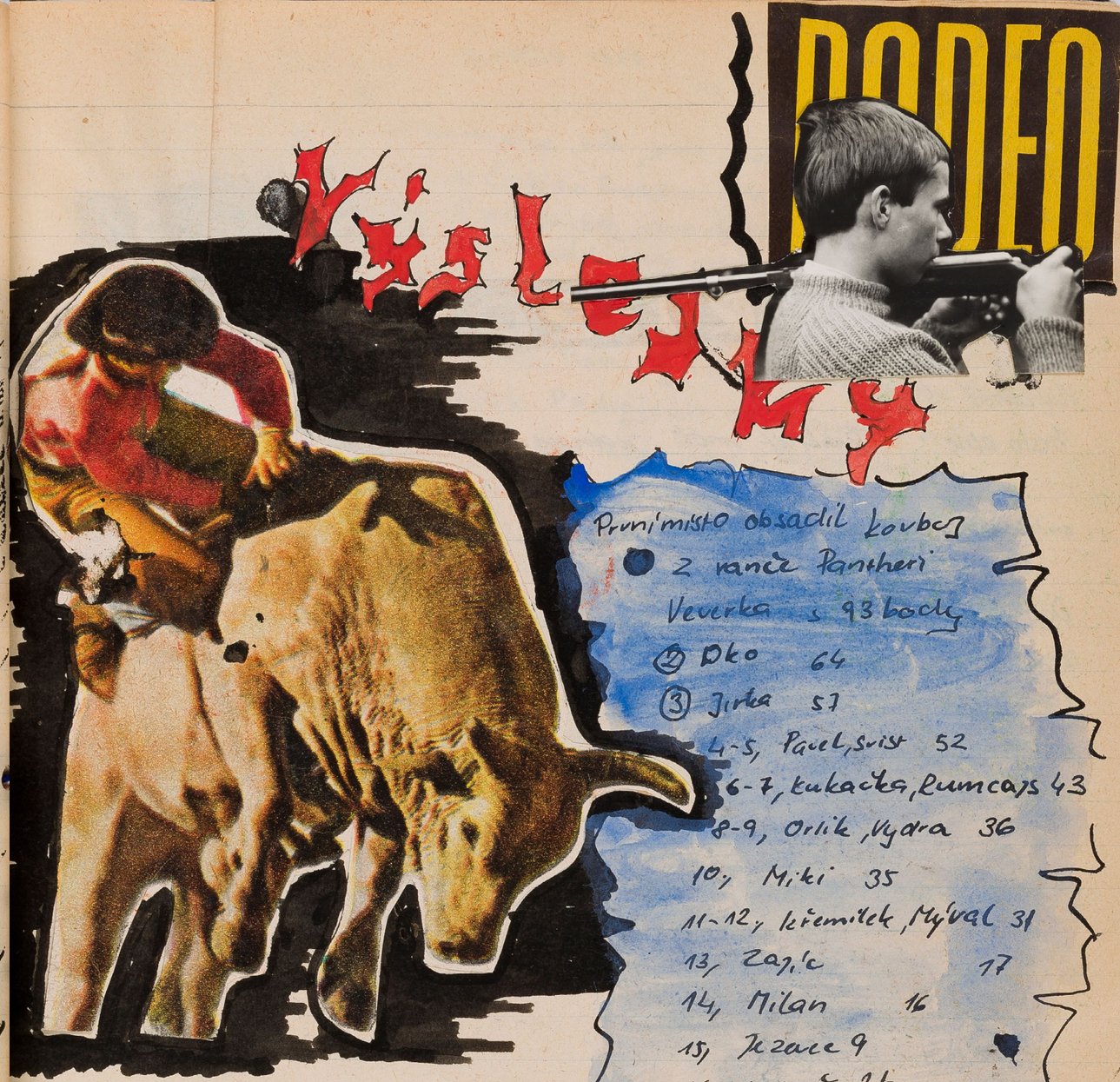

První místo obsadil kovboj
z ranče Pantheri
Veverka s 93 body
2) Oko 64
3) Jirka 57
4-5, Pavel, Svist 52
6-7, kukačka, Rumcajs 43
8-9, Orlík, Vydra 36
10) Miki 35
11-12, křemílek, Myval 31
13) Zajíc 17
14) Milan 16
15) Jezevec 9
16) kámen 2b

A tak rady skončilo Rodeo, kterého se naši oddíl poprvé zúčastnil na táboře Ryšé.

V druhé polovině odpoledne hráli dvě hry, které při

Pája

Z-II v Štrbici

Vlajkonoš Šalim

Heslo dne: Dvakrát měř jednou řež

rozebral Oko.

snídaně - čaj, chléb, marmeláda -

Dopoledne vyrážejí družiny na družinové výpravy směrem na Landštejn. O tom, jak probíhaly zde již píší účastníci sami:

Výpravy družin se mi velice líbili. Počasí nám sice nepřálo, ale zato jsme se dobře najedli. Po dlouhé cestě se před námi ~~ed~~ objevila ta bájná zřícenina Landštejn. V blízké restauraci jsme se najedli a pak jsme vyrazili na prohlídku hradu. Přespali jsme ve stodole s liškama. Seno pěkně vonělo a hřálo. Když jsme se probudili do chladného rána šli jsme na autobus, který nás zavezl do Dačic. Tam jsme se najedli a pak stopem až do tábora.

Oko

Výprava Družina 9.+10.4 1969

na Landštejn

Z Lipnice jsme šli do Mankvance, kde jsme dostali peníze, chleba a a housky. Potom jsme šli do Českého Rudolce a z něho do Stoječína. Přišli jsme na tábořiště 5. oddílu, kde jsme chytali ryby a snědli nětkené housky. Po dalších útrapách jsme sehnali dostali do Landštejna kde jsme potkali Panthery. Od našeho vedení bylo velmi nesvědomité, že si nevědomovali, kde budeme spát. Potom jsme sehnali stodolu se senem a tam jsme přespali. Ráno odjíždíme autobusem do Dačic kde každý zaplníme svůj žaludek. Po dvojicích odcházíme z města a asi ve 2 hodiny do Mankvance, kde také jíme. Potom odcházíme do tábora. Jak nás přivítali nebylo vůbec, ale vůbec kamarádské. To myslím P.K dělat nemělo, jaký to dal vzor těm menším. Výpravy družin byly zakončeny sbíráním bonbónek. Výpravy se mi vůbec nelíbili.

Družinová výprava Lipnice-Landštejn-Dačice-Lipnice

Ráno dne 9.7. jsme vyrazili po družinách směrem na Landštejn. Naše družina šla nejprve do Č. Rudolce, a odtud přes loňské tábořiště oddílu do Stoječína, potom na Stálkovu a tak už po žluté značce až do Landštejna. Prohlédli jsme si hrad a vrátili se do restaurace, když přišly Lišky. Společně jsme sehnali seník u jednom seníku, kde jsme se krátce vyspali.

Ráno jsme sbalili věci a odjeli autobusem do Dačic. Zde jsme nakoupili a stopem vrátili do tábora.

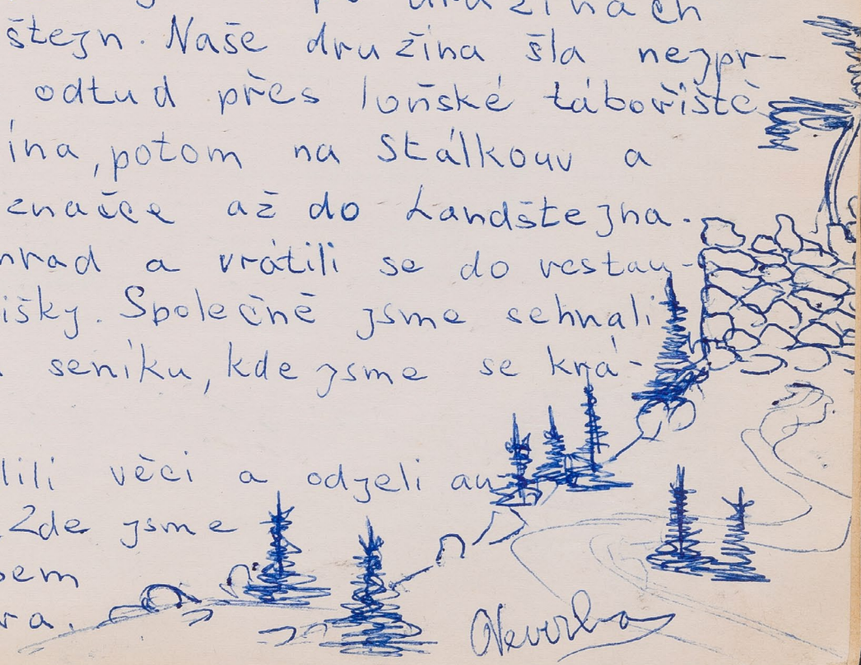

Oko

Výpravy družin - Vydra

Vyšli jsme hned po snídani po cestě od tábora do Lipnice. Z Lipnice jsme pokračovali do Markvarce a přes Markvarec do Českého Rudolce. Musím ještě podotknout že i Markvarci na nás čekali se svačinou a obědem. Oběd sestávalo z housek, kuřecího potom bylo šiška chleba. Z Českého Rudolce jsme šli na tábořiště 5. odd. odtamtud se naše družina vydala do Klížského Stoječína. Ze Stoječína vedly kroky naše do Stálkova a ze Stálkova nám osud dopřál trochu bloudění, ale přece jsme do Landštejna přes jednu osadu dokráčeli. Po zastávce a malé svačině jsme si prohlédli hrad Landštejn ze 12 stol. Však po přiehodu z prohlídky z hradu ~~Sh~~ potřili jsme Unavené Lišky. Setmělo se, a tak jsme se s Orlíkem vydali do blízké osady hledati nocleh. Za krátko nám jeden hodný muž ze statku dovolil přespat ve stodole. Unavení a ucapkaní jsme po večeři (kus chleba) usnuli. Ráno, po skolení a uklizení, dostavili jsme se na zastávku autobusu, odkud nás autobus dovezl do Daečic. V Daečicích jsme se zároveň nasnídali a naobědvali a vydali se do tábora. Cestou jsme plnili 19 km za 2 hod do

Výpravy družin

Vypravili jsme asi v 10 hod. Šli jsme do Markvarce a odtud do Landštejna. Když jsme tudy šli viděli jsme Čarodějnici. Měla nějaké nákazlivé jako my. Kde přešpí? Ve stodole? Nakonec jsme vešli do nějaké hostince. Tam jsme hodný přespali. Ráno při vaření Milan zjistil, že nemá sůl. Šli jsme ji koupit a ptali se, jak se má jmenovat? Nikdo neví. Ale když jsme chtěli odejít nemělo jsem u sebe peníze. Potom jsme šli autobusem do Daečic a z Daečic do tábora. Tam jsme nasbírali ešus borůvek a měli oběd. Výprava se mi celkově líbila.

Rukavička

Výprava družin. 9.7. - 10.7.

Z tábora jsme vyšli asi v 11[30] hod. V Markvarci jsme dostali chleba a ohlýky. Z Markvarce jsme šli do Českého Rudolce. V Č. Rudolci jsme se zastavili na třešních. Asi ve 14[30] hod. jsme došli do Stoječína. Od Stoječína do Landštejna to mělo být asi 6 km. Později jsme poznali že to bylo asi 8 km. Do Landštejna jsme dorazili asi v 17[00] hod. Kousek od zříceniny jsme potkali Panthery. Byla nám strašná zima a neředěli jsme kde máme spát. Nakonec jsme sehnali nocleh v seníku. Ráno jsme se probudili, většina nás měla seno v rýmě a byli jsme všichni ukrmácení. Milanovy se v seníku ztratila celta a kukačce řemeny od tetete. Asi 8[15] hod. jsme nasedli do autobusu a nechali se odvézt do Daečic. Tam se družiny rozdělily na dvojice. Já a Miki jsme si dali 2 limeka, 1/4 chleba a 1/8 másla. Když jsme se najedli, vrátili jsme lahve od mléka a vydali se na cestu do tábora. Celou cestu jsme šli pěšky Já, Miki, Pavel, Vydra, Orlík a Veverka. V Markvarci jsme si koupili jablečnou dušeň a za 3 pohledy. Do tábora jsme přišli asi v 15[00] hod každý na nás se díval jako kdyby nás chtěl překousnout. Proto jsme odešli z tábora a abychom nazbírali plný ešus borůvek. Většina z naší družiny nazbírala ešus do 16[00] hod. Vrátili jsme se do tábora a bavili se vlastním způsobem.

Rumcajs

Výpravy družin

Vypravili jsme asi v 10 hod. Šli jsme do Markvarce a odtud do Landštejna. Když jsme tudy šli, viděli jsme Českou Rudolci. Měli chlapci nějakou jako mají Kde postýl? Ve Stodole? Nakonec jsme vešli do jedné chaloupky. Tam jsme hodný přestávku. Pomáhá při balení Milan zjistil, že nemá sešity. Hledali jsme ji a nemohli jsme ji nikde najít. Nevíme, jak se mu to stalo. Nikdo neví. Ale bude mít sešity. Potom jsme šli autobusem do Dačic. Z Dačic do tábora. Tam jsme nastavěli naše boudičky a šli jsme se vykoupat. Večer byl skvělý. Výprava se mi celkově moc líbila.

Rudolec

Výprava družin.

9.7. – 10.7.

Z tábora jsme vyšli asi v 11^{30} hod. V Markvarci jsme dostali chleba a ohlídky. Z Markvarce jsme šli do Českého Rudolce. V Č. Rudolci jsme se zastavili na třešních. Asi ve 14^{30} hod. jsme došli do Stoječína. Od Stoječína do Landštejna to mělo být asi 6 km. Později jsme poznali, že to bylo asi 8 km. Do Landštejna jsme došli asi v 17^{00} hod. Kousek od zříceniny jsme potkali Panthery. Byla nám strašná zima a neředěli jsme kde máme spát. Nakonec jsme sehnali nocleh v seníku. Ráno jsme se probudili, většina nás měla seno v očích a byli jsme všichni ukrmoceni. Milanovy se v seníku strhla celta a kukačce řemeny od tetete. Asi 8^{15} hod. jsme nasedli do autobusu a nechali se odvézt do Dačic. Tam se družiny rozdělily na dvojice. Já a Miki jsme si dali 2 rohlíky, ¼ chleba a ⅛ másla. Když jsme se najedli, vrátili jsme lahve od mléka a vydali se na cestu do tábora. Celou cestu jsme šli pěšky. Já, Miki, Pavel, Vydra, Orlík a Veverka. V Markvarci jsme si koupili jablečnou šťávu a za 3 pohledy. Do tábora jsme přišli asi v 15^{00} hod. Každý na nás se díval jako kdyby nás chtěl překousnout. Proto jsme odešli z tábora a abychom nazbírali plný ešus borůvek. Většina naší družiny nazbírala ešus do $\frac{1}{4}16^{00}$ hod. Vrátili jsme se do tábora a bavili se vlastním způsobem.

Rumcajs

Spálený papír s textem:

Do tábora jsme asi dostali
se k Budíně. Z Přídolí odjeli
jsme skoro hodinu. Pak stavěli
jsme uprave odvoje.

Výpravy družin

Vyrazili jsme asi v deset hodin. Šli jsme do na Landštejn. Na přeat jsme šli do Markvarce. Tam na nás čekal Vevera. Dal nám zásoby. Potom jsme šli do Rudolce V Rudolci jsme se ani nezastavili. Až tábořiští 5. jsme si odpočinuli a nasvačili. Tam také Pavel zjistil že nemůže obout boty, protože měl velké puchýře na patách. A tak šel na boso. Záhy jsme přišli do Stoječina. Ze Stoječina jsme šli dál na Stálkova. Ze Stálkova jsme šli rovnou na Landstejn. Cestou nás chytil déšť. Přespali jsme na Stavenisku. Ráno jsme jeli dál autobusem až do Dačic. Tam jsme se pořádně najedli. Zpátky jsme se rozdělili i jelistopem. Měli jsme štěstí, jeli jsme až do Markvarce, z Markvarce jsme se vezli traktorem. Museli jsme nasbírat esus borůvek. Výprava se mně moc líbila.

Jirka

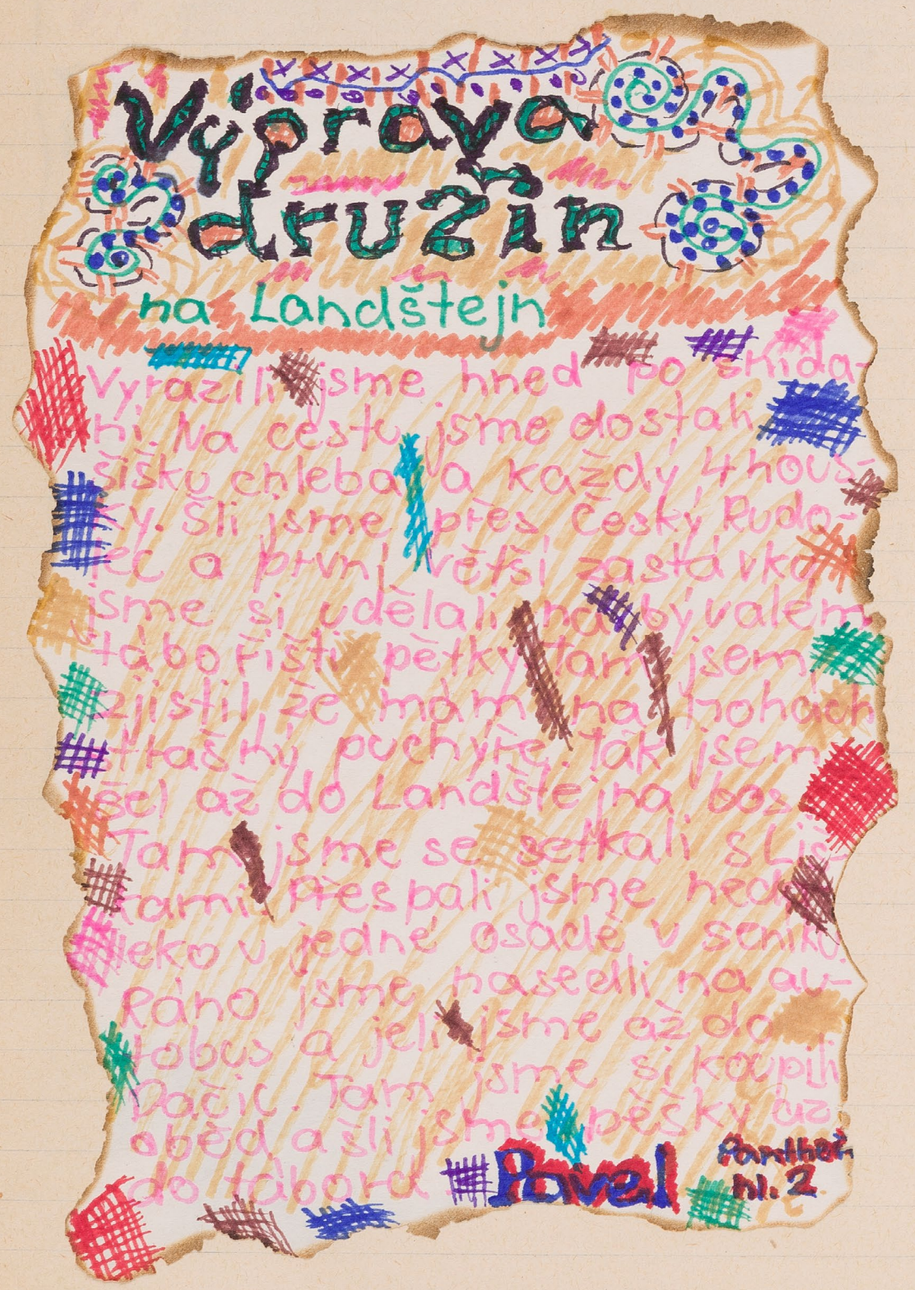

Lipnice-Landštejn
Dačice-Lipnice

Výprava družiny

Vyrazili jsme asi v 10 hodin. Šli jsme do Českého Rudolce, dále jsme pokračovali přes tábořiště 5. oddílu až do Stoječína. Odtud jsme šli do Stálkova. Do Landštejna jsme dorazili po poledni. Každý si koupil sušenky a limonádu. Potom jsme si prohlédli zříceninu starobylého hradu Landštejna. Když se naše družina vrátila, potkali jsme Lišky. S nimi jsme přespali v seníku. Ráno jsme odjeli autobusem do Dačic. Odtud jsem jel s Jirkou, Okem a Kramtkem do Markvárce. Kousek za Markvarcem nás vzal traktor, s kterým jsme se svezli až do Lipnice. Do tábora jsme dorazili odpoledne. Výprava se mi líbila až na to, že se mi ztratila čelta.

Milan

Výprava družin

Vyrazili jsme okolo desáté hodiny. Mířili jsme do Landštejna, který leží na západ od Slavonic. Je to malá vesnička u zříceniny hradu Landštejna. Šli jsme přes Markvarec do Českého Rudolce, kde jsme s jistým sadem „ochutnali" zdejší třešně. Odtud pak do Stojčína. Kousek před ním si Ivošt zachytal ryby, ale nic nechytil. Po mnohých strastích a bloudění jsme dorazili do Landštejna. Panthéři tam už byli. Začali jsme společně dumat, kde se v noci vyspíme. Pod stanem jsme spát nemohli, protože bylo velké mokro. Konečně jsme se shodli, že několik z nás se půjde do vesnice zeptat zdali bychom se mohli někde vyspat. V seníku jedné chalupě nám to dovolili. Zabydlili jsme se a zahřáli se ohřívání. Ráno se sbalila menší bitka a pak jsme letěli na auto bus. Jeli jsme do Dačic, kde jsme si koupili snída

Lipnice-Landštejn
Dačice-Lipnice

Výprava družiny

Vyrazili jsme asi v 10 hodin. Šli jsme do Cedeho Rudolce, dále jsme pokračovali přes tábořiště 5. oddílu až do Stoječína. Odtud jsme šli do Stálkova. Do Landštejna jsme dorazili po poledni. Každý si koupil sušenky a limonádu. Potom jsme si prohlédli zříceninu starého hradu Landštejna. Když se naše družina vrátila, potkali jsme Lišky. Šnimi jsme přespali v seníku. Ráno jsme odjeli autobusem do Dačic. Odtud jsem jel s Jirkou, Okem a Kramlíkem do Markvárce. Kousek za Markvarcem nás vzal traktor, s kterým jsme se svezli až do Lipnice. Do tábora jsme dorazili odpoledne. Výprava se mi líbila až na to, že se mi ztratila čelta.

Milan

Milan

Dopis z výpravy družin
9.– 10. 7. 1969

Svišť Liška

jsme asi kolem 10 hodiny. Cestou za Č. Rudolcem jsme se
li na mac přímo třešních. Do Landštejna, cíle naší
jsme došli asi v 1/6 večer. Byli jsme mokří hladoví
vení a osnalí. Orlík Miki Vydra a Veverka se hned
li shánět nějaký nocleh. Čekali jsme na ni asi
4 hodiny. Když přišli nechtěli nám nic říci. Vza-
me si bagly a asi za čtvrt hodiny jsme dorazili
lně vyhrakovanému starému krovinu ve kterém
ještě trochu sena. Dovnitř jsme se dostali roz-
e oknem. Každý si upravil svoje místo a rozba-
i snacak. K večeři jsme dostali každý 1 osminku
la Alba. Pak jsme byli rádi že jsme ještě měli
lísek ac snacáků. Noc v jehlanech byl byla si-
dobrá počasí lepší, ale hed přišla a tak
byli rádi že jsme alespoň částečně v suchu. By-
me vzdálení asi jen tři kilometry od hranic. Vedení
la nějakého přinadení, ale nic se nestalo.

jsme vstali v 7 hod. Milanovi se v seni zdvihla
a kukačce řemeny od torny. Do Dačic jsme šli
usem. Sám dal miki rozchod a každý se musel
í hodin dostat do tábora. Já jsem měl štěstí, ži
hnal z Dačic svezla auta až do Mouřkvarci. Za
varcem jsem zpanal do lesa, a oddával se líž-
bohapustým nicem. Čtil jsem si a nadarila se
byl tři malí ryby. Všichny jsem snědl. Do
a jsem přišel jako první. Výpravy družin se
moc líbily, až na to že jsem dostal rýma a
e bolela hlava z toho spaní v seně

NADRAPAL

Svišť

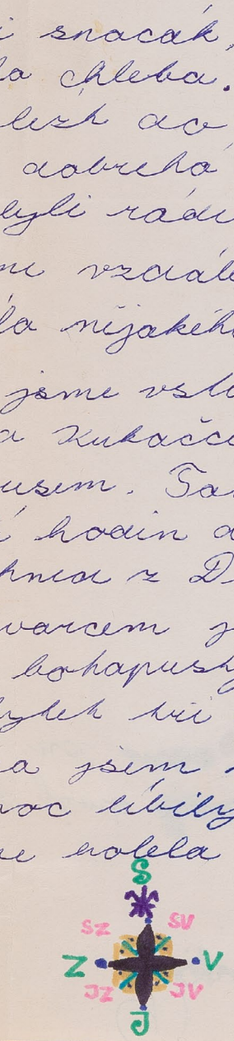

Výprava družin Křemílek

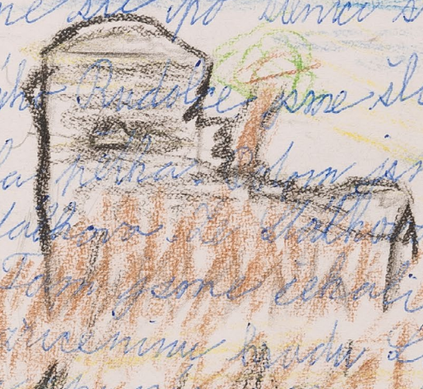

Na výpravu jsme šli po silnici směrem na Český
Rudolec. Z Českého Rudolce jsme šli po silnici až
kam jsme tábořili. Potom jsme šli do Slavečína a
nakonec do Dačic. Z Dačic jsme šli rovnou
na Landštejn. Tam jsme čekali na lišky. Šli jsme
se prohlédnout hradem Landštejna. Ale měli
jsme pořád hlad. Potom jsme šli na nocleh
kde jsme přespali. Ráno jsme vstali a šli jsme
nějaký kopec. Tak jsme se rychle sbalili. Šli
nám nějaký kopec. Tak jsme se rychle sbalili. Šli
nám nějaký kopec. Tak jsme se rychle sbalili. Šli
nám

Výpravy

družin

Výpravy družin se konaly 10-11.7. 1969. Družiny měli jít na
vzdělávání hradu Lanštejn. Naše družina Liška šla po modré
turistické značce. Cestou jsme dokonale promokli. Po všech
zastávkách cesty jsme se ocitli na večerním místě, na hradu Lanštejně
Nahoře jsme se s družinou Pavlíkovi, která přišla o něco dříve
Liška, Čáp, Vlaštovka a Výr šli společně najít nějaké pavučiny. Bylo moc
a pak každý si dal mokrou se sebou velice špatně. Jedna rodina nás
nechala přespat na seně. Ráno se šlo autobusem do Ústí. V Dětřichově
jsme se rozjeli a každý se pak měl dostat do 15:00 ke kádru.
Já jsem se Zajícem a Káčetem. Do kádru jsme dorazili první.
Každý měl nasbírat čtyři barvičky

Jarek

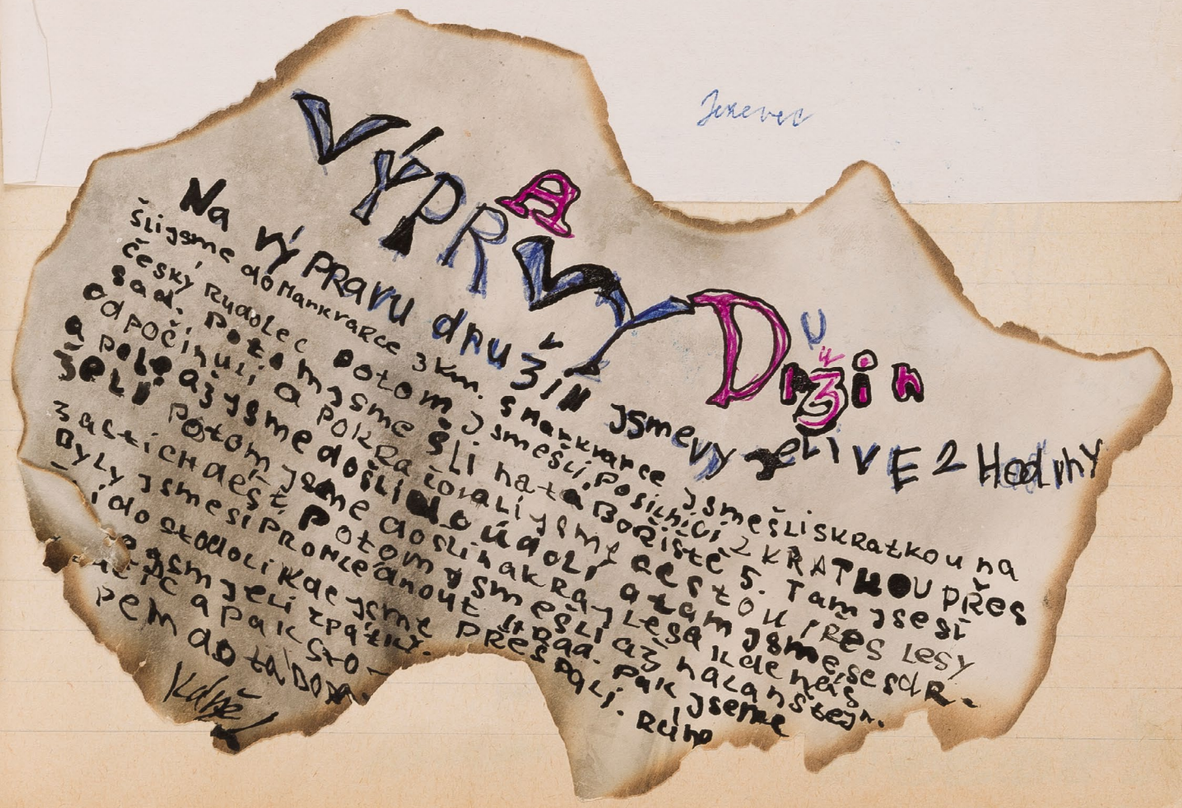

V obchodě zákazníci se stále
potkávají s kočovným kupcem
nepoctivým. Proto musely společnosti
zřídit nákupní středisko, kde
a pálenky, na kterou indi-
ani sedali, jak na kop. Naštěstí
je schválil myslivec a poddavadlíka.
Nemusí se po stanici
další tisíc trati, nebude-li
každý člen společnosti
jednotku jálenky.

Pozor!

Mezi společnostmi se vyskytl
podlouhlý obchodník, který
kativě výhodně nákup
věci, které se mohli
časem hodit. Pozor!

11 ČERVENEC

Vlaskonoš – Delfín
Snídaně – káva, chléb, máslo, sýr
svačina oběd – pudink
večeře – hrachovka, chléb

Celý den od snídaně až do svačiny pochvěsta
Klub: tzv. „manévry“! V celé
přípravce: rovně! Každý
celoden, hře se fotbalo o dolejší
fotka skupina. Každý
nejlepší skupin vybrán
vystřižen mužstvo
pokombinovaná hra
jinak, takže
napětí, všichni
vyhlášen další
odlaví nafoukl
barvami. Tohoto
Mosar hlídka
v Kronice Zlaceni
se, že hlídka
obavil pověsmi
kopuly ve
Po nich

Jelikož vodotě stavby železnice byl celý Zápaďák prolezly hudzými zalesáky a dobrodruhy, stalo se, že kolemjdoucí společnosti přijdo několi westmanů. Mezi nimi se zmínili o přírodních barvinkách. Dělnici nevěděli svým ústům, když slyšeli kolik barev se dá získat z přírody.

Dokažeš ukrást hlavu hadu od Šídlata pomocí kostní žvuče na žlutou či modrou barvu

SOBĚ TEN NIKDO UŽ VAT

Jelikož začala [illegible] hlídka žlutá a fluoš, že k nějak [illegible] v jam však jako hlídka barví [illegible] Vlčího boba. okamžitě [illegible] Tento [illegible] Fiadora, dunka, byla [illegible] Mosa a pozdravem [illegible] dne byl zvolen [illegible] 1/13.

Již od časného rána prší, teprve kolem deváté přestává. První polovina táborníků se tedy odebírá s Joskou na místo brigády, aby zde odpracovala alespoň něco za dovezení krapinek a skály. Druhá polovina se flákat nebo plnit do stezky. K poledni přijíždějí první rodiče — Vydrovi a s sebou přivážejí --- Vlka. Zatím co Vlk si začal stavět postel ve stanu služby, šla druhá skupina na brigádu. Ještě během odpoledne přijeli Křenkovi a rodiče Milana.

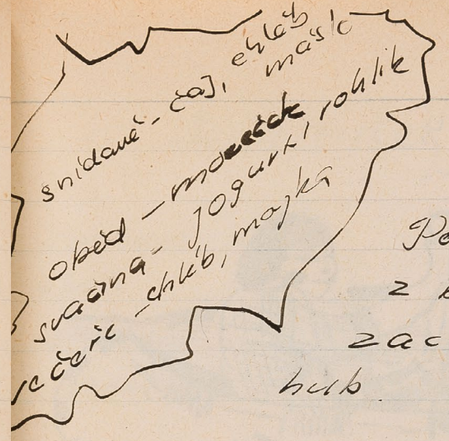

Po svačině se vrátila druhá skupina z brigády. Po chvilce oddechu začal další úsek DTH — sbírání hub.

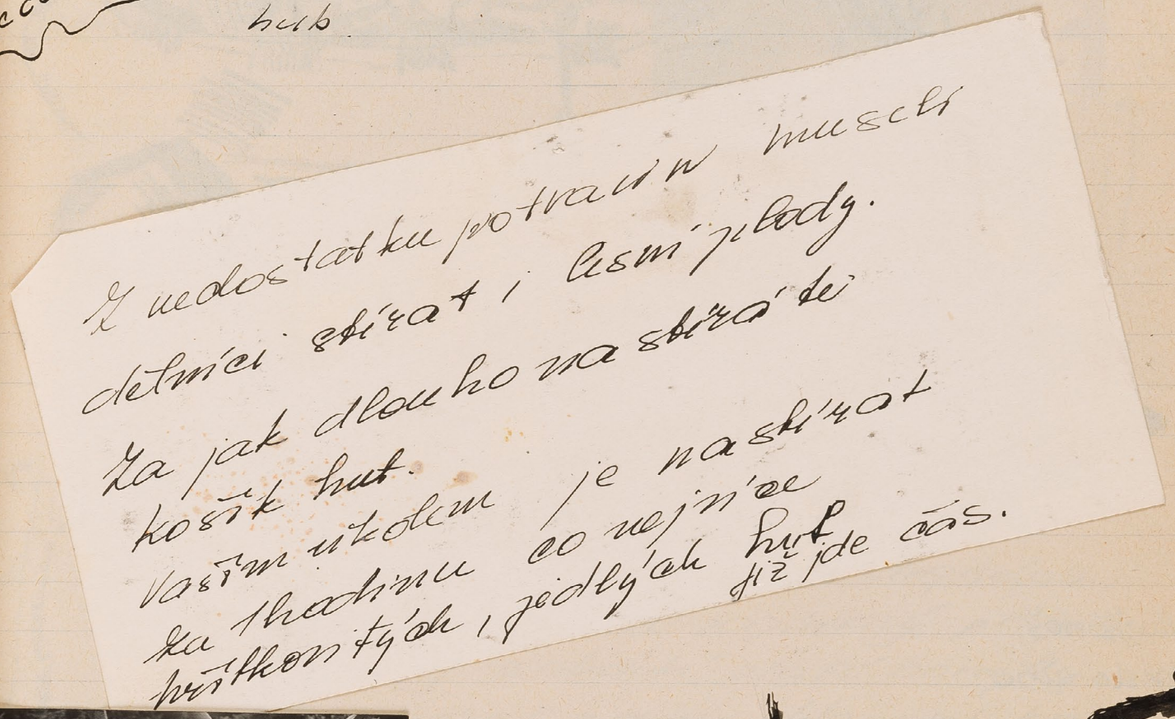

I nedostatku potravin musely
dělníci sbírat i lesní plody.
Za jak dlouho na sbírání
košík hub.
Vaším úkolem je nasbírat
na hodinu co nejvíce
houbiček, jedlých hub již jde asi.

13. července

Slavkonoš
Sneslo ane

Protože je dnes návštěvní den, je program celkem volný. Komu nepřijeli rodiče hraje na sportovní louce fotbal. Hraje tam s námi také otec Pavla – který zde na táboře získal přezdívku Sandy. K poledni přijíždějí Kubešovi, Myslivcovi a paní Zajícová a po poledni rodiče Jirky a Pavla z Poděbrad. Ještě před koncem pol. klidu však odjíždí Sandy s otcem do Prahy. Loučíme se s nimi na táb. náměstíčku a dostává pořadového hobla. S tím teďky odjíždí

Středa

snídaně
oběd
svačina
večeře

Odpoledne ještě přijela matka Suzie. Po poledním klidu se nacvičovalo na olympiádu, nejen v jednotlivcích, ale i kolektivy.

Po večeři byl stan v čínských, a Šelim vyprávěl zajímavý příběh z Ameriky z období zlaté horečky. Pojednával o dvou chlapcích, kteří překonávše těžké překážky dojdou velké nalezeniště zlata.

Večerka byla normálně.

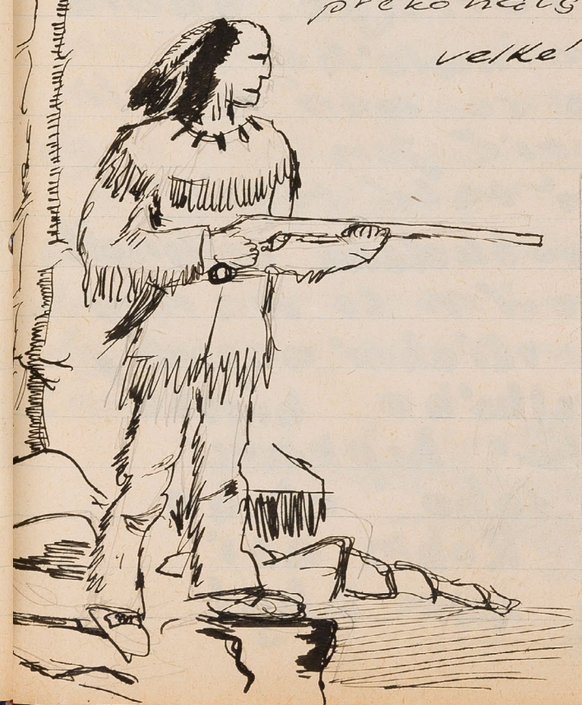

Zapsal Šelle

Vlajkonoš - Jezevec

Heslo dne: Lidem nechybí síla, ale vůle

rozebral

Dopoledne připravili rowerů pro oddíl menší procházku po okolí formou různých her. Po tak vysilujícím dopoledni následoval oběd a to „Poridge." Skoro všichni účastníci minulého a předminulého tábora se na ně těšili a ti, jež znali poříč jen z vyprávění se na ně také těšili. Delfín již prvním pohledem odhadl poříč slovy: „Já nevím co na tom mám." Když již se všichni najedli, bylo zjištěno, že z velkého hrnce mnoho té polotuhé lepkavé hmoty nezbylo. Do toho všeho přišel na návštěvu Robin asi s 12 vlčaty. Kdyby nám byl nějaký cukr, určitě bychom jim poříč nabídli. Po prohlídce nejen zrovna nejvzornějšího tábora schrálí s našimi hochy zápas ve psím fotbalu. Asi po 7 min hry střelil oko vedoucí branku „jedenáctky." Během 5 min. bylo vyrovnáno a konec stav zůstal až do konce. Potom vlčata odešla do Markvarce na autobus.

snídaně - čaj, pečivo
oběd - poridge
svačina - chléb, marmeláda
večeře - poridge

Hned na to naskočil další úsek DTH. Úkolem každého jednotlivce bylo přehodnotit různé překážky, např. běh po zadu, běh s číslem vody, jízda na člunu. V tomto úseku vyhrála hlídka hnědá, druhá byla fialová, třetí zelená, čtvrtá modrá. Legenda byla řečena ústně. Hlídky, které zrovna nesoutěžily hrály míčové hry na sportovní louce.

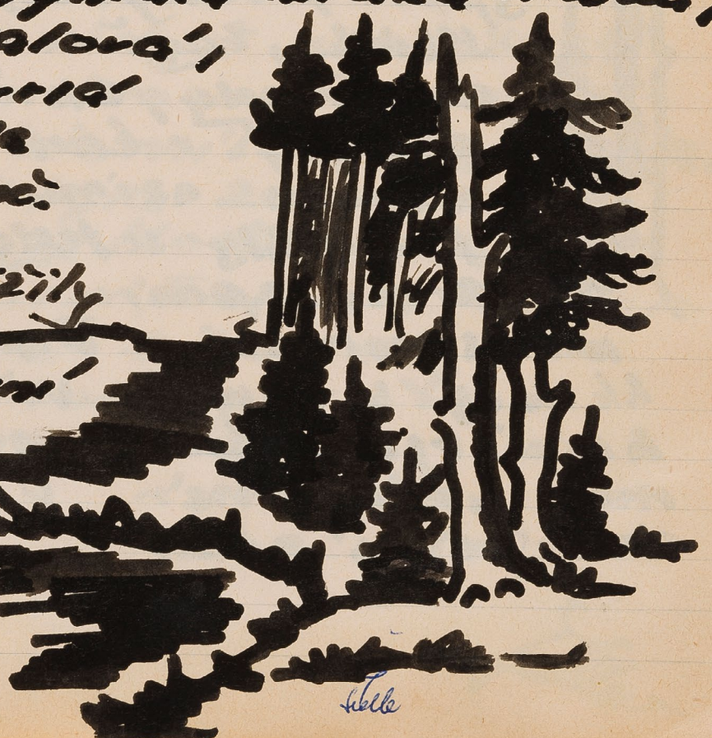

Večerní byl každý „nadšen." Opět poříč. Ještě před večerí dostaly hlídky obálky, které měly otevřít až uslyší signál -.-- každý t.

Známka dne 2,13 muž ame: Veverka

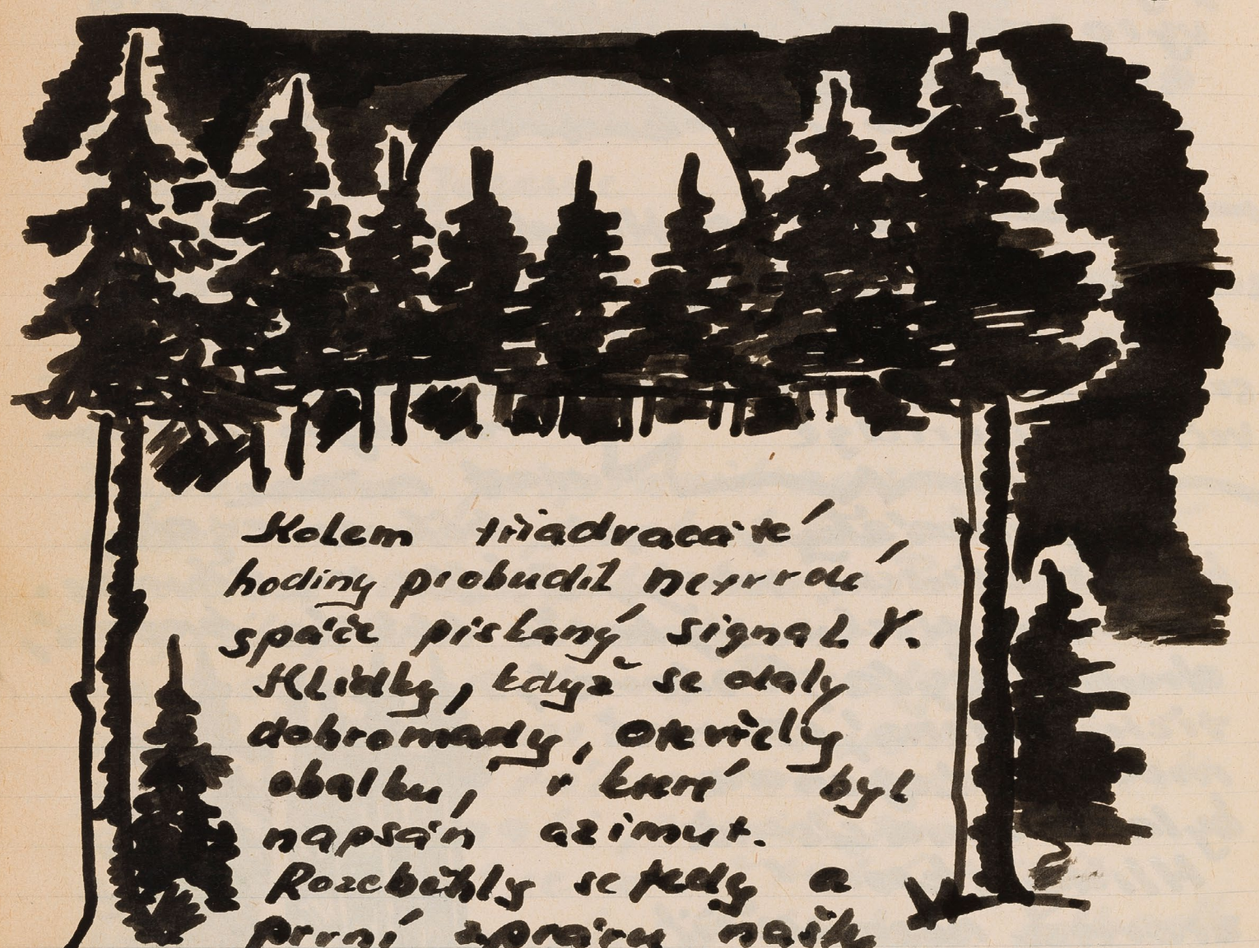

Kolem třiadvacáté hodiny probudil Nejvrchní spáče přísný signál V. Hlídky, když se staly dobromady, otevřely obálku, v které byl napsán azimut. Rozběhly se tedy a první zpráva naišly na stromech. Další zprávy hledaly u „srdce všeho" na hrázi rybníčka a podle azimutu měly určit směr, v kterém byl další „cílový" oheň."

U něho byla Legenda tohoto úseku

Na své cestě se dostaly společností do míst, kde chození pro zásoby je značně zdlouhavé a nevýhodné. Mnohem výhodnější bylo směňovat za pálenku, zbraně a střelivo

Střelivo v podobě bílých lístků můžete nalézt v lese nad kuchyní.

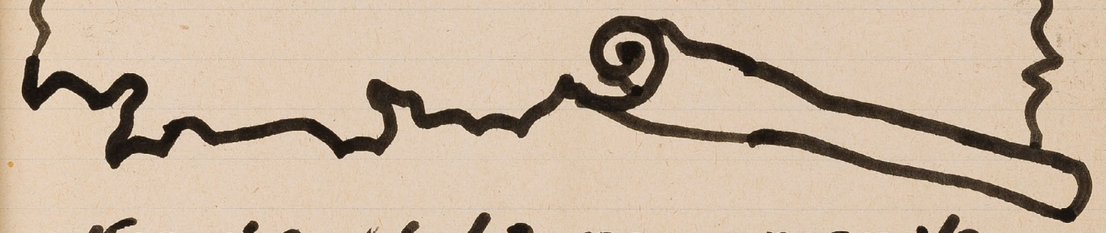

Nejvíce lístků namanomila Hnědá, která i když v zacházení postupovala ve dvou po nerabování Výdry a třemi lístky vedla. V zápětí za ní byla zkonána po nejabímcích Hodná. Nejvíce však pobuchorala Fialová, a proto sebrala rady jen 2 lístečky. Kolem jedné hodiny v noci zaíbor opět utichl.

15 ČERVENEC

I den olympiády

Výsledky olympiády

Běh na 100 m

1. Miki 14:1
2. Orlík 15:4
3. Oko 16:6
4. Zajíc 17:1
5. Veverka 17:2
6. Kukačka 17:3
7. Vydra 17:5
8-10. Mýval, Milan, Křemílek } 17:6
11. Káně 17:8
12-13. Rumcajz, Jezevec } 17:9
14. Jirka 18:2
15. Svišť 18:7

Běh na 60 m.

1. Miki 9:0
2. Orlík 9:8
3. Zajíc 10:1
4. Oko 10:2
5. Vydra 10:3
6. Kukačka 10:4
7-8. Vevera, Milan } 10:5
9-10. Rumcajz, Mýval } 10:7
11-13. Jezevec, Káně, Křemílek } 10:9
14. Svišť 11:0
15. Jirka 11:1

Skok daleký

1. Miki 325 [cm]
2. Orlík 304
3. Milan 294
4. Oko 285
5. Vevera 273
6. Vydra 270
7. Káně 267
8. Zajíc 250
9. Jirka 247
10. Křemílek 242
11. Jezevec 240
12. Rumcajs 235
13. Kukačka 230
14. Mýval 224
15. Svišť 216

Skok vysoký

1. Orlík 115 [cm]
2. Miki 110
3. Káně 105
4. Jezevec 100
5. Vydra 100
6. Rumcajs 100
7. Vevera 95
8. Mýval 95
9. Svišť, 10. Milan } 90
11. Křemílek 90
12. Zajíc 85
13. Jirka 85
14. Kukačka 80
15. Oko 80

Hod oštěpem

1. Miki 29 [m]
2. Orlík 25
3. Křemílek 21
4. Jirka 21
5. Vevera 20
6. Rumcajs 19
7. Milan 19
8. Jezevec 18
9. Svišť 18
10. Mýval 17
11. Vydra 17
12. Káně 16
13. Kukačka 15
14. Zajíc 14
15. Oko 14

Hod granátem

1. Orlík 35 [m]
2. Rumcajz 34
3. Miki 32
4-5. Jezevec 30, Milan 30
6. Jirka 28
7-8. Mýval 26, Vevera 26
9-11. Vydra 24, Křemílek 24, Veverka 24
12-13. Oko 23, Svišť 23
14. Zajíc 21
15. Kukačka 20

Střelba z pušky

1.	Oko	40	[body]
2.	kukačka	28	
3.	Veverka	25	
4.	Vydra	23	
5.	Svišť	20	
6.	Miki	17	
7-8.	Jezevec-Jirka	16	
9.	Zajíc	11	
10.	Rumcajs	9	
11.	křemílek	4	
12.	káně	3	
13.	Orlík	2	
14.	Milan	1	
15.	Mýval	0	

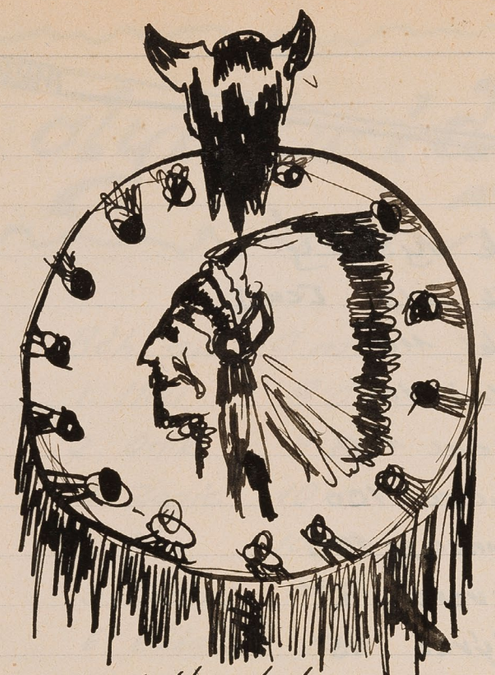

Střelba lukem

1.	veverka	9
2.	Rumcajs	7
3.	Svišť	6
4.	Milan	5
5.	Miki	4
6-8.	Orlík, Jezevec, Vydra	3
9.	Zajíc	2
10-12.	Oko, káně, Jirka	1
13-15.	Mýval, kukačka, křemílek	0

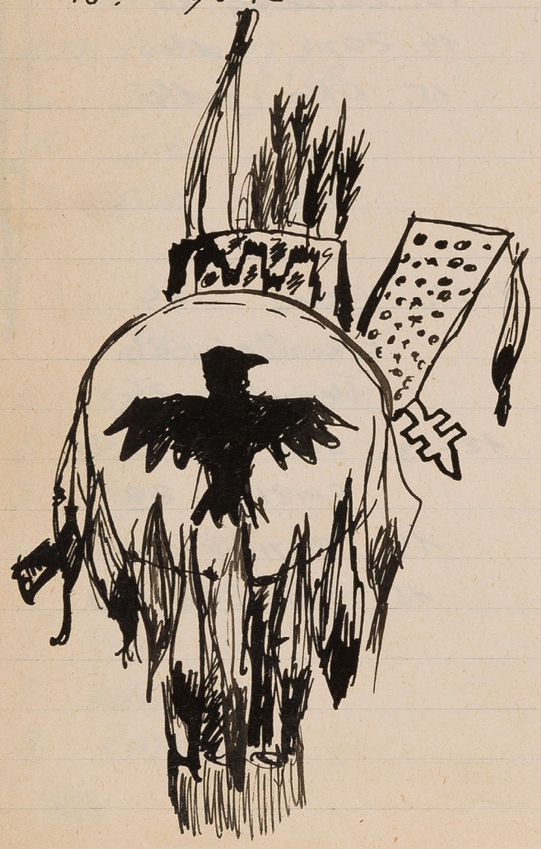

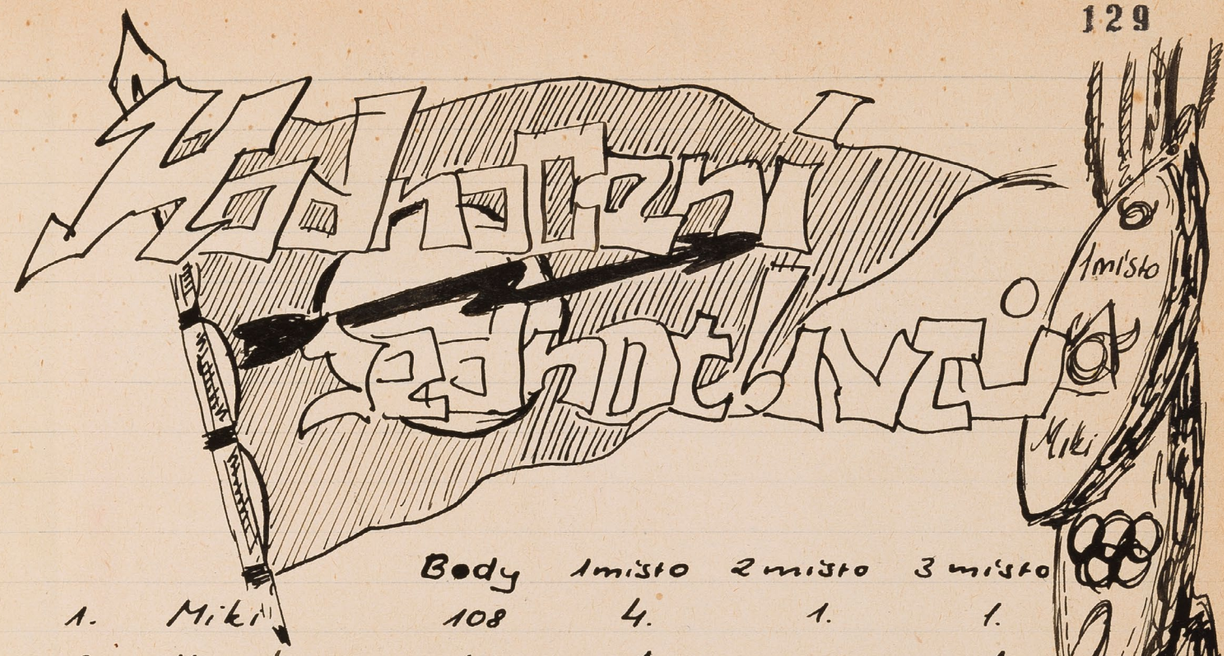

		Body	1.místo	2.místo	3.místo
1.	Miki	108	4.	1.	1.
2.	Veverka	100	1	—	1
3.	Orlík	99	2	4	—
4.	Milan	73	—	—	1
5.	Rumcajs	71	—	2	—
6.	Oko	64	1	—	1
7.	Jezevec	64	—	—	—
8.	Vydra	64	—	—	—
9.	Zajíc	55	—	—	1
10.	káně	52	—	—	1
11.	křemílek	49	—	—	1
12.	kukačka	46	—	1	—
13.	Jirka	46	—	—	1
14.	Svišť	46	—	—	1
15.	Mýval	44	—	—	—

Kolik ? Čeho ? = Zač ?

Za jeden bod je možné získat jednotek

vody	potraviny	pražců	kolejí	cyklistů	uhlí
~~3~~ 1	~~2~~ 0,5	~~3~~ 1	~~3~~ 2	~~3~~ ~~5~~	~~3~~ 1
~~3~~	2 ~~1~~	0,5 ~~3~~	1 ~~2~~	~~0,2~~ 0,4	~~0,5~~
3 ~~4~~ ~~5~~	~~1,5~~	4	~~0~~ 1	~~1~~ 2	~~2 4~~
~~4~~ 6	4			~~0 4~~ ~~6~~	5
~~3 0~~	~~4~~ ~~0~~				

Na úsek je třeba:

	vody	kolejí	pražců	cyklistů	uhlí
potraviny	6	10	15	10	25
	10	10	13	15	12
	10	8	14	12	30
I.	12	20			
II.	13		18	8	
III.	13	40	13		
IV.	15		15		
V.	20				
VI.					

Bodování

	4/7	5/7	6/7	7/7	8/7	9/7	10/7	11/7	
Miki	8	6	4		9			10	
Rumcajz	10	10	8		7	8		9	
Zajíc	0	1	0		0	5	7	4	
Svišť	5	8	3		8	7	8	8	
Orlik	6	6	3		9	6	1	10	
Jezevec	0	1	2		4	5	5	7	
kukačka	6	9	3		9			7	
Mýval	8	7	4		7	7		9	
Veverka	9	8	6		8	7		7	
Vydra	6	9	3		6	8		8	
Milan	5	6	1		0	6		7	
křemílek	5	9	1		6	7	4	6	
Oko	8	7	8		9	6	7	9	
kámen	6	8	0		5	1		9	
Pavel	5	5	0		5	8		8	
Jirka	8	7	0		5			8	

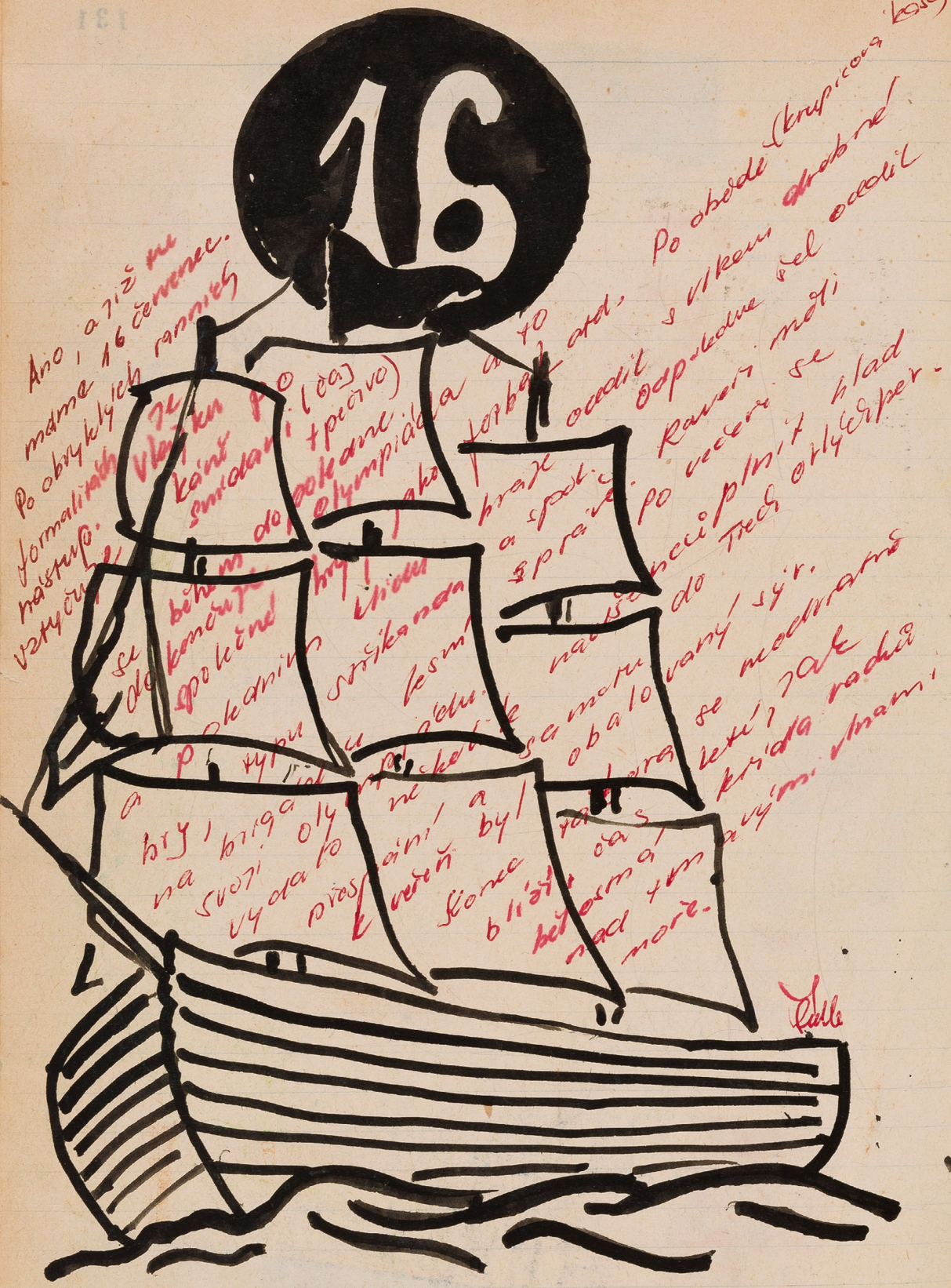

Sedmnáctý den tábora, hned po budíčku proběhla rozcvička a vůbec všechny ranní hody denního režimu proběhly OK. Několik hlídek si odešlo plnit samostatné úkoly do 3 orlích per (včera večer). A tak byly některé hlídky, Veverková a Orlí, kova odlabeny. Dopoledne připravil Vk oddílek DTH, abychom měli co dělat. Jeden z hlídky přeplaval na druhou stranu našeho „jezera" a odtamtud vysílal těm, kdo byli na druhé straně 3mi způsoby část legendy o ztracení 3 průzkumníků.

Potom byl oběd a po obědě koupání v dobe

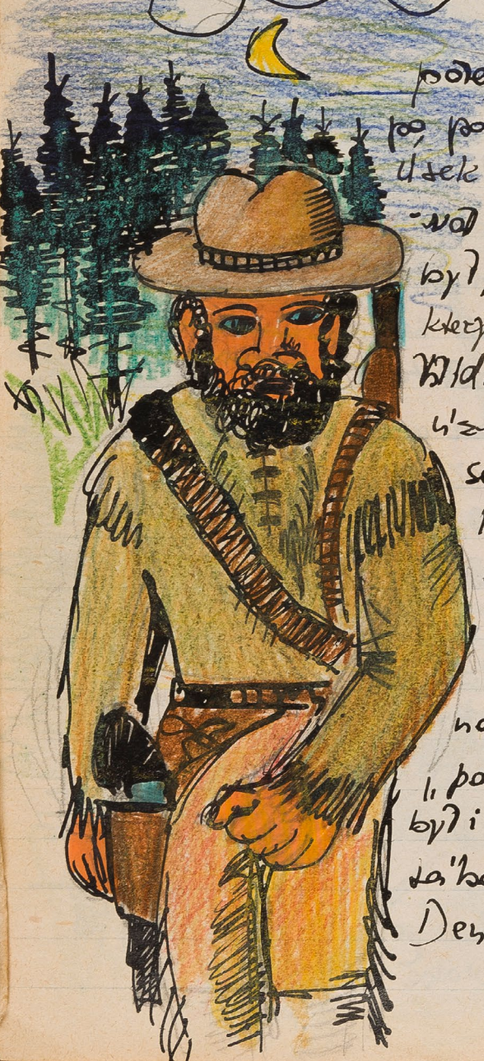

poledního klidu. Odpoledne, po poledním klidu byl další úsek DTH, který opět připravoval Vlk. Mezi různými stromy byly napjaty provazy, podle kterých měl každý člen každého hlídky projít určitým územím. Místy se muselo ručkovat, protože každý měl zavázané oči a nesměl se pustit provazu. K večeru se vrátili naši „samotáři" – „pouštevníci", kteří byli celý den a noc mimo tábor.

Den se vydařil.

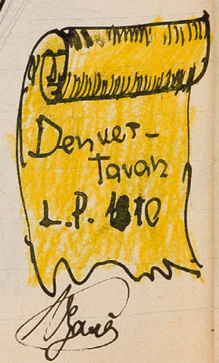

18. července – pátek

Osmnáctý den jsme na táboře. Ještě 3 dny a jedeme domů. Dnes se mělo celodenně pršet, ale odpoledne již nepršelo nikdo. Nyní však k programu. Rádio jako vždy, budíček, rozcvička, mytí, úklid stanů, nástup, snídaně. Po snídani odebrály se Lišky i Panteři z tábora, aby si venku, v lese, zahrály hru „Kouzelná čísla." Při hře se zažilo mnoho vzrušení. Vydrželi jsme až k poledni. Po ohni jsme se vykoupali, zahráli si několik oblíbených her. Po této, dalo by se říci, rozcvičce, přišel na řadu závod mužstev ve štafetovém kolíkem. Prosadili se tu nejen silní a zdatní starší chlapci, ale i dívky nejmladší. Družstva, která závodila byla smíšená, proto se nedá hovořit o vítězství Lišek, nebo Panterů. Závodek nám všem velmi líbil. Po tomto závodě bylo dáno osobní volno, některým všechny hlídky shnědly produkty a materiál na stavbu železnice Denver – Tavan, která se již chýlila ke konci. Večer měly družiny zpívánky.

Jako by pršelo

Po večerní hygieně jsme se rozešli do stanů svých a ještě dlouho z nich byl slyšet šepot. Každý se zvědavostí očekával příchod nového dne.

Kyjda

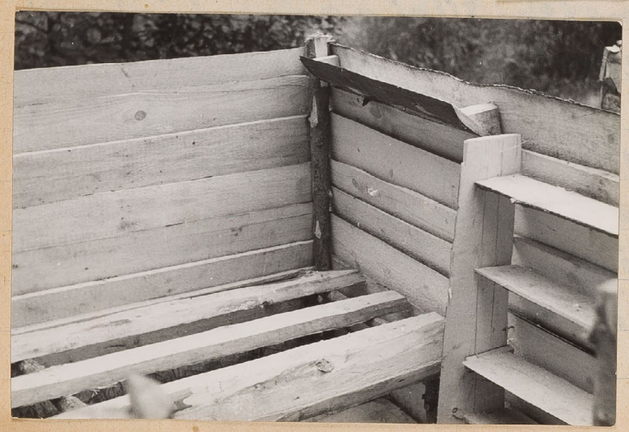

19. červenec

Předposlední den tábora. Vlajku dnes vztyčil
Po snídani (chléb s marmeládou) se začíná bourat.
úkolem každé stanové družiny, či jednotlivce bylo
sbalit si, postavit si provizorní stan z celt,
pak sbourat podsadu, u dobrých krajinek
vytáhnout hřebíky, u špatných je ohnout.
Stojí jenom stan Delfína, který cosi tajemného
kutí. Z krajinek se dělají bromádky, třísky
a malé krajinky se pálí na obrouskem ohništi.
Do oběda již většina má místo po podsadě
čisté. [oběd – hrachovka, vepřové, brambor]
Po poledním klidu dostává čtvrtá hlídka
po druhé úkoly. Můj malý
zpráva. První byla u mola, další
u velké jedle v lese a ta je vedla stále
dále lesní
cestou.

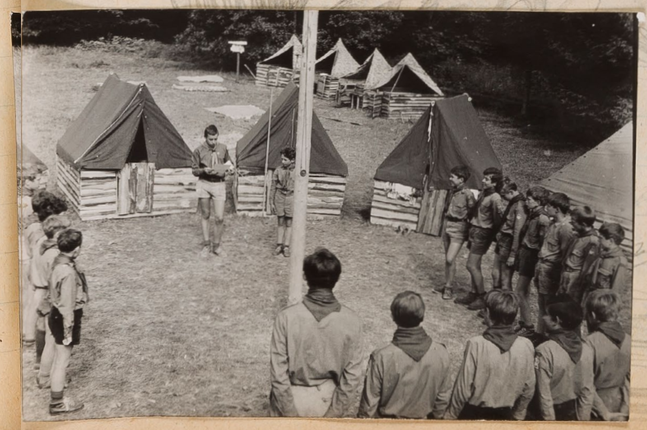

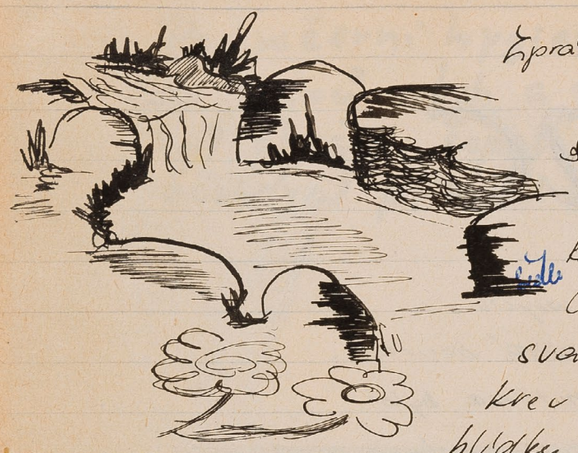

Zpráva šifrována semaforem odkazovala hlídky v místa, kde cesta mizela. Tam měly hlídky najít zprávu v truhlíce, která byla napsána na desce. Odtud vedla cesta do strmého svahu. Jedinou stopou byly kroužky (papírky), které dovedly hlídky ke kládám, na kterých byla napsána další zpráva. Další cesta vedla po lesních cestách až k kostelíku, na němž byla napsána další zpráva. Úkolem hlídek bylo najít v okolí několik kamenů, na kterých byla napsána další zpráva o dalším postupu. Na stromě asi po 1km byla připravena zpráva a ta odvedla hlídky k potoku v jehož proudu byla láhev s další zprávou, odkazující hlídky k mostu, aby došly k Vlkovu mlýnu zde aby našly další zprávu. Po přečtení této zprávy se vydaly hlídky různými cestami k mlýnu. Zde se dokonce skupina Orlíka a Veverky podařilo předhonit hlídku Mikiho. Od Vlkova mlýna byla cesta značena papírky a opět vedla do kopce. Došly až k místu, kde stál strom u kterého byly čtyři sady barev. Ony se rozdělily hlídka Veverky a Orlíka, které došly stejně. Chvíli po dojití se daly na zpáteční cestu.

Po chvíli přišla hlídka Mikiho. Tečná, která usedla na stromě byla jimi náhodou objevena. Okamžitě se dali na zpáteční cestu. Když uviděly dvě první hlídky, co vrací Mikiho hlídka, okamžitě se vrátily a pobraly si ještě fáborky. Asi po půlhodině přicházela okolo jdoucí hlídka. Sebrali poslední cenu - pracáky a vrátili se zpět do tábora.

Zde zatím rovněž zbavali rozhlednu a kuchyň a pak postavil táborák.

Po večeři [vlastní] se konal závěrečný táborový oheň. Byl kolem 20[30] zahájen slavnostní písní - Čemenáčské linie zase. Potom Jaska zhodnotil chronograficky celý tábor i s přípravou. Po něm Delfín ohodnotil OTIT „Napříč" kontinentem". Zpěv za zvuku Pískletovy kytary v mnohém vyvolal pocit, že je to vlastně poslední večer v těchto místech. Pak následovala velmi významná chvíle, kterou vlastně začíná nová a snad lepší kapitola 11 oddílu. Pracovní kruh se dohodl na svých sezenících zde na táboře, že to tak dále nejde. Družiny přecouly pod psa, radcové a podradcové ztratili zájem starat o družiny a tím rady padly. Radí mnoho chlapců oddílu. Také chladný postoj chlapců k sobě donutil pracovní kruh, aby družiny rozhodil a do jejich čela byl postaven Delfín, kolem a šlo

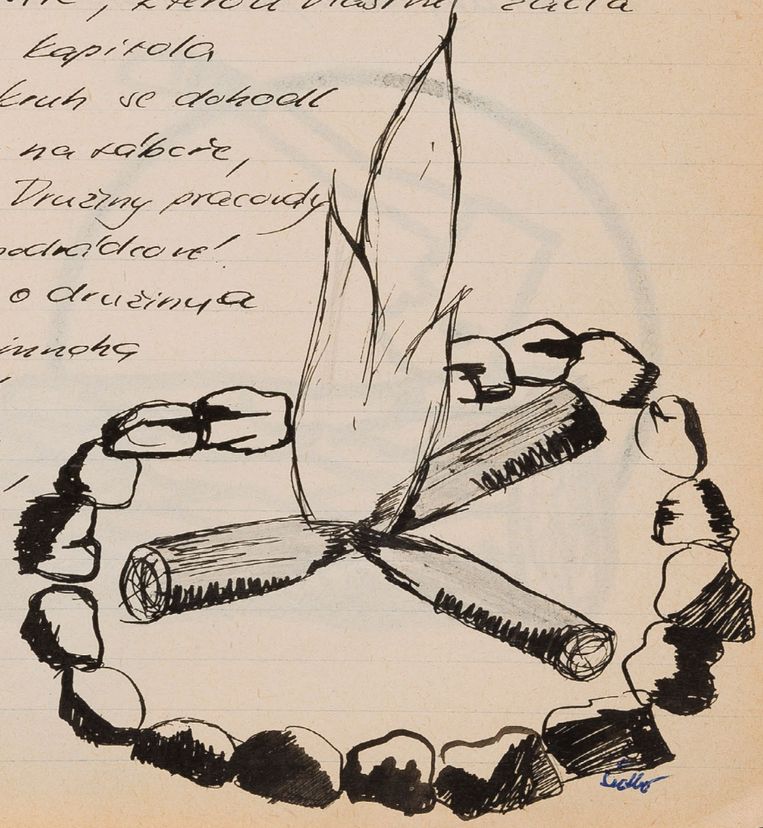

Družiny tedy napříště mají vypadat takto:

Delfín V	Šolim V	Šídlo V
Orlík V	Miki V	oko V
Veverka	Rumcajz	Vydra
Mýval	Jirka	kukačka
Svišť	Milan	káně
křemílek	zajíc	Pitrlíček
	Jezevec	Sandy

Tento vlk předmsl jako poslední bod programu a mám ten dojem, že to působilo dost jako menší bomba. Panchartům to bylo jedno, nebyli žádný kolektiv, který by se musel rozcházet, zato v řadách lišek bylo vidět, že s tím moc nesouhlasí. Potom jsme se rozešli do stanů, jen pár nadšenců seděło u ohně u tábora (Delfín, Papa Piškle a Šídlo) aby užili poslední noc na táboře.....

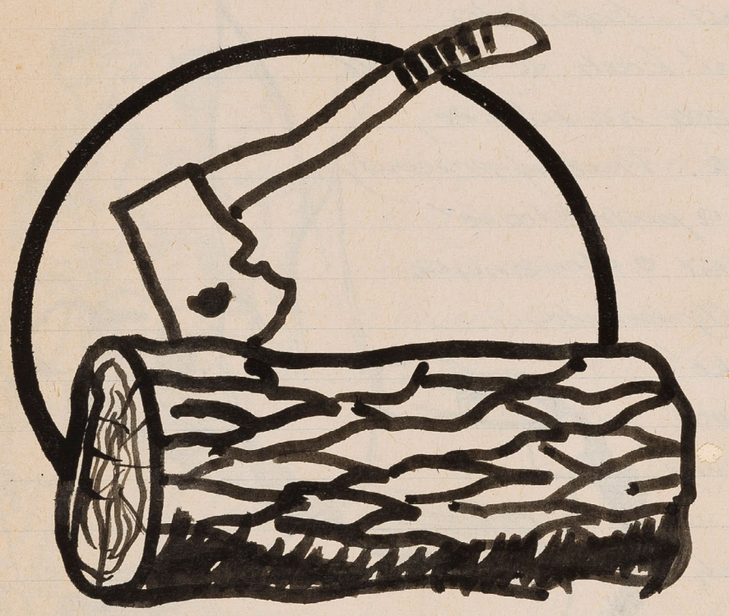

Čáka

20. Neděle července

Poslední ráno na táboře. Jako by i příroda se chtěla s námi rozloučit v dobrém, slunce od rána pálilo a obloha byla jako vymetená.

Po pečlivém vydrhnutí (aby nás doma poznali) se oblékáme do krojů a na hvizd Joskovy píšťalky nastupujeme k slavnostnímu zakončení tábora.

Na počest tábora zazní oddílový pokřik a Svišť pomalu spouští vlaječku ze stožáru.

A už zaznívají rány sekerou a jeden člen oddílu po druhém zabíná sekeru do paty stožáru. Kácení stožáru se účastní také náš host, bývalý člen oddílu Sibiřan.

Stožár konečně padá a někteří si berou na památku třísky, jichž je kolem plno.

Zatímco služba připravovala balíčky na cestu přijelo auto na něž jsme nejprve naložili krajinky a když je odvezlo do vesnice na prodej, bylo naloženo některé

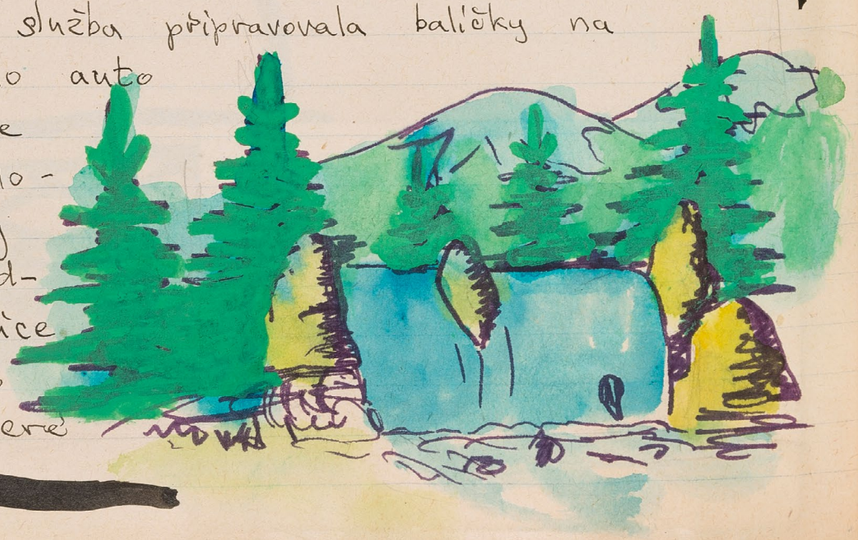

táborové nářadí, materiál a bágly. Pak nasedl ještě doprovod (Zdenek, Delfín a nákladáček vyrazil směrem ku Praze. Ostatní zatím vysbírali veškeré smetí kolem tábořiště a rozebrali si balíčky jídla na cestu.

Ještě poslední pohled na na louku na níž zbylo pouze 22 světlejších míst v trávě a vesele vyrážíme roztažení v dlouhou řadu přes hipnici do Markvavee.*

Zde jsme počkali na autobus a za chvíli jsme už byli na nádraží v Dačicích. Tentokrát už seřazeni odcházíme na oběd do nějakého hostince poblíž nádraží. Když jsme (někteří se znočnými obtížemi) spořádali polévky a párky s chlebem chtěli jsme se podívat do Dačického zámku. „Výzvědná skupina" však zjistila že to není možné a tak jsme se přesunuli na nádraží kde jsme vyčkali až do příjezdu vlaku. Konečně vlak přijel, my nasedáme a pak se vydáváme na dlouhou cestu po železnici. Sbohem Dačice, sbohem náš tábore „Napříč kontinentem."

*Na táboříšti zůstali jen OKO a Kspolu s vlkem, který nás šel až zítra.

Až pro ně, a materiál přijede onen druhý nákladák.

Runcajz, kteří odjeli u vyprovodit do Dačic)

DOPIS Z TÁBORA

Můj první skautský tábor začal prakticky 30.6.69 ve čtrrt na šest ráno v hale Wilsonova nádraží, odkud jsme vyjeli do jižních Čech, do Dačic. Oddílová rada, rádci a podrádci byli na tábořišti skoro o týden dříve. Jak jsme dorazili na místo, pustili jsme se do práce, ale první dny jsme spali ve schátralém domku, táborově řečeno, kutlochu". Když jsme postavili stany, spal jsem s Rumcajsem.

Jen jsme dobudovali tábor, už začal táborový program - t.j. různé hry, koupání rodeo, olympiáda (při které jsem dopadl dost nestarně, ale přesto se mi hrozně líbila.) V DTH skončila naše hlídka na 1-2 místě, což byl jeden z mých nejlepších táborových zážitků. Noční i denní úseky hry jsem prožíval i ve snu. Další obří zážitek byla výprava dvojic, kdy jsem s Orlíkem, s kterým si dobře rozumím, navštívit Telč. Výpravy družin se mi také líbily, ale ne tolik.

Na táboře se ze mne stal, zkušený" tábornik, který se hrozně těší na příští tábor

Mýval

TÁBOROVÝ DOPIS

Na tábor jsem se moc těšil a hěkaty se mě zdálo že se tábora nedočkám. Ale dočkal jsem se. Cesta uběhla a my šťastně dorazili do tábora. V tábořeněs uvítali řeveči kteří jeli napřed. Okolí tábora bylo krásné. Kol dokola samé lesy. Také od tábora asi 50m byl rybník. Také v těch lesích sehrali různé hry napří. Manévry, družin, hra na vesničany a jiné. Také jsme měli hat ukovací člun, na němž jsme jezdili a také jsme se koupali. Vždy když jsme stavěli táborové stavby. Také jsem mýval rád službu, ale nevíno da byla ta že když se hrálo kroužek služba konala svou povinnost. Tento tábor se nacházel 1km od Liphice. Tábylo že náš tábor byl od lohňského pouhých zapůl km. vzdálen. Čtyři kteří byli na lohňském táboře již zlali okolí. Na to bočo se mělí bylo vše, ale přál bych si abych zase na jiném místě.

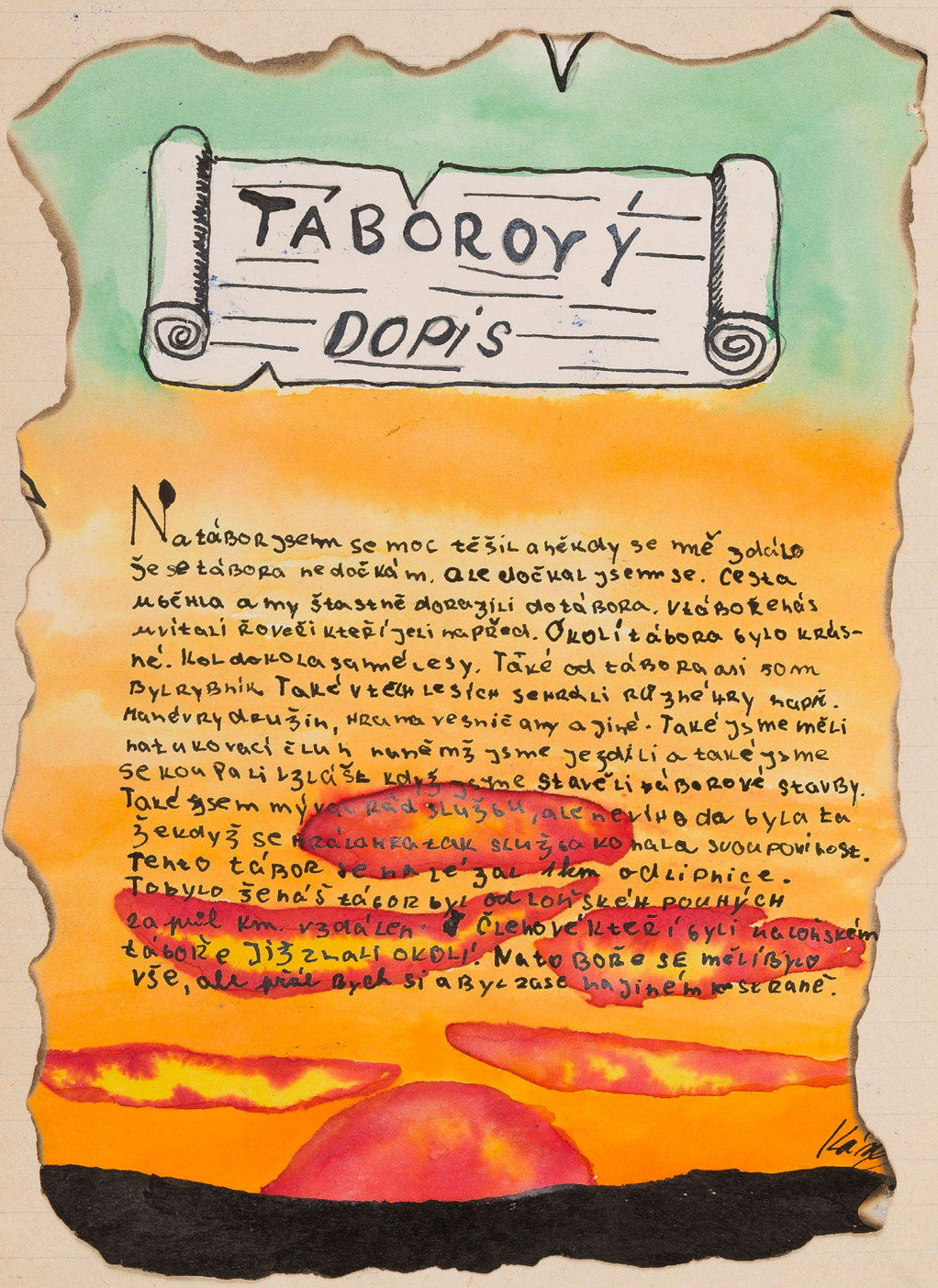

DOPIS Z TÁBORA

Na tábor jsme vyjeli v pondělí 30.7.1969. Já a několik ostatních kamarádů jsme jeli na svůj první skautský tábor. Celá oddílová rada byla již týden na táboršišti.

První tři dny než jsme si postavili stany, jsme spali v malé polorozbořené chatě pod hrází rybníka na jehož břehu stál náš tábor. Bylo tam vlhko a chladno a tak není divu, že se všichni snažili, aby měli již své vlastní stany.

Téměř po dostavění všech táborových staveb se konal pohajovací táborák. Jídlo zhodnotil hodnocení za minulý rok. Pohom se mluvilo o dalekodobé hře. Nakonec Delfín vyprávěl dobrodružnou naučnou povídku. Po táboráku jsem se zajícem nastoupil první noční hlídku.

Během tábora se konaly dvě brigády. Při první jsme jeanolili kmenovou třídu a při druhé jsme rozbírali starý dřevěný plot kolem lesní školky.

Z dálka tábora se mi nejvíce líbily výpravy za jídlem. Šel jsem s Vévrkou a naším cílem bylo místo Tulč. Už ne tak hezké byly výpravy družin, ale jako olympiáda se mi moc líbila i když jsem se neumístil vzorně. Nejlepší v dvoudenní hře se naší klidka držela stále mezi, ale nakonec jsme stejně skončili jako třetí. Hlavní věcí je, že jsme se pořádným. Příští by snad na nás dopadne lépe!!

Svišť 17.8.1969

Omlouvám se všem tím, kterým se dostane tento dopis z tábora až nyní, že jsem to nemohl provést dříve. Za dané situace na Pasekách jsem měl k dispozici jen tužku a manilu.

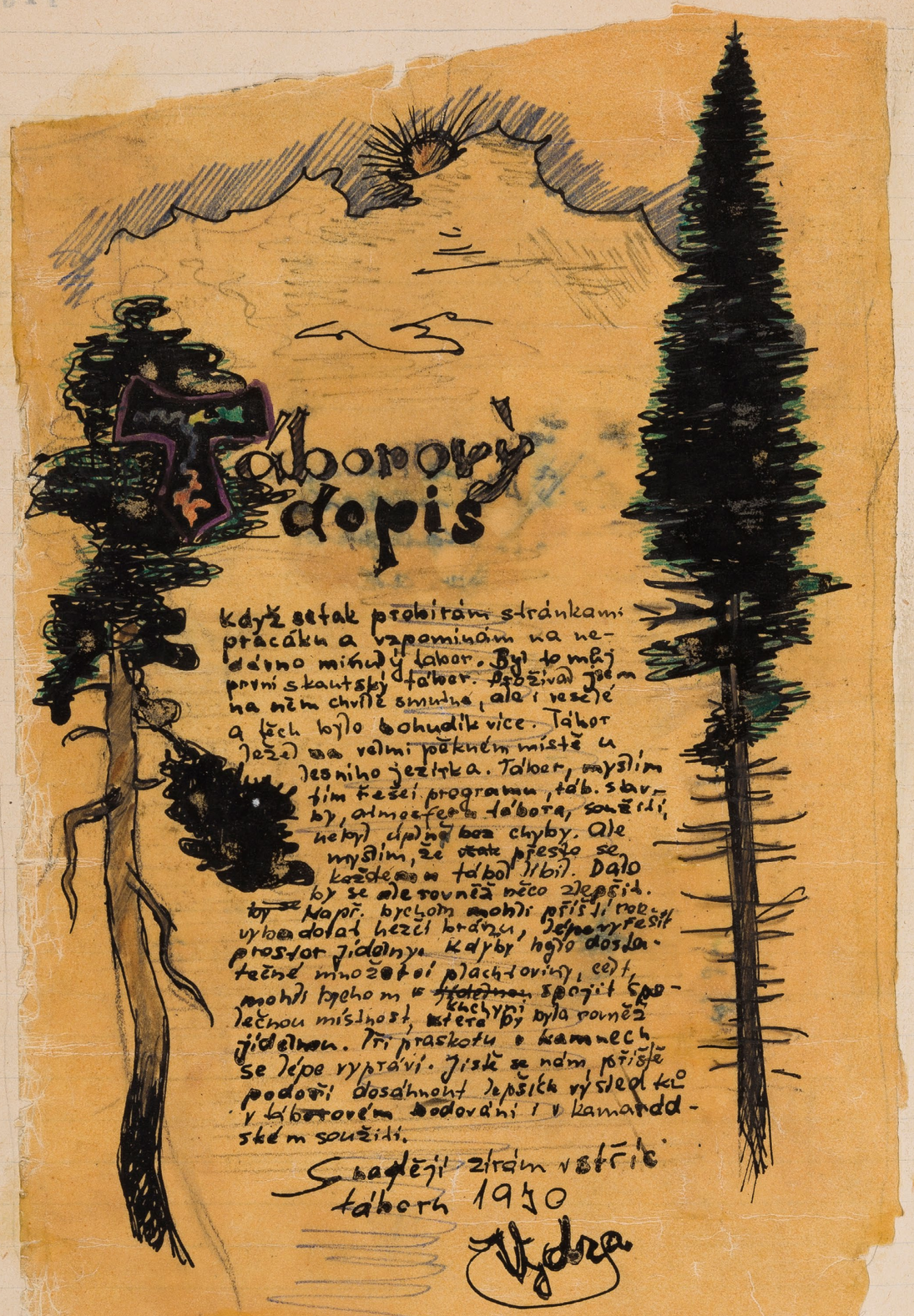

Táborový dopis

Když setak prohlížím stránkami prácáku a vzpomínám na nedávno minulý tábor. Byl to můj první skautský tábor. Pobýval jsem na něm chvíle smutné, ale i veselé a těch bylo bohudík více. Tábor ležel na velmi pěkném místě u lesního jezírka. Tábor, myslím tím řešení programu, táb. stavby, atmosféra tábora, soužití, nebyl úplně bez chyby. Ale myslím, že stále přesto se každému v táboře líbil. Dalo by se ale rovněž něco zlepšit. Např. bychom mohli příští rok vyhloubat hezčí bránu, lépe vyřešit prostor jídelny. Kdyby bylo dostatečné množství plachtovin, celt, mohli bychom v deštivém počasí spojit společnou místnost, která by byla rovněž jídelnou. Při praskotu v kamnech se lépe vypráví. Jistě se nám příště podaří dosáhnout lepších výsledků v táborovém hodování i v kamarádském soužití.

Snadějí zítřím v stříc
tábor 1970

Vydra

Táborový dopis

Tábor byl postaven nedaleko vesnice Lipnice. Měsse na táboře líbila DTH. Měla různé úkoly. Také se mi líbila olimpiada. Vtě jesem se moc dobře neumistnil. Ale v rodeu jsem byl dokonce první ve střelbě z kone. Také vaření bylo výborna věci. Velmi nepříjemnou věcí byly noční hlídky. Mě se tábor moc líbil. Nejvíce se mě líbila stavba tábora. Bouřka už byla horší. Výborná byla také cesta domů. Nakonec jsem byl přece rád, že jsem byl doma.

Jirka.

MŮJ TABOROVÝ DOPIS r. 1969

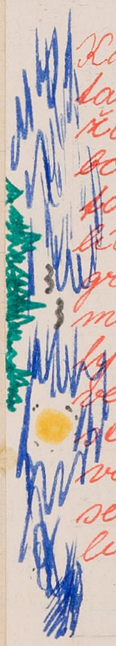

Když jsme 30. června přijeli na místo, nebylo tam celkem nic. Při stavbě tábora se vůbec žádné hry nehrály. Ani v první polovině tábora nebyl moc silný program. Ve druhé půlce tábora byl program zase nabitý. Z her se mi líbily Manévry. Při službě se zažilo docela legrace. Strava byla dobrá, i když jí někdy bylo moc, nebo (a to většinou) málo. Rozcvičky byly krutášké. Třeba, když jsme museli běhat bosi se studeném bahně po cestě. Na ranní nálady bylo dost času. Dlouhodobá hra se mi velmi líbila. Třeba ta, ve kterém jsme museli stavět vor. Můj první tábor se mi líbil hlavně proto, že byl první.

Zajíc

TÁBOROVÝ DOPIS

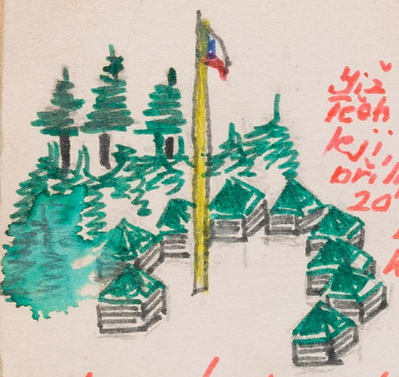

Již třetí tábor naší jedenáctky je za námi. Těch málo dní, ona krátká doba, to ubehlo rychleji, než jsme předpokládali. Ani počasí nám příliš nepřálo. Ale přesto, co se v tom tvrdém zálesáckém životě přihodilo radostných chvil! Dlouhá pěší túra s občasnými nočními i krosnovým poskokem ...

... táborová olympiáda, rodeo, výpravy dvojic, oba táboráky, i to, že jsem mohl plnit tři, ano, pět, to všechno se mi tak líbilo, že jsem v družině a v oddíle vůbec.

Nebo slavnostní pamětný slib, oheň Pavla, Oka a Ryšky; na ten večer jistě nikdo z těch, kdo na slib dlouho nezapomene. Při zářících jasně stoupajících plamenech zazněla dojemného ticha kus ona krásná slova slibu: „Slibuji na svou čest ...“

ANO, bylo to nádherné ...!

Dan

Táborový dopis

Na táboře se mi nejvíce líbila dlouhodobá hra, i když bylo někdy při nočním úseku těžké vylézt z teplého spacáku ven, do zimy. Také se mi líbila stavba tábora, horší už bylo potom, když se tábor končil zbourat svůj přístřešek-stan, s kterým každý prošel tři neděle i více. Kuchání na-žádná dřina to, byla pravda, ale jen někdy. Například jít pro kanistr plný pitné vody, to se jeden hezky spotil. Kdybych měl tábor hodnotit, dopadlo by hodnocení rozhodně kladně. Na táboře sice bylo málo volného času, ale program byl hezký.

Milan

TÁBOROVÝ DOPIS

Část letošních prázdnin jsem prožil poprvé na Junáckém táboře, který se mi moc líbil. Stany jsme měli postavený v lese u rybníčka. Každý den byl přičten táborový program. Jídlo, které jsme si vařili, mně moc chutnalo. Při stavění stanů bylo hodně úrazů, které naši zdravotníci dovedli ošetřit. Otky nebyla nouze a obzvlášť se mi líbila naše táborová dlouhodobá hra. První jsme byli mi s hlídkou Alíka. Každá hlídka dostala poklad. Na udělaném hřišti jsme hráli fotbal a volejbal. Volného času bylo na táboře dost, takže jsme si mohli zařídit své úkoly a napečisto napsat pracáh. Na táboře jsem si splnil několik bodů do zkoušky, takže ani práce nechybělo. Můj první Junácký tábor se mně moc líbil a s jeho programem jsem byl spokojen.

Kamil

Táborový dopis

Tábor - romantický, plný dobrodružství, krásných okamžiků, posvátných chvil a opravdového přátelství. Takový tábor by si přál snad každý.

Náš tábor měl také trochu té romantiky, byl i dobrodružný a těch krásných a posvátných okamžiků na něm nebylo málo. Opravdové kamarádství - toho bylo jen po skrovnu. Pro mne i přesto znamená hodně - slib a zvláště v jedenáctém oddíle není tak někdo. Já osobně přeji Joskovi a pracovnímu kruhu aby ten příští tábor byl lepší a měl vše co má míti zpodmý skautský tábor. Již se na něj všichni těšíme!

Oko

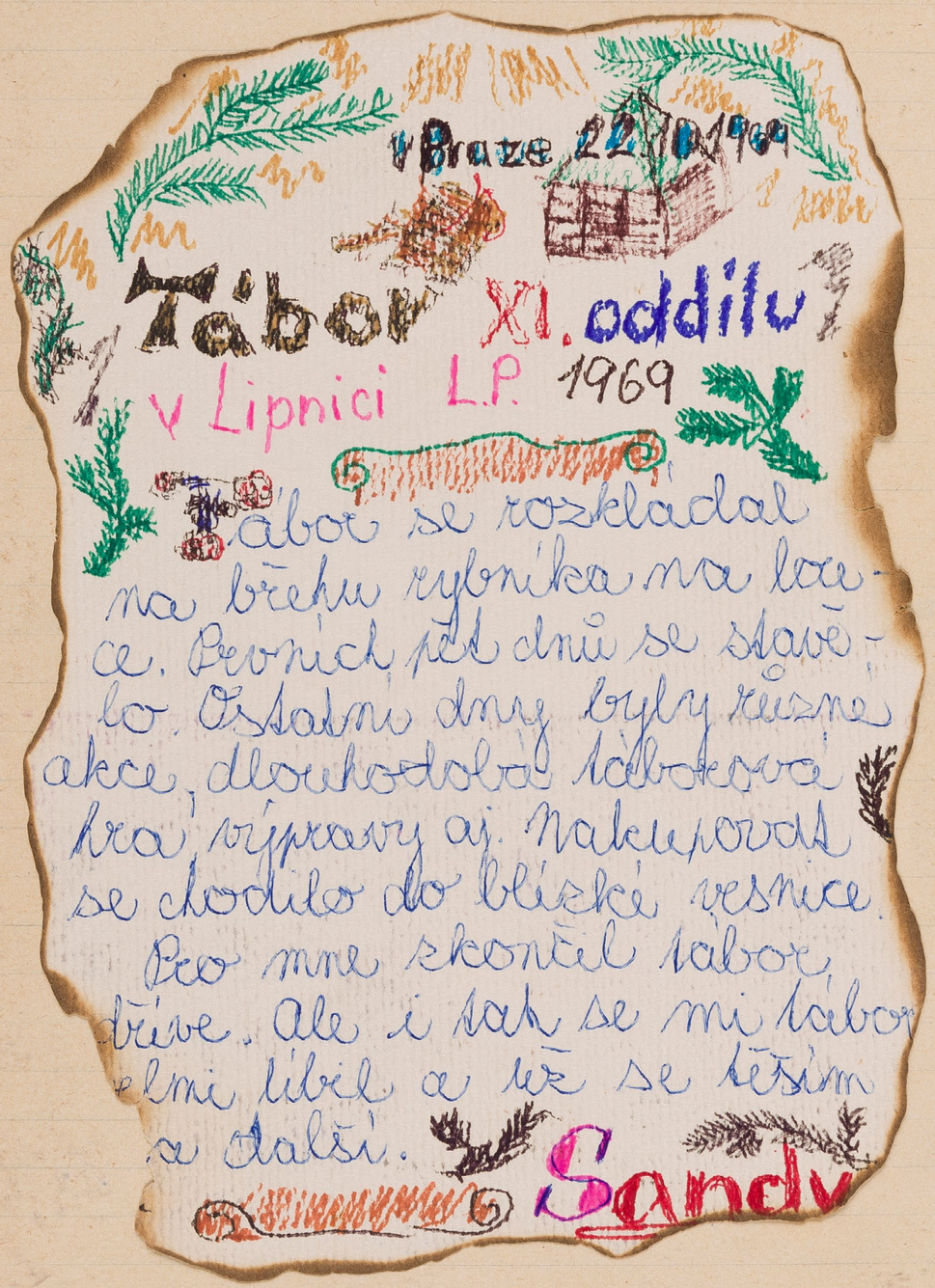

Tábor se rozkládal na břehu rybníka na louce. Prvních pět dnů se stavělo. Ostatní dny byly různé akce, dlouhodobá táborová hra, výpravy aj. Nakupovalo se chodilo do blízké vesnice.

Pro mne skončil tábor dříve. Ale i tak se mi tábor velmi líbil a už se těším na další.

Sandy

Táborový dopis

Tábor „Napříč" kontinentem byl mým druhým táborem. Bylo by těžké rozsoudit, který z obou byl lepší. Myslím, že to loni mnohem lépe klapalo v družinách. Na letošním táboře se mi nelíbilo jednání některých jeho účastníků. Například jak někteří Roveři vrhali nože do dveří v kutlochu, nebo bezohlednost hlídky Mikiho ke hlídce Orlíkově. Tím samozřejmě nechci tvrdit, že jsem se já sám choval vždy tak, jak by se slušelo a patřilo.

Dlouhodobá hra se mi velmi líbila, až na její konec. Myslím, že příliš nezapadl do legendy a že by se spíše hodil k „Rodrigovu odkazu".

Celkem jsem však byl s táborem spokojen, a budu na něj rád vzpomínat.

Vevrka

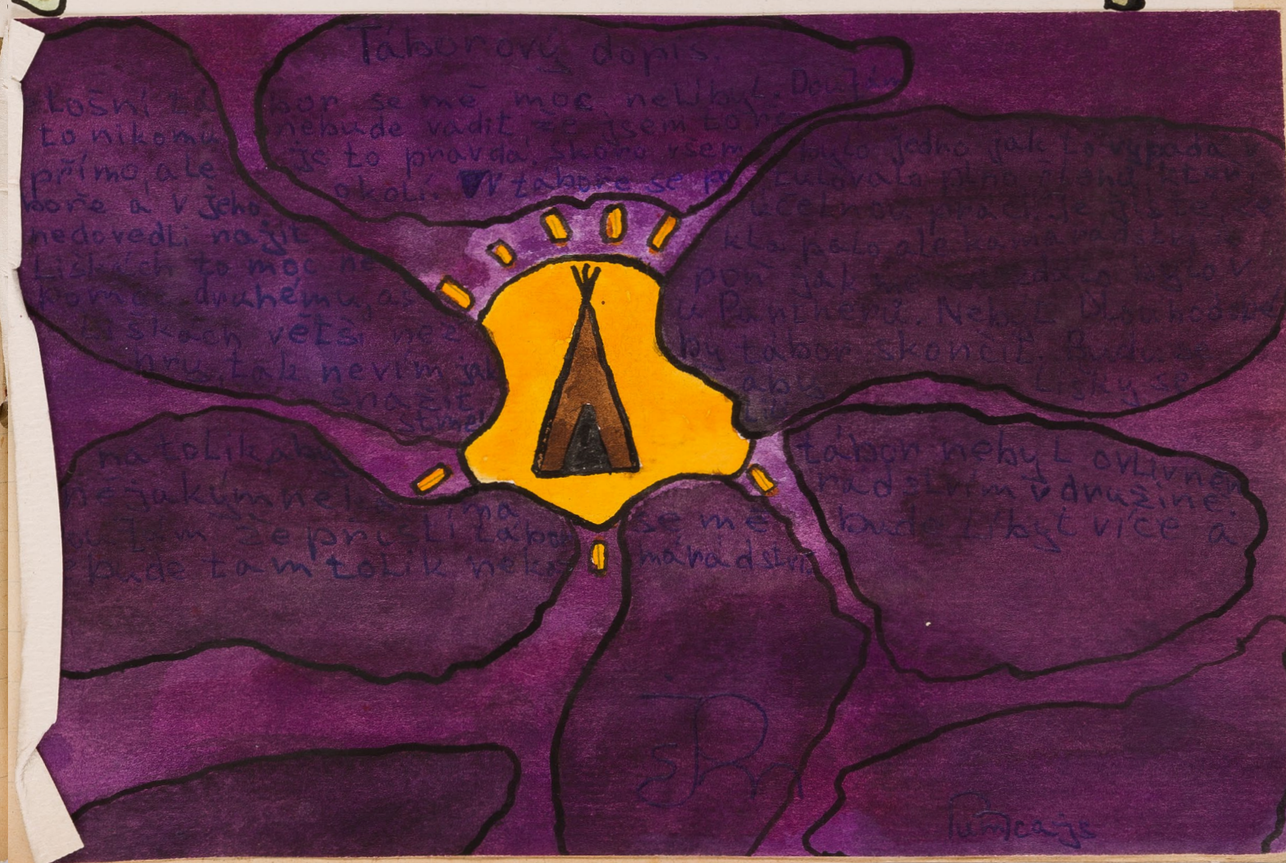

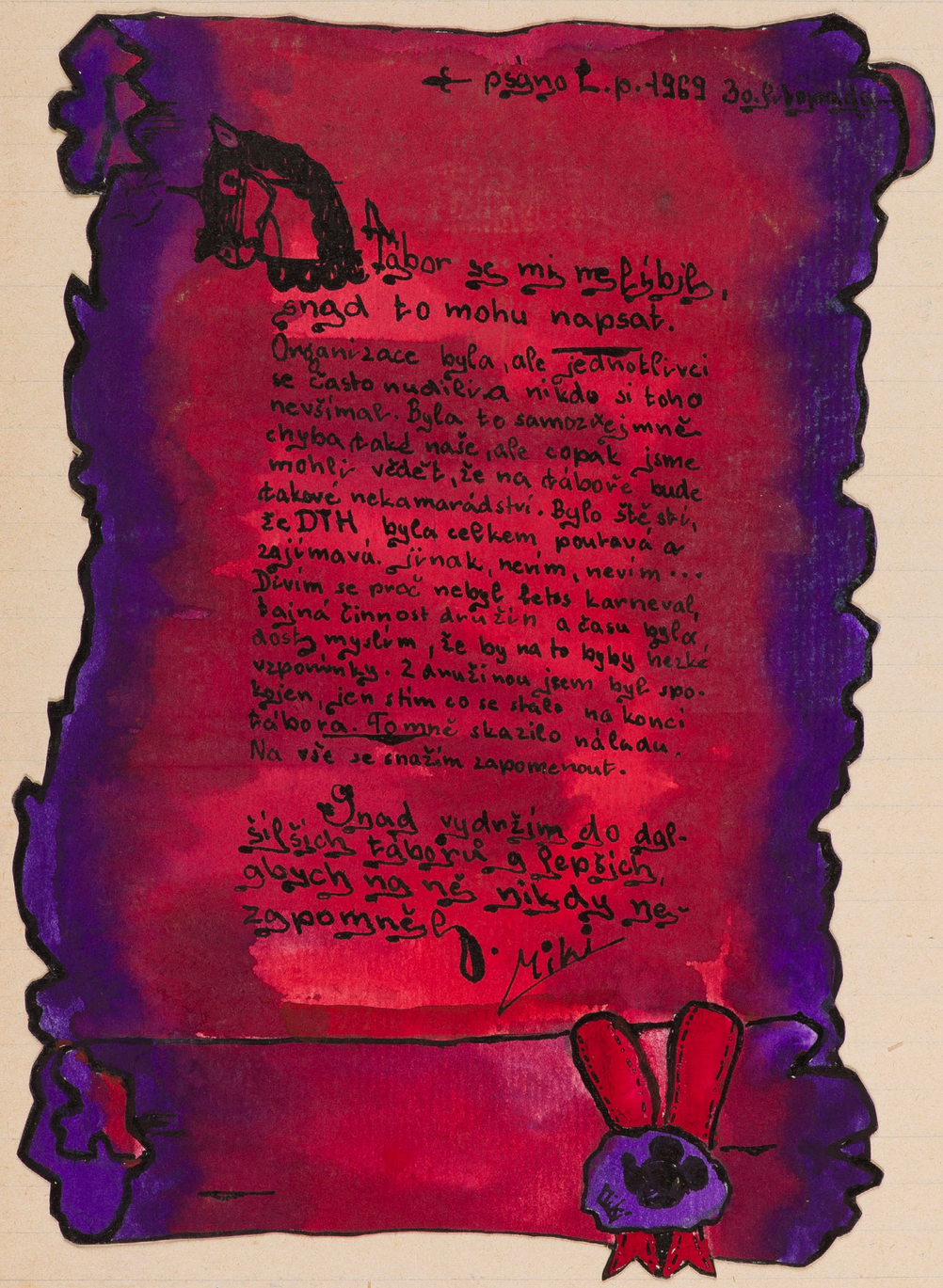

Tábor „Napříč kontinentem" byl můj první tábor
Místo, kde stál náš tábor se mi velmi líbilo. V blízkosti asi 20 metrů bylo malé jezírko, okolo byl les.

Několik dní před námi odjelo na tábor vedení družiny srovery. Když jsme přijeli my měli už podsady ke stanům postavené a pomohli je stavět i nám. Bránu, kuchyň a ostatní zařízení jsme postavili dříve.

Po celou dobu trvání tábora probíhala dlouhodobá hra. Družiny byly rozděleny na hlídky, které mezi sebou bojovaly o prvenství. Já jsem patřil do hlídky Lišky II. Tyto hlídka také vařily, hlídaly a nakupovaly. Celodenní hru Lišky prohráli, ale nikomu to nezalo chuť do další, ha programu. Ke konci tábora probíhala „Táborová olimpiáda". Soutěžili jsme ve skoku vysokém a dalekém v běhu, hodu oštěpem, granátem a střílelo se ze vzduchovky. V Rodeu se střílelo ze vzduchovky a luku, házelo oštěpem na cíl a házelo lasem. Tyto podniky se všem líbily. V průběhu tábora nám mnohdy nepřálo počasí. Se šťastným počasím klesla i nálada.

Tábor se mi moc líbil a myslím, že ostatním taky. Naučil jsem se mnoho věcí které bych jinak těžko ovládal. Rád na něj vzpomínám a těším se na příští

Kukaečka

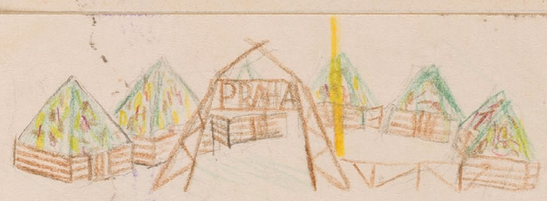

Tábor 11 oddílu junáka začal 30.6.1969 v Lipnici. Z Prahy se vyjelo ráno kolem šesté hodiny. Do tábora jsme se dostali až k večeru. Na louce kde měl tábor stát, stály jen tři podsady. Ubytovali jsme se v kulochu. Na začátku tábora a při stavbě se žádná hra nehrála, až na jeden úsek dlouhodobé hry. Ale ani potom se mnoho her nehrálo. To se však vynahradilo později. Jedním z nejkrásnějších zážitků byla výprava dvojic, kterou jsem uskutečnil se svým stanovým společníkem Zajícem. Zajímavé byly manévry kde soutěžily družiny Lišek a Panthers. Návrat domů se uskutečnil dne 20.7.1969.

Jenevec

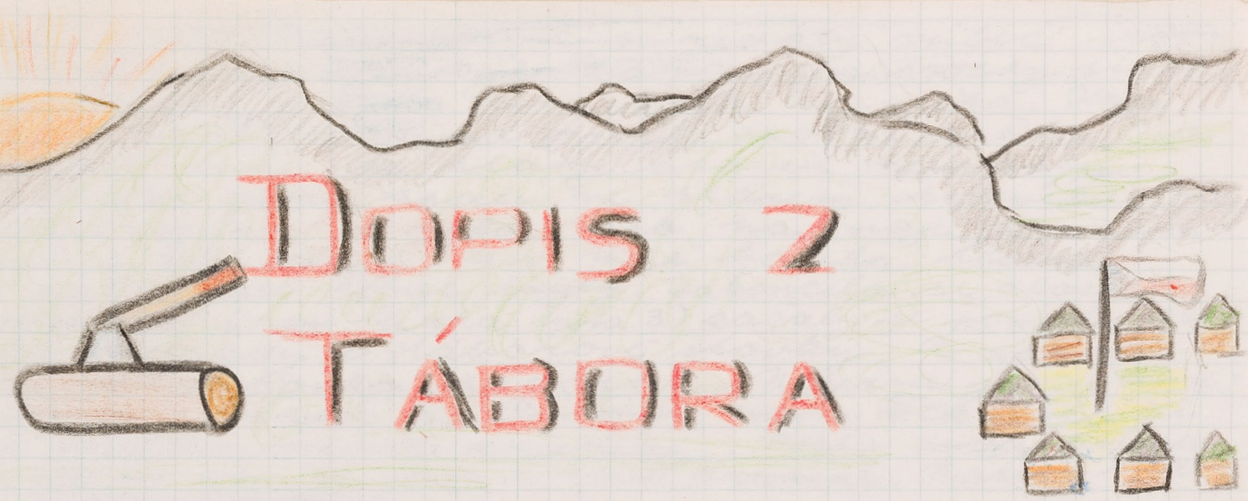

NA tábor jsme vyjeli 30. 7. 1969. Sraz byl ráno na hlavním nádraží. Já a několik dalších nováčků jsme jeli na svůj první skautský tábor. Oddílová rasa byla již týden nahoře na táboriští.
Až do Lipnice jsme jeli autobusem. Tam jsme vystoupili, hodili bágly na ramena a vyrazili k táboriš~~ti~~ti, které bylo nastíněné nedaleko.
První dva tři dny jsme spali v tak zvaném „kutlochu". Byla to stará, vlhká a naloženě chata pod hrází rybníka na jehož břehu stál náš tábor.
Teprve po dostavění stanů a všech táborových staveb byl zahajovací táborák. Jídlo při něm zhodnotil hodování za celý uplynulý rok. Nejlepší byl Vevrka, po něm Oulík. Potom se sátodlouze mluvilo a debatovalo a dlouhodobé hře. Úplně na konec nám Delfín vyprávěl zajímavý příběh k převtělení duší. Tu noc jsem měl se Zajícem první hlídku na táboře vůbec.
A pak už nastal normální táborový život. Rada, brigády, olympiáda, výpravy dvojic a družin, táborák atd.
Nejvíce se mi líbilo rada a výpravy dvojic. V radě jsem byl 6 a jednu diskusi jsem vyhrál.
Na výpravy dvojic jsem šel s Vevrkou. Naším cílem byla města Telč. V Telči jsme se setkali jestě se dvěma jinými dvojicemi a společně jsme se vydali hledat nocleh. Nakonec jsme přespali v jednom skautském táboře poblíž Telče. Bezpochyby největším poučkem na táboře byla Olympiáda. Strašně se mi líbila i když jsem se neumístil zrovna nejlíp.
Taki výpravy družin nebyly zrovna ošklivé

ale s výpravami dvojic se nedaly vůbec srovnat. Naším cílem byl Ranašlejna kroky starého hradu a pod ním ležící nesnička. Když jsme do Ranašlejna přišli, drobně pršelo. Na makré zemi se slamy stanek nemahly. Nakonec jsme spali ve starém krovišti na hraně sena. To byla něco na moji sennau rýmu. Celý druhý den mně bolela hlava. A pak přišel konec jízdy. Zakončila se dlouhodobá hra. (naši kluka byla 3) začaly se pomalu bourat podsady a táborové skovky. A pak přišel zakončovací táborák. Nápěvy jsme zpívali a povídali si. Potom nám Vlk řekl si se budou měnit družiny. Místa dvou budou družiny tří. Já jsem v nové družině. Našim radcem Bílá Helfín.

A pak přišel definitivní odjezd. Do Praky jsme dojeli až pozdě v noci. Škoda si tábor netrval celý měsíc jako loni.

NADRÁPAL

Svišť

TÁBOROVÝ DOPIS

Část letošních prázdnin jsem prožil na Lhauckém táboře na který jsem se moc těšil. Každý den byl předem táborový program. Jídlo které jsme si sami vařili mě chutnalo. Při stavění bylo hodně úrazů které naši zdravotníci dovedli ošetřit. Obvyk nebyla nouze, nejvíce se mi líbila táborová dlouhodobá hra. Druhé místo obsadila klička. Věverky a orlíka. Volného času bylo dost abychom mohli napsat pracák a udělat své úkoly. Tento můj první tábor byl hezký a s programem jsem byl spokojen.

Skřivánek